

Onsdag den 29. maj 2013 (D)

1

104. møde

Onsdag den 29. maj 2013 kl. 9.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til statsministeren om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation.

Af Ellen Trane Nørby (V), Magnus Heunicke (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Jonas Dahl (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Lars Barfoed (KF), Sara Olsvig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP) og Sjørður Skaale (JF).

(Anmeldelse 08.05.2013. Fremme 14.05.2013).

Kl. 09:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Finansministeren (Bjarne Fog Corydon):

Lovforslag nr. 230 (Forslag til lov om fastsættelse af udgiftslofter for stat, kommuner og regioner for finansårene 2014-17).

Titlen på den anmeldte sag vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen) har meddelt mig, at hun ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4 at give Folketinget en skriftlig

Redegørelse om Danmarks digitale vækst 2013.
(Redegørelse nr. R 13).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 43:

Forespørgsel til statsministeren

Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?

Af Ellen Trane Nørby (V), Magnus Heunicke (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Sofie Carsten Nielsen (RV), Jonas Dahl (SF), Per Clausen (EL), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Lars Barfoed (KF), Sara Olsvig (IA), Doris Jakobsen (SIU), Edmund Joensen (SP) og Sjørður Skaale (JF).

(Anmeldelse 08.05.2013. Fremme 14.05.2013).

Kl. 09:01

Formanden :

Jeg gør opmærksom på, at der vil blive stemt om eventuelle forslag til vedtagelse inden mødets afslutning.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Ellen Trane Nørby, til begrundelse.

Kl. 09:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne på vegne af forespørgerne begrunde forespørgslen. Vi synes jo, at det vanen tro er godt at få en status for året, når vi når til det her tidspunkt. Derfor har vi fremsat forespørgslen til statsministeren om en status på den indenrigs- og den udenrigspolitiske situation.

Kl. 09:02

Formanden :

Tak for det. Så giver jeg ordet til statsministeren til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 09:02

Besvarelse

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg tror på et solidarisk Danmark, hvor vi passer på hinanden. Jeg tror på et fællesskab, hvor alle bliver mødt med rettigheder og pligter. Jeg tror på, at vi skal forandre for at holde fast i vores fællesskab i en verden, hvor grundvilkåret netop er forandring.

De steder på kloden, der klarer sig godt gennem krisen, er der, hvor man forstår at ændre det, der skal ændres, hvor man handler i tide for at bevare det særlige ved sit land, og sådan et sted på kloden er Danmark. Vi er et land med stor lighed og stor tryghed. Det betyder noget for, hvordan danskerne møder nye vilkår. Vi er gode til at vende forandringer til muligheder. Vi er åbne over for omverdenen. Vi løser problemer i fællesskab.

Vi har truffet mange vigtige beslutninger i det folketingsår, som vi afslutter meget snart, og nok så vigtigt har vi truffet dem sammen.

Jeg vil gerne takke Folketingets partier for et godt og bredt samarbejde. Der har været en vilje til at række ud efter det fælles bedste i stedet for at have det bedst alene for sig selv.

Blokpolitikken er for tid; fremtiden tilhører det brede samarbejde. Brede aftaler giver tryghed i en tid, hvor krisen langt fra er ovre, og brede aftaler giver robusthed til vores økonomi, og det er nødvendigt.

Krisen er ikke et mindre udsving, som kan løses ved et finanspolitisk fix eller en hurtig spareplan. Vi lever i en ny virkelighed, hvor alle redskaberne skal op af værktøjskassen, når vi skal forandre Danmark.

Vi skal holde fast i vores solidaritet, og vi skal passe på hinanden, selv om der er krise. Derfor giver vi en højere ældrecheck til de pensionister, der har mindst. Vi hjælper familier, så de ikke bliver sat ud af deres lejlighed. Vi sørger for, at børn bliver bedre beskyttet mod overgreb. Og vi retter op på Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis alt for hurtige indfasning af den korte dagpengeperiode, for det var en uklog beslutning, som blevet taget uden skelen til, at vi har en krise, og den skabte utryghed for tusindvis af familier. Min regering værner om trygheden. Vi indfører den 2-årige dagpengeperiode i ro og mag over de næste tre år. Vi skal forandre vores samfund, men det skal ske på en ordentlig og tryk måde – alle skal med.

Et af de områder, hvor regeringen er ved at gennemføre store ændringer, er vores uddannelser. De sidste 100 års danmarkshistorie er en historie om, hvordan flere og flere har taget en uddannelse, er kommet fri af fattigdom og har fået et bedre liv. For 100 år siden skulle man lægge to skoleklasser sammen for at finde én elev, der kom i gymnasiet. I dag går mere end halvdelen af en klasse i gymnasiet. Vi er nået langt gennem uddannelse, men vi skal nå endnu længere.

Det er mit mål, at den næste generation bliver den bedst uddannede i vores historie. Vi skal blive ved med at investere i mennesker, men vi skal bruge pengene dér, hvor vi får mest ud af dem. Derfor har vi ændret på SU'en. Vi stiller krav om, at de unge skal læse aktivt og tage deres eksaminer for at kunne få deres SU, og vi giver mindre i SU til de unge, der bor hjemme. Danmark vil stadig have verdens mest generøse SU-system, men vi bruger pengene klogere end før; vi stiller krav til hinanden.

Kl. 09:07

Større krav får os til at række efter højere mål. I dag sidder der i folkeskolens ældste klasser tre eller fire elever, som ikke læser godt nok, og som ikke regner godt nok. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt. Alle danske børn skal være dygtigere, og derfor vil regeringen gøre en god folkeskole endnu bedre.

Emil og alle de andre børn skal have flere timer i dansk og matematik. De skal have engelsk fra 1. klasse og en sammenhængende og afvekslende skoledag, hvor undervisning, nye indlæringsformer og trivsel går hånd i hånd. Lærerne skal have bedre muligheder for at efteruddanne sig. Vi vil sætte 1 mia. kr. ekstra af til, at lærerne kan opnå kompetencer, der svarer til linjefag i de fag, de underviser i. Det er så oven i de penge, som kommunerne allerede bruger på efteruddannelse.

Vi har lige været igennem en overenskomstkonflikt. I næsten en måned kunne børn og lærere ikke komme i skole. Det var en vanskelig tid for børnene og forældrene og selvfølgelig også for lærerne, som blev lukket ude fra deres arbejdsplads. Det var en særlig situation, og nu kræver det en ekstra indsats af os alle sammen at få det gode samarbejde om vores folkeskole tilbage. Regeringen og de øvrige folkeskoleforligspartier gør et ihærdigt arbejde for at nå til enighed om en omfattende ændring af folkeskolen. Det kræver vilje til kompromis fra alle sider. Vi har et fælles ansvar for at lægge et solidt fundament for vores børns og Danmarks fremtid.

Men arbejdet er ikke gjort med en aftale mellem Folketingets partier eller med de love, vi vedtager her i Folketinget. Når det for-

håbentligt er lykkedes at nå til enighed her i salen, vil lærere, skoleledere og kommunalbestyrelser stå over for en stor opgave med at føre ændringerne ud i livet, så børnene får gavn af dem. Det er en opgave, som vi skal give folkeskolen arbejdsro til at løse. Folkeskolen skal have ro til at udvikle sig, ro til at gøre en god skole endnu bedre.

Så kan vi tage fat på trinnet efter folkeskolen, nemlig ungdomsuddannelserne. Her ved vi, at de største udfordringer er på vores erhvervsskoler. De er blevet stedmoderligt behandlet gennem de seneste år, og derfor er det måske ikke så mærkeligt, at færre unge har mod på en erhvervsuddannelse. I dag er det kun hver femte unge, der begynder på en erhvervsuddannelse efter grundskolen, men for ti år siden var det hver tredje. Det er et dramatisk fald på kun ti år, og det er alvorligt, for Danmark har brug for dygtige faglærte. Jeg vil sige til Danmarks unge: Hvis I er gode til omsorg, håndværk, teknik eller handel, så overvej alvorligt en erhvervsuddannelse, så vil jeg til gengæld arbejde for, at I får en god ungdomsuddannelse, hvor I lærer det, I får brug for i jeres arbejde.

Fremtidens arbejdspladser ligner ikke fortidens. I dag skal en butiksassistent ikke kun kunne sælge en vare. Han skal også kunne rådgive kunder om miljø, bæredygtighed og sundhed. Og en maskinarbejder skal ikke kun stå ved drejebænken og fræse et stykke jern. Hun skal også styre produktionen ved hjælp af en computer. Det kræver viden om teknologi, matematik og engelsk. Kravene på arbejdspladserne stiger, og derfor skal vores krav til erhvervsuddannelserne også være høje. Vi har allerede skabt tusindvis af praktikpladser, så flere kan gøre deres uddannelse færdig. Nu får lærerne samme arbejdsforhold som alle andre, og det gælder også lærerne på erhvervsskolerne, og så kan eleverne få mere undervisning.

Kl. 09:12

Regeringen er ved at forberede grundlæggende forandringer på vores erhvervsskoler. Vi har en dialog med arbejdsmarkedets parter, og vi vil fremlægge vores forslag til efteråret. Vores unge har krav på en god og solid uddannelse. Det stopper ikke med fuldført erhvervsuddannelse. Forandring er et grundvilkår for os alle sammen hele livet. Derfor har vi sat 1 mia. kr. ekstra af til efteruddannelse. Hvad kan man få for 1 mia. kr.? Man kan for eksempel løfte næsten 20.000 ufaglærte til faglært niveau. Alle skal have en uddannelse. Alle skal have et arbejde.

At få flere private arbejdspladser har meget høj prioritet for regeringen. Der er nogle, som spørger: Hvorfor er det så vigtigt? Svaret er kort og klart, at vi har mistet langt over 100.000 private arbejdspladser under krisen. De mennesker, der har mistet deres arbejdsplads, har brug for et nyt arbejde, og som land har vi brug for arbejdspladser til at finansiere vores velfærd.

Dansk økonomi forventes at komme ind i en periode med vækst – i år kun en ret svag vækst, til næste år lidt mere. Vi gør, hvad vi kan for at bringe Danmark videre. Men meget afhænger naturligvis også af udviklingen i de lande, vi handler med. Vi har stadig store udfordringer. Derfor må vi som sagt bruge alle redskaber i værktøjskassen.

Vi holder hånden under beskæftigelsen her og nu – med offentlige investeringer i børnehaver og skoler og på plejehjem og med renovering af almene boliger. Det giver arbejde til håndværkere over hele landet.

Vi har styr på økonomien. Før skred budgetterne; det gør de ikke mere. Det sikrer en lav rente og dermed private arbejdspladser.

Vi sikrer mere arbejdskraft med en SU-reform, som skal få de unge hurtigere ud i det pulserende arbejdsliv, og en kontanthjælpsreform, hvor færre bliver overladt til passiv forsørgelse. Og med Vækstplan DK sætter vi mere end 90 mia. kr. af til at styrke konkurrenceevnen og styrke vores arbejdspladser. Vi sætter selskabsskatten ned – undtagen for bankerne og olieselskaberne. Vi sænker en række afgifter, og vi øger de offentlige investeringer.

Det er første gang i mange år, at en regering har gennemført en så stor samlet plan, som målrettet forbedrer virksomhedernes rammevilkår. Og effekten af hele den store indsats er større end summen af de enkelte dele. Formålet er jo også at skabe tillid. Vi skal skabe en tro på fremtiden, så virksomhederne investerer, så forbrugerne bruger penge i stedet for at spare op, så flere kommer i arbejde, så Danmark kommer videre.

Europa skal også videre, og vi er på vej. Der er større ro på de finansielle markeder. Der er bedre styr på budgetterne, men væksten i EU er stadig for lav, og arbejdsløsheden er for høj – især alt for høj blandt de unge. Derfor skal vi fortsætte med at forandre vores lande og styrke konkurrenceevnen. Og de mange beslutninger, som allerede er truffet i EU, skal føres ud i livet i alle landene.

En af de vigtige beslutninger, som vi skal gennemføre i Danmark, er det fælles patent. Det vil betyde, at en virksomhed kun skal registrere sin opfindelse ét sted i stedet for i hvert enkelt EU-land. Det er kernen i det europæiske samarbejde, at vi finder fælles løsninger, der gør livet lettere for vores virksomheder og sikrer flere arbejdspladser. Regeringen vil i næste folketingsår fremsætte lovforslag om dansk deltagelse i det fælleseuropæiske patent. Den beslutning – med alle de tekniske spørgsmål, den indebærer – bør vi kunne træffe her i Folketinget.

Kl. 09:17

Endnu en vigtig beslutning i EU er det nye budget. EU's udgifter skal afspejle den nye økonomiske virkelighed. Og jeg er meget tilfreds med, at Danmark endelig har opnået en rimelig rabat i budgettet. Vi slipper hvert år 1 mia. kr. billigere. De penge har vi god brug for herhjemme.

EU har også besluttet at sætte ind over for skattely. Vi skal gøre noget ved den bankhemmelighed, som skærmer for, at virksomheder og personer betaler det, de skal, og vi skal lukke de huller, som multinationale selskaber udnytter til at slippe for at betale skat.

Krisen har på flere måder ændret EU. Eurolandene rykker tættere sammen. Det er helt naturligt, men det udfordrer Danmarks placering i det europæiske samarbejde. Vi har brug for en ny europapolitisk aftale, som supplerer aftalen fra 2008, og som afspejler den nye tid. Regeringens udgangspunkt er klart: EU skal fortsat være et stærkt og forpligtende fællesskab med Danmark så tæt på kernen af samarbejdet som muligt.

Samarbejde med verden omkring os har altid været en dansk vej til vækst og arbejdspladser. Det skal også være vores vej i en verden i forandring. Men det kræver, at vi er dér, hvor væksten er. Det har vi ikke været gode nok til. Danmark har i 10 år været bagud på de nye vækstmarkeder. Det efterslæb er danske virksomheder ved at indhente, og det er flot. Vi er i fuld gang med at vinde det tabte tilbage.

I sidste måned valgte det kinesiske Fudan Universitet at lægge sit europæiske forskningscenter på Københavns Universitet, bl.a. fordi de er interesserede i den danske velfærdsmodel. Sidste år underskrev den danske virksomhed Haldor Topsøe en investeringsaftale i Tianjin – en af Kinas største byer. Topsøes produktion af katalysatorer til lastbiler skal hjælpe Kina med at nå deres miljømål, og der bliver også på den måde mere at lave på fabrikken hjemme i Frederikssund.

Velfærd, miljø, grøn energi – vi kan noget særligt i Danmark. Vi kan noget, som kineserne har brug for. Det forstår danske virksomheder at udnytte, og regeringen støtter erhvervslivets indsats.

I et land som Kina eller i et land som Vietnam betyder det meget, at for eksempel en investeringsaftale drøftes på politisk plan. Derfor arbejder regeringen og dansk erhvervsliv skulder ved skulder, for at danske virksomheder kan få fremgang i de lande, hvor væksten er. Det skaber arbejdspladser herhjemme i Danmark.

I 1990'erne gjorde vi Danmark til verdensmester på klima- og energiområdet. I 00'erne blev den ambition forsømt. I 10'erne er vi i

fuld gang med igen at placere Danmark dér, hvor vi hører til: på en grøn førsteplads. Regeringen ønsker en grøn omstilling af Danmark. Det er en bunden opgave. Det Danmark, vi efterlader, skal være i en bedre stand end det, vi overtog: bæredygtigt, grønt og i balance.

Derfor arbejder vi på en elektrificering af vores jernbaner, og Danmark skal hænge endnu bedre sammen med den såkaldte time-model. Med Togfonden DK har vi fundet finansiering til at gå i gang. De fælles værdier i Nordsøen kommer hele Danmark til gavn.

Vi har sat 1½ mia. kr. af til udvikling af grøn teknologi, f. eks. i form af grønne lån og tilskud til grønne projekter.

MAN Diesel i København har udviklet en ny brændselsventil til skibsmotorer, så de forurener mindre. Vi får renere luft, større eksport og flere arbejdspladser. Grønne lån virker.

Kl. 09:22

HeSaLight, en lille lysvirksomhed på Sjælland, har udviklet en LED-belysning. Vi sparer energi, får et renere miljø og flere eksportindtægter og arbejdspladser. Tilskud til grønne projekter virker.

Regeringens næste skridt er, hvordan vi kan gøre affald til en god forretning. En virksomhed har et spildprodukt, den gerne vil af med, en anden virksomhed har brug for råvarer. Tænk nu, hvis man kan matche de to. Så kan vi bruge udtjente vindmøllevinger til støjafskærmning på motorvejene. Det er nytænkning i en ny virkelighed.

Den grønne omstilling viser, hvad vi kan gøre, når den private sektor og den offentlige sektor arbejder sammen. Den offentlige og den private sektor er ikke hinandens modsætninger. Den offentlige sektor er ikke et problem, men tværtimod en del af løsningen. Vi vil bruge flere penge i den offentlige sektor, faktisk 25 mia. kr. ekstra frem til 2020. Jeg går ikke ind for nulvækst. Jeg går ind for en offentlig sektor, som vokser og udvikler sig. Danmarks SOSU-assistent, pædagoger, lærere og mange, mange andre udfører opgaver, som sikrer lige muligheder for alle, og som værner om netop den solidaritet, som vores land er bygget på.

Vi, der holder af den offentlige sektor, har også et særligt ansvar for hele tiden at spørge, hvordan vi kan løse opgaverne bedre. Lad mig komme med et eksempel fra vores sundhedsvæsen. Tag en ældre mand, der lider af KOL – eller rygerlunger, om man vil – og bliver indlagt. Der ligger han så i en sygehusseng på en overbelagt afdeling, måske ude på gangen, muligvis også for længe. Og jo længe han er på hospitalet, jo mere svag bliver han, og jo mere utryk føler han sig. Det er desværre et billede, som jeg tror mange kan genkende. Og i mange tilfælde kan en ældre mand med KOL og andre mennesker, som lever med kroniske sygdomme, hjælpes bedre uden for sygehuset – med den rigtige indsats fra egen læge i samarbejde med den kommunale sygepleje og sygehuset.

Vi skal styrke familielægens rolle til gavn for patienten. Vi vil forbedre samarbejdet mellem egen læge og sygehuset og hjemmesygeplejen. Vi vil sikre, at alle får behandling af samme høje kvalitet, og vi vil give alle danskere adgang til en praktiserende læge tæt på, hvor de bor. I dag er det svært at få læger til at praktisere langt fra byerne og i socialt belastede områder. Derfor har regeringen fremsat et lovforslag, der fastlægger rammerne for en moderne almen praksis med patienten i centrum. Lovforslaget har været i høring, og regeringen har naturligvis lyttet til de reaktioner, der er kommet. De store patientforeninger bakker forslaget op, mens de praktiserende læger har været skeptiske.

Jeg tror, at lægernes reaktion bl.a. skyldes en usikkerhed om lovforslagets intentioner. Den usikkerhed forsøger vi nu at rydde af bordet ved at lave så mange præciseringer og imødekomelser, som vi kan, uden at slække på vores ambitioner. For mig er det egentlig ret enkelt: Vi skal have et sundhedsvæsen, der er til for patienten. Familielægen er den vigtigste person, hvis vi eller vores nærmeste bliver syge. Derfor skal der være tryk og god adgang til lægen for alle i hele Danmark – også på Lolland og i Nordjylland.

Kl. 09:27

Danmark er et trygt land. Vi kan gå trygt på gaden, vores børn kan selv gå hjem fra skole, og de kan lege udenfor på en sommeraften. Vi skal holde fast i trygheden, selv om verden forandrer sig. Og det kan lade sig gøre. Færre unge begår kriminalitet end for nogle få år siden, og færre mennesker begår vold. Men når der skydes med skarpt i Værebroparken, og når der stikkes med knive i Odense, så er vores trygge dagligdag presset. Så er der boligområder, hvor man ikke længere føler sig tryg.

Konfrontationerne i den sidste tids bandekonflikter er fuldstændig uacceptable. Og jeg synes, det er rystende at se, at helt unge mennesker er indblandet i hård kriminalitet. Nogle af dem er jo ikke meget mere end børn, og jeg kan ikke lade være med at spørge: Hvor er forældrene henne? Hvad tror de deres børn render rundt og laver? Jeg vil understrege, at det er og bliver forældrenes ansvar at passe på deres børn og opdrage dem. Politiet har ydet en ekstraordinær indsats for at sætte en stopper for den hårde kriminalitet. De har varetægtsfængslet mange personer med tilknytning til bandemiljøet, de har beslaglagt våben, de har beslaglagt narkotika. Politiet løser den opgave, de skal. Forældrene skal også løse deres opgave. Og kommunerne skal løse deres.

I dag har kommunerne en række redskaber. De kan pålægge en ung at rydde op efter sig og rette op på en skade. De kan pålægge forældrene at sikre, at den unge passer sin skole og er hjemme om aftenen. Og i sidste ende kan forældrene blive trukket i børnefamilieydelsen. De seneste tal viser, at mindre end hver tredje kommune bruger forældre pålæg, og at langt de fleste af de kommuner højst har givet pålæg tre gange. Kommunerne skal være bedre til at bruge de muligheder, de har. Børn skal ikke indgå i en fødekæde, hvor de ender som nye bandemedlemmer. En lille hård kerne af kriminelle må ikke ødelægge det for mange andre. Danmark skal fortsat være et trygt og sikkert land.

Gennem 11 år har Danmark kæmpet i Afghanistan for vores sikkerhed herhjemme. Til næste år overtager de afghanske sikkerhedsstyrker det fulde ansvar for sikkerheden i Afghanistan. Danmark og vores allierede træder mere i baggrunden, og hold 15 bliver det sidste danske hold med infanterisoldater. Når de tager hjem i august, vil der blive sat punktum for en lang og enestående indsats med danske kampsoldater i forreste linje.

Jeg har netop besøgt vores soldater og udsendte i Helmand for at markere det nye kapitel i den danske indsats i Afghanistan og for at sige tak for deres meget store indsats. Vi kan være stolte af Danmarks indsats i Afghanistan, og vores udsendte skal også være stolte. Vi har gjort en forskel både i forhold til vores egen og afghanernes sikkerhed. Vi har banet vejen for, at de afghanske sikkerhedsstyrker selv kan overtage ansvaret for sikkerheden, og det er og bliver den eneste vej frem for Afghanistan.

Vi har også gjort en indsats for at forbedre hverdagen for den afghanske befolkning, særligt for børn og for kvinder. Nu går millioner af afghanske børn i skole – også pigerne. Det er vigtige resultater, og dem skal vi passe på. Derfor vil Danmark også fremover tage et stort ansvar i Afghanistan med et stærkt fokus på udvikling, men også med støtte til de afghanske sikkerhedsstyrker. Danmarks støtte er betinget af, at den afghanske regering på lang sigt opfylder sine forpligtelser – særligt i forhold til god regeringsførelse, menneskerettigheder, kvinders rettigheder og korruptionsbekæmpelse.

Vi ved alle sammen, at Afghanistan står over for store udfordringer, og at de fremskridt, vi har set i Afghanistan, er skrøbelige. Derfor må vi være realistiske og være forberedt på, at der kan blive tilbageslag. Jeg er glad for, at et meget bredt flertal her i Folketinget har stået bag Danmarks politik i Afghanistan hele vejen igennem.

Kl. 09:32

Jeg er også glad for den debat om rigsfællesskabet, vi havde i februar her i Folketinget. Den viste, at der bredt i Folketinget er en se-

riøs og respektfuld tilgang til rigsfællesskabet. Det vil jeg gerne kvittere for.

Grønland har brug for ny erhvervsudvikling, hvis grønlænderne skal have et økonomisk grundlag for at udvikle deres land. Det grønlandske landsstyre og den danske regering arbejder sammen om at fremme en erhvervsudvikling på kommercielle vilkår. Og det er positivt, at Nuuks og Københavns universiteter arbejder sammen om, at Grønlands naturressourcer kan komme grønlænderne til gode, og at erhvervsorganisationer i Danmark og i Grønland arbejder sammen om, hvordan grønlandske og danske virksomheder kan komme med i råstofudvindingen. Grønlands landsstyre ønsker at ophæve multoleranceprincippet vedrørende radioaktive stoffer. Der er nedsat en dansk-grønlandsk arbejdsgruppe, der skal analysere konsekvenserne af det og en eventuel udvinding og eksport af uran.

På Færøerne er fiskeriet helt afgørende for økonomien. Det er alvorligt, at Færøerne står over for sanktioner fra EU på grund af uegnethed om fordelingen af fiskekvoter i Nordatlanten. For regeringen vejer hensynet til rigsfællesskabet tungt, samtidig med at vi selvfølgelig også forstår hensynet til et bæredygtigt fiskeri. Vi skal arbejde sammen om den udfordring, som rigsfællesskabet bliver stillet over for, hvis Færøerne rammes af sanktioner. Og så glæder jeg mig til mit besøg på Færøerne i næste måned.

Rigsfællesskabet er særligt for os alle sammen. Rigets tre dele er forskellige, men også forbundne gennem vores historie, kultur og ikke mindst gennem mennesker på en måde, som skaber noget uvurderligt for os alle.

Folketingsåret er ikke helt slut endnu. Men jeg skal til at slutte min tale. Vi har truffet mange vigtige beslutninger i år. Vi har indgået flere brede og store aftaler end i mange år. De har alle det formål at forandre Danmark for at holde fast i vores fællesskab.

Dagpengeforliget giver tryghed til de mange familier, som var blevet bragt i en meget vanskelig situation. Nu kan de fortsætte hverdagen. »Vækstplan DK« giver markant bedre vilkår til tusindvis af virksomheder og deres medarbejdere, så færre får en fyreseddel og flere en ny kollega. Og en ny folkeskole vil betyde, at hundredetusinder af børn får mulighed for at lære mere.

De beslutninger, vi træffer her i Folketinget, gør en forskel for mennesker i hele Danmark. Vi giver alle mulighed for at være med og yde det, de kan. Alle bliver mødt med krav, men ingen bliver ladet tilbage. Jeg tror på et Danmark, hvor forandring og tryghed går hånd i hånd, og jeg tror på, at vi kan skabe det Danmark i fællesskab.

Kl. 09:37

Formanden :

Tak til statsministeren for besvarelsen af forespørgslen. Vi går over til forhandlingerne, og jeg går ud fra, at alle kan huske de regler, der er for korte bemærkninger osv.

Jeg giver først ordet til fru Ellen Trane Nørby som ordfører for Venstre.

Kl. 09:37

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Socialdemokraternes og SF's topfolk siger, at de fører nødvendighedens politik. Nej, det er amoralens politik. De lovede ét før valget og forsøger nu at dække sig ind under, at det desværre ikke kunne blive til noget, for nødvendighedens politik står i vejen. Men nødvendigheden og Danmarks økonomiske udfordringer stod jo også lysende klart inden valget i 2011, men der valgte S og SF ikke det nødvendige – der valgte de det populære og det, som umiddelbart kunne skaffe stemmer. Jeg tror ikke, jeg behøver nævne reformerne, der skulle ruller tilbage, de 40 pct. billigere busbilletter, de to lærere i klasser-

ne, millionærskatten, flere penge til pensionisterne, SU'en, der ikke måtte beskæres, og alle de mange andre løfter.

Når S og SF reducerer politik til, at man putter et tal ind i en lommeregner, og så kommer der en sandhed ud, så mister politik sin værdi. Hvis man ikke kan stole på, at de holdninger og værdier, et parti kæmper for før et valg, også er det, de vil stå på mål for efter et valg, så er der jo ingen grund til, at danskerne vælger 179 folketingsmedlemmer. Politik handler om valg. Det handler om, hvordan vi ønsker, at vores fælles samfund skal se ud.

Når Danmark vågner, er det mindre end halvdelen af befolkningen, der stempler ind på fabrikken, tænder computeren på kontoret eller passer dyrene i landbruget. Heri ligger Danmarks udfordring. For hvis vi ikke får skabt vækst og flere arbejdspladser, kan vi ikke skabe den velstand, der skal betale for fremtidens velfærd. I Venstre vil vi hellere beholde danske arbejdspladser, end vi vil lade en af verdens største offentlige sektorer vokse sig endnu større. Det har vi valgt, og det kæmper vi for, fordi vi mener, at det er den rigtige vej for Danmark.

For Danmark er under forandring. Finanskrisen har skabt nye økonomiske realiteter. Det udfordrer velfærdssamfundet, som vi kender det og holder af det. Det skaber bekymring for fremtiden og får os til at stille spørgsmålet: Bliver vi den første generation, der efterlader et lavere velstandsniveau til vores børn end det, vi selv arvede?

Vækst er ikke længere en selvfølge. Regeringens slingerekurs har trukket et spor af lukkede arbejdspladser efter sig. Sidste år gik dansk økonomi i minus, forbrugertilliden er i minus, og regeringens massive løftebrud har skabt en grundlæggende mistillid. Fremtiden føles bekymrende, når arbejdspladser forsvinder ud af landet, når naboen bliver ledig og vi hører de asiatiske tigerøkonomier brøle sultent i det fjerne. Fremtiden bliver ikke mindre utryk, når den regering, der står i spidsen for samfundet, taler om gode løsninger i morgen, men alligevel gør det forkerte i dag, så væksttallene gang på gang må nedjusteres.

Det danske samfund er ikke perfekt, men vi har et stærkt samfund, et samfund præget af en høj grad af tillid og fællesskab. Sætter man sin barnevogn uden for restauranten i USA, bliver man arresteret; gør man det i Danmark, smiler folk gennem ruden og gør fagter, når purken er vågnet. Desto mere lægger vi også mærke til det, når nogen åbenlyst ikke vil vores fællesskab, ikke vil bidrage og gøre en indsats, men i stedet laver ballade, skaber utryghed og spilder egne og samfundets ressourcer.

På mange måder har finanskrisen gjort os mere bevidste om, at vores samfund kun hænger sammen, hvis vi alle sammen bidrager. Derfor har vi ikke bare behov for økonomiske reformer, men også for en mentalreform. Vi har simpelthen ikke råd til, at de, som egentligt godt kan, men ikke vil, lader andre om at betale regningerne. Vi skal stille krav til os selv og til hinanden, for ellers forsvinder fællesskabets styrke i ligegyldighed og selvoptagethed.

Når en ekstra indsats ikke længere belønnes og den røde regering har gjort det mindre attraktivt at tage et arbejde, handler det jo ikke kun om forkerte beslutninger her og nu. Nej, så handler det om forudsætningen for, at vores velfærdssamfund hænger sammen. Med afskaffelsen af starthjælpen, kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, hævelsen af skatter og afgifter og en række af regeringens andre beslutninger er der for en stor gruppe både på og uden for arbejdsmarkedet ikke længere noget økonomisk incitament til at tage et arbejde.

Det seneste år er mængden af udenlandsk arbejdskraft i Danmark vokset med 4.000 personer. Når hver 20. lønmodtager i Danmark i dag kommer fra andre lande, sætter det en tyk streg under det paradoks, at der er danskere, der desperat mangler et job, mens der samtidig er arbejde at få.

Kl. 09:42

Vi bruger hvert år 16 mia. kr. på vores beskæftigelsesindsats. Dem skal vi bruge bedre. Derfor ønsker Venstre en reform af beskæftigelsesystemet, og jeg har læst i avisen, at økonomiministeren er enig. Det glæder mig, og jeg håber så, at vi i dag kan få svar fra resten af regeringen. Genopretningspakken, efterlønsreformen, dagpengereformen, tilbagetrækningsreformen og beslutningerne om et mindre offentligt forbrug stod ikke nødvendigvis øverst på danskerne ønskeliste. Men reformerne fik opbakning, og vi behøver blot se mod Sydeuropa, hvis vi ønsker syn for sagen for, hvor galt det går, hvis politikerne ikke tør eller har viljen til at handle i tide.

For Venstre handler forbedret konkurrenceevne og reformer ikke kun om virksomheder som Aalborg Portland, gartneriet på Fyn, tømmervirksomheden i tredje generation eller slagteriets skatte- og rammevilkår. Det handler derimod om betonarbejderens job, om gartnermedarbejderens tryghed, tømmerlærlingens mulighed for at skabe et godt fundament for sin nyfødte datter og om NNF-tillidsmanden på slagteriet, der mister sit arbejde, sin forsørgelse og sine kollegaer, når Danish Crown flytter fra Hjørring i Nordjylland til Husum i Nordtyskland.

Reformkonkurrencen mellem VK-regeringen og den røde regering handler ikke om tal. Det handler om arbejdspladser og mennesker. Når blå reformer sikrer et ekstra arbejdsudbud på 95.600 mod kun 23.000 med røde reformer, er det en kamp for fire gange så mange arbejdspladser. Så er det en kamp for at fremtidssikre vores velfærdssamfund. Gennemfører vi ikke reformer, forpasser vi muligheden for at sikre den velstand, der skal betale for vores daginstitutioner, gratis uddannelse, den fri og lige adgang til sundhedsvæsenet og det sociale sikkerhedsnet.

Vækstpakken var en fin lille pakke, men den er stadig kun et lille skridt på en lang vej. Desværre har regeringen flyttet foden fra speederen til bremsen, tempoet er sat ned, det samme er ambitionerne, og kursen er præget af slinger og usikkerhed. Statsministeren kan på nok så mange topmøder i udlandet påstå, at Danmark er gået reformmamok på hendes vagt. Det gør bare ikke postulatet korrekt.

Også kravene til vores børn og unge er forandret. Danmark er ikke længere selvskrevet i toppen af videnssuperligaen. Tv-programmet, hvor 9. z tabte til Kina, viste, hvordan danske elever mødte for sent, trætte og uoplagte, mens de kinesiske elever startede dagen tidligt med selvstændig lektielæsning. Nok var der scener, som var karikerede, men vi bør tage udfordringen alvorligt. For skal vores børn og unge rustes til fremtiden, skal den danske folkeskole styrkes som lærested frem for værested. Vi skal ikke have en kinesisk skole, men vi skal heller ikke have en rigid heldagsskole med hulahop. Venstre ønsker en skole, hvor fagligheden er i højsædet, og hvor moderne læringsformer sikrer, at *alle* børn lærer mere, både dem, der har brug for flere udfordringer, og dem, der har behov for mere hjælp.

Kampen om arbejdspladser er global. Derfor er etableringen af en fælles EU-patentdomstol et godt eksempel på, hvordan vi sammen bliver stærkere. Venstre bakker op om patentdomstolen fordi den fjerner bøvl og høje omkostninger, så der kan skabes job i Europa.

Men en åben verden betyder også, at vi ikke som regeringen naïvt kan eller skal byde velkommen til alle uden samtidig at stille krav. Når regeringen slækker på danskkravene til permanent opholdstilladelse og statsborgerskab, lempet reglerne for udvisning af kriminelle, tildeler flygtninge en børnecheck fra dag et og slækker kravene til selvforsørgelse, så er resultatet, at antallet af asylansøgere er vokset til det højeste niveau i 10 år. Det er et valg, regeringen har truffet. Det er et valg, vi er uenige i. Over 1 mia. kr. af den ulandsbistand, der skulle hjælpe fattige i ulandene, bruges nu på det danske asylsystem. Det er et valg, regeringen har truffet, selvom den ville lave det om inden valget. Det understreger i høj grad, at politik handler om at prioritere, og at regeringen ikke kan dække sig ind under nødvendigheden.

Hvis vi skal overlevere det danske samfund til vores børn i en bedre stand, end vi modtog det, så skal vi prioritere, og vi skal vælge, om vi vil reformer eller ej. Vi kan ikke vente på, at regeringen finder en god løsning i morgen, i overmorgen eller næste år. Der skal handles nu. Venstre er klar. Spørgsmålet er, om regeringen er det.

Kl. 09:47

Formanden :

Der er en lang række korte bemærkninger. (*Ellen Trane Nørby* (V): Skal jeg læse forslaget til vedtagelse op?). Ja, hvis ordføreren ønsker at læse et forslag til vedtagelse op, skal ordføreren endelig gøre det (*Ellen Trane Nørby* (V): Det vil jeg meget gerne have lov til, hvis formanden tillader det). Ja, men det blev ikke annonceret. (*Ellen Trane Nørby* (V): Jeg trak lige vejret). Værsgo.

Kl. 09:48

(Ordfører for forespørgerne)

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens kickstart er mislykkedes, at vækstprognoserne gang på gang nedjusteres, at forbrugertilliden er negativ, at BNP i 2012 faldt med 0,5 pct., og at beskæftigelsen er faldet.

Danmarks vej ud af krisen går gennem flere private arbejdspladser. Der er taget en række initiativer i den rigtige retning, men langt fra tilstrækkeligt til at løse Danmarks udfordringer. Der er behov for en ny kurs for at sikre en vending i økonomien og skabe vækst og danske arbejdspladser.

Folketinget beklager, at regeringen fører en politik, hvor det for mange danskere ikke kan betale sig at arbejde. Mere end 14.000 beskæftigede har ingen økonomisk gevinst ved at gå på arbejde, og 57.000 ledige har kun en forsvindende lille gevinst ved at tage et arbejde. Folketinget opfordrer regeringen til at genindføre bl.a. kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, så det frem over bedre kan betale sig at arbejde.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 81).

Kl. 09:49

Formanden :

Det af fru Ellen Trane Nørby oplæste forslag til vedtagelse fra fire partier indgår naturligvis i de videre forhandlinger.

Så går vi til de korte bemærkninger, der som bekendt er indrettet på den måde, at der er 1 minut til spørger og svarer i første omgang og ½ minut i anden omgang. Vi vil håndhæve det strengt, for at så mange som muligt kan få ordet.

Den første for en kort bemærkning er hr. Magnus Heunicke.

Kl. 09:49

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg blev så glad, da jeg hørte Venstres ordførers afslutning, nemlig: Venstre er klar. Det var bare ærgerligt, at det så var punktum og slut, for jeg troede sådan set, at der så ville komme noget om Venstres politik, og at Venstre endelig var klar til at fortælle om sin politik. Det var der nemlig ikke så meget af. Der var masser af kritik af regeringen. Det er også fair nok, men hvad er det så, Venstre vil?

Vi har et helt konkret spørgsmål, vi simpelt hen skal have svar på i dag. Det er spørgsmålet om de dagpengemodtagere, som stod til at blive ramt af den indfasning, som blev aftalt, da Venstre sad i regering. Det er de op mod 20.000 mennesker, som mistede jobbet, mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister. Det er de mennesker, som der nu er fundet en løsning for af regeringspartierne og Enheds-

listen. Jeg kan forstå, at Venstre stemmer imod den løsning. Hvad er Venstres svar til de mennesker?

Kl. 09:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:50

Ellen Trane Nørby (V):

Vi ønsker at sikre, at folk får et arbejde. Man kan sige, at problemet med den her regering er, at den har lyttet for sent, og at den har lyttet for lidt. Vi sagde allerede sidste forår, at der var behov for en erhvervsskattepakke, som kunne sikre, at der blev skabt flere job i Danmark. Dengang afviste regeringen det. Til finanslovsforhandlingerne sidste efterår foreslog vi igen en erhvervsskattepakke, en pakke, der kunne skabe vækst i Danmark, sikre, at der blev skabt flere arbejdspladser til de mennesker, der mangler et arbejde. Dengang afviste regeringen det.

Først her midt på foråret tog regeringen fat og har nu sammen med os lavet en vækstpakke. Det er rigtig godt, at vi nu har lavet en vækstpakke, men den kommer for sent, og det er slet ikke tilstrækkeligt. Så hvis regeringen havde haft viljen til at handle i tide, havde vi også kunnet sikre, at der kunne være skabt et arbejde til de mennesker, der mangler et arbejde.

Kl. 09:51

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 09:51

Magnus Heunicke (S):

Jeg skal lige holde fast i historikken. Det blev sagt fra den daværende regerings side, at det var 2.000-4.000 mennesker, som ville blive ramt. Timingen var perfekt, fordi krisen nu var slut, fik vi at vide før valget. Nu kan vi se, at det altså er mere end 20.000 mennesker, og så synes jeg faktisk, at det er rimeligt nok at komme med et fuldstændig simpelt spørgsmål: Hvad er Venstres svar til de 20.000 mennesker? Man kan sagtens brokke sig – det er fint nok – men hvad er Venstres svar? Hvad vil Venstre gøre? Er sagen virkelig den, at de ikke vil gøre noget?

Kl. 09:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:52

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde. Den her regering lytter for sent, og den lytter for lidt til, hvad vi har sagt meget længe: At hvis man havde taget initiativ til at skabe arbejdspladser allerede sidste forår, kunne vi have undgået den situation, vi står i nu, hvor der er mange mennesker, der mangler et arbejde.

Regeringen har jo ikke haft viljen til at skabe arbejdspladser og afviste nærmest og latterliggjorde det sidste forår, da vi foreslog, at man skulle lave en vækstpakke – en pakke, som lempede beskatningen for vores erhvervsvirksomheder, så vi kunne skabe flere arbejdspladser i Danmark. Jeg er helt sikker på, at de mennesker, der mangler et arbejde i dag, ville have sat pris på, at regeringen havde handlet i tide i stedet for at lave den ene lappeløsning efter den anden.

Kl. 09:52

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

- Kl. 09:52
Sofie Carsten Nielsen (RV):
 Men som det er ordføreren bekendt, har en række borgmestre rost regeringens dagpengeløsning. Bl.a. har Venstres egen borgmester i Fredericia – han hedder Kenny Bruun Olsen – sagt, og jeg citerer:
 Løkke har i princippet ret i, at vi skal skabe flere arbejdspladser, men nu og her kan der bare ikke skabes flere arbejdspladser. Og så kan vi ikke bare sige, at det er synd for de arbejdsløse. Nej, de skal hjælpes.
 Så kan ordføreren ikke pege på konkrete initiativer, som ville hjælpe de arbejdsløse i Fredericia?
 Kl. 09:53
- Formanden :**
 Ordføreren.
 Kl. 09:53
- Ellen Trane Nørby (V):**
 Det har vi sådan set gjort fra Venstres side meget længe. Desværre er det jo ikke sådan, at regeringen har haft viljen til at lytte. Det havde den ikke sidste år, da vi foreslog, at vi skulle gøre noget mere for at skabe arbejdspladser, og heller ikke nu her, da vi sad i de konkrete vækstforhandlinger. Der havde vi en række forslag til, hvordan man kunne styrke vækstpakken, så den kunne skabe flere job her og nu, så de mennesker, der står i en sårbar situation, kunne få et arbejde.
 Så har vi også peget på – og det har vi sådan set sagt meget klart og tydeligt – at vi er klar til at lave en reform af det beskæftigelses-system, vi har i dag. For vi synes, at det er problematisk, når vi kan se, at der i det sidste kvartal af 2012 var over 10.000 job, der blev slået op, men som ikke kunne besættes; at vi sidste år oplevede, at der kom 4.000 flere udlændinge ind på det danske arbejdsmarked, men at vi samtidig har danskere, der ikke kan finde et arbejde. Det understreger med al tydelighed, at vores beskæftigelsessystem ikke er godt nok til at matche de ledige, vi har, med de job, der er at finde. Men der kunne spørgsmålet jo være, om Det Radikale Venstre er villig til at kigge på, hvordan vi laver en reform, som sikrer, at de mennesker, der mangler et arbejde, også bliver matchet med de ledige job, der er at få.
 Kl. 09:54
- Formanden :**
 Fru Sofie Carsten Nielsen.
 Kl. 09:54
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Den reformindsats er allerede sat i gang, men jeg spurgte faktisk ordføreren helt konkret om, hvad ordføreren vil gøre for at skabe arbejdspladser til de arbejdsløse i Fredericia, som ordførerens borgmester taler om.
 Kl. 09:54
- Formanden :**
 Ordføreren.
 Kl. 09:54
- Ellen Trane Nørby (V):**
 Der var engang, hvor Det Radikale Venstre havde sådan en kampagne, der hed: Vi lytter til økonomerne. Hvis Det Radikale Venstre nu havde lyttet til, hvad vismændene sagde i går, ville de også vide, at den slingrekurs, som regeringen har ført, har været med til at skabe en usikkerhed og har været med til at gøre, at der er nogle folk, som egentlig har indrettet deres liv anderledes, end de ellers ville, fordi man hele tiden ændrer på lovgivningen på dagpengeområdet i stedet for at gøre en ekstra indsats for at skabe arbejdspladser, ligesom vi sagde allerede sidste forår. Hvis vi havde set en regering, der sidste forår havde lyttet, og som havde haft viljen til at skabe arbejdspladser, så var der forhåbentlig nogle mennesker, der i dag stod med et arbejde og ikke i den sårbare situation, som regeringens slingrekurs har bragt dem i.
 Kl. 09:55
- Formanden :**
 Hr. Jonas Dahl, en kort bemærkning.
 Kl. 09:55
- Jonas Dahl (SF):**
 Jamen jeg kan godt forstå, det er ubehageligt for ordføreren at skulle svare på, hvad Venstre vil. Men vi kan ikke jo rigtig få et svar, så kan ordføreren ikke oplyse: Hvor mange af de mennesker der risikerer at falde ud af systemet, vurderer Venstre kunne få job, hvis Venstre gjorde noget af det, man taler om? Hvad er det, Venstre vil?
 Kl. 09:55
- Formanden :**
 Ordføreren.
 Kl. 09:55
- Ellen Trane Nørby (V):**
 Jamen jeg vil gerne for hr. Jonas Dahl nævne nogle af de ting, som vi har foreslået gennem de sidste par år, hvor regeringen jo har truffet en række beslutninger, som har trukket væksten i den forkerte retning, som har skubbet arbejdspladser ud af landet, som har gjort, at vi i dag har en beskæftigelse, der er 8.000 personer lavere, end den var ved regeringsskiftet.
 Vi synes faktisk, det var en rigtig dårlig idé, at regeringen satte skatter og afgifter op, ikke bare med den første finanslov, men også med den anden finanslov sammen med Enhedslisten, fordi det er med til at presse vores konkurrencekraft. Vi synes, det er en rigtig dårlig idé, at man har femdoblet NO_x-afgiften.
 Vi havde en række forslag under vækstforhandlingerne – ikke bare sidste forår, hvor regeringen ikke ønskede at lytte, men også under vækstforhandlingerne her og nu – til, hvordan man kunne skabe flere arbejdspladser. Vi foreslog en stor pakke til de små og mellemstore virksomheder, så vi kunne få gang i beskæftigelsen ude i tømrervirksomhederne, ude i de små servicevirksomheder.
 Hvad sagde regeringen? Regeringen sagde nej, for regeringen har ikke viljen til at være med til at skabe de arbejdspladser, som vi mangler i det danske samfund. Og jeg forstår godt, at der er nogle mennesker, der føler sig utrygge, for den her regering har ført en slingrekurs, som har gjort, at man ikke har vidst, hvordan man skulle indrette sit liv. Man har ikke vidst, hvornår der kom et nyt initiativ, der skadede væksten i Danmark.
 Kl. 09:56
- Formanden :**
 Hr. Jonas Dahl.
 Kl. 09:56
- Jonas Dahl (SF):**
 Jamen ordføreren må simpelt hen kunne være lidt mere konkret. Hvad er det, Venstre vil? Vi kan jo ikke få et svar på, hvad Venstre konkret vil gøre anderledes. Kan vi få et svar på, hvad Venstre vil gøre ved de udfaldstruede, der, hvis regeringen ikke havde grebet ind, var faldet ud af dagpengesystemet? Ville Venstre have været i stand til at skabe job til dem, og hvordan?
 Kl. 09:57
- Formanden :**
 Ordføreren.

Kl. 09:57

Kl. 09:59

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis hr. Jonas Dahl og regeringen er så utilfredse med den dagpenge-reform, som de jo kaldte usolidarisk før valget, og som de sagde, de vil rulle tilbage, så forstår jeg sådan set ikke, at de ikke har rullet den tilbage. Det viser jo, at regeringen forsøger at ride på to heste, hvor man siger et og gør noget andet, men samtidig tager man ikke den udfordring seriøst, der er i det danske samfund, nemlig at den nuværende regering sammen med Enhedslisten har gjort, at det for rigtig mange af de mennesker, der i dag er ledige, ikke kan betale sig at tage et arbejde. Det er et kæmpestort problem, når der er over 14.000 mennesker på det danske arbejdsmarked, som ikke har nogen økonomisk gevinst ved at gå på arbejde. (*Formanden: Tak!*) Det er jo ikke noget, der fremmer motivationen til at sikre, at der bliver skabt fuld beskæftigelse i Danmark.

Kl. 09:57

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 09:57

Per Clausen (EL):

Det kan i hvert fald ikke siges, at der ikke sker en vis udvikling i Venstres politik. Man er gået fra kritikken af rundkredspædagogikken til kritikken af hulahoppædagogikken – og jeg vil sige, at det der med hulahop er jeg glad for at Venstre er imod, for det ville have ødelagt min skolegang, hvis vi var blevet bedømt ud fra vores evner til det.

Men tilbage til kernen i det her. Fru Ellen Trane Nørby vil løse problemet for de mennesker, der er faldet ud af dagpengesystemet, ved at skabe job. Hvor mange job er Venstre i stand til at skabe før 1. juli?

Kl. 09:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 09:58

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror, at hr. Per Clausen og jeg så er enige om, at vores folkeskole ville have været endnu værre, hvis der skulle have været mere hulahop på skemaet, og det er jo så fint.

Der, hvor vandene nok skiller, er i forhold til viljen til så at være med til at skabe nogle gode rammevilkår for de arbejdspladser, der er i Danmark. Hvis vi skal ansætte flere i Danmark, er vi jo også nødt til at sørge for, at de danske virksomheder er konkurrencedygtige. Så nytter det ikke noget, at man har en Enhedsliste, som sammen med regeringen har sat skatter og afgifter op. Det har gjort, at det økonomiske incitament, der er til at tage et arbejde, er blevet forringet, og har gjort, at mange af de skatter og afgifter, man har sat op – både ved en femdobling af NO_x-afgiften og på en række af de andre områder – sådan set direkte har været skadelige for beskæftigelsen og direkte har den betydning, at der inden for de jobgrupper er nogle mennesker, der ikke længere har et arbejde, fordi arbejdspladserne ikke er konkurrencedygtige i Danmark. Det beklager vi, det har vi påpeget hele vejen igennem, og jeg håber sådan set, at det kunne være et wake up call for Enhedslisten, der kunne gøre, at Enhedslisten også vil være med til at presse regeringen til, at der skal gøres mere for at skabe job i Danmark.

Kl. 09:59

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jamen vi har sådan set lige presset regeringen til at gøre en indsats i forhold til de udfaldstruede.

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby: Hvad er det for nogle initiativer, som skulle kunne føre til, at de her 30.000, der er truet af at falde ud af dagpengesystemet, kan få et arbejde i løbet af de næste 6 måneder? Og til allersidst vil jeg spørge, om fru Ellen Trane Nørby ikke kan huske, at langt de fleste af de afgifts- og skatteforhøjelser, der er sket de sidste to år, er nogle, som er blevet vedtaget i VK-regeringens tid.

Kl. 10:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:00

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at der med den forårspakke, som vi lavede i 2009, skete den største sækelse af indkomstskatten i Danmark, siden indkomstskattens indførelse. Det gjorde vi netop for at sikre, at Danmark var mere konkurrencedygtig, for alle pegede på, at vores største problem var, at folk betalte for meget skat af den løn, de fik, og at der derfor ikke var et incitament til at få sat gang i hjulene og skabe job i Danmark.

Men jeg vil sige til hr. Per Clausen, at udfordringen jo ikke kun er her og nu, udfordringen er, at den regering, vi har, ikke har lyttet, og at den har lyttet for lidt og for sent. Det betyder, at de job, der skulle have været skabt til de mennesker, der mangler et arbejde, skulle have været skabt for et halvt, et helt og for to år siden, dengang regeringen sammen med Enhedslisten satte skatter og afgifter op og forringede jobskabelsen i Danmark.

Kl. 10:00

Formanden :

Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 10:00

Anders Samuelson (LA):

Blot et enkelt spørgsmål: Vil Venstre gå til valg på at afskaffe top-skatten?

Kl. 10:01

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:01

Ellen Trane Nørby (V):

Venstre ønsker at sænke skatter og afgifter. Det er den retning, som vi ser for det danske samfund for at gøre os mere konkurrencedygtige, for at sikre, at det kan betale sig at arbejde, men vi har sådan set ikke noget mål om at få en flad skat, som jeg ved at Liberal Alliance går ind for. Vi ønsker sådan set generelt at få sænket de skatter og afgifter, der gør, at det er svært at skabe arbejdspladser i Danmark, at det er svært at få gang i den vækst, som vi har behov for, også hvis vi skal bevare vores velfærdssamfund.

Kl. 10:01

Formanden :

Hr. Anders Samuelson.

Kl. 10:01

Anders Samuelson (LA):

Jeg må lige korrigere ordføreren: Liberal Alliance går ikke ind for en flad skat. Vi går ind for et højt bundfradrag, vi går ind for, at man

betaler lavere skat i bunden, end man gør i toppen, men vi går ind for en maksimal skat på ca. 40 pct., og det kunne man stort set komme ned på ved at fjerne topskatten. Men jeg takker for svaret, Venstre går altså ikke til valg på at fjerne topskatten.

Kl. 10:01

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:01

Ellen Trane Nørby (V):

Vi ønsker, at det generelle skatte- og afgiftsniveau skal ned, og der må man jo kigge på, hvor skoen trykker mest i forhold til, hvordan vi får skabt gang i væksten, hvordan vi får skabt arbejdspladser i Danmark. Og der er ingen tvivl om, at der er rigtig mange steder, vi kan sætte ind, f.eks. på de meget høje energifgifter vi har, eller hvis vi tager det forhold, at det for mange mennesker ikke kan betale sig at gøre en ekstra indsats og også det forhold, at der både for en række personer og også for en række virksomheder er en meget høj marginalbeskatning i Danmark. Vi har et generelt ønske om at sænke skatter og afgifter, og det er det mål, som vi arbejder for i Venstre.

Kl. 10:02

Formanden :

Hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 10:02

Andreas Steenberg (RV):

Som bekendt har regeringen lavet en lidt lempeligere indfasning af dagpengereformen for at tilgodese de 30.000 mennesker, der står til at falde ud af systemet. Mit spørgsmål til Venstres ordfører i dag er kort og godt: Har det overhovedet nogen betydning for Venstres holdning eller synspunkt i den her sag, hvor mange der står til at falde ud af dagpengesystemet?

Kl. 10:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:03

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre kerer vi os om alle de mennesker, der står i en vanskelig situation. Det kan godt være, at der for Det Radikale Venstre skal være et vist antal, før man får fokus på problemet, men Venstre går faktisk op i, at vi sikrer, at alle mennesker i Danmark får et bedre liv, får et job, hvis de mangler et arbejde, at vi har et stærkt socialt sikkerhedsnet, og at vi tager hånd om de problemer, der er.

Det betyder også, at vi kan se, at det for rigtig mange mennesker er et problem, at der ikke er noget økonomisk incitament til at arbejde, at den nuværende regering, som hr. Andreas Steenberg er en del af, har gjort, at det for en stor gruppe ikke længere kan betale sig at gå på arbejde. Det er med til at give en negativ motivation i forhold til at få et arbejde. Det er et rigtig stort problem, og det er også derfor, vi har peget på, at vi synes, at man skal gennemføre kontanthjælpsloftet og 250-timers reglen, så vi kan stille nogle krav, og så vi også kan sikre, at der bliver skabt nogle flere arbejdspladser for de mennesker, der mangler et arbejde, hvad enten det er kontanthjælpsmodtagere, dagpengemodtagere eller nogle af de andre, der gerne vil ind på det danske arbejdsmarked.

Kl. 10:04

Formanden :

Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 10:04

Andreas Steenberg (RV):

Jeg fik ikke svar på mit spørgsmål, som jo var det simple, at har det, at der er flere mennesker end forudsat, der falder ud af dagpengesystemet, ikke nogen betydning for Venstres politik i forhold til netop en lempeligere indfasning af dagpengereformen?

Kl. 10:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:04

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg svarer gerne hr. Andreas Steenberg igen. For Venstre handler det ikke om, hvor mange mennesker der er, det handler om at sikre, at de mennesker, der mangler et arbejde, får et arbejde. Det handler om at sikre, at vi får de stillinger, der er ledige i Danmark, matchet med de mennesker, der mangler et arbejde – vi har adskillige eksempler på virksomheder, som ikke kan rekruttere arbejdskraft – og at vi så for de 16 mia. kr., vi hvert år bruger i vores beskæftigelsessystem, gør os ekstra og langt mere umage i vores indsats for at sikre, at de mennesker, der mangler et arbejde, får et arbejde, det være sig kontanthjælpsmodtageren, det være sig dagpengemodtageren, for vi kerer os om dem alle.

Kl. 10:05

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn, en kort bemærkning.

Kl. 10:05

Rasmus Prehn (S):

Det er alligevel imponerende at høre, hvor meget energi der bliver brugt på at skælde ud, og hvor lidt energi der bliver brugt på at komme med konkrete ting. Vi hører hele tiden fru Ellen Trane Nørby tale om det her med, at der er blevet lyttet for sent og der er blev lyttet for lidt. Men sagen er jo, at efter det her møde er Venstres tydelige eftermæle, at man har brokket sig for meget, og man har foreslået for lidt konkret. Der er 34 dage, til de her udfaldstruede mennesker kan ryge ud af dagpengesystemet. Hvilke konkrete tiltag har Venstre, der kan sikre, at de her mennesker får et arbejde, eller en anden løsning – helt konkrete tiltag?

Kl. 10:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:05

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis hr. Rasmus Prehn nu havde lyttet lidt mere, ville hr. Rasmus Prehn have hørt, at vi fra Venstres side sådan set har en række forslag til, hvordan vi kan skabe flere arbejdspladser i Danmark, hvordan vi kan reformere vores beskæftigelsessystem, så vi bliver bedre til at matche de ledige med de job, der er at få. Jeg har bl.a. peget på – og det kan jeg forstå at jeg også er enig med hr. Rasmus Prehn i – at den femdobling af NO_x-afgiften, som regeringen har gennemført, har nogle konsekvenser. Den har helt konkret nogle konsekvenser for en af de store arbejdspladser, der ligger i hr. Rasmus Prehns område, nemlig Aalborg Portland. Så der kunne man jo starte med at tage fat. Og hvis regeringen havde gjort det allerede for 1 år siden, havde vi forhåbentlig ikke stået i den situation, som regeringens slingrekurs og manglende vilje til at skabe arbejdspladser i Danmark har skabt, og med den usikkerhed, det skaber for en række familier i det danske samfund.

Kl. 10:06

Kl. 10:08

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 10:06

Rasmus Prehn (S):

Mener Venstres ordfører i ramme alvor, at hvis det var, at vi tryllede NO_x-afgiften væk sådan her, ville der ikke være nogen udfaldstruede om 34 dage? Er det det, vi hører Venstres ordfører stå at sige her – altså at med bare sådan et knips ville man kunne løse det problem? Er det det, der er Venstres svar her? Der er virkelig, virkelig mangel på konkrete tiltag fra Venstres side. Lad mig bare lige komme med en ekstra ting. Når man sådan har siddet og lyttet – for vi har virkelig brugt tid på at lytte her, lytte, lytte, lytte – kan man høre, at en af de andre konkrete ting, Venstre har været fremme med, er at fjerne arveafgiften fra familieejede virksomheder. Hvor mange konkrete job vil der blive skabt om 34 dage til de her udfaldstruede mennesker ved sådan et tiltag?

Kl. 10:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:07

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror sådan set ikke, at jeg behøver gentage det, jeg sagde før, om, at hvis regeringen havde lyttet i tide, så havde vi forhåbentlig ikke stået i den situation, hvor slingrekurs og lappeløsninger har gjort, at der er rigtig mange mennesker, der står i en usikker situation. Hvis vi tager arveafgiften, var det regeringen selv, der i vækstpakken foreslog, at når man overdrog til fondseje, skulle der være lempelige vilkår. Hvad er det, der er forskellen mellem at overdrage til fondseje og til så at sikre ryggraden i en stor del af de virksomheder, der udgør grundstammen for beskæftigelsen i Danmark, og som ansætter tusindvis af danskere? Hvorfor er det, at vi der skal have et kapitaldræn, som betyder, at hvis man laver generationsskifte, forsvinder pengene ud af virksomheden? Der har vi sagt: Lad os da tage fat om det som et af de mange initiativer, der kan være med til at skabe arbejdspladser i Danmark.

Kl. 10:08

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 10:08

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Når man spørger Venstre, hvorfor de ikke vil være med til den her redningspakke på dagpengeområdet, får man jo svar i alle retninger. Hr. Claus Hjort Frederiksen har sagt, at det eneste problem er, at der er masser af jobs, men at danskerne bare ikke gider at tage dem. Fru Ellen Trane Nørby siger lidt det samme i dag, men for 2 uger siden sagde ordføreren, at det altafgørende problem er, at der ikke er arbejdspladser i Danmark.

Jeg synes bare ikke, vi har fået et svar på, hvad der skulle ske for de mennesker, der om 34 dage ville falde ud af systemet, hvis regeringen ikke havde lavet det her initiativ. Hvad skulle der helt konkret ske med de mennesker om 34 dage? Hvad er Venstres bud?

Kl. 10:08

Formanden :

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre ønsker vi at sikre, at alle dem, der mangler et arbejde, får et arbejde. Men SF's ordfører giver jo ikke noget svar på, hvordan det kan være, at der i regeringens oplæg til en dagpengereform står, at der fortsat vil være mellem 4.000 og 6.000 personer, der falder ud af dagpengesystemet. Det rækker SF's omsorg måske ikke til. Der er 4.000-6.000 personer, der fortsat vil falde ud. Og beskæftigelsesministeren har sagt: Ja, sådan bliver det.

Der må man bare sige, at det jo med al tydelighed viser, at det ikke er en hel og dækkende løsning, for den rigtige og varige løsning for de mennesker, der mangler et arbejde, er at sørge for, at vi får gang i væksten, det er at sørge for, at der bliver skabt arbejdspladser, så de kan få et job, så de kan få nogle kollegaer, så de kan få en fast ramme om deres hverdag. Det er det, de går og drømmer om, og det er sådan set det, vi har arbejdet for al den tid, vi sad i regering, og det er også det, vi har arbejdet for, mens vi har været i opposition. Men desværre oplever vi en regering, som ikke har den samme vilje til at handle i tide og til at sikre arbejdspladser i Danmark.

Kl. 10:09

Formanden :

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 10:09

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

De 4.000-6.000 er jo dem, der falder for den 4-årige dagpengeperiode, og det ved fru Ellen Trane Nørby udmærket.

Forskellen mellem den tidligere regering og den nuværende regering er jo, at den her regering holder hånden under de mennesker, som ikke kan få et job. Problemet er, at de her tusindvis af mennesker blev arbejdsløse under hr. Lars Løkke Rasmussens regering, hvor fru Ellen Trane Nørby jo også var med. De mennesker blev arbejdsløse på det tidspunkt; de fik reduceret deres dagpengeperiode på det tidspunkt. Og nu falder de for en 2-årig dagpengeperiode, som Venstre har ansvaret for, men som vi bliver nødt til at lappe på.

Kl. 10:10

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:10

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg kan forstå på SF's ordfører, at det er ligegyldigt, at der er 4.000-6.000 mennesker, der falder ud af dagpengesystemet – det er ligegyldigt.

Der må jeg bare sige, at vi har et andet syn i Venstre. Vi ønsker at sikre, at alle de mennesker, der mangler et arbejde, får et arbejde. Og det kan jeg så forstå adskiller os fra SF, som åbenbart kategoriserer mennesker efter, at der er nogle, hvor det er o.k., og så er der andre, hvor det ikke er o.k.

Kl. 10:10

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:10

Ole Hækkerup (S):

Tak, formand. Helt tilbage i den oprindelige tale snakkede ordføreren om det fantastiske ved Danmark og om ansvar. Jeg kan så forstå på alle de spørgsmål, vi har været igennem her, at Venstre alligevel mener, at man skal tage ansvar for de ledige, der nu falder ud af dagpengesystemet; man ønsker i hvert fald ikke at støtte regeringens løsning. Så spørger jeg bare: Hvor er retfærdigheden i det?

Kl. 10:11

Kl. 10:13

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:11

Kl. 10:13

Ellen Trane Nørby (V):

Jo, vi siger sådan set, at den varige løsning er at sørge for, at folk får et arbejde. Hvis man ser i aviserne fra de seneste par dage, kan man også se eksempler på, at der er en række virksomheder, som nu begynder at kunne rekruttere dansk arbejdskraft, som ikke har haft mulighed for det før. Det gælder inden for hotelbranchen. I dag er det konkret Fårup Sommerland, som ikke har kunnet få danske afløsere. Danish Crown i Horsens er et andet eksempel, der har været fremme i debatten, hvor man med lønninger på i gennemsnit 185 kr. i timen ikke har kunnet rekruttere dansk arbejdskraft. Vi ønsker at matche de ledige, der er, med et arbejde, vi ønsker at skabe flere arbejdspladser i Danmark. Vi synes, regeringen har forsømt det at skabe arbejdspladser i Danmark, og det er jo derfor, man ser, at beskæftigelsen er faldet. Det er derfor, vi i de seneste 2 år har forsøgt at råbe regeringen op, nemlig for at sikre, at der blev skabt arbejdspladser i Danmark.

Kl. 10:12

Formanden :

Hr. Ole Hækkerup.

Kl. 10:12

Ole Hækkerup (S):

Men er vi så ikke ved at være nået ind til noget af det, der er sagens kerne, og som vi også tidligere har været inde på, når vi har diskuteret med Venstre, nemlig at det i virkeligheden er lønningerne, der er problemet i Venstres optik? For er det ikke lige præcis den effekt, fru Ellen Trane Nørby snakker om? Altså, man skal sørge for, at der er en større ledighed, man skal sørge for, at folk ryger hurtigere ud af dagpengesystemet, og så skal man til gengæld få presset lønningerne. Så er det bare, jeg spørger igen: Hvordan er det nu, at alle de ting, som fru Ellen Trane Nørby har foreslået, altså kontanthjælpsloftet, 225-timersreglen osv. osv., hjælper dem, som falder ud af dagpengesystemet?

Kl. 10:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:12

Ellen Trane Nørby (V):

Altså, lønningerne lader vi arbejdsmarkedets parter om. Jeg ved godt, at finansministeren og regeringen og Socialdemokraterne har et lidt andet forhold til det. Der sender man en sms, og så går de 15 pct. ned i løn over en nat; det er socialdemokratisk politik. I Venstre lader vi arbejdsmarkedets parter om at diskutere og finde ud af, hvor lønnen skal være. Til gengæld ved vi, at et højt omkostningsniveau, et højt skattniveau i Danmark er med til at betyde, at man gør Danmark mindre konkurrencedygtigt, og at det er med til at presse lønningerne. Derfor er man jo nødt til at gøre noget helt grundlæggende for at sikre, at man bliver mere konkurrencedygtige, så de danske virksomheder kan skabe arbejdspladser i Danmark, både til de ledige, der går på dagpenge, og til kontanthjælpsmodtagerne og også til dem, man har behov for at skabe plads til på arbejdsmarkedet, og det håber vi sådan set at regeringen vil være med til. Men jeg har sådan set ikke hørt, at regeringen indtil videre har haft viljen til at være med til det.

Formanden :

Hr. Jesper Petersen for en kort bemærkning.

Jesper Petersen (S):

Jeg må minde fru Ellen Trane Nørby om, at det altså var Venstres formand og dengang statsminister, der i 2010 sagde, at krisen ville være ovre i 2013, og at der ikke ville være nogen sociale problemer ved at lave den dagpengereform, som den daværende regering stod bag. Men det betyder åbenbart intet for Venstre, at de forudsætninger, man lagde til grund, er fuldstændig forandret. Jeg forstår ikke, at der skal bruges så mange ord på et svar, der i virkeligheden er meget, meget kort, svaret til de udfaldstruede, som nemlig er: Rend og hop. Så kort kunne fru Ellen Trane Nørby gøre det; ingen konkrete svar er der kommet.

Så kan vi tage et andet punkt, hvor jeg også godt kunne tænke mig nogle konkrete svar, nemlig i forhold til vores fælles velfærd. Der er 23 mia. kr. i forskel på, hvad regeringen vil bruge frem til 2020, og hvad Venstre vil bruge i det, der hedder nulvæksten – der har der så også lidt været en ændring i forhold til det tidligere standpunkt fra Venstres side. Jeg kan forstå, at det eneste, man indtil nu kan pege på, er hr. Claus Hjort Frederiksens beskæftigelsessystem – det var fuldstændig forfærdeligt – det er så dér, man vil finde nogle penge. Men det spørgsmål trænger sig jo på, om sundhedsområdet og ældreområdet er blandt de områder, hvor Venstre ikke vil følge med udviklingen, men hvor man vil skære ned for at få råd til at bruge de her 23 mia. kr. mindre. Konkret: Er sundhedsområdet og ældreområdet omfattet af nulvækst?

Kl. 10:15

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:15

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg sagde det også meget klart i min tale, og jeg gentager det gerne: I Venstre vælger vi at prioritere danske arbejdspladser over det at gøre en af verdens største offentlige sektorer endnu større. Det er et valg, vi har truffet, fordi vi går mere op i at få skabt arbejdspladser til de mennesker, der mangler et arbejde, få skabt gang i hjulene i Danmark, sikre, at der kan komme flere ud på arbejdsmarkedet, så de også kan være med til at betale skat og de dermed kan være med til at finansiere velfærdssamfundet. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne ønsker at prioritere en offentlig sektor over det at skabe arbejdspladser i Danmark. Det er jo et af de problemer, der er ved Socialdemokraterne, altså at man egentlig reelt set ikke ønsker at gøre noget for, at vore danske virksomheder kan ansætte flere i Danmark, at de kan være konkurrencedygtige, at de kan eksportere mere, at de kan gøre sig på verdensmarkedet. Så jeg tror sådan set, at det her er et af de områder, hvor der er en meget, meget klar forskel. Men så kan man jo, når Socialdemokraterne de seneste år praktisk talt har kørt nulvækst, spørge sig selv: Hvordan har det så kunnet lade sig gøre?

Kl. 10:15

Formanden :

Hr. Jesper Petersen.

Kl. 10:16

Jesper Petersen (S):

Vi er lige gået igennem en politisk sæson, hvor regeringen har gennemført en vækstplan, der er få uger væk. Som jeg husker det, var Venstre sådan set med til den, så det er jo noget værre vås at stille

sig op og sige, at regeringen er ligeglad med, om man skal skabe arbejdspladser eller ej. Det er simpelt hen noget vås. Men vi kommer her ind til noget interessant, og jeg er simpelt hen nødt til at følge op på det spørgsmål, jeg stillede før, for der kunne komme det konkrete ud af debatten i dag, at vi kom en smule videre i forhold til mysteriet om, hvad Venstres politik er. Hvis jeg forstod svaret på spørgsmålet rigtigt, nemlig om sundhedsområdet og ældreområdet ifølge Venstre også var omfattet af nulvækst, også på trods af, at der blev dyrere behandlingsformer og flere ældre, så var det, at Venstre ikke ville bruge en krone mere på de områder. Det var sådan, jeg hørte svaret, og jeg vil godt bare have bekræftet, om det var korrekt.

Kl. 10:16

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:16

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har sagt det meget længe: Man skal gøre tingene bedre i den offentlige sektor. Vi skal vende og dreje hver mønt af det, vi bruger af fællesskabets penge, for at sørge for, at vi får mest muligt ud af pengene. Hvis man tager sundhedsområdet som et eksempel, kan man se, at det fra 2001 til 2011 lykkedes os at lave en produktivitetsforbedring på sundhedsområdet på 23 pct. Det viser jo, at man kan få mere ud af de penge, man bruger i fællesskab. Og jeg kan egentlig også forstå, at regeringen selv har skrevet ind i sin 2020-plan, at man vil moderniseringer. Så jeg kan egentlig ikke helt forstå det. Hvis hr. Jesper Petersen mener, at det kan lade sig gøre som socialdemokrat – og han mente det måske også dengang, han var SF'er – så må hr. Jesper Petersen vel også have den klare opfattelse, at det fortsat kan lade sig gøre. Derfor handler det jo om, hvordan vi prioriterer vores ressourcer, hvordan vi sørger for, at vi får mere ud af de ressourcer, vi bruger. Det er jo også det, vi diskuterer på folkeskoleområdet lige for tiden; her skal vi lave en folkeskole bedre inden for mere eller mindre de samme ressourcer, som der er til stede i dag.

Kl. 10:17

Formanden :
Fru Johanne Schmidt-Nielsen, kort bemærkning.

Kl. 10:17

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Fru Ellen Trane Nørby taler i dag fra talerstolen om mennesker i Danmark, der føler sig utrygge. Der er omkring 30.000 mennesker, som står til at falde ud over 2-årsdagpengegrænsen alene i år. Jeg tror, at det er rigtigt, at rigtig mange af dem har følt sig enormt utrygge. Da VK-regeringen lavede dagpengereformen, sagde VK-regeringen, at det ville være 2.000-4.000 ekstra årligt, der røg ud af dagpengesystemet. Nu kan vi så konstatere, at det er omkring 30.000, der står til at falde ud, altså bare i det her halve år, vi står over for. Mit spørgsmål til fru Ellen Trane Nørby er ret simpelt, nemlig: Mener Venstre, at dagpengereformen er en succes?

Kl. 10:18

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:18

Ellen Trane Nørby (V):

Grundlæggende er vi af den opfattelse, at vi er nødt til at lave reformer, for hvis vi ikke laver reformer af vores velfærdssamfund, hænger vores samfund ikke sammen. Hvis vi ser mod Sydeuropa og ser, hvad der sker, når man bruger for mange penge og ikke samtidig sikrer, at der også kommer penge ind til samfundet, at der bliver skabt arbejdspladser, at man ikke får gældsat sig, bliver de menneskelige

og økonomiske omkostninger langt større end de udfordringer, som vi har i Danmark.

Det betyder jo ikke, at vi bare skal sige, at der er nogle mennesker, vi ikke skal hjælpe. Det skal vi. Vi skal hjælpe med at sørge for, at de får et arbejde. Det gør vi ved at skabe flere arbejdspladser, det gør vi ved at sørge for, at de bliver matchet med de ledige stillinger, der er, det gør vi ved at sørge for, at de 16 mia. kr., som vi bruger i vores beskæftigelsessystem hvert år, kommer vi til at bruge bedre, mere målrettet og mere effektivt til gavn for den enkelte.

Kl. 10:19

Formanden :
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 10:19

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg synes, at det var et meget ligetil spørgsmål, jeg stillede, nemlig: Er den dagpengereform, som Venstre stod i spidsen for, en succes? Det må Venstres ordfører da kunne svare på. Det burde ikke være nødvendigt for Venstre at tale uden om det spørgsmål. Så jeg spørger igen. Jeg synes, at det er et meget simpelt spørgsmål, der burde kunne komme et ja eller et nej. Er den dagpengereform, som Venstre stod i spidsen for, en succes – ja eller nej?

Kl. 10:19

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:19

Ellen Trane Nørby (V):

Enhedslistens ordfører vil jo gerne forsimple hele diskussionen til at være sådan en diskussion om reformer for reformernes skyld. Når vi tager ansvar for det danske samfund, når vi gennemfører reformer, også selv om reformerne ikke altid har været lige populære, er det jo for at fremtidssikre vores velfærdssamfund, for hvis vi ikke sikrer, at der er orden i økonomien, kommer vi ud i de samme problemer, som andre lande er kommet ud i, og det har nogle langt større økonomiske og menneskelige omkostninger end de udfordringer, som vi står over for i Danmark. Man kan sige, at hvis Enhedslisten og SF og S havde fået deres vilje, dengang tiderne var bedre økonomisk set, så havde Danmark i dag stået i en helt anden økonomisk dårlig situation, for så havde man ikke afbetalt den gæld, som i dag gør, at vi står relativt godt set i europæisk sammenhæng.

Kl. 10:20

Formanden :
Fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning.

Kl. 10:20

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg håber, at fru Ellen Trane Nørby har taget en lille tænkepause, siden min socialdemokratiske kollega spurgte om nulvækst, for jeg synes faktisk ikke, at vi fik et særlig klart svar. Det interesserer jo os herinde, hvad nulvækst betyder, og jeg tror simpelt hen også, at det interesserer vælgerne. Jeg tror, det er Finansministeriet, der har regnet på, at nulvækst frem mod 2020 vil være et tocifret milliardbeløb. Så det er jo ikke en lille ting.

Så jeg har simpelt hen brug for at høre, om fru Ellen Trane Nørby mener, at uddannelsesområdet skal omfattes af nulvækst. For i de her år strømmer det til med unge, som vil tage en uddannelse, og det er egentlig en god historie, men det koster jo. Skal det omfattes af nulvækst? Skal uddannelse være en af de ting, som omfattes af nulvækst?

Kl. 10:21

Kl. 10:24

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 10:21

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis vi er ved at referere finansministerielle svar, har finansministeren også givet et svar på, at det ikke har direkte velfærdskonsekvenser, at den nuværende regering praktisk talt fører en nulvækst. For det handler om, hvordan vi bruger vores penge bedre. Og når vi nu tager uddannelsesområdet, som ordføreren spørger til, så er den folkeskolereform, som vi sidder og forhandler nu, jo et meget godt eksempel på, at et flertal af partier herinde har den klare opfattelse, at vi kan få mere undervisning, og at vi kan få bedre undervisning til vores børn, sådan at vi ikke har en sjettedel af eleverne, som forlader folkeskolen uden reelt set at kunne læse og regne, og som dermed mangler nogle af de kompetencer og nogle af de færdigheder, som de har brug for i deres videre liv og arbejdsliv. Så gør vi det jo ud fra en forventning om, at vi kan bruge vores ressourcer bedre, og vi er af den klare opfattelse, at man kan bruge ressourcerne bedre.

Det betyder jo ikke, at der ikke bliver nogle områder, der skal oprioriteres, og der er andre områder, hvor man kan sige, at der kan vi så tage fat. Men det er en diskussion, som jeg sådan set oplever at SF's ordfører burde tage med den nuværende regering, for det er jo den politik, som den nuværende regering fører lige nu, hvor man har skåret ned på SU-systemet, og hvor man er gået fra, at man ville bruge flere penge på folkeskoleområdet og til, at man nu vil have bedre undervisning for de samme penge.

Kl. 10:22

Formanden :

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:22

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Ellen Trane Nørby, at der er over 20 mia. kr. i forskel på Venstres nulvækst og på den politik, som regeringen fører, og det er immer væk en slat penge. Derfor synes jeg simpelt hen, at fru Ellen Trane Nørby skal komme en smule ind i debatten og så sige klart: Skal de offentlige udgifter omfattes af Venstres nulvækst, eller er der noget, der falder uden for? Det må vi have et klart svar på, tak.

Kl. 10:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:23

Ellen Trane Nørby (V):

Nu spørger ordføreren til de offentlige udgifter, og vores udgangspunkt for Venstre i regering er et offentligt udgiftsstop. Det er det, fordi vi hellere vil bruge pengene på at prioritere, at der bliver skabt vækst i Danmark, og at der bliver skabt arbejdspladser. Vi ved godt, at det ikke er en prioritet, som regeringen deler. Det så vi også under vækstforhandlingerne, hvor vi ønskede at sikre en lavere forbrugstakst i det offentlige, for at vi i stedet for kunne tage flere vækstinitiativer, som kunne skabe flere arbejdspladser her og nu til de mennesker, der mangler et arbejde. Det havde regeringen ikke viljen til. Det har regeringen sikkert heller ikke viljen til fremover, men det er jo så det, der skiller os. Vi vil skabe flere arbejdspladser i Danmark, og det vil regeringspartierne åbenbart ikke.

Kl. 10:24

Formanden :

Fru Maja Panduro, en kort bemærkning.

Maja Panduro (S):

Det er rigtig, rigtig svært at trække et konkret svar ud af Venstre, i forhold til om der er nogle områder, der skal friholdes fra nulvæksten eller ej. Det har ordføreren egen finanspolitiske ordfører jo selv tidligere sagt at der var. Ordføreren selv har også været inde på, at der er nogle områder, sundheds- og ældreområdet bl.a., som Venstre gerne ville opprioritere.

Anerkender Venstre overhovedet, at hvis man vil have nulvækst i den offentlige sektor og gerne vil opprioritere nogle områder, så må det betyde minusvækst på andre områder?

Kl. 10:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:24

Ellen Trane Nørby (V):

Vi har jo sådan set sagt det meget klart: Ja, det bliver svært, og det bliver vanskeligt at sørge for, at vi kommer til at bruge vores penge mere kløgtigt, end vi gør i dag. Vi kommer til at skulle opprioritere nogle områder, fordi der er demografiske udfordringer, og fordi vi har den politiske ambition, at der er flere unge, der får en uddannelse.

Men det ændrer ikke på, at vi mener, at man kan bruge fællesskabets penge bedre, end man gør i dag. Det kan man på sundhedsområdet, hvor vi havde en produktivitetstigning fra 2001 til 2011 på 23 pct. og samtidig fik ventelisterne ned fra 90 dage til lidt over 50 dage, og hvor vi samtidig sikrede en bedre patientfredshed bl.a. i kræftbehandlingen og sikrede en bedre behandling.

Det betyder, at vi kan gøre det bedre på mange offentlige områder, men det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke skal prioritere. Det skal man, og det har vi sagt klart og tydeligt, men det virker mest af alt, som om regeringen ikke har viljen til at prioritere. Og man kan jo sige, at når regeringen på nuværende tidspunkt kører med nulvækst, og det her er en så stor bekymring for regeringspartierne, så burde man jo nok tage det op med statsministeren eller finansministeren.

Kl. 10:25

Formanden :

Fru Maja Panduro.

Kl. 10:25

Maja Panduro (S):

Så skal jeg bare lige gentage, at der stadig væk er 25 mia. kr. til forskel på den nulvækst, som Venstre præsenterer, og den økonomiske politik, regeringen har lagt frem. 25 mia. kr. skal man dog finde et eller andet sted, og nu har ordføreren sagt mange ting om, at man godt ved, det er svært, og der skal også prioriteres og sådan noget. Det kan vi jo alle sammen være enige om, men så var det måske fair nok, at man løftede bare en flig af sløret for, hvad det så er, man vil prioritere. Hvilke områder er det, der skal være underlagt nulvækst? På hvilke områder skal der være minusvækst? Og på hvilke vil man tillade, at der kan være vækst? Det ville det da være fair nok at komme med bare en lille smule svar på.

Kl. 10:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:26

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo rigtigt, at der er et par og tyve milliarder kroners forskel. Det er jo også der, hvor Socialdemokraterne og Venstre adskiller sig

fra hinanden, for vi ønsker at bruge de penge på at skabe arbejdspladser i Danmark. Vi ønsker at bruge de penge på at skabe bedre rammevilkår for, at man kan ansætte flere i Danmark, og for, at vi kan afskaffe nogle af de byrder, der i dag betyder, at danske arbejdspladser rykker til udlandet.

Det er et kæmpestort problem, og det er jo netop det, der gør, at der er mange mennesker i det danske samfund, der står uden for arbejdsmarkedet. Derfor vil vi prioritere anderledes, end Socialdemokraterne vil. Vi vil prioritere danske arbejdspladser mere, end vi vil prioritere at gøre verdens største offentlige sektor endnu større. Vi mener sådan set, at den offentlige sektor godt kan blive på det niveau, hvor den er i dag.

Kl. 10:27

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:27

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at skifte emne et øjeblik. Jeg vil nemlig gerne spørge Venstres ordfører om et nyt begreb, jeg har læst om i avisen, som hedder åbenhedspjank. Det er i forbindelse med debatten om en ny offentlighedslov, og der har Venstres selvudråbte frihedsminister udtalt:

»Jeg har altid syntes, at det der åbenhedspjank er vildt overdrevet. Det er vulgært. Det er som om, at man ønsker, at den politiske proces skal foregå i zoologisk have, hvor alle kan følge med.«

Han siger i samme artikel også, at vi har et cirkusdemokrati i Danmark. Den åbenhed, der trods alt er i den offentlige forvaltning, er åbenbart udtryk for et cirkusdemokrati.

Det er jo hårde ord, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om det er Venstres holdning, at vi har et cirkusdemokrati i Danmark. Og hvis det er tilfældet: Er den nye offentlighedslov så bare et enkelt skridt på vejen, eller har Venstre, hvis de skulle få magten igen, tænkt sig at lukke endnu mere ned for muligheden for at kigge magthaverne efter i kortene?

Kl. 10:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:28

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg mener bestemt ikke, at vi har et cirkusdemokrati i Danmark. Men jeg tror også bare, at man skal være ærlig og sige, at hvis der skal kunne indgås kompromiser i det politiske system, hvis man skal kunne nærme sig hinanden, så alle også kan gå ud af døren og ligesom sige, at o.k., vi gav, og vi fik, men vi lavede et kompromis, som gør, at vi kan komme videre med noget, der er godt for vores samfund, kræver det også, at der ikke altid er 24 timers dækning af det hele, at vi skaber et tillidsrum.

Den nuværende offentlighedslov er alle enige om er forældet. Så har der siddet en kommission i 7 år, som er kommet frem med et nyt forslag til en offentlighedslov. Det har regeringen fremsat, og vi har sammen med regeringen aftalt, at det bliver evalueret om 3 år, men grundlæggende mener vi sådan set, at det, kommissionen er kommet frem til, er et bedre bud på en offentlighedslov, som sikrer gennemsigtighed og offentlighed omkring de beslutninger, der bliver truffet, og som sikrer, at man kan kigge magthaverne over skuldrene, men som samtidig giver et tillidsrum, så vi kan lave politiske aftaler, der kan bringe Danmark fremad.

Kl. 10:29

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 10:29

Pernille Skipper (EL):

Jeg har hørt nogle andre sige i løbet af processen, at der er behov for et rum – det er nogle gange et fortroligt rum, nogle gange er det et frirum, nogle gange er det et tillidsrum; det skifter lidt – men så kunne jeg jo godt tænke mig at høre, om fru Ellen Trane Nørby kan forklare os, hvor den her åbenbart store mangel på et tillidsrum har ført til problemer i lovgivningsprocessen. Det er jo sådan i dag, at der er lukket helt ned for offentligheden, så længe de politiske partier forhandler, og når de så er færdige, kan man se, hvad grundlaget har været. Hvor har det været et problem? Kan vi få et konkret eksempel på, hvor åbenheden i dag har været et problem?

Kl. 10:30

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:30

Ellen Trane Nørby (V):

Man kan sige, at det, der jo er diskussionen, er, om det er den måde, som et ministerium er organiseret på, der skal være definerende for, om et dokument er omgærdet af åbenhed eller ikke er omgærdet af åbenhed. Ligesom vi på det område, hvor jeg også er ordfører, nemlig på medieområdet, er gået fra, at vi forholder os til apparater, til at vi i dag siger, at tingene er teknologineutrale, kan man sige, at offentlighedsloven går fra, at den er defineret af strukturer, til at det nu i dag handler om dokumentet, og hvilken type dokument det er.

Det tror jeg sådan set er en god modernisering. Jeg går i hvert fald ud fra, at når Offentlighedskommissionen har brugt 7 år på at gennemtænke det, er det det bedste bud på, hvordan vi kan modernisere en offentlighedslov, hvor vi fortsat skaber mulighed for, at man kan kigge magthaverne over skuldrene, som man selvfølgelig skal i et demokrati som det danske.

Kl. 10:30

Formanden :

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 10:30

Mogens Jensen (S):

Nu tror jeg, vi er nået til det 14. eller 15. spørgsmål her til fru Ellen Trane Nørby, og det er jo ikke lykkedes at få et konkret svar fra Venstre, hverken på hvad man vil gøre for de 30.000, der om 34 dage falder ud af dagpengesystemet – intet konkret svar har vi fået – eller et konkret svar på spørgsmålet om nulvækst. Hvor er det, de 23 mia. kr. ikke skal bruges, vil jeg spørge fru Ellen Trane Nørby? Kan vi ikke få nogle klare svar på det? Jeg tror, at folk sidder derude og godt vil have at vide, at hvis der skal være for 23 mia. kr. mindre vækst i den offentlige sektor, hvor skal de penge så komme fra? Må jeg ikke stille bare ét konkret spørgsmål, som jeg håber at ordføreren vil svare på: Er sundhedsområdet, er sygehusene undtaget fra Venstres ønske om at indføre en nulvækst i den offentlige sektor? Skal der være nulvækst i sundhedssektoren? Kan vi i det mindste få et klart svar fra Venstres ordfører på det?

Kl. 10:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:31

Ellen Trane Nørby (V):

Socialdemokraterne kan få mange klare svar, ikke bare her i dag, men generelt, fordi vi sådan set har nogle meget klare bud på, hvordan vi bringer det her samfund fremad. Og de milliarder, som hr. Mogens Jensen taler om, er jo ikke milliarder, der skal komme nogle

steder fra, det er jo milliarder, som vi politisk skal beslutte om vi vil bruge til at gøre en af verdens største offentlige sektorer endnu større, eller om vi vil bruge dem på at skabe vækst og arbejdspladser. Der har vi sagt: Den offentlige sektor har en størrelse i dag. Det er en størrelse, som gør os i stand til at tage vare på dem, der har behov for at få omsorg, hvad enten det er inden for sundhedsområdet, på uddannelsesområdet, eller det er på de andre områder, hvor vi løser opgaver i fællesskab.

Vi mener ikke, at den offentlige sektor behøver at være større. Til gengæld skal vi kigge på, hvordan vi bruger de penge, vi bruger inden for den offentlige sektor. Og det er jo så der, hvor de her mange milliarder adskiller Venstre og regeringen, for vi vil i stedet for bruge de milliarder på at skabe arbejdspladser i Danmark, så vi kan sikre, at de mennesker, der mangler et arbejde, kan få et arbejde. Det er forskellen på Venstre og Socialdemokraterne.

Kl. 10:33

Formanden :

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 10:33

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, det er utroligt. Jeg stillede et fuldstændig klart spørgsmål: Venstre vil have nulvækst, det betyder, at der er masser af milliarder kroner, der ikke kan bruges i den offentlige sektor. Er sundhedssektoren undtaget fra Venstres krav om nulvækst, eller er sundhedssektoren ikke undtaget?

Jeg ved jo, at Venstres finansordfører har sagt, at sundhedssektoren er undtaget. Kan ordføreren bekræfte det? Er sundhedssektoren undtaget eller ej? Det må ordføreren da kunne svare klart på.

Kl. 10:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:33

Ellen Trane Nørby (V):

Hvis hr. Mogens Jensen nu havde lyttet til det svar, jeg gav fru Maja Panduro, så sagde jeg, at der vil være områder, vi er nødt til at oprioritere, enten fordi der er en større indsats, vi skal løfte, fordi der er flere mennesker, hvad enten det er på sundhedsområdet og ældreområdet, hvor der bliver flere, eller det er på uddannelsesområdet, hvor vi har den politiske ambition, at der er flere unge, der skal have en uddannelse. Det betyder, at vi skal opprioritere, men det betyder ikke, at vi ikke samtidig skal vende hver en krone og se, om vi kan gøre det bedre. Og det er sundhedsområdet jo et meget godt eksempel på. Fra 2001 til 2011 lavede vi en produktivitetsforbedring for sundhedsvæsenet på 23 pct. Den linje skal vi fortsætte, så vi får mere sundhed for pengene, så danskerne får mere ud af de penge, de betaler ind i skat.

Kl. 10:34

Formanden :

Ja tak. Der er en sidste kort bemærkning til hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:34

Ole Birk Olesen (LA):

Det fremgår af gårsdagens Børsen, at Venstre vil lempe finanspolitikken i Danmark. Nu er det jo sådan, at vi har en gæld i det offentlige på hundredvis af milliarder kroner, og der er løbende offentlige underskud. I år må det vist være i nærheden af omkring 40-50 mia. kr., hvis man regner engangsindtægter fra. Vil Venstre i den situation gøre hullet i de offentlige kasser større, så unge mennesker i fremtiden skal betale en gæld skabt af nutidige generationers overbrug?

Kl. 10:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:35

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, det er sådan set ikke det, det handler om. Det handler om, at hvis der er mulighed for inden for EU-reglerne at kunne disponere over flere penge, så vil vi disponere dem til at skabe arbejdspladser ved at sænke skatter og afgifter, ved at skabe en bedre konkurrence-dygtighed for danske virksomheder. Det er en klar prioritering, det er også den prioritering, som jeg har diskuteret med mange af Socialdemokraternes ordførere. Men der er jo ikke noget, der tyder på, hverken at EU-reglerne bliver ændret, eller at den regering, som vi har lige nu, vil være med til at prioritere anderledes, så vi i stedet for at have et højere offentligt forbrug kunne sikre, at vi kunne bruge flere penge på at skabe arbejdspladser i Danmark.

Kl. 10:35

Formanden :

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:35

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen skattelettelser er jo øverst på dagsordenen, også hos Liberal Alliance, men der skal jo være dækning for pengene. Det skal jo ikke være sådan, at man finansierer lavere skatter i dag ved at sende en regning ud i fremtiden til fremtidens skatteydere. Så derfor står spørgsmålet jo ved magt, for der blev ikke svaret på spørgsmålet: Ønsker Venstre at gøre underskuddet på de offentlige finanser større med en mere lempelig finanspolitik?

Kl. 10:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:36

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, vi ønsker ikke at gældsætte det danske samfund. Det var jo så-dan set det, hele vores ambition op gennem 00'erne handlede om, nemlig at få reduceret den gæld, der var, og som vi overtog efter Nyrupregeringen, på 268 mia. kr., som vi også lykkedes med at få afbetalt, så vi havde et nettotilgodehavende i udlandet på 92 mia. kr., da krisen ramte. Det var noget af det, der gjorde, at vi kunne holde hånden under beskæftigelsen i Danmark. Det er den politik, der var vores politik i regering, og det er også den politik, vi ønsker at fortsætte, når det handler om gæld. Men der er ingen tvivl om, at når det handler om prioriteringer, så vil vi hellere prioritere at sænke skatter og afgifter, så vi kan skabe arbejdspladser, end vi vil prioritere at sætte det offentlige forbrug op.

Kl. 10:36

Formanden :

Tak til Venstres ordfører. Så er det den socialdemokratiske ordfører, hr. Magnus Heunicke.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Om 34 dage ville 20.000 mennesker opbruge deres dag-pengeret – de fleste på grund af den brutale indfasning af de nye dagpengeregler, som den tidligere regering besluttede – og alle 20.000 mistede deres job, mens hr. Lars Løkke Rasmussen havde ansvaret som statsminister i Danmark.

Det er derfor, regeringen har fundet en løsning, der sikrer de familier, der stod i en uoverskuelig situation, tryghed og noget at leve af. Dengang sagde VKO, at indfasningen betød, at kun 2.000-4.000 mennesker ville blive ramt af den kortere dagpengeperiode og indfasningen af den. Hvis man kan tale om at ramme fuldkommen uden for skiven, må man sige, at det er sket her. Virkeligheden er, at det ikke er 2.000 eller 4.000, men det er 20.000 mennesker. Så det er ansvarligt at handle.

Men hvad siger man ovre fra Venstre? Hvad siger hr. Lars Løkke Rasmussen, manden, der mere end nogen anden har ansvaret for disse menneskers situation? Ja, Venstre siger nej til regeringens løsning. Venstre siger, at man vil stemme imod at sikre forsørgelse og tryghed til de mange familier, hvor mor eller far stod til at opbruge dagpengereetten på grund af indfasningen af regler, VKO lavede. Spørgsmålet er: Hvad vil man så gøre? Hvad vil Venstre? Hvad vil hr. Lars Løkke Rasmussen så gøre for de arbejdsløse? Hvordan vil han sikre, at tusindvis af mennesker ikke står uden noget at leve af? Hvad er Venstres svar til de arbejdsløse? Det har vi ikke indtil videre fået afklaring på i dag.

Til gengæld har der været masser af kritik fra Venstre, og det hører jo også med til rollen i opposition, men hør nu her: Vi har sat os for at styrke Danmark, så vi kan tage nogle grundlæggende skridt væk fra krisen. Politisk lederskab handler om at tage ansvar, og vi Socialdemokrater tager ansvar for at styrke og gennemføre forandringer og reformer, hvor alle kommer med, også selv om det giver knubs til os undervejs, for når vi forandrer Danmark, gør vi det på en måde, der er tryk, der er retfærdig, effektiv og ansvarlig.

Til partierne ude på højrefløj, til Venstre, De Konservative, Liberal Alliance, Dansk Folkeparti, vil jeg sige: Vi skal ikke tilbage til den brølende bobleøkonomi med boligbobler, der brast rundt omkring i Danmarks byer, champagnebobler, der svævede helt op i de tynde luftlag sammen med millionskatteløstelserne på direktionsgangene. Nej, vi er i gang med støt, roligt og sikkert at bringe Danmark væk fra krisen. Det er et langt, sejt træk. Her i år styrer vi landet fri af den EU-henstilling, som VK-regeringen påførte den danske befolkning. Tænk sig at komme på EU's advarselsliste og få ordre fra Bruxelles om at stramme op på økonomien, mens arbejdspladserne fossede ud af landet! Det er ikke Sydeuropa, vi taler om. Det er Danmark under hr. Lars Løkke Rasmussen. Det skal vi ikke tilbage til igen.

Nu var det så Venstres politiske ordfører, der holdt talen, og altså ikke Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen. Jeg kan forstå, at han er her nu, men ret skal være ret: Han skal også senere ud og blive afhørt af den kommission, han selv har nedsat. Det passede åbenbart bedst i dag. Det betyder så, at vi har rundet 565 dages fravær på den her talerstol for oppositionens leder. Det er alligevel en imponerende bedrift af den mand, som Venstre godt kan lide at kalde Danmarks moralske statsminister. Dagen er stadig ung, debatten er lang. Jeg tror godt, vi kan nå, at han kommer herind, går op på talerstolen i anden runde. Men på den anden side: Når man kender hr. Lars Løkke Rasmussen, ved man også, at der er overhængende risiko for, at han tager sig en øvdag, når han kommer hjem fra vidneskranken.

Jeg forlanger selvfølgelig ikke, at lederen af oppositionen skal stå heroppe på Tingets talerstol evig og altid, i tide og utide. Han behøver for min skyld ikke gang på gang at tage alle de store debatter. Det er helt fint at skiftes. Af hensyn til de historieinteresserede har jeg tjekket lidt op på, hvordan det var før valget. I modsætning til hr. Lars Løkke Rasmussen tog vores nuværende statsminister langt de fleste af de store debatter her fra talerstolen.

Da hun en sjældnen gang til afslutningsdebatten for 4 år siden overlod det her arbejde til den politiske ordfører, var det ikke ligefrem noget, man lod gå upåagtet hen hos VKO-partierne. Jeg har været nede at læse i referatet. Daværende statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, var hård i kritikken og fremhævede: Vi er i rigets for-

nemste debatsal, som han sagde. Og de af os, der var til stede i salen den aften, vil også kunne huske fru Pia Kjærsgaards temperament, da hun tog ordet og kaldte det umådelig slapt og sagde, at »det er simpelt hen uhyrligt«. Så oprørende var det altså dengang før valget, selv om fru Helle Thorning-Schmidt tog langt de fleste af de store debatter fra talerstolen. Indtil videre har hr. Lars Løkke Rasmussen som oppositionsleder ikke taget en eneste. Uhyrligt, slapt?

Kl. 10:42

Har man som oppositionsleder pligt til at stille op til de store debatter i rigets fornemste debatsal? Døm selv. Jeg mener, at tiden er løbet ud for Venstres taktiske gemmeleg. Tiden er løbet ud for at blive møpset, hvis man bliver stillet et kritisk spørgsmål på tv, og tiden er i den grad løbet ud for søforklaringer om en til lejligheden opfundet forskel mellem holdninger og standpunkter. Hængekøjen kan simpelt hen ikke bære længere.

Derfor siger jeg i dag til oppositionsleder hr. Lars Løkke Rasmussen: Kom nu op på den her talerstol! Drop den politiske dovenskab, kom op og fremlæg Venstres politik. Vi mangler svar til de tusindvis af familier, der stod til at blive ramt af VKO's indfasning af dagpengereformen. Venstre er imod vores løsning, javel, men hvad er Venstres eget svar?

Vi mangler svar på, hvad Venstres nulvækst i det offentlige vil betyde. Vi har lige hørt, at Venstres ordfører ikke kom med et eneste konkret svar, men i VK-regeringens egen 2020-plan fra før valget fremgår det, og jeg citerer: at nulvækst vil betyde nedskæringer i kernevelfærden. Hvad er det for en del af kernevelfærden, der skal skæres væk, når Venstre vil svinge kniven? Og vi mangler svar på, hvad Venstres store plan er, når nu vi kan forstå, at en vækstplan til 92 mia. kr. til Produktionsdanmark er en »fin lille plan«.

Måske siger netop det her noget om, hvorfor der er forskel, når en regering ledes af en socialdemokratisk statsminister, og når en regering ledes af en Venstrestatsminister. Hvor Venstre fralægger sig ansvaret, tager vi ansvar og finder en løsning. Hvor Venstre laver reformer, der river tæppet væk under folk, laver vi reformer uden at sætte tryk over styr. Hvor Venstre vil have reformer, der skærer ned på fællesskabet, skærer ned på velfærden, laver vi reformer, der styrker vores fællesskab, bevarer vores velfærd.

Det har jo været et folketingsår, hvor regeringen har lavet reformer for at flytte Danmark fremad – for at skabe arbejdspladser, for at skabe grobund for ny vækst. Vi har lettet skatter og afgifter på danske virksomheder, så der bliver bedre vilkår for at skabe nye job lige her i Danmark. Vi har løftet niveauet for offentlige investeringer, så vi kan forbedre skoler, børnehaver, veje og jernbaner og samtidig holde hånden under tusindvis af arbejdspladser. Vi har fastholdt en økonomisk ansvarlig politik, der sikrer, at arbejdspladserne bliver i Danmark. Vi har lavet reformer af SU, så de unge får en hurtigere vej igennem uddannelsessystemet og ud til et arbejde. Og vi har lavet en reform af kontanthjælpen, så det skal være slut med, at unge bliver ladt i stikken og hænger fast på offentlig forsørgelse. Så har vi fremlagt et udspil til et løft af folkeskolen, der skal sikre, at vi får de svageste med og de dygtigste til at blive endnu dygtigere.

Det er alt sammen, fordi vi Socialdemokrater ved, at hvis vi skal styrke og bevare vores velfærdssamfund, skal vi have modet til at forandre og forny det med tryk og fællesskab.

Så vil jeg på vegne af Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten fremsætte et forslag til vedtagelse, og det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at de borgere, der ville opbruge deres dagpenget på grund af de ændrede dagpengeregler, nu sikres forsørgelse i en periode på op til 4 år. Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til at fokusere på at skabe nye arbejdspladser i Danmark, bl.a. igennem en ambitiøs grøn omstilling, og dermed sik-

re et Danmark med et grønnere, dygtigere og mere solidarisk velfærdssamfund.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 82).

Kl. 10:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak for det. Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten.

Der er en kort bemærkning fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:46

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er jo sådan lidt bemærkelsesværdigt, at hr. Magnus Heunicke hvert år vælger at bruge sin taletid på Christiansborgspin og på at kritisere andre, når man som regeringsparti vel egentlig burde have noget at fortælle. Det er da egentlig bare bemærkelsesværdigt, og det vil jeg bare bemærke.

Så vil jeg egentlig spørge hr. Magnus Heunicke: Da Poul Nyrup Rasmussen som statsminister lavede en dagpengereform, var nettoledigheden ved den første dagpengereform 13 pct.; nettoledigheden ved den anden dagpengereform var 9 pct.; da vi lavede en dagpenge-reform, var bruttoledigheden 6 pct. Kan hr. Magnus Heunicke sige noget om, hvilket tidspunkt ledighedsmæssigt der er det rigtige tidspunkt at lave en dagpengereform på?

Kl. 10:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:47

Magnus Heunicke (S):

Det kommer ærlig talt som et chok for mig at blive belært, men det er dejligt at blive belært af kongerne af spin, nemlig Venstre, om Christiansborgfnidder og Christiansborgspin. Det er fint, jeg tager det med mig. Jeg kan altid blive klogere, lære af dem, som virkelig ved, hvad det drejer sig om her.

Jeg er meget tilfreds med, at indholdet handler om Poul Nyrup Rasmussens arbejdsmarkedsreformer, for hvordan var det, Nyrupregeringerne indførte arbejdsmarkedsreformer? De gjorde det præcis med tryghed. Så indfasningen af de dagpengereformer, som man lavede tilbage i 1990'erne under den daværende S-regering med Nyrup i spidsen, var en indfasning med tryghed. Og hvis Venstres ordfører ser efter i den aftale, regeringen har lavet med Enhedslisten, vil hun kunne finde ikke en fuldstændig omkalfatring af det, men de samme grundlæggende værdier og stort set også samme tidshorisont, således at vi sikrer, at de mennesker, som vil blive ramt, har god tid til at indrette sig efter det.

Kl. 10:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ellen Trane Nørby.

Kl. 10:48

Ellen Trane Nørby (V):

Men hr. Magnus Heunicke svarer jo slet ikke. Hr. Magnus Heunicke sagde, at vi gennemførte en dagpengereform, da der var høj ledighed i Danmark. Vi gennemførte en dagpengereform, da bruttoledigheden var omkring 6 pct. Da Poul Nyrup Rasmussen gennemførte en dag-pengereform, var nettoledigheden 13 pct. Da dagpengereform nummer to under Nyrup Rasmussen blev gennemført, var ledigheden 9 pct., altså væsentlig højere, end da VK-regeringen gennemførte en dagpengereform. Men vi kan ikke få noget svar fra Socialdemokraterne på, hvor lav ledigheden – eller hvor høj ledigheden, skulle man jo nærmere sige – skal være, når Socialdemokraterne gennemfører dagpengereformen.

Men så kan det være, vi kan få svar på, hvor lang Socialdemokraterne ønsker at dagpengeperioden skal være. Hvad er den optimale dagpengeperiode?

Kl. 10:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:48

Magnus Heunicke (S):

Jeg har lige gænsket scenerne fra foran glasdøren der, da man indgik aftalen om dagpengereformen. Det var netop indfasningen, der blev spurgt til; det var den, folk var nervøse for. Der kunne man så se den daværende finansminister Claus Hjort Frederiksen sige: Timingen er perfekt, nu svinger folk dankortet igen, nu er krisen slut. Det var det, Venstre forsøgte at bilde folk ind. Der var nogle, der sagde: Arh, kan det virkelig passe? Jo, timingen var perfekt; det var kun 2.000-4.000, der ville blive ramt.

Nej, virkeligheden er den, at timingen var skrækkelig. Indfasningen var alt for brutal. Det er 20.000 mennesker, vi har at gøre med, og det er dem, vi nu hjælper.

Kl. 10:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 10:49

Per Clausen (EL):

Jeg lyttede jo meget spændt til hr. Magnus Heunicke for så vidt meget præcise karakteristik af Venstre, men jeg vil godt spørge hr. Magnus Heunicke, om det ikke er sådan, at når vi skræller alt spinnet væk, er Venstre regeringens foretrukne samarbejdspartner her i Folketinget. Det var i hvert fald det, økonomiministeren sagde her i weekenden. Jeg vil bare spørge, om det ikke passer.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille hr. Magnus Heunicke, er: Er kontanthjælpsreformen ikke den reform, hvor man tager i tusindvis af kroner hver måned fra fattige danskere, samtidig med at man letter selskabsskatten? Er det ikke det, som Socialdemokraterne og regeringen har gjort sammen med Venstre, altså yndlingspartneren i det parlamentariske spil?

Kl. 10:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 10:50

Magnus Heunicke (S):

Nej, men det er jo sådan, at vi gik til valg på at få sat en stopper for blokpolitikken, og det har vi leveret. Jeg synes, at det er et godt princip, og det er et godt socialdemokratisk princip at kunne forhandle til begge sider. Derfor må vi også finde os i, at hr. Per Clausen og resten af Enhedslisten en gang imellem ikke er med, og så er de utilfredse – og det må Enhedslisten jo også finde sig i, for sådan fungerer det brede samarbejdende folkestyre. Derfor forhandler vi Socialdemokrater til begge sider. Man kan se, at det år, vi nu gør status over i dagens debat, jo netop har vist, at der er lavet solide aftaler med højre side i Folketingssalen og solide aftaler med venstre side, og bundlinjen, synes jeg, er god for Danmark.

Kl. 10:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Per Clausen.

Kl. 10:50

Per Clausen (EL):

Nu har hr. Magnus Heunicke været så klog i sit forslag til vedtagelse at være fokuseret, i forhold til hvad han praler af i det foregående år. Det er klogt. Men jeg vil bare spørge hr. Magnus Heunicke, om han ikke er enig med mig i, at det, regeringen har aftalt med Venstre, er at tage penge fra fattige unge mennesker på kontanthjælp – i tusindvis af kroner hver måned – og også fra fattige familier og sørge for, at de penge bliver brugt til skattelettelser for de rigeste virksomheder i Danmark. Det er det, der kommer ud af det, når regeringen vælger at samarbejde med Venstre.

Kl. 10:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:51

Magnus Heunicke (S):

Nej, sagen er den, at vi har et problem med langtidsledighed, og vi har i særlig grad et problem med en spirende ungdomslangtidsledighed i Danmark. Det er ikke på niveau med resten af Europa, men vi skal være vakse ved havelågen og være klar til at handle. Det, vi kan se, er, at blandt de unge langtidsledige er ni ud af ti uden en erhvervskompetencegivende uddannelse. Skal vi sidde på hænderne og kigge på det? Nej, der skal da handles. Derfor har vi lavet en kontanthjælpsreform, der målrettet går ind og sikrer, at de mennesker kommer over i uddannelse, så de kan komme ind på arbejdsmarkedet. Det er jo det bedste, man kan gøre for præcis dem, som står til at blive langtidsledige.

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:52

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, og tak til ordføreren for ordførerindlægget. Der er selvfølgelig meget debat om dagpengeområdet, og det er helt naturligt. Jeg vil stille et spørgsmål bare for at blive klog på, hvad den socialdemokratiske politik egentlig går ud på i forhold til dagpengesystemet generelt, nemlig følgende spørgsmål: Er Socialdemokratiet tilhænger af en dagpengeperiode, der er længere end 2 år?

Kl. 10:52

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:52

Magnus Heunicke (S):

Tak for spørgsmålet. Vi har nu lavet en mildere indfasning end den, som hr. Thulesen Dahl forhandlede hjem. Det er den, som vores forslag til vedtagelse handler om, og jeg vil da gå ud fra, at Dansk Folkeparti vil stemme for det, for det handler om præcis det. Så der kan man jo vælge, om man vil være solidarisk med de arbejdsløse og hjælpe dem, eller om man vil være solidarisk med de andre partier ovre på højrefløjten.

Så har vi også sagt: Mon ikke det, som VKO fandt på en nattetime ovre i Finansministeriet, kan indrettes på en klogere måde, og derfor nedsætter vi en kommission, der skal se på det. Men vi har sagt til kommissionen, at det skal ske inden for den samlede økonomiske ramme. Så der er ikke nogen planer om at forlænge dagpengeperioden.

Kl. 10:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:53

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det tog lang tid at komme til svaret på mit spørgsmål. Vi støtter jo den blidere indfasning af dagpengereformen, det synes vi er en god idé, men mit spørgsmål var i al sin enkelhed: Er Socialdemokratiet som parti tilhænger af en dagpengeperiode, der er længere end 2 år? Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi man gik til valg på en dagpengeperiode, der var længere end 2 år. Man har efterfølgende arbejdet ud fra, at dagpengeperioden er 2 år, og nu putter man det i en kommission, der skal undersøge det. Det er fint nok, men hvad er Socialdemokratiet som partis holdning til det? Mener man, at vi skal have en dagpengeperiode, der er længere end 2 år, eller mener man ikke, at vi skal have en dagpengeperiode i Danmark, der er længere end 2 år?

Kl. 10:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:53

Magnus Heunicke (S):

Jeg har jo svaret på det. Det var det, spørgeren lige konstaterede. Jeg har svaret på det. Nej, vi skal ikke have en længere dagpengeperiode. Det er ikke vores plan. Men nu har jeg så lige 23 sekunder til at sige, at jeg faktisk husker, at præcis Dansk Folkeparti og præcis hr. Kristian Thulesen Dahl før forrige valg og under sidste valgperiode garanterede, at der ikke ville komme til at ske noget med dagpengeperioden, at den ikke skulle ændres. Alligevel har vi fået at vide af DF, at det her var DF's og hr. Thulesen Dahls eget personlige forslag, så hvis nogen skal belære nogen om det her, tror jeg faktisk, jeg vil sige, at DF skal tænke sig rigtig godt om, før de vil bevæge sig ud i den debat.

Kl. 10:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ordføreren nævnte, at der var noget, der var fuldkommen uden for skiven, og det fik mig til at tænke på regeringens skøn for væksten i 2013. Det er sådan, at man oprindeligt skønnede en vækst på 1,7 pct., så nedjusterede man det til 1,2 pct., så nedjusterede man det til 0,7 pct., nu har man nedjusteret det til 0,5 pct., og nu siger vismændene, at deres skøn er 0,25 pct. Fuldkommen uden for skiven, må jeg sige til hr. Magnus Heunicke, er det ikke det, man kan sige om regeringens forhold til dansk økonomi og regeringens evner til at forudsige, hvordan det vil gå? Kan man være bekendt over for befolkningen at være så meget uden for skiven?

Kl. 10:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:55

Magnus Heunicke (S):

Sidst jeg tjekkede, var der otte lande i verden, der havde tre A'er, altså AAA-stempel fra de tre kreditvurderingsbureauer, som vurderer landenes troværdige økonomistyring. Der er tre lande, Danmark er et af dem. Danmark er et af de lande, som vurderes allerhøjest, og nu siger jeg det netop til LA, for jeg ved, at sådan nogle kreditvurde-

ringsbureauer er noget, LA går meget op i. LA kan også læse dem. Alle kreditvurderingsbureauer, der er anerkendte, er enige om, at Danmark har AAA-økonomistyring. Så hvad er det, man brokker sig over?

Kl. 10:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 10:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo dejligt. Så kan vi jo glæde os over AAA-vurderingen hele vejen ned af listen over verdens rigeste lande, mens vi dropper nedad. Det kunne selvfølgelig være, at jeg skulle have spurgt finansordføreren, for det virker jo, som om ordføreren overhovedet ikke forstår spørgsmålet. Jeg spurgte til væksten. Jeg spurgte ikke til kreditvurderingen. Men selvfølgelig kan man sige, at forventningens glæde er den største af alle.

Hvis vi ser på de reelle tal for sidste år, var der minusvækst, 0,5 pct., og det er det, vi ved om regeringen. Regeringen tror så, at det går godt, og jo tættere man kommer på at skulle måles på det egentlige resultat, jo mindre tror man på sig selv. Hvis vi tager vismændene som udgangspunkt, er vi jo ved at være nede i minus. Så jeg beder hr. Magnus Heunicke om at prøve at svare på det, jeg spørger om. Jeg ved, at det er svært for ordføreren. Er det inden for skiven? Synes man selv, at det er inden for skiven at lave en politik, der giver minusvækst, og blive ved med at påstå, at det nok bliver bedre? Man ved det åbenbart ikke.

Kl. 10:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:57

Magnus Heunicke (S):

Når man får vurderinger af, hvordan det vil gå med økonomien, er det jo bedste mands bedste bud. Det er jo sådan, at vi kan gøre noget i Danmark, og vi gør maksimalt, hvad vi kan for at holde hånden under beskæftigelsen for at sikre ny vækst, men vi er selvfølgelig placeret i en region, som hedder Europa, og som har massive vanskeligheder. Det troede jeg såmænd også at man vidste hos Liberal Alliance. Derfor er det klart, at når vi laver prognoser, er det det bedste bud, men det er selvfølgelig under påvirkning af, hvad der vil ske i landene omkring os. Sådan er det faktisk også fremover, nemlig at det vil betyde, at de her muligheder, vi nu får for at kunne se, at vi over det næste år vil kunne bevæge os fremad og få flere arbejdspladser igennem, jo også afhænger af, hvad der sker i Europa, for hvis nogle lande i Europa pludselig kollapse, vil det også påvirke dansk økonomi.

Kl. 10:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 10:58

Lars Barfoed (KF):

Sådan en debat som den her kommer jo let til at handle om økonomi, og det er også interessant, især fordi økonomi handler om mennesker. Men der er altså ting, som vi skal sætte endnu højere. Det er sådan noget som vores lands sikkerhed, ikke mindst vores soldaters sikkerhed, når de er ude i spændte konflikter, som tilfældet er i Afghanistan. Og der synes jeg desværre, at vi er nødt til at tage fat i den omstændighed, at regeringen nu har besluttet, at den vil tage kompetence fra vores forsvarschef og nedlægge Forsvarskommandoen. Det er noget, den vil gøre i samarbejde med Enhedslisten – En-

hedslisten, som har det erklærede mål, at man vil have nedlagt politiet, og at man vil have nedlagt militæret, fordi man, som man skriver i sit program, mener, at vores militær er kapitalismens håndlangere.

Finder Socialdemokratiets politiske ordfører det rigtigt at fratage vores forsvarschef kompetence i samarbejde med det parti, der mere end noget er fjendtligt indstillet over for vores forsvar og vores deltagelse i NATO?

Kl. 10:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 10:59

Magnus Heunicke (S):

Jeg synes, at man sådan helt generelt skal passe på med at snakke om smalle aftaler på forsvarsområdet, når man jo selv som parti var med til at sende Danmark i krig i Irak på det smalleste mulige grundlag her i Folketinget.

Det er jo sådan, at det er blevet aftalt og fundet nødvendigt at effektivisere og modernisere forsvaret, og vi mener, at det ikke kun skal være ude i yderste led, at det også må være i ledelserne, det skal gøres. Og derfor har jeg fuld tillid til, at den løsning, der er fundet med at lægge Forsvarskommandoen tættere på ministeren og forsvarschefen tættere på ministeren, ikke kun er rimelig og god, men at den også er fornuftig.

Kl. 11:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 11:00

Lars Barfoed (KF):

Skal jeg forstå det sådan, at det er socialdemokratisk politik at begrænse forsvarschefens kompetence og nedlægge Forsvarskommandoen med de store risici, man udsætter danske soldater for, når de i spændte situationer ikke længere har en forsvarschef, der har den fulde kompetence, den fulde ledelse af forsvaret? Finder Socialdemokratiet virkelig, det er rigtigt? Og er det sådan, at den politiske ordfører er helt tryk ved, at man nu har bundet sig op på at organisere forsvarets ledelse i samarbejde med det parti i det her Folketing, der mere end nogen andre er fjendtligt stillet over for vores militær – én vil have det nedlagt? Er det ikke sådan, at Socialdemokratiet nu gør sig til håndlangere for Enhedslisten, der vil have nedlagt vores militær?

Kl. 11:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:01

Magnus Heunicke (S):

Altså, hvorfor skulle den militærfaglige rådgivning af ministeren blive ringere af, at forsvarschefen flytter tættere på ministeren? Det er jo det, der sker. Der sker jo det, at forsvarschefen flytter tættere på ministeren, og det vil sige, at den militærfaglige rådgivning af den til enhver tid siddende minister og regering for mig at se er intakt, og at den måske endda er forbedret.

Kl. 11:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Peter Christensen.

Jeg vil gerne understrege, at taletiden i første omgang er 1 minut og i anden omgang ½ minut.

- Kl. 11:01 som stadig ikke har fået noget svar fra Venstre – som synes, at de holdt en god tale. Jo, men det var en tale uden svar. Kl. 11:04
- Peter Christensen (V):**
Tak. Jeg ved ikke, om det er den historisk dårlige opbakning til Socialdemokratiet, der ligger til grund for den tale, vi lige har hørt, for sjældent har jeg hørt en mere desperat og dybest set plat tale end den, vi kunne lytte til. Jeg håber, danskerne hørte Venstres ordførers tale og så den, der lige er blevet lanceret, og hvor der var forskel på, om man koncentrerede sig om det, man ville, eller det, man ikke gjorde. Men lad os snakke politik.
Socialdemokratiet snakker meget om dagpenge, og jeg kunne godt tænke mig at spørge: Når man er bekymret for folk, hvis dagpengeperiode er ved at løbe ud, og som er ved at løbe tør for tid, er det så en bekymring, man har for den enkelte, eller er det antallet, man er bekymret for? Er det matematikken, eller er det det enkelte menneske, man egentlig er optaget af? Kl. 11:02
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren. Kl. 11:02
- Magnus Heunicke (S):**
Når jeg har mødt med de mennesker, som har mistet jobbet under krisen, mens Venstre sad i regeringskontorerne, og som har kæmpet for at komme ind igen, men hvor det ikke er lykkedes, så er det hvert enkelt menneskes skæbne, som har gjort indtryk på mig. Men det er da klart, at det også hører med, hvor stort samfundsproblemet så er. Det tror jeg må være det, som vi alle sammen har en forpligtelse til at gøre herinde, nemlig at mødes med de enkelte mennesker og tale med dem og høre deres historie, men selvfølgelig også se på tallene. Så svaret må jo være, at det er både-og. Kl. 11:03
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Hr. Peter Christensen. Kl. 11:03
- Peter Christensen (V):**
Så de 4.000-6.000, der falder ud fortsat, har intet indtryk gjort på Socialdemokratiet, eller er det, fordi de så ikke holdt møder med hr. Magnus Heunicke? Altså, jeg har bare svært ved at forstå den enorme forargelse fra et parti, der gik til valg på at ville forlænge dagpengeperioden og lader være med at gøre det. Nu skal vi høre taler om, hvor forarget man er på den enkeltes vegne, og så ved vi, at der fortsat er 4.000-6.000, der falder ud. Men er det så, fordi de glemte at holde møde med hr. Heunicke? Kl. 11:03
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren. Kl. 11:03
- Magnus Heunicke (S):**
Det er fuldstændig rigtigt, at der fortsat er nogle, der vil falde ud. Det er dem, som har været på dagpenge i 4 år, og det er der jo ikke noget mystisk i.
Der bliver talt om synet på de arbejdsløse, jamen hvad er det? Jeg vil gerne sige, at mit syn på de arbejdsløse er, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet igen. Det er også det, jeg faktisk hører fra Venstre at de også er optaget af, så det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for. Og så har vi en særlig gruppe nu, som bliver ramt af en meget, meget hård indfasning, som er hidtil uset, i forbindelse med hvordan man laver reformer i Danmark, og det er den særlige gruppe, vi hjælper. Og det er den særlige gruppe, Kl. 11:04
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
En kort bemærkning fra hr. Peter Skaarup. Kl. 11:04
- Peter Skaarup (DF):**
I lighed med hr. Peter Christensen synes jeg, at det var en tale fra den socialdemokratiske politiske ordfører, der i høj grad fokuserede på andre partier, især ét bestemt parti, som var nogle værre nogle, og det var Venstre. Hvorfor ikke fremhæve de gode sider, man selv står for? Er det måske, fordi man ikke har så mange gode sider, eller hvor ligger hunden begravet?
Jeg kunne godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører om det kæmpemæssige problem, vi i øjeblikket har, ikke bare i EU, men i en række lande, hvor man oplever, at man giver relativt gode, høje sociale ydelser, men hvor der er nogle, der rejser rundt i de europæiske lande og kan modtage de sociale ydelser uden faktisk at have betalt ind til dem over skatten. Og det er jo hele basis for vores velfærdssamfund, altså at hvis man skal have gavn af det, skal man også forudgående have været blandt dem, der betaler ind til det over skatten.
Jeg kunne godt tænke mig at høre, om Socialdemokraterne støtter det initiativ, som bl.a. Tyskland er kommet med, i EU-regi, hvor man netop arbejder for at hegne de sociale ydelser ind, så det ikke er noget tag selv-bord for alle verdens borgere. Kl. 11:05
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren. Kl. 11:05
- Magnus Heunicke (S):**
Vores samfundssyn er baseret på rettigheder og pligter, og det vil sige, at man ikke kan få en social ydelse – som man jo har ret til at få – medmindre man også opfylder pligterne. Og det er derfor, det er sådan, når vi har lavet vores reform, at det ikke vil være muligt i forhold til kontanthjælpen bare at hæve kontanthjælp, medmindre man er klar til at søge job og være til rådighed for arbejdsmarkedet. Det har man selvfølgelig også skullet tidligere, men nu har vi også indført nyttejob. For det er godt for den enkelte at komme ud og få noget at rive i, få nogle arbejdskolleger og blive klar til at gå ind på arbejdsmarkedet, i det sekund der opstår en mulighed for det. Og det gælder jo sådan set alle, som modtager sociale ydelser i Danmark. Kl. 11:06
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Hr. Peter Skaarup. Kl. 11:06
- Peter Skaarup (DF):**
Jeg synes, der manglede svar på det spørgsmål, jeg stillede, så jeg vil godt spørge igen: Vil Socialdemokraterne og dermed regeringen støtte de lande, der kæmper for at hegne de her ting ind?
Der er jo sendt et brev til Europa-Kommissionen fra Tyskland, Storbritannien, Østrig og Holland. Er Danmark blevet spurgt, om vi vil være med? Har vi sagt nej? Har vi sagt ja? Er Socialdemokraterne enige i, at vi har et problem, der er nødt til at blive tacklet? Vil man bakke de lande op i EU, der kæmper for vores velfærdssamfund og dermed også det danske? Kl. 11:06
- Første næstformand (Bertel Haarder):**
Ordføreren

Kl. 11:06

Kl. 11:09

Magnus Heunicke (S):

Hvis man vil have forhandlingsprotokoller over forhandlingerne i EU, i forhold til hvem der har spurgt hvem, tror jeg ikke, det er mig, man skal spørge om det, for jeg er jo ikke med til de møder.

Men nu kommer der et tillægsspørgsmål, der hedder: Hvad mener man så som socialdemokrat om den sag her, og mener man, at det er et problem? Hvis det er et problem, vil jeg da gerne se på de tal og undersøge, hvad der er omfanget af det her problem. Jeg kan godt regne ud, at man fra Dansk Folkepartis side har en interesse i at puste det voldsomt op. Men lad os se på, om der er et voldsomt problem, og hvis der er det, så lad os da gøre noget ved det. For det er vigtigt for mig, at vi baserer vores samfund på ret og pligt, og det gælder alle.

Kl. 11:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Anni Matthiesen.

Kl. 11:07

Anni Matthiesen (V):

Tak. Da jeg hørte ordførerens tale her for lidt siden, kom jeg til at tænke på Peter Plys. Det er ikke, fordi det er hr. Magnus Heunicke, der står på talerstolen, men fordi Peter Plys i Disneys film »Hundredemeterskoven« simpelt hen ikke kan finde vej. Så får han hjælp af en ven, som råder ham til, at en god idé i forhold til at finde vej er at finde ud af, hvor man egentlig gerne vil hen. Jeg kom til at tænke på den situation, som jeg oplever at også befolkningen ser regeringen i lige nu. Den er: Hvilken vej vil man? I hvert fald kunne man nu også i ordførerens tale høre, at måske 95 pct. af tiden blev brugt på at tale om hr. Lars Løkke Rasmussen og om Venstre, men hvad vil regeringen?

Jeg vil gerne hjælpe ordføreren lidt ved at stille et spørgsmål, hvor ordføreren bare kan svare ja eller nej. Er det ikke sådan, at man har adopteret rigtig mange af de reformer, vi lavede, selv om ordføreren så faktisk kritiserede dem i talen her for lidt siden?

Kl. 11:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:08

Magnus Heunicke (S):

Tak for billedet med Peter Plys. Det sætter jeg pris på. Nej, det er ikke sådan, at vi har adopteret ting, som vi nu står og kritiserer. Det, jeg kritiserede, var meget, meget tydeligt indfasningen af den reform. Det er indfasningen, vi nu har lavet om på. Men samtidig har vi også sagt: Lad os nu prøve at undersøge – det er dagpengereformen, vi taler om – om den er skruet ordentligt sammen, eller om man kan gøre det smartere. Hvis der kommer forslag til det, vil vi godt se på dem, men det skal være inden for den samme økonomiske ramme. Så ved man, hvad man har at rette sig efter. Det er sådan set svaret på det.

På det store spørgsmål, som jeg godt kan lide, nemlig hvad man vil her i politik, vil jeg da lige citere salig Svend Auken. Da han kom ind første gang, sagde folketingsbetjenten til ham: Hvad vil du her? Og det er jo sådan set det spørgsmål, vi alle sammen bør stille os selv. Det, jeg vil her, er at kæmpe for et solidarisk velfærdssamfund med frihed og med tryghed.

Kl. 11:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anni Matthiesen.

Anni Matthiesen (V):

Tak. Så hørte vi i hvert fald et eller andet, som ordføreren gerne vil. Nu savner vi så måske mere at høre noget om, hvilken vej det er regeringen egentlig ønsker vort land skal gå. Jeg skal hjælpe ordføreren en gang mere med at stille et spørgsmål, hvortil man igen kan svare ja eller nej.

Forholder det sig ikke på den måde, at jo længere tid man er væk fra arbejdsmarkedet, jo sværere er det faktisk at få et job? Og forholder det sig ikke på den måde, at med den nye aftale, som regeringen netop har indgået med Enhedslisten, er der fare for, at man holder folk endnu længere tid væk fra arbejdsmarkedet?

Kl. 11:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:10

Magnus Heunicke (S):

Det, vi jo kan se, er, at hvis vi ikke havde gjort noget nu, så ville 20.000 mennesker, mange af dem familier, pludselig blive ramt af den meget brutale og utraditionelle og udanske måde at lave reformer på. Derfor er det, vi har grebet ind og lavet en mere mild indfasning. Vi er faktisk også blevet inspireret af, hvordan man gjorde i 1990'erne under Poul Nyrup Rasmussen. Vi siger: Hvordan kan vi gøre det på en måde, hvor vi ikke pludselig lader folk stå tilbage på perronen uden nogen indtægt? Det er det, jeg mener, når jeg siger, at vi skal forandre, og vi skal gøre det, så alle kommer med med tryk-

Kl. 11:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:10

Anders Samuelsen (LA):

Under den her regerings levetid er der jo blevet massefyret folk i den offentlige sektor. Der er blevet skåret ind til benet, og der er 30.000 færre ansat i den offentlige sektor i dag, end der var, da regeringen kom til. Det har været et blodbad uden lige – et blodbad uden lige. Jeg tror, det ville være nogenlunde den form for retorik, ordføreren ville have brugt op til et folketingsvalg, hvis der var nogen, der kunne finde på at foreslå, at der skulle være 30.000 færre ansatte i den offentlige sektor. Jeg mindes nogen, der foreslog det. Men det må være et udtryk for, at ordføreren mener, at den offentlige servicesektor er blevet så stor, at de flere penge, der bliver hældt i den, i højere grad gavner terapeuter og behandlere og læger og administratorer, end det gavner klienter, patienter og skatteborgere, eller hvad man nu skal kalde objekterne for den megen omsorg. Er ordføreren ikke enig?

Kl. 11:11

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:11

Magnus Heunicke (S):

Det er jo sådan, at pengene skal være i kassen, før man kan bruge dem, og så må man jo først og fremmest arbejde for at få skabt nogle private arbejdspladser her i landet. Og der mener vi, at en af vores styrkepositioner er at få sikret grøn vækst og at få genskabt de grønne styrkepositioner, og vi mener i modsætning til spørgerens parti, at alle arbejdspladser, også dem – ikke mindst dem måske – i vindmøllebranchen, solcellebranchen, er reelle arbejdspladser. Så må man bagefter se, om det kan lade sig gøre at skabe ny vækst, og om vi så

også kan få en ny vækst i den offentlige sektor. Og med vores plan kan vi sikre, at vi vil få skabt mulighed for en beskeden, men dog en ny vækst, og så kan vi følge med befolkningsudviklingen, altså følge med, når der bliver flere patienter på vores sygehuse, og når der er behov for mere personale til de ældre, så vi får den velfærd, som følger med.

Kl. 11:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 11:12

Anders Samuelsen (LA):

Så skal man også have den velfærd, altså åbenbart de flere offentligt ansatte. Her er ordføreren jo fuldstændig uenig med f.eks. Ritt Bjerregaard, for det var Ritt Bjerregaard, der allerede i 1979 udtalte, at den offentlige servicesektor er blevet så stor, at de flere penge, der bliver hældt i den, i højere grad gavner terapeuter og behandlere, læger og administratorer, end det gavner klienter og patienter og skatteborgere, eller hvad man nu skal kalde objekterne for den megen omsorg. På det tidspunkt, hvor Ritt Bjerregaard råbte vagt i gevær, var der mindst 200.000 færre ansatte i den offentlige sektor.

Ved siden af at den nuværende regering har skåret ind til benet, skåret 30.000 ud af den offentlige sektor og massefyret folk, har man hævet afgifterne med 75 mia. kr. – hævet afgifterne med 75 mia. kr. Havde vi bare brugt halvdelen af det provenu, altså undladt at gøre det, så behøvede vi ikke have nogen registreringsafgift i det her land. Kan ordføreren ikke godt se, at man er helt på månen, samtidig med at vi skal have udsigt til ingen vækst? Finland, Sverige, Tyskland, landene omkring os har højere vækst, end denne regering selv efter en kickstart leverer.

Kl. 11:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren. Værsgo.

Kl. 11:13

Magnus Heunicke (S):

Tak. Jeg skal lige forstå det rigtigt, for det er lidt nyt for mig. Det er altså et citat fra Ritt Bjerregaard fra 1979, jeg skal stå på mål for? Super! Det er godt nok. Nu kan jeg ikke få svar på det, men det kunne være spændende at høre, om Liberal Alliance mener, at vi skal fjerne registreringsafgiften for biler. Der bliver nikket. Super godt. Jeg glæder mig til at læse, det får jeg nok også tid til, hvordan den økonomi skal hænge sammen i Danmark, hvis Liberal Alliance får bestemmende indflydelse, som de håber på at få, hvis hr. Lars Løkke Rasmussen skulle blive statsminister igen, hvilket jeg ikke håber. Man kan jo vælge, om velfærd er en del af fremtiden eller en del af fortiden. Jeg synes, det er fornuftigt, at velfærden skal være en del af fremtiden for det danske samfund.

Kl. 11:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Frank Aaen (EL):

Tak. Vi hørte før Socialdemokratiets ordfører sige, at det bedste var, at arbejdsløse fik et arbejde, og henviste til at ville skabe en mere grøn beskæftigelse.

Det er vi helt enige i. Vi har bare oplevet nogle gange, at regeringen har afvist vores forslag på det område, med henvisning til at EU har nogle krav til dansk økonomi, som gør det umuligt. Man har gang på gang brugt EU som undskyldning.

Nu er der så sket det, at EU har sagt, at Danmark har råd og plads til at gøre mere for beskæftigelsen end det, man har sagt tidligere. Vi hørte i går vismændene sige, at Danmark både har brug for og råd til at gøre meget mere for beskæftigelsen.

Der tegner sig nu et billede fra EU og vismændene og socialdemokratiske fagforeningsformænd og borgmestre til Enhedslisten. Det er jo en meget, meget bred skare, altså fra EU til Enhedslisten, der siger, at der godt kan gøres noget mere for beskæftigelsen. Var det så ikke på tide, at regeringen sagde: Jamen det vil vi overveje seriøst?

Kl. 11:15

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:15

Magnus Heunicke (S):

Jo, men vi kommer ikke til at tage en forhandling om finansloven her i dag. Jeg har godt noteret mig, hvad Enhedslisten siger.

For os er det jo altså vigtigt, at Danmark nu skal ud af den EU-henstilling, som den tidligere regering påførte os. Den har varet i 3 år. Den skal vi ud af igen. Det værste, der kunne ske, var, hvis vi trykkede speederen for meget i bund, således at vi brød EU-henstillingen. For så ville der jo per automatik komme en ny EU-henstilling, og så ville vi altså de næste 3 år stå og skulle have sådan en stop and go-politik, hvor vi igen skulle have en meget, meget stram styring.

Lad os nu komme ud af den EU-henstilling, så vi kan føre politik på en ansvarlig måde, hvor vi gør alt, hvad vi kan for at sikre arbejdspladser. Bemærk, at landet i øjeblikket har det højeste investeringsniveau i 30 år, så vi gør, hvad vi kan, men vi gør det på en måde, som er inden for rammerne, og som bevarer vores kreditværdighed.

Kl. 11:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Frank Aaen.

Kl. 11:16

Frank Aaen (EL):

Jo, men vi har også, som ordføreren sagde før, en trussel om stor ungdomsarbejdsløshed, vi har en enorm langtidsløshed, vi har en enorm arbejdsløshed i almindelighed og ingen udsigt til at komme ud af det. Alle prognoser viser den forkerte vej.

Det er jo derfor, at EU siger, at vi godt må gøre noget mere, fordi vi trods alt har en solid økonomi. Det er derfor, at vismændene siger, at vi bør gøre noget mere. Vismændene taler om måske at sætte gang i det for 12 mia. kr.

Jeg kan altså ikke forstå, at regeringen ikke straks siger: Vi tager positivt imod de nye åbninger, der er kommet i forhold til det økonomiske råderum for at få skabt noget beskæftigelse. Men så må vi jo tage det op i forhandlingerne om finansloven.

Kl. 11:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:17

Magnus Heunicke (S):

Ja, men når vi styrer økonomien, når vi har ansvaret, når vi har fået pålagt og har påtaget os ansvaret for at føre Danmark ud af krisen, gør vi det, og det er et langt, sejt træk. Og man kan godt sidde og spørge, om det kan gå hurtigere, man kan godt synes, at det burde gå hurtigere.

Vi gør det på en måde, hvor vi sikrer, at man kommer fri af ulykke, fri af løftede pegefingre og pålæg fra EU. Danmark er det land, som kommer på forsiden af internationale tidsskrifter – det sker allerede nu, og det skal fortsætte med at ske – fordi her er der styr på tingene, her har man fundet en opskrift.

Ja, det er et langt, sejt træk, men det går den rigtige vej.

Kl. 11:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Mike Legarth.

Kl. 11:18

Mike Legarth (KF):

Vi skal have en bedre folkeskole. Det skal vi på grund af vores børn, den næste generation, som skal tage over efter os. Der har det været vigtigt for os Konservative, at man får skabt en folkeskole, hvor der bliver givet flere timer, og der bliver bedre undervisning, hvor læreruddannelsen bliver styrket, hvor der bliver flere værktøjer og ro i klasserne.

Ro i klasserne er det, der tales mindst om, og der hersker en vis form for berøringsangst. Her vil jeg gerne høre ordføreren for regeringspartiet, om der er massiv opbakning til, at vi får indført ordentlig disciplin i klasserne i vores uddannelser generelt, for uden det kan vi ikke få udbytte og gavn af alle de gode tiltag, vi tager.

Så jeg vil bare gerne have fuld opbakning til, at vi får indført ordentlig disciplin i skolerne og på uddannelserne.

Kl. 11:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:18

Magnus Heunicke (S):

Jeg lyttede meget efter, fordi der jo stadig væk er forhandlinger om folkeskolereformen. Og jeg kan roligt sige, at man ikke har sådan været helt vildt ivrige fra oppositionens side for at gå ind og lave en aftale. Men jeg håber, at når man tager spørgsmålet op her, er det, fordi man også er klar til at gå ind og gå på kompromis med nogle af de ting, man havde med.

Spørgeren spørger: Hvad med ro i klasserne? Jeg er selv far til en pige, som er startet i 1. klasse her efter sommerferien. I hendes klasse er der ro. Og hvor er det en fornøjelse at besøge en helt almindelig dansk folkeskole, hvor der er ro i klasserne. Og hvor betyder det meget for, at de lærer at læse og skrive og regne.

For vi ved jo, at hvis der er uro og det bare får lov at køre, er det de, som har det sværest hjemmefra, og de, som kommer i skole uden at være forberedte, uden at taskerne er pakket, uden at der er bind om bøgerne, uden at der er en madpakke i tasken, som så bliver taberne. Så ro i klassen synes jeg kun er godt.

Kl. 11:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mike Legarth.

Kl. 11:19

Mike Legarth (KF):

For det første kan jeg bekræfte, at hvis præmisserne for at lave en aftale er til stede, slår Det Konservative Folkeparti til lige på stedet. Det har det jo knebet meget med for regeringen, men det kan være, at det står på dagsordenen lige foran os.

For det andet vil jeg sige, at årsagen til, at jeg bringer det her emne op om disciplin på skolerne, er, at der er nogle af regeringspartierne, der har meget stor berøringsangst over for det, og som jo henviser til, at så skal vi ind og have den sorte skole, hvor man slår med kæp, hvis eleverne ikke gør, som man siger.

Men det er jo ikke det, vi taler om. Og det er jo vigtigt, at vi i fuld åbenhed står ved, at uden ordentlighed, uden ro i klasserne og disciplin, opnår vi ikke nogen af alle de resultater, vi vil nå. Og vi ved, at vores studerende er udfordret af vores nabolande og af andre verdensdele, der går meget mere effektivt til værks og udviser stor sult.

Det skal vi også gøre, og det vil jeg gerne have bekræftelse på.

Kl. 11:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:20

Magnus Heunicke (S):

Der er altså opbakning fra mig til ro i klasserne. Det med kæp tror jeg ikke der er så voldsom opbakning til andre steder, så det tror jeg ikke vi skal have i fremtiden. Men ro i klasserne er vigtigt.

Hvordan får man ro i klasserne? Det er jo det afgørende. Jeg tror ikke, at der sådan er nogen central opskrift på, hvordan man gør det. Hvad der virker, tror jeg er meget afhængig af, hvor man er henne. Jeg kan kun selv tale som far til en pige i folkeskolen. Og noget af det, der sikrer ro i hendes klasse, er faktisk, at de af og til lige tager en løbetur rundt i skolegården. De tager lige en løbetur rundt om skolen, fordi nu trænger både drengene og pigerne faktisk til lige at få rørt sig lidt.

Det er en fornøjelse at opleve det. Det er det, de bruger i dag. Det skal vi have mere af.

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 11:21

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Ser man bort fra, at hr. Magnus Heunicke's tale var lige så tynd – sagt med et glimt i øjet – som hr. Magnus Heunicke er tynd i toppen, var det interessant, at hr. Magnus Heunicke omtalte tilbøjeligheden af dagpengereformen som brutal, og at det var en udansk måde at lave reformer på.

Mit spørgsmål er, om Det Radikale Venstre er med i den oprindelige aftale, og om hr. Magnus Heunicke i al almindelighed betegner Det Radikale Venstre som brutal og udansk?

Kl. 11:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:21

Magnus Heunicke (S):

Nej, det gør jeg ikke. Det, jeg talte om, var jo indfasningen. Og hvis man kunne høre det dernede på bagsæderne, var det altså indfasningen, jeg kritiserede.

Det var indfasningen, som var brutal. Det var indfasningen, som var stik modsat af, hvordan det var, da vi havde ansvaret for at lave reformer i 90'erne. Og det er indfasningen, vi nu gør noget ved.

Det er indfasningen, vi mangler et svar fra Venstre på hvad Venstre vil gøre ved.

Kl. 11:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Esben Lunde Larsen.

Kl. 11:22

Esben Lunde Larsen (V):

Men så vidt jeg ved, tiltrådte Socialdemokraterne og SF jo den oprindelige aftale, da man gik med i regering. Der var man jo også bevidst om indfasningen.

Hvordan kan det være, at SF og Socialdemokraterne accepterede en aftale, når det er sådan, at man var så inderligt imod den? Var det for at få del i magten, eller var det for at gøre noget ved systemet i forhold til dagpengemodtagerne?

Kl. 11:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:22

Magnus Heunicke (S):

Det er dristigt af Venstre at begynde at rulle sig ud om dagpenge-spørgsmålet, al den stund at vi jo ikke har fået et eneste svar fra partiet om, hvad det vil gøre. Ja, det er imod, det kan jeg forstå. Det er mod vores løsning. Hvad vil det selv gøre?

Nu nævner Venstremedlemmet så regeringsgrundlaget. Og hvad står der der? Ja, der står jo, at reformen står ved magt, men at man ændrer på indfasningen. Og det, vi ændrede konkret på til at starte med, var, at vi udsatte indfasningen. Så har vi lavet akutpakker. Så har vi lavet uddannelsesinitiativet.

Senest har vi nu lavet en løsning for de 20.000 mennesker, hvoraf mange af dem ellers ville stå helt uden indtægt på grund af indfasningen af den reform, Venstre selv har indført. Hvad er Venstres svar til dem?

Kl. 11:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Regeringen taler om vækst, og det er meget forståeligt. Man vil gerne signalere, at man gør en masse, der skaber udvikling. Hvad er så fakta? Det er jo faktisk lige det modsatte, for vi oplever løbende og gang på gang den ene lille nedjustering efter den anden. Så man får nærmest indtryk af, at tingene står stille eller måske er på kanten til ligefrem at køre baglæns. Hvad gør man så? Så melder man ud med brask og bram som start på de seneste forhandlinger, at nu skal der skabes 150.000 nye arbejdspladser. Hvad er så fakta og resultatet? Det er ca. 20.000 nye arbejdspladser i 2020. Så er spørgsmålet: Hvor skal resten, altså de ca. 130.000 arbejdspladser, komme fra? Hvilke planer og initiativer har regeringen for det? Det må vi kunne forvente at få et svar på, når man har lovet 150.000 arbejdspladser.

Kl. 11:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:24

Magnus Heunicke (S):

Det, der bliver spurgt om, er den aftale, den vækstplan, som vi har lavet med V og K, så hvis man er forvirret over indholdet af den, tror jeg ikke, at man skulle have lavet den. Indholdet af den aftale, som er på over 92 mia. kr., betyder, at det er mere attraktivt at placere sig i Danmark og blive i Danmark og udvide sin private produktion i Danmark. Så er det jo fuldstændig rigtigt, at vi også i den vækstplan skruer op for nogle offentlige investeringer eller nogle investeringer, der i hvert fald er i offentligt regi, nemlig eksempelvis på boligområdet, så vi får renoveret nogle almene boliger, der virkelig trænger til

det, og så vi får fyldt nogle ordrebøger, der også virkelig trænger til at blive fyldt, udeomkring i Danmark. Det er jo fint og godt.

Men hvad vi gør på den lange bane for at sikre konkurrenceevnen og sikre, at det er mere attraktivt at investere i Danmark, er jo et langt sejt træk. Her kan vi sige, at den umiddelbare jobeffekt ikke er der endnu, men der kommer en jobeffekt senere hen, hvis vi følger en ansvarlig økonomisk kurs og sikrer, at der er tilstrækkelig uddannet arbejdskraft og de andre ting, der skal til, for at være et land med høj produktivitet.

Kl. 11:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 11:25

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det er jo ikke et svar på spørgsmålet. Det, ordføreren svarer nu, er jo det, der vil resultere i ca. 20.000 nye arbejdspladser i år 2020. Det, jeg spurgte om, er, hvor resten, altså de 130.000, kommer fra. Det lyder næsten, som om Socialdemokraterne allerede er gået sukkerkolde. Der var ikke noget svar på det. Det var nærmest, som om de skulle komme af sig selv. Man kommer næsten til at tænke på medvind på cykelstierne. Er det det, der er svaret? Venter man simpelt hen bare på medvind på cykelstierne? Eller hvilke konkrete reformer har man, som man kan lægge frem, så man kan leve op til det, man har lovet? Eller er vi faktisk på vej til et nyt løftebrud?

Kl. 11:26

Magnus Heunicke (S):

Det er meget sjovt, at man fra Venstre side bruger udtrykket at gå sukkerkold i debatten om vækstplanen, for partiet kom jo selv med det bragende gode forslag om billigere dåsecolaer! Det kom også med, og det er også fint og godt, men det er jo ikke det, der skal redde Danmark.

Det, der skal redde Danmark, er job. Hvor skal jobbene så ligge henne? Jo, f.eks. det sted, der ligger tæt på, hvor jeg bor, nemlig Ardagh Glass. Det er det eneste industriglasværk i Danmark. Det er et af de eneste i hele Norden. De har ejere i Irland, som overvejer, om de skal beholde genbrugsglasproduktionen, altså flaskeglasproduktion, i Danmark, eller om de skal lukke den i Danmark og flytte den til Tyskland, Polen eller Sverige. Når jeg mødes med direktørerne, siger de: Den her vækstplan er med til at give os de bedste mulige argumenter for at blive i Danmark og investere i Danmark. Det er præcis sådan nogle steder, arbejdspladserne skal komme.

Kl. 11:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 11:27

Claus Hjort Frederiksen (V):

Der har på det seneste været en heftig debat om retssikkerheden på skatteområdet. Det drejer sig om Camilla Vest-sagen, hvor SKAT København holdt en praksisændring hemmelig, med det resultat at en skatteyder blev idømt 1 år og 9 måneders fængsel. Men vi har også set andre sager, hvor SKAT nærmest truer folk. Vi har set, at man har foretaget udlæg i advokatsalærer, som borgeren skulle bruge til sit forsvar. Og vi har jo set, at man forfølger sager, som SKAT har tabt. Jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om han er tilfreds med retssikkerheden på skatteområdet.

Kl. 11:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:28

Kl. 11:30

Magnus Heunicke (S):

Den er jeg overordnet tilfreds med. Jeg kan selvfølgelig ikke gå ind i nogen enkelte sager. Jeg synes også, at alle kan se, hvad Venstre nu har gang i, når de blæser sådan nogle sager op. Skal vi nu ikke koncentrere os om det politiske? Og hvis der er en sag, som i øvrigt kørte, mens Venstre sad i skatteministerkontoret, så lad os gå ud fra, at den er blevet håndteret i de relevante retssager, og sådan er det. Den kan jeg umuligt og vil heller ikke og nægter også begynde at kommentere. Men overordnet set hilser jeg på alle områder debatter om retssikkerheden velkommen. Den skal alle steder være i højsædet.

Kl. 11:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 11:28

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er jo fint med debatter. Men kunne ordføreren ikke forholde sig til, at der her er et menneske, der blev idømt fængsel 1 år og 9 måneder, fordi SKAT holdt en praksisændring hemmelig? Det må dog trods alt kalde på andet, end at man gerne vil have nogle debatter. Hvad agter ordføreren at foretage sig over for skatteministeren, som jo med samme begrundelse som ordføreren nægter at forklare, hvad det er, man har gang i i SKAT?

Kl. 11:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:29

Magnus Heunicke (S):

Har gang i? Jamen det er jo altså en sag, som udspandt sig lang tid før valget, så vidt jeg har forstået. Skal vi nu ikke stoppe det der med at lave politiske stunt i Skatteministeriet? Det tror jeg at Venstre har prøvet så rigeligt indtil nu. Skal vi nu ikke i stedet for fokusere på, at der skal være retssikkerhed alle steder, og hvis der er en debat, der skal rejses om det, synes jeg, at det er fint. Den debat vil jeg gerne tage, og jeg vil gerne se på det alt sammen, men lad være med at bruge en enkelt sag fra flere år siden i et forsøg på at rejse noget helt andet her i Folketingets afslutningsdebat.

Kl. 11:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sidste spørger i denne omgang er hr. Søren Espersen.

Kl. 11:29

Søren Espersen (DF):

Man kan forestille sig – det kan jeg i hvert fald – hvor frustrerende det må være for arbejdsløse at høre i radioen, at nu er der kommet en ny reform og der er skabt så og så mange nye arbejdspladser, når de arbejdsløse så oplever, at de ikke får det arbejde, at de ikke får noget arbejde, og samtidig ser bilkorteger med polske biler med polske nummerplader farte op igennem det sydlige Sjælland og også det sydlige Jylland.

Jeg vil gerne stille ordføreren et spørgsmål i forhold til den her berettigede forventning, man har fra de arbejdsløses side, når der er skabt nye arbejdspladser, og som så bliver gjort til skamme, netop fordi det er andre, som får glæde af de jobs, der bliver skabt. Er det ikke en frustrerende situation også for Socialdemokratiet at se, at mange af de arbejdspladser, man skaber, forsvinder lige lukket ud til polske eller andre østeuropæiske arbejdere?

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:30

Magnus Heunicke (S):

Jo, det er det. Og jeg er glad for, at Dansk Folkeparti har fået øjnene op for problemet, for i de 10 år, man sad som parlamentarisk grundlag og blev kåret som det mest magtfulde parti i Danmark, blev der ikke løftet en finger for at bekæmpe social dumping; der blev ikke løftet en finger i de finanslovsforhandlinger, som gentagne gange kørte; der blev ikke løftet en finger for at sikre, at det her spørgsmål kom på dagsordenen. Nu kommer det så på dagsordenen, fordi regeringen i flere forskellige aftaler, ikke mindst i vores finanslovsaftale med Enhedslisten, har sat det på dagsordenen. Og når vi så laver politiske aftaler, f.eks. om store anlægsbyggerier, det kan være Femern, så sikrer vi, at det foregår på danske løn- og overenskomstvilkår.

Kl. 11:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Søren Espersen.

Kl. 11:31

Søren Espersen (DF):

Nå, men så skulle alting jo være på plads, det glæder vi os til at se. Jeg kan sige, at den polske vækst er ganske enorm i forhold til andre europæiske lande, og det er jo, fordi man har en kæmpestor arbejdsstyrke uden for landet, der tager penge med hjem eller sender penge hjem.

Når nu Socialdemokratiet er så optaget af det, kan vi så også få en garanti for, at når de nye sydlige europæiske lande, Rumænien, Bulgarien, kommer med ind i det arbejde, så kommer det ikke til at gentage sig en gang til? Hvad vil Socialdemokratiet stille op i EU-systemet for at sikre det?

Kl. 11:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:32

Magnus Heunicke (S):

Ja, hvad vil regeringen gøre for at forhindre dels social dumping, dels at det, som vi har med at gøre, altså de af staten betalte anlægsinvesteringer, bliver på danske løn- og arbejdsvilkår?

Dansk Folkeparti er jo med i en stor del af vores aftaler og burde vel egentlig vide, at det faktisk har været og er noget af det, man virkelig kan se en forskel på i udmøntning af de aftaler, i udmøntning af de store infrastrukturprojekter, som nu bliver fremrykket takket være vores vækstinitiativer for at holde hånden under beskæftigelsen. Der kan man se, at det, vi har gjort helt konkret – helt konkret – er at sikre, at det sker på danske løn- og arbejdsvilkår, og det er jo det, der er vejen frem. Og det var det, jeg ville ønske at man fra Dansk Folkepartis side havde gjort, da man havde bestemmende indflydelse over VK-regeringen. Nu er det vores ansvar, og det løfter vi gerne.

Kl. 11:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren og de 15 spillere. Vi går så til den næste ordfører, som er hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:33

(Ordfører)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Som en serviceoplysning vil jeg lige sige, at hvis jeg snøfter, er det ikke, fordi jeg er ked af det – i hvert fald ikke nødvendigvis – men en forårsforkølelse har ramt mig, så jeg udstyrer mig lige med lidt gode sager heroppe, der hjælper mig hele vejen igennem. Gode argumenter er jo heller ikke at forklejne, når man står heroppe, så derfor er jeg vel udstyret.

Dernæst vil jeg sige tak til statsministeren for talen, for det synes jeg man skal gøre. Når man hører på statsministerens tale, synes jeg, at der er ting i den, som man egentlig kunne tænke lyder godt, og man får måske den mistanke, at der har været nogle skriverkarle i gang med at skrive tale for statsministeren. Et råd kunne være, at nogle af de ting, som går igen i statsministerens tale, faktisk i højere grad skulle være at genfinde i statsministerens gøren og laden – det kunne være, at der var flere danskere, der så ville synes, at regeringen gør det godt – for der var nogle ting om fællesskab, tryghed og sådan nogle ting, som vi i Dansk Folkeparti i hvert fald synes er rigtig vigtige.

Jeg synes også, at det har været kendetegnende indtil for halvandet år siden, hvor vi havde valg, at når Venstrefolk kom op på talerstolen som de første, hørte vi om alt det gode, der skete, og ikke ret meget om, hvor galt tingene kunne stå til. Socialdemokratiet kom så og fortalte om, hvor forfærdeligt det hele stod til. De roller er jo byttet om, og det har vi også kunnet se i dag. Nu er det omvendt, for det er dem, der sidder med regeringsmagten, der prøver at fremhæve alt det gode, og oppositionen, der fremhæver alt det, der er skidt.

Jeg vil godt bryde den linje lidt, for jeg vil sige, at jeg faktisk synes, der er meget i Danmark, vi kan være stolte over, og at jeg faktisk synes, at der er rigtig meget i Danmark, der går godt. Jeg synes, vi kan være glade for, at der i Danmark er en situation, hvor rigtig mange – f.eks. offentligt ansatte – slider og slæber hver eneste dag på vores plejehjem og vores sygehuse. De sikrer, at folk får en ordentlig behandling og tingene glider i dagligdagen. Børnene bliver passet i børneinstitutionerne, og skolelærere – på trods af konflikten og de ting, der skete der – møder entusiastisk op på skolerne hver dag og underviser vores børn. Jeg synes, det er vigtigt, at vi også en gang imellem lige husker det, at det også kan siges herinde, og at det ikke bare ryger over i en christiansborgdiskussion, christiansborgfnidder af den ene eller den anden karakter med det samme, men at vi faktisk også kan glæde os over det.

Jeg glæder mig da også over, at Danmark er et af de få lande i verden, der er AAA-ratet i forhold til det her med den økonomiske formåen – at vi altså har etableret et samfund, der økonomisk er kreditværdigt i et omfang, så vi matcher de bedste i verden. Det synes jeg som Dansk Folkeparti-mand er rigtig godt. Derfor drejer det sig for os om, hvordan vi bevarer det og sikrer det i fremtiden. Det drejer sig ikke om, hvor hurtigt vi kan lave det om, og hvor hurtigt vi kan rive samfundet ned, men om, hvordan vi sikrer de ting, som danskerne er glade for og stolte af.

Der er det jo afgørende med den økonomiske situation på den ene side: Har vi en vækst, der sikrer, at alle i det danske samfund kan komme med? Og på den anden side vores værdier: Sikrer vi de danske værdier i en omskiftelig verden? Hvordan sikrer vi de danske værdier i et globaliseringsramt udgangspunkt, hvor alting ser ud til at flyve og fare og de faste holddepunkter bliver færre?

Med hensyn til den økonomiske situation har vi jo en regering, der kom til magten på et løfte om, at man kunne bringe Danmark ud af krisen. Vi har en regering, der kom til på et løfte om, at man på trods af den internationale konjunktur ved hjælp af en kickstart i Danmark kunne sørge for, at der kom helt anderledes skub i den danske økonomi i forhold til landene omkring os.

Det har allerede været nævnt undervejs i debatten, at det jo ikke er gået særlig godt på dette punkt. Vi har set, hvordan regeringen, hver gang der er kommet en ny prognose, har måttet nedjustere sit skøn for væksten i Danmark. Det paradoksale er jo i virkeligheden, at den minister, der har ansvaret for økonomien – ud over statsministeren, som selvfølgelig har ansvaret for det hele – nemlig økonomi- og indenrigsministeren, vedblivende har holdt fast på, at det nok skulle gå. 2012 var et år, hvor man regnede med en vækst, men det blev til 2000 og træls i økonomi- og indenrigsministerens terminologi, for det blev et år, hvor vi fik minusvækst. På trods af at regeringen langt ind i 2012 regnede med, at vi ville få en positiv udvikling i økonomien, fik vi et tilbageslag i dansk økonomi i 2012. Men – fik vi at vide – i 2013 skal det nok gå, i 2013 kommer væksten.

Det har vi så kigget lidt på og fået regeringens vurdering af, og i mandags kunne vi så se, at regeringen måtte erkende, at nej, det ser heller ikke særlig godt ud for 2013. Man har nedjusteret skønnet for væksten i økonomien til 0,5 pct., og som det også har været nævnt tidligere i debatten, vurderer vismændene, at det nok snarere bliver det halve. Så vi er altså nede på noget, der er meget, meget vagt, og noget, der står i dyb kontrast til det billede, man forsøgte at skabe tidligere, af, at hvis man bare kom til magten, kunne man rive Danmark ud af den økonomiske krise og sørge for, at der selvstændigt i Danmark kom en økonomisk vækst.

Kl. 11:38

Det, der måske i virkeligheden er lidt trist ved det her, er, at man gav et billede af, at man var bedre til at spå end andre, og at man også var bedre til at vurdere, hvordan situationen var, for man har jo skoset den tidligere regering for ikke at ramme plet i dens prognose for, hvordan tingene ville udvikle sig. Der må vi jo bare sige nu halvandet år inde i valgperioden, at den her regering i hvert fald ikke har gjort det bedre – den har måske gjort det ringere. Det må være dybt bedrøveligt, når man kommer til med en tro på, at man er meget bedre end andre, og man så viser sig ikke at være det, men måske ringere.

Den økonomiske situation er desværre skidt. Hvad skal der til? Der skal selvfølgelig det til, at der kommer langt større tryghed i danske familier, med hensyn til hvad der foregår. Noget af det, der holder danskernes privatforbrug tilbage og dermed jo mindsker væksten, er, at de er utrygge ved, hvad regeringen mon kan finde på i næste måned. De aner det ikke. Den zigzagkurs, der er givet udtryk for, gør selvfølgelig, at danskerne holder på pengene, og det er fuldt forståeligt. Det skaber utryghed, at der er kursskifte fra regeringens side.

Jeg tror, at ordet reformamok i statsministeren ordbog er et positivt ord, men ikke desto mindre kan det nemt aflæses som noget, der får folk til at tænke: Hvad mon der sker lige om hjørnet? – jeg må hellere holde på pengene. På trods af at regeringen har pumpet penge ud til forbrug, betyder det, at det ikke har sat sig i øget privatforbrug, og det kunne have været en af vejene frem til at holde hånden under den økonomiske situation i forhold til eksportmarkederne i et svagt udgangspunkt.

Jeg vil lige vende mig mod det med værdierne, for regeringen påstod jo også, før den blev regering, at den ville videreføre den stramme udlændingepolitik. Man gav indtryk af, at der ikke ville ske voldsomt meget på det område. Jeg må nok sige, at det er blevet gjort til skamme. Der er virkelig sket noget, og det kan vi jo se på de tal, der er for f.eks. antallet af asylansøgere i Danmark. Fra 2011 til 2012 skete der ikke en fordobling, men noget, der ligner, og fra 2012 til 2013 er udviklingen fortsat. Det vil sige, at vi nu regner med, at der måske kommer 7.000 asylansøgere i år. Det betyder, at vi nu har de højeste tal for asylindvandring i perioden fra 2001.

Det er da paradoksalt, at antallet af asylansøgere i Danmark vokser kraftigt, lige så snart der kommer en socialdemokratisk ledet regering til. Det er da tankevækkende. Hvad er det for en mekanisme,

der gør sig gældende? Kunne det være, fordi den politik, man fører, faktisk har en betydning? Kunne det være, fordi man sender det signal ud i verden, at med de aftaler, man laver, er det blevet mere lukrativt og bedre at komme til Danmark nu? Det er det jo nok, og så er der flere, der søger til Danmark, det giver sig selv.

Vi i Dansk Folkeparti må sige til regeringen: Antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark, har betydning. Det har altså betydning for integrationen af de mennesker, der kommer, hvor mange der kommer, for kan vi nå at integrere dem på ordentlig vis? Hvis vi ikke kan det, fordi der kommer for mange for hurtigt, ja, så får vi øget konflikterne i det danske samfund. Det er meget enkelt, og vi har også tidligere hørt socialdemokrater tale om, at det her med antallet har betydning. Jeg ved ikke, om det er sådan længere, men det kunne være interessant at få svar på her under debatten.

Når statsministeren eksempelvis i sin tale siger, at hun tror på et solidarisk Danmark, hvor vi passer på hinanden, at hun tror på fællesskab, og at hun tror på et land med stor tryghed, så er det jo sådan nogle ord, som vi meget hurtigt kan blive meget enige om. Men det afgørende er selvfølgelig, hvad vi så lægger i de ord. Er det bl.a. også, at vi sørger for, at dem, der kommer her til landet, kommer i et antal, der gør, at de kan nå at blive integreret, så det ikke skaber fremtidige konflikter? Vi døjer stadig i det danske samfund med de udfordringer, der er efter den for store indvandring i 1990'erne, da Socialdemokraterne sidst havde magten, og nu kan vi så også på det her område komme til at rydde op på et tidspunkt efter en ny socialdemokratisk ledet regering for at passe på Danmark.

For os er det vigtigt, at man stiller krav hele vejen. Om det er forældrenes ansvar med unge pålæg – som jeg kan forstå regeringen har skiftet kurs på – om det er folkeskolen, hvor unge skal opleve konsekvens og krav, om det er i forhold til, at vi stiller krav om, at man deltager aktivt i samfundslivet og gerne også på arbejdsmarkedet, og at vi også stiller krav med hensyn til, om man kan få dansk statsborgerskab, det giver sådan set det samme for os, nemlig at det er godt, at dem, der kommer hertil, ved, at de bliver mødt af klare krav og forventninger. Det tror vi øger chancerne for integration og dermed, at vi ikke får værdikonflikter fremover.

Jeg vil lige til slut nævne det pres på danske lønmodtagere, der finder sted for tiden – og jeg kan se på tiden, at det desværre er det sidste, jeg når. Der er jo rigtig mange ting om ældrepolitik og sundhedspolitik og vores soldaters indsats i Afghanistan osv., man kunne ønske sig at tale meget om.

Vi synes, det er godt, at der er lavet en anden indfasning af dagpengereformen, det har vi støttet. Vi havde gerne deltaget i forhandlingerne. Det havde vi ikke mulighed for, men det skal ikke gøre, at vi så ikke støtter det. Men ved siden af den diskussion er der altså en diskussion om social dumping og de lønmodtagere, som bliver presset væk fra deres arbejdspladser, fordi der bl.a. kommer mange østeuropæere til Danmark og tager deres arbejdspladser eller presser lønniveauet ned. Det er altså en diskussion, som må tages på et helt andet og mere håndfast niveau end det, der har været tale om indtil nu. Det er en diskussion, som vi meget håber kan blive en del af afslutningsdebatten i dag, også om, hvad man fremadrettet gør i den praktiske verden for at gøre noget ved det.

Det vil vi meget gerne lægge op til. Bl.a. mener vi, at regeringen bør støtte det initiativ, som fire EU-lande har taget, og som kommer til debat om nogle uger i EU-kredsen. Det ville være et godt bidrag til at få gjort noget ved den sociale dumping, vi desværre ser i det europæiske samarbejde netop nu.

Kl. 11:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den første korte bemærkning er fra fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:44

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det, og på regeringens vegne tak for rosen. Kan Dansk Folkepartis ordfører under nogen omstændigheder være støtteparti for en regering, som baserer sin økonomiske politik på offentlig nulvækst – ja eller nej?

Kl. 11:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:44

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi støtter ikke nulvækst, men hvis spørgsmålet er, om vi støtter, at hr. Lars Løkke Rasmussen bliver statsminister i Danmark, så er svaret: Ja, selvfølgelig gør vi det. Når man så spørger, hvordan vi kan støtte en statsminister, som har sagt, at han ønsker nulvækst, når vi ikke ønsker nulvækst, er det, fordi vi har en forventning om, at vi får markant større politisk indflydelse, end tilfældet er nu.

Tag bare eksemplet med de dagpengejusteringer, der sker, selv om vi kommer med det klare budskab, at vi meget gerne vil være med i forhandlingerne og finde en løsning til gavn for dem, der ellers rammer dagpengeudløbet. Vi bliver jo ikke engang inviteret med. Vi får ikke engang lejlighed til at komme ind til et forhandlingsbord og ytre, hvad vi mener. Så alene det signalerer jo klart, at vi selvfølgelig går efter indflydelsen og går efter at få skabt en regering i det her land, hvor Dansk Folkeparti får maksimal indflydelse.

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 11:45

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen så er det måske mere relevant at spørge sådan helt konkret: Under hvilke omstændigheder og på hvilke politikområder kan Dansk Folkeparti acceptere nulvækst?

Kl. 11:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu har vi jo ikke det udgangspunkt med nulvækst i den offentlige sektor. Vi tror, at der er behov for en vis vækst i de offentlige udgifter, når vi ser på årene fremadrettet, fordi flere ældre i samfundet, flere udgifter til vores sygehuse, flere nye behandlingsformer osv. og bedre medicin begrundes, at der vil være brug for at bruge lidt flere penge i den offentlige sektor. Det er vores holdning. Derfor er det måske sådan lidt mystisk, at jeg så skal svare på, på hvilke områder vi så accepterer nulvækst.

Jeg kan da sige, hvis det handler om f.eks. de ekstraudgifter, regeringen er kommet med til udlændinge og udviklingsbistand og sådan nogle ting, kan vi jo sagtens finde nogle penge. Så der vil vi jo i virkeligheden isoleret set opleve – hvis vi har indflydelse – mindre udgifter. Skal vi så kalde det en minusvækst? Men der vil man altså opleve, at vi mener, at vi kan spare penge, som vi bedre bruger andre steder til gavn for danskerne. Så sådan nogle prioriteringer vil da selvfølgelig finde sted, hvis vi får magt, som vi har agt.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Trine Bramsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:46

Trine Bramsen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om Dansk Folkeparti under nogen omstændigheder kan acceptere offentlig nulvækst og et endnu højere reformtempo, hvis Dansk Folkeparti til gengæld får krav på udlændingepolitikken, eksempelvis hårdere krav, når det kommer til opnåelse af asyl, igennem.

Kl. 11:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:46

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes egentlig, det er utroligt. Det er på en eller anden måde lidt charmerende, at Socialdemokraterne her i en afslutningsdebat halvandet år inde i valgperioden begynder så intensivt at tale om, hvad der skal ske efter et folketingsvalg. Jeg har det på den måde, at jeg tror, der er lang tid til et folketingsvalg, det kommer sikkert først om 2 år eller måske endda godt og vel 2 år, men det er statsministeren, der ved det. Vi aner jo ikke, hvordan vælgerne vil stille sig, vi aner ikke, hvilket mandattal vælgerne vil give Dansk Folkeparti, hvilken opbakning der vil være til de forskellige partier.

Så det med at begynde at sælge skindet, før bjørnen er skudt, giver vi os ikke af med. Vi har nogle klare politiske mål, vi ønsker løftet, og det vil vi selvfølgelig gøre klart også over for den danske befolkning med stigende kraft, efterhånden som valgdagen nærmer sig, så de ved, hvad de får, hvis de stemmer på Dansk Folkeparti. Men det bliver jo den styrke, vi får, der så afgør vores kraft i forhold til det parlamentariske arbejde og indflydelsen over for andre partier, og det kan vi jo ikke sige noget om i dag.

Kl. 11:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Trine Bramsen.

Kl. 11:47

Trine Bramsen (S):

Nu spørger jeg jo sådan set, fordi jeg er interesseret i at få et svar, og jeg tror også, der sidder rigtig mange danskere rundtomkring, der er meget interesseret i at få et svar på det her. Hvilke indrømmelser vil Dansk Folkeparti kræve af deres samarbejdspartnere til gengæld for at gå med til nulvækst i det offentlige? Jeg vil gerne vide, om vi skal genindføre grænsebommene ved Kruså, om det er stramninger på udlændingeområdet. Jeg er interesseret i at høre et svar på det.

Kl. 11:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kunne næsten høre det skræmmende i, at der var noget grænsekontrol ved Kruså. Lige præcis ved Kruså må der åbenbart ikke være noget kontrol. Det er ikke så skræmmende for os.

Jeg tror, den socialdemokratiske ordfører heroppe for et øjeblik siden blev spurgt om noget med finanslovforhandlingerne til efteråret, og da svarede han, at de forhandlinger tog han ikke her. Det var alt for tidligt, og det var heller ikke stedet. Nu bliver jeg så bedt om lige at forklare, hvordan vi vil forhandle om 2 år eller mere, afhængigt af hvad vælgerne siger, med en regering, der ikke er dannet, fordi den ikke har flertal her i Folketinget og heller ikke ved, om den vil få det efter et valg, og hvilke krav vi vil stille, hvis vi skal acceptere nogle andre partiers ønske om noget andet.

Det er jo ikke, fordi jeg ikke vil gå ind i en debat, men jeg tror, at de fleste, der lytter til debatten, vil synes, at det er en lidt kryptisk facon, at jeg på den måde skal stå og finde ud af, hvordan et forhandlingsforløb vil køre af stabelen om 2 år eller måske 6 år eller 10 år, afhængigt af hvordan vælgerne stemmer, for det aner vi jo ikke.

Kl. 11:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:49

Per Clausen (EL):

Jeg kunne ikke drømme om at spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om, hvad han og Dansk Folkeparti har tænkt sig at gøre i fremtiden, for det svar ville man alligevel ikke kunne regne med. Så jeg vil spørge hr. Kristian Thulesen Dahl om noget, der er sket.

Jeg vil bare spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han kan huske, at Dansk Folkeparti sagde, at de ikke ville lægge stemmer til forringelser af kontanthjælp og SU. De var de studerendes bedste venner, hørte vi. Lidt senere skiftede man linje. Nu kunne man godt lægge stemmer til det, hvis pengene gik til velfærd. Så endte det med, at pengene ikke gik til velfærd, men gik til noget helt tredje. Er det sådan, man skal forstå Dansk Folkepartis forsvar for velfærd: at det, man siger, kun gælder indtil næste dag?

Når det er vigtigt, er det også, fordi det forslag til vedtagelse, som Dansk Folkeparti støtter, jo er et forslag til vedtagelse, der ikke med et ord nævner, at der er brug for at lave nogle forbedringer for dem, der nu rammes af udfald af dagpengereglerne, men derimod har mange ord om, hvilke forringelser man i øvrigt vil gennemføre fremover for kontanthjælpsmodtagere og andre, der er på overførselsindkomster.

Kl. 11:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:50

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har flere gange sagt, at jeg mente, at der på kontanthjælpsområdet er et behov for at lave nogle ting. Jeg har bl.a. nævnt behovet for, at det kontanthjælpsloft, som regeringen jo har fjernet, burde være indført igen. Så det billede af, at vi ikke var parate til at diskutere kontanthjælp, er forkert. Vi har mange, mange steder før forhandlingerne sagt, at vi var parate til det. Det, der var afgørende for os, var selvfølgelig, om vi kunne få indflydelse på indholdet, og om vi kunne få indflydelse på, hvad pengene i givet fald skulle bruges til. Det samme gælder på SU-området. Der har vi heller ikke afvist at forhandle, men vi har nogle klare ønsker til, hvad forhandlingerne skulle dreje sig om, og hvor vi gerne ville have nogle indrømmelser.

Så markerede vi meget tydeligt, at det, vi syntes var det usympatiske i den øvelse, regeringen havde lavet, var det her med, at man ville spare på kontanthjælp og SU og bruge pengene på at nedsætte selskabsskatten. I den del af regeringens vækstplan, der ikke er lavet med Dansk Folkeparti, nedsætter regeringen – den regering, som hr. Per Clausen jo støtter – selskabsskatten med mellem 4 og 5 mia. kr. årligt. Det er en meget, meget stor klump af den samlede vækstplan. Det synes vi ikke om. Det var ikke det, vi mente der var brug for i forhold til den danske økonomi nu.

Vi mener, det i bedste fald er alt for langsigtet. Der var brug for nogle initiativer, der ville virke hurtigere i forhold til at skabe arbejdspladser. Det havde vi fokus på, og derfor sagde vi også klart til regeringen, at den kobling ville vi ikke være med til, og derfor blev forhandlingerne jo også delt op, så den kobling ikke findes i den aftale, der er lavet.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Per Clausen.

Kl. 11:51 flere penge på sundhedsområdet, vi ville bruge flere penge på socialområdet, bl.a. på vores ældre, så der angav vi selvfølgelig i vores ændringsforslag, hvor det var vi fandt pengene, og hvor det var vi ville bruge penge.

Per Clausen (EL):

Det er vel rigtigt forstået, at Dansk Folkeparti faktisk førte valgkamp på, at man ikke ville forringe SU, og at man nu har lavet en aftale om at forringe SU. Det er vel også rigtigt, at man sagde, at hvis der skulle findes nogle penge på kontanthjælpsområdet, skulle de bruges til velfærdsforbedringer, og at der ikke blev nogen velfærdsforbedringer. At regeringen ventede 3 dage med at gennemføre nogle yderligere velfærdsforringelser sammen med de andre borgerlige partier, er så en anden sag. Det var jo en venlighed over for hr. Kristian Thulesen Dahl. Men kendsgerningen er, at man ikke kan regne med, hvad Dansk Folkeparti siger, for den ene dag siger de, at de ikke kunne drømme om at røre ved SU'en, og næste dag gør de det.

Kl. 11:51 På tilsvarende vis vil vi arbejde med finansloven for 2014, når vi når dertil. Der vil vi selvfølgelig også sige, at der, hvor vi ønsker at bruge flere penge end det, der kommer fra regeringens udspil, anviser vi selvfølgelig også, hvor vi finder pengene til det.

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jonas Dahl.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nej, jeg tror egentlig, det svarer lidt til, når hr. Per Clausen f.eks. forud for forhandlinger omkring dagpengeområdet siger noget med, at han ønsker at få ændret reglerne omkring genoptjening. Så går hr. Per Clausen ind i forhandlingslokalet, og så kommer han ud med en aftale, hvor genoptjeningskravet ikke er ændret. Så kan man selvfølgelig spørge, om hr. Per Clausen har begået løftebrud. Har han nu i virkeligheden lavet en aftale, hvor Enhedslisten havde stillet vælgerne noget i udsigt, som de ikke leverer? Eller kan hr. Per Clausen sige, at det var det muligst kunst, at det var det, de kunne få igennem, og at det er bedre, at de laver det her, end at Enhedslisten havde stået uden for en aftale og ikke havde fået de forbedringer, der trods alt nu bliver gældende?

Kl. 11:52

Kl. 11:52

På den måde tror jeg egentlig at hr. Per Clausen og jeg i de her sammenhænge har set lidt ens på den måde, man går til forhandlingsbordet på. Man siger klart og tydeligt, hvad man gerne vil have. Så går man til forhandlinger og ser, hvor langt man kan komme. Hvis det samlede resultat er tilstrækkeligt og ordentligt, og som man gerne vil have det, og har man fået indrømmelser, så laver man den aftale, ellers gør man det ikke.

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Jonas Dahl (SF):

Jamen sandheden er jo, at det ikke har skortet på ordførere fra formandens parti, som i det her tilfælde rask væk har været ude at melde ud, at når man havde et forslag, så skulle det finansieres af udviklingsbistanden. Derfor kunne det være lidt interessant at høre helt konkret fra Dansk Folkepartis formand: Kunne vi ikke få et bud på, hvor mange penge der så skal bruges på de forskellige områder? Sandheden er jo, at man bruger pengene flere gange. Derfor kunne det være rart at få svar på: Hvad vil Dansk Folkeparti bruge de penge til, som de vil spare på udviklingsbistanden, og hvor meget vil de spare?

Kl. 11:54

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 11:54

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu skal jeg være meget opmærksom, for jeg taler jo med en ekspert. Jeg kan huske, at vi i sin tid diskuterede stigninger i cigaretafgifterne, som fra SF's side finansierede alle mulige forslag her i Folketingssalen i den tidligere valgperiode. Så derfor må jeg jo erkende, at jeg taler med en ekspert på området med hensyn til at bruge de samme penge mange gange.

Jeg må bare sige, at det vil være sådan, at når vi kommer til finanslovsforhandlingerne i efteråret – vi håber selvfølgelig at blive indbudt af regeringen, vi vil meget gerne deltage i forhandlingerne – så vil vi selvfølgelig meget præcist angive, hvor vi, hvis der er områder, hvor vi vil bruge flere penge, så vil finde pengene, ligesom da vi gik til finanslovsforhandlingerne for 2013; da angav vi det på samme måde. Sådan vil det være.

Derfor vil jeg gerne sige, at i forhold til finanslovsdiskussionen til efteråret vil de flere penge, vi vil bruge på et område, blive anvist konkret på andre områder.

Kl. 11:55

Jonas Dahl (SF):

Jamen det har været tydeligt her igennem den seneste tid, at Dansk Folkeparti ønsker en lavere udviklingshjælp. Jeg vil høre, om hr. Kristian Thulesen Dahl kan redegøre lidt for, hvad Dansk Folkeparti rent faktisk vil bruge de midler til.

Kl. 11:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Camilla Hersom for en kort bemærkning.

Kl. 11:55

Camilla Hersom (RV):

Tak. Jeg vil godt forfølge det forrige spørgsmål lidt, for er det ikke korrekt, at flere ordførere fra Dansk Folkeparti allerede har været ude at bruge den givne besparelse på ulandsbistanden til mange forskellige, for partiet tilsyneladende ædle, formål, herunder at besparelsen skulle gå til billigere flybilletter fra København til Sønderborg?

Kl. 11:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har ikke lagt os endeligt fast på, hvad en lavere udviklingsbistand skal bruges til. I vores forslag til finanslov for 2013 havde vi en række ændringsforslag, og der angav vi nogle steder, hvor vi ville spare penge, og hvor vi så ville bruge nogle penge. Vi ville bl.a. bruge

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):
 Det er fuldstændig korrekt, at vi i en række tilfælde har anvist finansiering for de udgifter, vi ønsker skal afholdes. Så anviser vi selvfølgelig finansiering til det. Det er også rigtigt, at hvis vi kigger på områderne for asylpolitikken, som regeringen fører, og udviklingspolitikken, som regeringen fører, så ser vi, at der er meromkostninger årligt for over 1½ mia. kr. – 1.500 millioner kroner. Det er ganske mange penge, som den her regering har påført som ekstraudgifter på bare de her to områder.

Det betyder jo selvfølgelig også, at hvis man skruer politikken tilbage til før september 2011, tilbage til de tider, der var, så ligger der selvfølgelig muligheden for at spare over 1½ mia. kr. på de her to områder. Det er jo så et politisk spørgsmål, om man vil det eller ej, men det gør da, at der er ganske mange penge, man kan bruge til andre ting.

Derfor vil der selvfølgelig også fra tid til anden komme en idé fra Dansk Folkeparti om, hvad man kunne bruge de penge til. Som det er i Folketinget nu, er der desværre ikke et flertal for at begynde at finde de her penge til gavn for danskerne, men der kunne jo ske det efter et valg, at der ville være et flertal her i Folketinget, der ville være parat til at se på, om man ikke kunne drosle de her udgifter ned igen på asylområdet og udviklingsbistandsområdet og så bruge de penge til gavn for danskerne i stedet.

Kl. 11:56 sammenhængende, og at de, der bor ude i landdistrikterne, også bliver tilgodeset.

Kl. 11:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
 Camilla Hersom.

Kl. 11:57

Camilla Hersom (RV):

Hvis det skulle ske, er ordføreren så enig i, at et af de ærverdige formål, man så ville fremme, ville være at sænke prisen på flybilletter fra København til Sønderborg, sådan som ordførerens kollega, hr. Jørn Dohrmann, har foreslået? Er det korrekt opfattet, at det ville være endog meget højt på ønskelisten for Dansk Folkeparti?

Kl. 11:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
 Ordføreren.

Kl. 11:57

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, der er afgørende for Dansk Folkeparti, er, at vi fører en politik for hele landet, og det er, at vi også fører en politik for vores landdistrikter, for vores udkantsområder.

Det kan godt være, at det ikke betyder så meget for Det Radikale Venstre, som primært kigger på de store byer og ser, om man kan få opbakning der. Men for Dansk Folkeparti er det vigtigt, at det her land er et sammenhængende land, hvor man også kan bosætte sig i forskellige dele af landet og ikke føler, at man er cuttet af, at man er afskåret fra det omgivende samfund.

Derfor er det også vigtigt for os, hvordan transportmulighederne eksempelvis er mellem landsdelene, selvfølgelig er det da det. Det er da ikke en ønskværdig situation, at staten skal gå ind og betale penge eller nedsætte billetpriserne eller sådan noget.

Vi håber da, at det kan løses ved, at der sker private initiativer. Men altså, bekymringen er til stede hos os for, om Danmark er et sammenhængende samfund, hvor også de mennesker, der lever i udkantsområderne, har nogle ordentlige vilkår. Det vil jeg bare sige er et ønske fra Dansk Folkeparti.

Vi kan diskutere de konkrete midler til at udfolde det, men det er et meget, meget stærkt ønske hos Dansk Folkeparti, at det her land er

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den sidste spørger før pausen er hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:58

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gerne rose ordføreren til at starte med for en ganske udmærket tale på mange punkter.

Ordføreren taler meget om det her med kreditværdighed, og at det er vigtigt. Og det er selvfølgelig vigtigt. Så siger ordføreren også, at Dansk Folkeparti ikke kan gå ind for nulvækst, og ordføreren taler meget om velfærd.

Men tror ordføreren ikke også, at der er mange af Dansk Folkepartis vælgere, som er af den opfattelse, at velfærd måske også godt kunne være, at man fik lov til at beholde lidt flere af de penge, man tjente, og at vi virkelig bør gøre en stor indsats for at få effektiviseret den offentlige sektor, sådan at vi kan frigive nogle midler, sådan at almindelige familier kan få lidt mere til sig selv?

Er ordføreren af den overbevisning, at der ikke kan effektiviseres i den offentlige sektor? For hvis der kan det, er det måske slet ikke nødvendigt med nulvækst, fordi så kan vi faktisk have et godt sygehusvæsen og en god uddannelsessektor osv. for de samme midler og dermed give danskerne en højere levestandard, hvis vi altså kan bruge det til at sætte skatten ned for.

Kl. 12:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
 Ordføreren.

Kl. 12:00

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror på, at der er mange danskere, der gerne vil beholde lidt mere i egen lomme og betale mindre i skat. Sådan tror jeg rigtig mange danskere har det.

Samtidig tror jeg også, at der er mange danskere, der har en stærk forståelse for, måske i modsætning til det, man af og til gør det til, at det også koster penge at drive den type velfærdssamfund, som vi nu engang har i Danmark, altså den der skandinaviske model, hvor der er mange ting vi tager os af i fællesskab. Det tror jeg egentlig man har en stærk forståelse for, selv om man selvfølgelig gerne vil beholde flere penge i egen lomme.

Så er spørgsmålet: Kan man effektivisere den offentlige sektor? Ja, selvfølgelig kan man da det. Men jeg tror bare, at det er vigtigt, at man forstår, hvad man har med at gøre. Betyder det, der ikke er behov for, at der kan være en realvækst i den offentlige sektor? Altså, vismændene var inde på det sidste efterår i deres rapport, hvor de vurderede, hvad der skal til for bare at have en neutral udvikling i den offentlige sektor, når der kommer flere ældre og flere sygehusudgifter.

Det er det, vi er optaget af. I det øjeblik, der kommer flere ældre i vores samfund, der kommer flere afledte sygehusudgifter, der kommer flere behandlinger f.eks. på kræftområdet og andre områder, der kommer ny og dyrere medicin, kan det danske velfærdssamfund så i virkeligheden levere det?

Der er det bare, at vi siger, at der kan man godt operere med nulvækst et år eller to. Men kan vi sådan på sigt tro på, at man kan klare det, uden at der er en realvækst i den offentlige sektor? Nej, det tror vi ikke man kan. Det tror vi ikke man kan. Det mener vi ikke der er noget som helst historisk belæg for at man kan, så det er en stor udfordring. Men der vil andre jo byde ind med at sige, at det tror de godt man kan, og så må de jo prøve at forklare det. Sådan er det.

Vi tror det ikke. Derfor opererer vi i vores økonomiske politik med, at der skal være en realvækst i den offentlige sektor.

Kl. 13:01

Kl. 12:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Joachim B. Olsen.

Kl. 12:01

Joachim B. Olsen (LA):

Alligevel kan vi jo konstatere, at mange lande, som vi gerne vil sammenligne os med, altså faktisk formår at levere traditionel velfærd, offentlige ydelser, til deres borgere, uden at bruge en lige så stor andel af deres landes samlede velstand på det. Og dermed kan de faktisk have et lidt lavere skattetryk, som faktisk gør, at velstandsviklingen i de lande foregår på et højere niveau. Altså, borgerne i de lande bliver forholdsvis rigere end danskerne.

Mener ordføreren ikke, at det er vigtigt? Hvorfor skulle vi ikke kunne gøre det lige så godt som svenskerne, der har et 5 pct. lavere skattetryk? Jeg tror, at de fleste danskere, inklusive DF's vælgere, også vil mene, at Sverige er et velfærdssamfund.

Der er det vel ikke nogen naturlov, at vi skal have den største offentlige sektor overhovedet. Og det er vel bestemt ikke ønskværdigt eller nogen naturlov, at danskerne skal sakke bagud i velstandskapløbet med f.eks. svenskerne. Jeg tror også, at mange af DF's vælgere selvforståelse er, at selvfølgelig er danskerne lige så rige som svenskerne. Men det er bare der, vi er udfordret.

Kl. 12:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:02

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror bestemt, at man kan gøre meget. Og jeg vil også opfordre til, at man selvfølgelig gør det. Men jeg vil gerne sige, at metoden nok er lidt afgørende her.

Det er klart, at når regeringen pludselig dukker op og siger, at vi kan modernisere den offentlige sektor frem til 2020 for 12 mia. kr., samtidig med at man har lærerkonflikt, man griber ind i, og hvor man pådutter lærerne nogle bestemte vilkår, tror jeg bare, at man må erkende, at så breder en kæmpe usikkerhed sig.

Man kan også sige, at en af grundene til, at en stor del af de offentligt ansatte og folk på overførselsindkomster og sådan noget også er meget tilbageholdende med at forbruge og være med til at hjælpe økonomien i gang, jo nok er, at man sådan undefinerbart bare har sagt: I skal bare levere nogle penge, venner. Men man har ikke rigtig gjort sig umage med at fortælle, hvor de penge skal komme fra.

Så nu er der bare sat et tal op, der hedder 12 mia. kr. 12 mia. kr. skal findes ved moderniseringer i den offentlige sektor. Der synes jeg jo at de, der kommer med sådan et tal – og her er det så regeringen – bør gøre sig umage med at fortælle, hvor de penge skal komme fra. Hvem er det, der skal levere de penge? Hvor er det, de 12 mia. kr. skal hentes? Der har vi ikke hørt noget som helst indtil nu.

Kl. 12:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg vil nu udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.00, hvor vi fortsætter spørgerækken.

Det bliver fru Pernille Vigsø Bagge, der bliver den første spørger, derefter bliver det fru Lisbeth Bech Poulsen, fru Rosa Lund, fru Karin Gaardsted m.fl.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:04).

Forhandling

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Mødet er genoptaget.

Vi fortsætter med korte bemærkninger til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Kristian Thulesen Dahl, og den første ordfører med korte bemærkninger er fru Pernille Vigsø Bagge, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:01

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Tak. Vi skal tale lidt om dagpengene. Hr. Kristian Thulesen Dahl har i forbindelse med Dansk Folkepartis mange holdningsændringer til dagpengene den 23. september 2012 udtalt til Avisen.dk, og jeg citerer:

»Jeg synes ikke, der er tale om zigzag, allerhøjest er der tale om zagzig.«

»På det tidspunkt, hvor vi helst så, at vi slet ikke skulle røre ved dagpengeperiode, til at vi accepterer at gøre det, der er der selvfølgelig sket en ændring...«

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl ikke fortælle forsamlingen her i dag, hvad forskellen er på zigzag og zagzig?

Kl. 13:01

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo. Der er ikke den store forskel, og jeg husker faktisk det interview. Jeg tror, at hvis man lytter til båndudskriften, kan man høre, at jeg siger noget med zigzag eller alene zig, men nemlig ikke også siger det næste. For forskellen, og det er lidt kryptisk, er jo, at da vi lavede dagpengereformen i 2011, anerkendte vi jo fuldt ud, at det var et skifte i den politik, vi stod for. Vi havde indtil det tidspunkt ikke argumenteret for, at man skulle lave en dagpengereform og halvere dagpengeperioden, men i den økonomiske situation, vi stod i, vurderede vi, at det var et redskab, der skulle tages i brug. Det har vi jo også i den efterfølgende valgkamp osv. været fuldstændig åbne om og har taget den der diskussion.

Så selvfølgelig har vi på det tidspunkt foretaget en vurdering, der var anderledes end den politik, vi stod for før, og accepteret en dagpengereform, som vi indtil da ikke havde kæmpet for. Det er åbenlyst. Det har ikke noget at gøre med, hvordan den så indføres, og det er jo hele pointen her. Man kan sagtens indfase en dagpengereform blidere end det, der var lagt op til, når man kan se, de økonomiske omstændigheder tilsiger det, og det er det, der har været tale om, og det er derfor, vi har reageret, som vi har reageret.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Vigsø Bagge.

Kl. 13:03

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Jeg kan såmænd sagtens forstå, at hr. Kristian Thulesen Dahl har svært ved at forklare, hvad hr. Kristian Thulesen Dahl selv siger i interviewet, og der står grangiveligt det, som hr. Jonas Dahl også påpegede over for mig, og som jeg også selv har på skrift, nemlig at man er gået fra en zigzagkurs til højst en zagzigkurs, men det ændrer jo ikke noget ved, at Dansk Folkeparti under alle omstændigheder og med jævne mellemrum ændrer holdning til dagpengespørgsmålet. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få præciseret her, at hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti under alle omstændigheder

stemmer for en dagpengeperiode på 2 år, vel vidende at det er en brutal indfasningsperiode, som der bliver advaret imod, og at de ændringer, som hr. Thulesen Dahl senere anerkender, vidste man godt var en realitet, men man gjorde intet for at lempe på indfasningsperioden.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Vi er nødt til at overholde taletiden, der er så mange, der gerne vil til. Tak.

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Allerede for halvandet år siden sagde vi krystalklart, at der var behov for at indfase dagpengereformen på en anden måde. Vi sagde, der kunne være behov for at lave midlertidige forlængelser. Vi har støttet forskellige initiativer i den retning. Vi støtter også den seneste aftale, fordi vi i halvandet år har argumenteret for, at der med den økonomiske situation, Danmark er i, er behov for en blidere indfasning af dagpengereformen.

Så alle, der har interesseret sig for den her debat, og alle, der har hørt de debatter, jeg har deltaget i, i hvert fald alle debatter her i Folketingssalen og andre steder, vil vide, at det har været det klare budskab fra Dansk Folkeparti, og det er derfor, som jeg siger her, at vi støtter det sidste forslag, der er lavet, om en blidere indfasning af dagpengereformen.

Kl. 13:04

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:04

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

DF har jo flere gange – og også ordføreren i dag – slået fast, at man står ved den 2-årige dagpengeperiode, som man lavede sammen med Venstre, hvor man forringede dagpengereformen til en 2-årig periode. Men hr. Kristian Thulesen Dahl har også, senest for et par uger siden, været ude og gøre sig til talsmand for en konjunkturafhængig dagpengeperiode, hvor man i perioder skulle forlænge dagpengeperioden. Så hvordan er det: Står man fast ved den 2-årige periode eller en konjunkturafhængig periode, som i visse perioder kunne være længere end de 2 år?

Kl. 13:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:05

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det parti, som spørgeren repræsenterer, gik jo til valg på en længere dagpengeperiode end den, vi har nu, men har jo accepteret den dagpengeperiode, fordi det var en betingelse for at gå ind i regering, har jeg forstået. Jeg har også forstået, at regeringen samlet set altså nu går ind for det dagpengesystem, vi har, med den indfasning, der nu er tale om med de seneste justeringer. Så har man samtidig sagt, at man vil have sådan en kommission eller et udvalg, eller hvad man skal kalde det, der kigger på dagpengeområdet fremadrettet. Det kan man betegne som en syltekrukke, eller man kan sige, at det er, fordi regeringen gerne vil gøre sig klogere på, hvad det rigtige dagpengesystem er.

Hvis der er tale om det sidste, vil vi så i Dansk Folkeparti også lade os inspirere af det arbejde? Ja, selvfølgelig vil vi da det. Vil vi have en situation, hvor der sidder nogle mennesker, som regeringen

har besluttet der skal, og kigger på dagpengesystemet fremadrettet? Hvis de kommer med nogle rigtig gode ideer til, hvordan dagpengesystemet kan indrettes anderledes, skulle vi så sige på forhånd, at vi er ligeglade med det? Nej, selvfølgelig er vi da ikke det. Det kigger vi da på. Jeg går ud fra, det er derfor, regeringen har nedsat det her udvalg, der skal kigge på dagpengesystemet. Det er, fordi man har det på tilsvarende måde.

Kl. 13:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 13:06

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Ja, men nu er det jo sådan set DF, der har lagt stemmer til en forringelse af dagpengeperioden. Det er ikke SF, det er ikke S. Den periode er nu, som den er i dag, og vi har, som regeringen, forsøgt at lappe på den meget brutale indfasning, der har været, og det er det resultat, vi nu ser, hvor vi kan redde de udfaldstruede. Og det er jo rigtig fint, hvis DF har en positiv holdning til det. Men nu spørger jeg hr. Kristian Thulesen Dahl og ikke kommissionen, der er nedsat: Hvilket dagpengesystem ønsker hr. Kristian Thulesen Dahl der skal være fremover?

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det bliver altså lidt tricky. I det regeringsgrundlag, regeringen har arbejdet på, og som spørgerens parti er med i, har man taget dagpengereformen, som den var lavet før valget, med ind som en del af sin økonomiske politik. Så er det da pudsigt, at man nu står her og lægger afstand til det. Det gjorde man efter valget. Det var det, man sad i tårnet i 16 dage og blev enige om.

Det næste er, at den finansminister, der sidder for den regering, som spørgerens parti er en del af, sidste efterår sagde, at det, man havde lavet der af småforbedringer, var en fuldt dækkende løsning; så skulle der ikke laves mere. Så kommer man nu og siger: Jo, det skal der nok alligevel. Det havde vi sådan set også argumenteret for. Så jeg tror bare, man måske skal holde sig lidt tilbage, når man i den grad har præsenteret flere forskellige delstationer i det her spørgsmål og i virkeligheden har haft en forskelligartet kurs på området.

Kl. 13:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det er fru Rosa Lund, Enhedslisten, der er den næste spørger. Værsgo.

Kl. 13:08

Rosa Lund (EL):

Tak. Jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører om en annonce – en annonce, som Dansk Folkeparti fik indrykket i samtlige danske dagblade den 25. januar. Den ser sådan her ud (*fremviser annoncen*). I den her annonce lover ordføreren selv, at Dansk Folkeparti vil være elever og studerendes bedste ven herinde på Christiansborg. Da regeringen så præsenterede et udspil til en SU-reform, var ordførerens eget parti meget bekymret for, at den her reform ville ramme studerende med handicap og studerende med kroniske sygdomme, og at den ville ramme socialt skævt. Alligevel har Dansk Folkeparti sagt ja til at spare 2 mia. kr. på SU'en. Jeg skal bare spørge, om det er et udtryk for, at man ikke kan stole på Dansk Folkeparti, eller om det er et udtryk for, at hr. Kristian Thulesen Dahl har en anden opfattelse

af, hvad det vil sige at være en god ven, end sådan den gængse opfattelse.

Kl. 13:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:09

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Gode venner er ikke nogle, der bare forlader forhandlingslokalet og siger: Vi tror ikke på, at vi kan få noget igennem, så vi lader bare være med at forhandle, og så ser vi, hvad de andre laver. Og tilsvarende har Enhedslisten indgået forskellige aftaler med den her regering. Når man går ind og forhandler, prøver man at få det bedste ud af det og ser, om man kan få de forbedringer igennem, der skal til, for at man kan acceptere et forlig.

Så vi har forhandlet det her – det er fuldstændig åbent, at sådan har vi forholdt os til regeringens udspil. Det har undergået nogle forandringer. Vi har prøvet at få nogle forbedringer i forhold til de krav, som vi havde stillet op, og som også reflekterer nogle af de ting, som er i den pågældende annonce. Og så var det vores vurdering til sidst, at det var bedre, at vi var en del af en aftale og dermed også havde medindflydelse på, hvad pengene blev brugt til, end at de andre partier ville have lavet en SU-aftale, som så måske først var trådt i kraft efter et valg – ligesom det var tilfældet med dele af skattereformen, de lavede sidste sommer, hvor vi ikke ville være med. Så lod de det bare træde i kraft efter næste valg, og det kostede overførselsindkomstmotagerne nogle penge. Og sådan kunne det også være gået med SU-aftalen. Der vurderede vi, at det var bedst, at vi blandede os og fik indflydelse på det, selv om vi så også måtte æde nogle ting, som vi ikke var helt vilde med.

Kl. 13:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Rosa Lund.

Kl. 13:10

Rosa Lund (EL):

Tak. Hvordan kan det så være, at når Dansk Folkeparti går ud af forhandlingslokalet om SU-reformen og man er blevet enige om et forlig, så er det strammere, så rammer det hårdere end det, regeringen havde spillet ud med? Det, man er blevet enige om, er jo nogle opstramninger, som rammer endnu mere socialt skævt end det, regeringen havde spillet ud med, nogle opstramninger, som i højere grad rammer de elever og studerende, som ikke går den lige vej igennem uddannelsessystemet.

Dansk Folkeparti valgte endnu en gang at løbe fra sine løfter og svigtede ved målstregen ved at sige ja til den her SU-reform. Dansk Folkeparti kan bevise noget andet på mandag, når vi skal have første behandling her i salen.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Måske skulle jeg lige sige, at spørgsmål nr. 2 kun er på 30 sekunder.

Værsgo til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:11

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg er ikke enig i konklusionen om, hvordan de ændringer, der er sket i forhold til regeringens oplæg, er. Jeg mener, at en række af de ændringer, vi fik igennem, havde en forbedrende karakter, og det vil jo også kunne blive diskuteret under Folketingets behandling af selve indholdet. Vi er bl.a. gået efter forbedringer for handicappede grupper i forhold til regeringens oplæg, hvilket vi har syntes har været vigtigt. Vi har også kigget på noget i forhold til husstandsind-

komsten, altså hvad det er for en indkomst, man bliver relateret til, når det handler om, hvad det er for en SU, hvad det er for et tillæg, man vil kunne få. Vi har kigget på forskellige dele.

Så det er bare for at sige, at vi mener, der er tale om nogle forbedringer i forhold til regeringens oprindelige udspil, og derfor valgte vi at indgå forliget. Og så fik vi også indflydelse på, hvordan pengene skulle bruges. Det havde vi heller ikke fået, hvis ikke vi havde valgt at gå med.

Kl. 13:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Merete Riisager, Liberal Alliance, som den næste spørger. Værsgo.

Kl. 13:12

Merete Riisager (LA):

Tak. Ordføreren vil gerne sikre tryghed for danskerne, kan jeg forstå, i forhold til at sætte reformtempoet et par takker ned. Jeg kan også forstå, at ordføreren er glad for, at regeringen nu har indført en arbejdsmarkedsydelse, der betyder, at danskere kan være på passiv forsørgelse i længere tid.

Vismændene kom i går med en rapport, der viste, at den dagpengereform, som DF var med til at gennemføre sammen med V og K, virker, på den måde at flere danskere med den reform kommer ud af den passive forsørgelse og ud i arbejde.

Mener ordføreren, at det vil føre til mere tryghed i Danmark, at vi betaler flere danskere for at forblive i passiv forsørgelse og samtidig hyre flere udlændinge til at udføre arbejde i eksempelvis landbrug, gartneri, rengøring og i hotelbranchen?

Kl. 13:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi synes ikke, det er en god idé, hvis der fyres folk og aktiviteter flytter til udlandet og danskere bliver arbejdsløse. Vi synes heller ikke, det er godt, hvis der kommer for mange østeuropæere her til landet og tager de jobs, som ellers skulle være besat af danskere, eller østeuropæere, der presser lønningniveauet ned, og sådan noget. Alttså, når vi taler tryghed, er det jo en bred vifte af tryghed, der skal etableres. Men den tryghed handler selvfølgelig også om, hvad det er for nogle vilkår, der er, hvis væksten i samfundet så udebliver og man har en større risiko for at blive arbejdsløs. Hvad er det så for nogle vilkår, man har at dække sig ind under? Og det er jo også en tryghed for mange danskere.

Så for os handler det her med, at vi gerne vil sikre et trygt samfund, om rigtig mange ting. Det handler både om, at man har en god chance for at få et job, men det handler altså også om, hvis ikke man kan det, hvad det så er for nogle vilkår, der gælder. Og der har vi i forhold til det her med en arbejdsmarkedsydelse bare vurderet, at det, at man laver en dagpengereform, som nok er god for dansk økonomi på lang sigt, altså ikke gør, at man ikke kan indfase den på en måde, der tager hensyn til den økonomiske situation, landet er i. Og når vi har en regering, der er mislykkedes med sin kickstart, og som må nedjustere vækstskønnene gang på gang, så har det selvfølgelig også en effekt, i forhold til hvordan man skal sikre et sikkerhedsnet.

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Merete Riisager – 30 sekunder.

Merete Riisager (LA):

Tak. Men det, at man nu indfører den her arbejdsmarkedsydelse, som jo kan gå hen og blive noget helt andet end et midlertidigt instrument – det ved vi jo, for historien viser os, at vi holder fast ved den slags, når først det er der – vil betyde, at der er flere danskere, der bliver betalt af de andre danskere over skatten til ikke at lave noget, imens der er flere udlændinge, der vil komme til Danmark og arbejde.

Mener hr. Thulesen Dahl, at det alt i alt giver mere tryghed, at vi betaler nogle for ikke at lave noget, og betaler nogle udlændinge for at komme hertil og udføre det arbejde, de andre skulle have udført?

Kl. 13:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:14

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg er ikke enig i, at det, at man laver en midlertidig løsning i forhold til dem, der ellers står for at miste deres forsørgelsesgrundlag på grund af udløbet af dagpengeperioden, betyder, at så kommer der flere østeuropæere til Danmark og arbejder.

Jeg tror, at der er rigtig mange ting, man kan gøre for at forhindre, at der er så mange østeuropæere, der tager danskernes jobs. Vi har allerede her under debatten peget på, at der faktisk er initiativer blandt andre EU-lande, der går på at sikre, at folk ikke flytter sig af hensyn til de sociale ydelser, altså forstået på den måde, at hvis nu østeuropæere især godt kunne tænke sig at komme til Danmark, fordi der er høje sociale ydelser, som de har mulighed for at få, hvis de kommer hertil, så er der andre lande, der siger, at sådan nogle problemer har de også og det må man gøre noget ved. Så siger vi, at det jo er en af vejene frem, at vi støtter de initiativer, og at vi i EU sikrer, at Danmark har mulighed for at undgå, at folk kommer hertil for at få andel i høje sociale ydelser.

Kl. 13:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Vi har en ny spørger, og det er fru Karin Gaardsted, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 13:15

Karin Gaardsted (S):

Tak for det. Jeg holder lige lidt fast i dagpengereformen. Det er sådan, at ordføreren ligesom mange andre her i Tinget også udgiver et ugebrev, og i ordførerens ugebrev fra 21. maj står skrevet følgende, og jeg citerer:

»Da dagpengereformen i sin tid blev besluttet, regnede vi med en større vækst i det danske samfund, end realiteten har været«.

Hvem var det egentlig, der regnede med en større vækst?

Kl. 13:16

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:16

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Da vi sad og forhandlede dagpengeområdet som en af flere ting tilbage i 2011, var det vores vurdering, at der ville være en større vækst i det danske samfund hurtigere, end der er kommet, altså, at der simpelt hen ville komme en hurtigere tilbagekomst, kan man sige, efter finanskrisen end det, der var tilfældet. Det beroede selvfølgelig i meget høj grad også på de diskussioner, vi havde med den daværende regering, hvor vurderingen var, at der ville komme en større vækst i det danske samfund hurtigere. Det er derfor, at jeg også sag-

Kl. 13:14

de i et tidligere svar her i Folketinget i debatten i dag, at på den måde er det lidt pudsigt at høre, når den nuværende regering f.eks. kommer til på en baggrund om, at man er bedre til at skønne vækst end den gamle, og så har måttet nedjustere vækstskønnene stort set uafbrudt siden, og det virker selvfølgelig lidt mærkeligt.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Karin Gaardsted, værsgo.

Kl. 13:17

Karin Gaardsted (S):

Tak. Men var der andre partier end DF, der havde de samme tanker? Det vil jeg gerne vide. Og så vil jeg også gerne vide, om ordføreren kan oplyse, hvorvidt det vækstskøn havde betydning for forventningen til, hvordan ledigheden så ville udvikle sig.

Kl. 13:17

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:17

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som jeg husker det fra dengang, men det vil jeg meget gerne tjekke efter – dagen er jo lang, så vi kan komme tilbage til det – så var det en udbredt opfattelse blandt rigtig mange, at der hurtigere ville komme en vækst i det danske samfund igen efter finanskrisen end det, vi har set. Man behøver heller ikke gå så langt tilbage. I løbet af de sidste par år har regeringen jo hele tiden nedjusteret vækstskønnene for dansk økonomi, så det er jo åbenbart noget, som alle og i hvert fald også den nuværende regering har troet, nemlig at væksten ville være højere end det, den rent faktisk er blevet. Sidste år havde vi som bekendt minusvækst.

Så er spørgsmålet selvfølgelig, hvordan det påvirker ledigheden, det er jo en særskilt diskussion, og det vil jeg meget gerne komme tilbage til, for nu har desværre fået brugt mine 30 sekunder – beklager.

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er flere spørgere. Den næste er fru Pernille Rosenkrantz-Theil fra Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 13:18

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Den kan vi så komme tilbage til med det samme, for Dansk Folkeparti sagde jo så som bekendt i maj, at dengang Dansk Folkeparti halverede dagpengeperioden, var forventningen, at der ville komme større vækst. Men hvad der jo er mindst lige så interessant, er jo præcis det her med, hvad man havde af forventning til ledigheden, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om DF regnede med, at ledigheden ville falde, forud for at man halverede dagpengeperioden. Altså, regnede Dansk Folkeparti med, at ledigheden ville falde, for det er jo det, der er afgørende for, hvad det er for en gruppe mennesker, vi har at gøre med?

Kl. 13:18

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:18

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, altså, vores forventning og manges forventning dengang var, at det ville komme hurtigere med økonomisk vækst i samfundet og selvfølgelig også, at den økonomiske aktivitet, det medfører, betyder

flere arbejdspladser og dermed en påvirkning af de lediges mulighed for at finde et arbejde.

Kl. 13:21

Det, vi siger, er, at når væksten udebliver, når man nedjusterer skønnene for den vækst, der er i samfundet, så er det klart, at det jo også sætter sig i, at virksomheder investerer mindre, borgere forbruger mindre. Der er en mindre sandsynlighed for, hvis man er i ledighedskøen, at man så kan finde sig et arbejde. Der er selvfølgelig den sammenhæng, og derfor siger vi, at når man nedjusterer vækstskønnene, bliver man jo også nødt til at korrigere sin politik. Vi siger, at når man nedjusterer vækstskønnene, bliver man da nødt til at sige, at en dagpengereform, som vi i hvert fald baserede på, at der kom større vækst i samfundet, end der havde været, så skal indføres på en blid måde end det, der var udgangspunktet. Det er sådan set for os logik.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 13:19

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Jeg ved ikke rigtig, hvad det er for nogle tal, hr. Kristian Thulesen Dahl har haft adgang til, for virkelighedens verden er – og nu citerer jeg – at Beskæftigelsesministeriet i 2010 skrev, at ledighedsskønnet for 2011 på 135.000 ledige vil være uændret frem til 2014. Så ledighedsskønnet er altså uforandret fra 2011 frem til 2014, og det vil altså sige, at Dansk Folkeparti har været fuldstændig pinligt klar over og har haft adgang til de her tal og har vidst, at ledighedsskønnet var uforandret frem til 2014, og alligevel vælger Dansk Folkeparti så at halvere dagpengeperioden.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:20

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er, fordi fru Pernille Rosenkrantz-Theil vælger ikke at høre, hvad jeg siger, og det er sådan set fair nok – altså, sådan er politisk debat en gang imellem. Det er åbenbart for os, at der er en sammenhæng mellem økonomisk vækst i samfundet og skabelsen af arbejdspladser og dermed, at ledige har en seriøs mulighed for komme ud at finde et job.

Det er derfor, vi siger, at når økonomi- og indenrigsministeren nu igen nedjusterer skønnene for Danmarks vækst, så har det en påvirkning – selvfølgelig har det det. Danmarks økonomi skrumpede samlet set sidste år, vi havde minusvækst sidste år. Hvis man vil påstå, at det ikke har en effekt i forhold til lediges mulighed for at komme ud at finde et job, så begynder man altså godt nok at føre en ny form for økonomisk debat her i Folketinget. Det vil overraske mig noget.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Vi har en ny spørger. Hr. Thomas Jensen, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 13:21

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg har jo bemærket, at der i medierne her de sidste par dage har været et ønske fra nogle af de borgerlige partier om, at man skal fjerne topskatten. Der vil jeg gerne have et kort og klart svar: Kan Dansk Folkeparti støtte en fjernelse af topskatten eller en ændring i den 15-procentsats, der er for topskattebetalingen i Danmark – ja eller nej?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:21

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror, at lige som jeg før kom til at sige 2011, men mente 2010, kom hr. Thomas Jensen her til at give et svar, hvor han egentlig ville stille et spørgsmål. Sagen er klar i forhold til topskatten: Nej, vi har ingen ønsker om at sætte topskatten ned. Så hvis man spørger, om Dansk Folkepartis politik går ud på, at vi skal ændre på skattereglerne, så topskatten bliver mindre, er svaret nej. Den politik har vi ikke.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:22

Thomas Jensen (S):

Der er jo en grund til, at man kan være mistænksom over for, hvad Dansk Folkepartis skattepolitik er. Tilbage i 2009, hvor der kom en forårspakke 2.0, var det jo sådan, at mellemskatten blev fjernet. Den var på 6 pct. Det betød, at folk med meget høje indkomster fik meget store skattelettelser. Derfor er jeg lidt i tvivl om, om man kan stole på det, hr. Kristian Thulesen Dahl siger her i dag. Så mit opfølgende spørgsmål går på: Hvis vi skulle komme i den situation, at der en dag om mange år bliver dannet en ny borgerlig regering i Danmark, og det her topskattespørgsmål kommer op, er det så sådan, at Dansk Folkeparti også på det tidspunkt igen vil begynde at sige, at man alligevel godt kan gå med til at lette lidt på topskatten – ja eller nej?

Kl. 13:22

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:22

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det pudseløjerlige her er jo, at hvis man mener, at den skattepolitik frem til regeringsskiftet i efteråret 2011 var for ulighedsskabende – det er jo det billede, man forsøger at give – hvorfor har man så lavet en mere ulighedsskabende skattepolitik oven på den? Hvorfor har man så ikke forsøgt at lave den om, så den blev mindre ulighedsskabende? Hvorfor har man så bare sagt, at den ulighedsskabende skattepolitik, som man mener der var indtil valget 2011, vil man bygge noget mere ulighed oven på med skattereformen fra sidste år? Det synes jeg da er et interessant spørgsmål at stille, men nu er jeg jo ikke i en position til at kunne stille spørgsmål.

Med hensyn til hvad vi gør efter næste valg, kan jeg bare sige, hvad Dansk Folkeparti mener, hvad vi går til valg på, og hvad vi ønsker, og så diskuterer vi det på baggrund af, hvad vælgerne giver os af opbakning. Jeg har sagt det før: Jeg er meget imponeret over de mennesker, som allerede nu, hvor vi ikke engang er halvvejs igennem valgperioden, er i gang med at tale om, hvad der sker efter et kommende folketingsvalg. Men det gør vi ikke, for vi venter på vælgerens dom.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Vi skal overholde taletiden, og den næste spørger er hr. Finn Sørensen, Enhedslisten. Værsgo.

Kl. 13:23

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det er uintelligent og usympatisk – rolig nu, det er ikke ordføreren, jeg står og karakteriserer. Jeg refererer til ordførerens be-

mærkninger, da beskæftigelsesministeren fremlagde sit forslag til en kontanthjælpsreform. Hr. Kristian Thulesen Dahl kaldte det en usympatisk spareøvelse. Ikke desto mindre var Dansk Folkeparti med til at fjerne kontanthjælpen for alle unge under 30 år. De skal nu leve for 5.700 kr. før skat, hvis man er enlig, cirka det halve af, hvad man har i dag. Hvis kontanthjælpsmodtagere over 25 år lever i et såkaldt ægteskabslignende forhold, vil de blive modregnet. Besparelsen blev 1,2 mia. kr., der blev brugt på billigere øl og sodavand, flere carporte og samtalekøkkener hos boligejerne. Nu spørger jeg bare ordføreren: Synes ordføreren, det er en sympatisk og intelligent løsning, ordføreren har været med til at lave der?

Kl. 13:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:24

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, vi syntes var usympatisk, var, at man sparede på kontanthjælpen for at give lettelse i selskabsskatten. For den regering, som Enhedslisten støtter, har valgt at bruge mellem 4 og 5 mia. kr. om året på at sænke selskabsskatten. Vi synes ikke, det er særlig fornuftigt. Derfor arbejdede vi også imod det, og vi arbejdede imod, at man sparede penge på kontanthjælpsystemet for at bruge dem på at sænke selskabsskatten. Så det var der, hvor vi syntes det var usympatisk. Vi har brugt vores forhandlingskraft i forhold til kontanthjælpsforhandlingerne til at lave resultatet bedre end det, der var udgangspunktet. Vi har selvfølgelig også været i et politisk klima, hvor der var et meget, meget stort flertal her i Folketinget, som ønskede at spare mere – var vi nervøse for – hvis vi ikke var med ved bordet. Sådan var det i hvert fald på SU-området. Der var i hvert fald partier, der ønskede markant større besparelser end det, der blev tale om. Så det var selvfølgelig i det politiske klima, vi gjorde, hvad vi kunne for at hale det i vores retning. Og da vi så samtidig fik indflydelse på, hvad pengene skulle bruges til, og de ikke blev brugt på selskabsskattelettelse, så valgte vi at gå med.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen, værsgo.

Kl. 13:26

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu blev besparelsen jo faktisk større med Dansk Folkepartis medvirken, nemlig 1,2 mia. kr., hvor regeringen havde sat et lidt mindre mål. Men det, jeg efterlyser, er et svar på, hvorfor det er sympatisk at skære ned over for de grupper, der har mindst, hvis bare besparelsen går til billigere øl og sodavand og flere carporte til boligejerne. Det var det, jeg spurgte om, og hvis jeg ikke kan få et svar på det, er det vel rimeligt nok, at jeg konkluderer, at det er mundsvejr og falsk varetegnelse, når hr. Kristian Thulesen Dahl og Dansk Folkeparti fører sig frem som nogle, der vil beskytte dem i samfundet, der har mindst.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:26

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, det, vi gerne ville føre pengene over i, var noget, der ville have en effekt hurtigere end det, regeringen havde lagt op til. Vi mener jo, at nedsættelse af selskabsskatten for 4-5 mia. kr. ikke har nogen synderlig stor effekt i retning af, at folk kan få arbejde i det her land. Hvis det har, er det i hvert fald – og det er jo også erkendt bredt – på

meget lang sigt. Vi tror, at sådan noget som boligjobordningen for ejere og lejere har en større effekt på kort sigt. Det var regeringen jo ved at afskaffe med finanslovaftalen for 2013 med Enhedslisten. Det er så blevet genindført med den aftale, vi er med i, og det tror vi har en bedre beskæftigelsesmæssig effekt end at nedsætte selskabsskatten.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Og den sidste spørger er fru Lotte Rod, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:27

Lotte Rod (RV):

Jeg vil meget gerne have et helt klart svar fra Dansk Folkeparti. Vidste Dansk Folkeparti, at ledigheden ville falde – ja eller nej?

Kl. 13:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:27

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Om vi vidste, at ledigheden ville falde, altså fra 2010 til 2012? Alt, der handler om at se frem i tiden, handler jo om, hvad det er, man lægger til grund, og hvad man tror vil ske i fremtiden. Det, jeg har sagt nu op til flere gange her i Folketingssalen, er, at for os at se er der en sammenhæng mellem økonomisk vækst i samfundet, skabelsen af arbejdspladser og derfor en realistisk mulighed for, at ledige kan bringe sig ud af ledighedskøen og finde et job. Hvis ikke der er vækst i samfundet, bliver mulighederne for, at ledige kan finde et job, mindre. Derfor var vi meget optaget af, om det så ud til, at der kunne komme vækst i det danske samfund igen, nøjagtig ligesom den her regering påstår, at den har været optaget af at skabe økonomisk vækst. Den har bare ikke gjort det. Sidste år havde vi minusvækst. Når væksten så udebliver i forhold til det, vi havde lagt ind som en forventning, er det da klart, at vi skal reagere på det. Så har det også en afsmittende effekt i forhold til, hvordan vi mener dagpengereformen bør indføres. Det er jo derfor, at vi har valgt at støtte det initiativ, der handler om at indføre dagpengereformen blidere end det, der oprindeligt var lagt op til.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Lotte Rod.

Kl. 13:28

Lotte Rod (RV):

Men det her er jo helt centralt. Det var derfor, at Radikale Venstre kritiserede de blå partier for at ville lave sådan en brutal indførelse af dagpengereformen. Og nu står hr. Kristian Thulesen Dahl her og siger, at man ikke vidste, at ledigheden ville falde. Dermed falder Dansk Folkepartis argumentation jo fuldstændig fra hinanden.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:29

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg har sagt flere gange, at det er afgørende for os, om der skabes økonomisk vækst i samfundet, for økonomisk vækst er altså det, der gør, at virksomhederne tør investere mere og tør skabe flere arbejdspladser; at forbrugerne forbruger mere, og at der dermed skabes flere job f.eks. i detailsektoren, i servicesektoren og andre steder. Hvis ikke den økonomiske vækst er der, er muligheden for, at der bliver

skabt arbejdspladser, mindre. Derfor er det lidt afgørende, at der er økonomisk vækst i et samfund, realvækst i et samfund. Regeringen med økonomi- og indenrigsministeren i spidsen har nu i de her halvandet år, den her regering har siddet, vedblivende nedjusteret vurderingen af økonomisk aktivitet i det her samfund. Sidste år havde vi, som jeg siger, direkte minusvækst. I år har man skruet det ned – efter efterkommelse – fra 2,3 pct. til 0,5 pct., og vismændene tror, at det kun bliver det halve. Så det her samfund er på den måde økonomisk gået i stå, og det skal vi reagere på i forhold til tidligere beslutninger ved at indfase dagpengereformen blidere end det, der var lagt op til oprindeligt.

Kl. 13:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var det sidste til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så har vi en ny ordfører, og det er fru Sofie Carsten Nielsen, Det Radikale Venstre. Værsgo.

Kl. 13:30

(Ordfører)

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Danmark har en modig og ansvarlig reformregering, en regering, der arbejder behårdt på at bringe Danmark ud af krisen og skabe holdbar velfærd for alle og ruste os til fremtidens udfordringer.

Vi arbejder for at øge vækst og beskæftigelse i Danmark, for vi vil have flere i arbejde og færre på offentlig forsørgelse, fordi vi mener, at det er en grundlæggende værdi at kunne forsørge sig selv og få et nyt arbejde, hvis man har mistet det, man havde.

Vi går reformvejen for at kunne gøre det, vi gerne vil som samfund. Vi vil være dygtige til at lave de bedste produkter og servicesydelser, og det kræver, at vi investerer i forskning og uddannelse. Vi vil være raske og sunde. Det kræver et moderne sundhedsvæsen. Og vi vil ikke have fattigdom og elendighed, men muligheder og bedre liv, og det kræver et rimeligt socialt sikkerhedsnet.

Vi står for det endelige opgør med blokpolitikken. Det vigtigste er ikke, hvem vi samarbejder med, men hvad vi samarbejder om. Dagpengereformen er en vigtig del af regeringens reformkurs. Det er en fremsynet reform, fordi den danner grundlag for, at vi kan øge velstanden og velfærdens gennem vækst og beskæftigelse og sikre stabilitet i dansk økonomi.

Der ligger meget frihed i at kunne forsørge sig selv. Det er også velfærd at have et arbejde og være en del af et arbejdsfællesskab. Og regeringen har forpligtet sig til at gøre, hvad vi kan for at skabe flere arbejdspladser i lyset af de mange, mange tusinde arbejdspladser i den private sektor, der blev tabt under krisen.

Regeringen er samtidig garant for, at reformer bliver gennemført på en forsvarlig måde. Den daværende VK-regering valgte at indføre dagpengereformen stort set fra den ene dag til den anden. Radikale Venstre stemte for dagpengereformen, men understregede behovet for at afbøde den hårde indfasning. Det ignorerede VK og O.

Derfor lagde vi ½ år til, da regeringen kom til. Derfor lavede vi en langt mere personlig opfølgning for den enkelte ledige med akutpakken. Og derfor indgik vi aftalen om akutjob. Derfor gav vi mulighed for uddannelse på uddannelsesydelser.

På trods af at initiativerne jo hjalp nogle, kunne vi alligevel tage bestik af en situation på dagpengeområdet, hvor op mod 30.000 mennesker på samme tid skulle finde en åben dør til arbejdsmarkedet, det endda med lang ledighed i bagagen.

Det er helt sikkert både en vanskelig situation at være i både personligt og økonomisk. Og det er derfor, at regeringen ønsker at indfase dagpengereformen på en mere lempelig måde. Det er ikke udtryk for vægelsind, men derimod udtryk for, at vi lytter, før vi handler.

Langt, langt de fleste mennesker vil gerne have et job, nøjagtig ligesom unge under uddannelse gerne vil have et job, når de er færdige og klar til at gøre sig gældende på arbejdsmarkedet. Det er jo målet med at blive læge eller sygeplejerske eller ingeniør eller elektriker, eller hvad man nu uddanner sig til, at det bliver til en aktiv indsats på arbejdsmarkedet, hvor man bruger det, man har lært.

Regeringen er optaget af at genskabe væksten i den private sektor. Jobbene kommer ikke af sig selv, og der findes ingen snuptagsløsninger på Danmarks vækstproblemer. Derfor er det vigtigt, at vi med et bredt flertal hen over midten har kunnet gennemføre langsigtede reformer og sikret en ansvarlig anvendelse af midlerne til bedre vilkår for virksomhedernes konkurrenceevne og for den private jobskabelse.

Vi er hamrende stolte af vækstplanen. Den giver mulighed for at skabe 150.000 private arbejdspladser frem mod 2020, og den giver en tiltrængt hånd til beskæftigelsen i år og næste år. Med vækstplanen gør vi det mere attraktivt at investere i danske arbejdspladser til gavn for både beskæftigelsen og væksten. Og med vækstplanen tages et første og et vigtigt skridt på vejen mod fornyet fremgang og jobvækst.

Vi forbedrer virksomhedernes konkurrenceevne, og vi sætter Danmark i stand til at udnytte opsvinget fuldt ud, når konjunkturerne vender. Vi prioriterer for at skabe noget af det, som for os er en fundamental del af velfærdens, nemlig det at have et arbejde.

Den her regering har skabt flere reformresultater på 1½ år, end VKO leverede på 10 år. Vi har valgt en konkret politisk retning med reformer og en ansvarlig økonomisk politik. Og vi tager ansvaret for konsekvenserne af den.

Det samme kan ikke siges om forgængerne. Mangel på rettidig omhu i de gode år har været medvirkende til, at krisen har ramt Danmark så hårdt, som den har gjort.

Kl. 13:35

Men lad os ikke dvæle ved fortiden. Handling taler stærkere end ord. Derfor vil jeg også gerne kvittere for, at de borgerlige partier har medvirket til aftalen om vækstplanen.

Brede aftale indebærer naturligvis ikke, at man skal være hundrede procent enige om alting, og det udelukker heller ikke politiske drillerier, det har vi opdaget. Så selv om hr. Lars Løkke Rasmussen har kaldt vækstplanen – og jeg hørte ordføreren kopiere det – for en fin, lille aftale, hæfter jeg mig alligevel ved, at planen er blevet meget vel modtaget af både erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter og de øvrige borgerlige partier.

Så nu venter vi i regeringen spændt på at se Venstres plan for en stor, fin aftale, der kan trumfe de 92 mia. kr. og de 150.000 private arbejdspladser, som vækstplanen bidrager med.

Lige nu kan vi i hvert fald konstatere, også på debatten, at der er meget, meget stor forskel på oppositionspartiernes tilgang til helt grundlæggende politikområder, både når det gælder udviklingen af fremtidens velfærdssamfund, og i særdeleshed når det gælder viljen til reformer. Det forekommer faktisk ret uklart, om der vitterlig er fælles fodslag om at fortsætte ud af reformsporet, hvis flertallet skulle skifte.

Hvis flertallet skulle skifte efter næste valg, kan man tilsvarende frygte for, at Danmark igen får en fin, lille statsminister, men uden mod og parlamentarisk opbakning til at gennemføre den ambitiøse reformkurs.

Den her regering tillader sig at skue ud i verden. Vi er altså ikke bange for at gøre Danmark attraktivt for andre end danskere. Derfor vil vi have flere internationale skoler, også folkeskoler, fordi dygtige udlændinge, der vil arbejde i Danmark, også skal have mulighed for at have deres børn i en international skole. Og vi er ikke bange for, at vi bliver mindre danske af at anerkende andre nationaliteter. Derfor vil vi lovliggøre dobbelt statsborgerskab i Danmark.

Vi anerkender, at Danmark er en lille, åben økonomi, som er afhængig af resten af verden og i særdeleshed af Europa. Derfor knoklede vi under det danske EU-formandskab for at få en aftale på plads om en europæisk patentdomstol, der kan skabe vækst i Danmark og spare millioner af kroner for dansk og europæisk erhvervsliv.

Vi tror på fremtiden. Vi tror på den enkelte, på, at vi har et ansvar, både over for selv og over for vores samfund. Derfor er det vigtigt, at vi har kunnet gennemføre langsigtede velfærdsreformer, at vi har skabt bedre vilkår for virksomhedernes konkurrenceevne og den private jobskabelse, ikke for reformernes skyld, ikke for EU's skyld, men for samfundets skyld, for menneskers skyld.

Vi lytter, før vi beslutter, og vi giver en hjælpende hånd, når det er nødvendigt. Derfor har vi aftalt en blødere indfasning af dagpengereformen, som skaber tryghed for de 30.000 danskere, der stod til at opbruge deres dagpenget.

Vi samarbejder med dem, der vil, fordi indholdet er vigtigere end partifarve. Derfor håber jeg selvfølgelig også på en fortsat åben og konstruktiv debat i dag, hvor vi sammen kan nærme os gode løsninger for fremtidens Danmark. Tak for ordet.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en række spørgsmål. Det er først fru Ellen Trane Nørby, Venstre, værsgo.

Kl. 13:39

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Sådan noget historieskrivning kan jo være taknemmeligt, for faktum er, at vi afviklede den gæld, som Nyrupregeringen efterlod, i et langt højere tempo end det, fru Marianne Jelved havde forudsat. Det var jo et faktum. Det ved jeg godt at den radikale ordfører sådan let og behændigt går hen over – og de mange reformer, der blev lavet under VK-regeringen ikke bare de sidste par år, hvor vi indtil videre har lavet en reform af arbejdsudbuddet, så det var fire gange så stort, som det, den nuværende regering har leveret.

Men jeg vil egentlig gerne spørge til reformkursen. Nu siger den radikale ordfører, at Radikale Venstre gerne vil fortsætte reformkursen. Det er jo fint nok, men gælder det hele regeringen? Der er jo ikke kommet noget i stedet for de reformer, der skulle have været som en del af trepartsforhandlingerne. Regeringen har jo nedjusteret sit reformskøn fra 60.000 til 33.000. Hvad skal der ske dér?

Så kan ordføreren måske også svare på dette: Når ordføreren ligesom siger, at vækstplanen giver 150.000 arbejdspladser, er Finansministeriet da vist ikke helt enig i det, for der er arbejdsudbuddet regnet ud til 11.500, så kunne det ikke være, at De Radikale skulle starte med at lave en holdningsbearbejdning internt i regeringen, så det ikke kun er Det Radikale Venstre, der ønsker flere reformer, men hele regeringen, der ønsker flere reformer? Kan Det Radikale Venstre levere det?

Kl. 13:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 13:40

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er helt med på og sætter stor pris på, at den tidligere regering også bidrog til at afvikle gælden. Det satte vi også pris på og roste den tidligere regering for. Men den tidligere regering gennemførte også en række skattelettelser, mens økonomien var overophedet; man gjorde ingenting ved boligmarkedet; man gjorde alle de ting, som en masse økonomer anbefalede at man ikke skulle gøre. Det var præcis det, der gjorde, at Danmark ikke, da krisen ramte, var i stand til at modstå presset, som vi ville have været, hvis vi havde sparet op i de gode tider, da der var nok penge i kassen.

Så spørger fru Ellen Trane Nørby, om vi vil fortsætte reformkursen. Der kan jeg jo henvise til både statsministerens og økonomiministerens udtalelse og sige: Ja, det vil vi. Vi har også sat det på programmet. Der er en større reform af hele beskæftigelsesindsatsen undervejs. Den har jeg hørt at ordføreren også har efterlyst, og så vil jeg da glæde mig til samarbejdet om det

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til fru Trane Nørby.

Kl. 13:42

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg kunne så høre i svaret, at regeringen nu vil forhøje boligskatterne. Det bliver da spændende at se, hvilke konsekvenser det får for boligejerne i det danske samfund. Jeg spurgte egentlig ordføreren ganske konkret om regeringens egen 2020-plan, hvori de her reformambitioner, som ordføreren taler så varmt om, jo er nedjusteret fra 60.000 til 33.000. Er det det, ordføreren betegner som at fortsætte reformkursen, eller kunne ordføreren ikke bare sige en lille smule om, hvad det er, der skal erstatte de reformer, der ikke er blevet til noget i regeringens levetid?

Kl. 13:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:42

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg tror ikke, der er mange danskere ude i det ganske land, der ikke har opdaget, at den her regering har en reformkurs, og reformerne er i fuld gang. Vi har ved at arbejde bredt i det her Folketing brugt de første små 2 år på at gennemføre – og ofte med Venstre som en del af det parlamentariske flertal, og tak for det – de reformer og den vækstplan, som vi jo først lige har vedtaget, og som nu skal ud og implementeres. Det er jo ikke sådan, at det er her i Folketinget – og det er jeg sikker på at ordføreren giver mig ret i – at vi skaber job. Det er ude på private arbejdspladser og virksomheder, det sker. Det skal i gang nu.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten. Nej, der lige smuttet noget her, kan jeg se. Det er hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti. Værsgo

Kl. 13:43

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Først vil jeg lige sige, at som jeg hørte det, sagde fru Sofie Carsten Nielsen noget om, at hvis nu Venstres formand blev statsminister, kunne det godt være, at man ville få sig en fin lille statsminister. Jeg ved ikke, om ordføreren dermed mener, at den nuværende statsminister er stor og grim, men i så fald vil jeg bare markere, at jeg er uenig i det synspunkt; det synes jeg faktisk ikke at vores nuværende statsminister er. Jeg synes, det er en mærkelig karakteristik at give hinanden, men nok om det.

Det, jeg vil spørge den radikale ordfører om, er udlændingepolitikken, og det er, fordi meget jo tyder på, at det er Det Radikale Venstre, der i virkeligheden dikterer regeringens udlændingepolitik. Alttså, statsministerens parti gik i hvert fald til valg på at videreføre en stram udlændingepolitik, og så har vi jo siden kunnet se, at der er blevet gennemført en masse lempelser, som selvfølgelig også har sat sig spor i indrejsetallet.

Dermed vil jeg måske bare først bede den radikale ordfører om at bekræfte, at indrejsetallet nu ser ud til at blive det største siden 2001.

Dernæst vil jeg bede hende forklare, om der for Det Radikale Venstre er en grænse for, hvor mange der kan komme ad gangen, altså hvor hurtigt folk kan komme, i forhold at der kan opnås en vellykket integration.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:44

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen jeg er glad for, at hr. Kristian Thulesen Dahl er den ædle ridder, der forsvarer oppositionens formand, som jo har kaldt vores planer for fine små planer. Det var sådan set det, jeg hentydede til. Når der kommer drilleri den ene vej fra, må det også være tilladt med lidt drilleri den anden vej – og det er jeg sikker på at hr. Thulesen Dahl som ædel ridder også kan bidrage til.

Med hensyn til udlændingepolitikken kan jeg sige, at vi er noget så stolte af, at der nu føres en anstændig udlændingepolitik i Danmark, der betyder, at asylansøgere med børn, som bor på et asylcenter i Danmark, efter en periode får mulighed for at gå i skole, bo og arbejde uden for asylcentre. Jeg kan også sige, at der ikke er nogen planer om at lave om på kriterierne for at søge asyl, og at jeg desværre ikke alene kan gøre noget ved de ret grusomme krige, der foregår ude i verden, bl.a. i Syrien, hvilket jo er en af årsagerne til, at antallet af asylansøgere til Danmark i øjeblikket er stigende.

Kl. 13:44

Kl. 13:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:45

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil bare lige først spørge, om det ikke er paradoksalt, at vi har det højeste antal siden 2001, og at det kommer, samtidig med at der kommer en ny regering ledet af Socialdemokratiet under påvirkning af Radikale Venstre. Altså, er det ikke noget, der kan få den radikale ordfører til at tænke, at der måske er en sammenhæng mellem den politik, man fører, og hvor mange der kommer? Er det ikke paradoksalt?

Det andet, jeg spurgte om, var jo: Er der en grænse for Det Radikale Venstre for, hvor mange der kan komme til Danmark, i forhold til at der kan opnås en vellykket integration? Altså er der en sammenhæng mellem, hvor mange vi kan modtage, og hvor mange vi kan håbe at få integreret vellykket i det danske samfund, så der ikke senere kommer store konflikter?

Kl. 13:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:46

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg synes ikke, det lyder, som om hr. Kristian Thulesen Dahl skelner mellem flygtninge og indvandrere, for det er det ret vigtigt at gøre her. Danmark får flygtninge ind efter nogle kriterier, som vi har aftalt, og dem har vi ikke ændret. Vi har ikke ændret de kriterier, siden hr. Kristian Thulesen Dahl sad ved magten. Det, vi har ændret på, er den måde, vi behandler de asylansøgere, der er i Danmark og sidder med deres børn i et asylcenter og gerne vil gå i skole, arbejde og lære noget, mens de er her, så de kan fungere som de mennesker, de er, og som vi respekterer at de er. Det er det, vi har ændret på.

Kl. 13:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Per Clausen (EL):

Jeg synes nu, det var venlige ord, fru Sofie Carsten Nielsen kom med, om mindre mænd. Det var sådan set en udmærket pointe. Jeg er ked af, at det så bare refererede til noget politik, jeg troede, det var en generel betragtning. Men lad det være.

Jeg vil godt stille et enkelt spørgsmål til fru Sofie Carsten Nielsen, og det handler om, at i regeringsgrundlaget gør man jo meget ud af at beskrive, at løsningen på miljøkrisen og den økonomiske krise skal ske i sammenhæng. Det er jo rigtig godt og fornuftigt, men hvordan hænger det så sammen med, at regeringen her i foråret, med Venstre bl.a., har lavet en vækstplan, som øger forureningen og reducerer motivationen til at spare på energi, mens man jo ikke har haft tid til at gennemføre en ressourcestrategi, en klimaplan og en bæredygtighedsstrategi?

Det er tre store, vigtige elementer, som stadig væk står fuldstændig uberørte i regeringens plan, og det synes jeg måske er meget, meget problematisk set i forhold til den sammenhæng, som regeringen antydede at der var mellem løsningen på de økonomiske problemer og løsningen på de miljømæssige problemer.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:48

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er glad for, at hr. Per Clausen har fokus på den grønne linje, som netop står i regeringsgrundlaget. Jeg er fuldstændig enig med hr. Per Clausen i, at de her planer, klimaplanen og ressourcestrategien, er rigtig, rigtig vigtige planer, og de står ikke uberørte hen, kan jeg love hr. Per Clausen. Der er fuld gang i arbejdet, og jeg regner stærkt med, at det er det, som vi skal diskutere, når Folketinget kommer på arbejde igen i efteråret. Det glæder jeg mig til, og jeg er enig med hr. Per Clausen i, at tingene hænger sammen.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 13:48

Per Clausen (EL):

Man kunne jo godt få det indtryk, at regeringens prioritering her ikke er fuldstændig soleklar. Man laver en kæmpestor aftale med Venstre – 92 mia. kr. er blevet nævnt – som fører til mere forurening og gør det mindre attraktivt at spare på energien, og så aftaler man at bruge 1,5 mia. kr. sammen med Enhedslisten til grønne initiativer. Altså, hvornår bliver det grønne prioriteret i regeringens politik?

Kl. 13:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 13:49

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det grønne har konsekvent høj prioritet hos regeringen. Vi har også sagt helt åbent: Vækstplanen har en lille tendens til at føre til mere udledning; det tager vi højde for i klimaplanen. Det har vi lovet at tage højde for, og det kommer vi også til, for vi vil gerne følge den grønne linje. Men der er jo heller ingen investeringer at gøre i grøn omstilling, hvis ikke vi har nogen job eller nogen vækst i Danmark.

Kl. 13:49

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er den næste for en kort bemærkning hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 13:49

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Ordføreren siger, at Det Radikale Venstre ikke har haft vægelsind i forhold til dagpengespørgsmålet, og der er jeg uenig. Jeg synes faktisk, at partiet har markedsført sin klassiske dyd om vægelsind, forstået på den måde, at hvis man nu i dag går ind på partiets hjemmeside, www.radikale.dk, kan man se et spørgsmål på sådan en side med dagpengespørgsmål og -svar, der hedder:

»Er ledigheden ikke for høj lige nu til at gennemføre en dagpengereform?«

Det her er lavet i 2012 og er der stadig. Svaret er:

»Nej. Nettoledigheden i dag er lavere end for to år siden, hvor dagpengereformen blev vedtaget.«

Det er altså et klart nej til, at man skal gøre noget. Så det der med vægelsind tror jeg nu godt at ordførerens parti kan holde fast i.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:50

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det glæder mig, at hr. Simon Emil Ammitzbøll kan sætte sig helt ind i min krop og øjensynlig ved, hvordan jeg føler, for jeg føler intet vægelsind. Jeg føler mig faktisk rigtig godt tilpas her. Jeg synes, vi har fundet en god løsning, som handler om, at der er 30.000 mennesker, der lige nu, samtidig skal ind på det danske arbejdsmarked. Det ser ikke ud til, at det er muligt på 34 dage at optage dem, og derfor har vi lavet en løsning, der aftrapper den meget hårde indfasning af dagpengereformen, som var planlagt, langsommere. Det betyder, at vi kan sluse de her mennesker ind på arbejdsmarkedet langsommere.

Kl. 13:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 13:51

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har intet ønske om at blande mig i fru Sofie Carsten Niensens følelsesliv, det overlader jeg trygt til ordføreren selv, men jeg kan konstatere, at der på Det Radikale Venstres hjemmeside er en oversigt med 10-15 spørgsmål og svar, hvor der intet står om, at man skal indfase dagpengereformen langsommere. Til gengæld står der som spørgsmål og svar et andet sted:

»Når flere falder ud af dagpengesystemet end ventet – burde I så ikke ændre dagpengereglerne?«

Svaret er: »Nej. Vi er helt på linje med vismændene, som anbefaler, at dagpengereformen fastholdes.«

Det Radikale Venstre har ikke sagt noget om, at man ville gøre det langsommere, på sin egen hjemmeside, men man lader, som om man har ment det hele tiden. Indrøm dog, at partiet har skiftet holdning.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Radikale Venstre er et parti, der tager højde for udviklingen, og det er det antal, der ville falde ud af dagpengesystemet, som vi har taget højde for. Men det står også helt fast, at vi i 2010, da vi stemte for den her dagpengereform ved tredjebehandlingen her i salen, sagde, at den indfasning, som V, K og O havde planlagt, var alt, alt for hård.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:52

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Vi er jo i øjeblikket i gang med nogle – synes jeg – meget vigtige forhandlinger om en folkeskolereform. Jeg regner sådan set folkeskolereformen for den vigtigste reform overhovedet i den her valgperiode, fordi det får betydning generationer frem i tiden. Vækstpakke og andet kan vi lave om på igen, tilføj noget osv., men folkeskolereformen er vigtig. Det er så vigtigt, at vi sikrer vores børn tilstrækkelig viden, kompetence og dannelse, til at de kan klare sig i morgendagens samfund. Derfor er vi i Det Konservative Folkeparti naturligvis meget optaget af, at vi styrker sikkerheden for, at børnene lærer noget, og det vil sige, at vi styrker det at give standpunkter i skolen, og at vi styrker afgangsprøven, så vi er sikre på, at det bliver testet, om man har lært det, man skal. Er Det Radikale Venstre enig i de hovedsynspunkter, altså at vi ved en årsprøve, der betyder noget, skal sikre, at man har lært det, man skal?

Kl. 13:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:53

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi er enige med den konservative ordfører i, at vi har børn i folkeskolen, for at de skal lære det, de skal, og det, vi har sat mål for. Vi er uenige med ordføreren i, at vi skal kræve og blive ved med at kræve, og at unge ikke kan komme igennem folkeskolen og skal bruge deres sommerferie på en ekstra eksamen. Vi synes ikke, at vi skal sætte et stempel i panden på de her unge, hvis ikke de kan komme igennem til ug. Men vi er fuldstændig enige i, at i folkeskolen handler det også om at stille krav og om, at de skal lære det, nå de mål, som vi har sat op for dem.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Lars Barfoed.

Kl. 13:54

Lars Barfoed (KF):

Nu er karakteren og mig bekendt afskaffet for længe siden, og det er heller ikke sådan, at vi i Det Konservative Folkeparti mener, at alle skal have topkarakterer, men vi mener, at det må være sådan, at når der er noget, der hedder en afgangsprøve i 9. klasse, må den jo også have en betydning. Hvorfor skulle man ellers have den?

Man må for det første sikre sig, at det rent faktisk fremgår, om man har bestået eller man ikke har bestået, og det må vel også være sådan, at det har en betydning for, hvilken uddannelse man siden hen kan få. Så skal vi understøtte dem, som ikke har fået en tilstrækkelig god prøve, så de får de kompetencer, f.eks. til at tage en erhvervsuddannelse. Men er Det Radikale Venstre ikke enig i, at det må være sådan, at folkeskolens afgangsprøve har en betydning, og at det må være klart, om man har bestået eller man ikke har bestået?

Kl. 13:55

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 13:55

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det, som er vigtigt for mig og for Radikale Venstre, er, at vi ikke taber så mange i folkeskolen – som går ud, uden at de kan læse, skrive og regne – som vi gør i dag. Det håber jeg at ordføreren er enig med mig i. Det er det, der bliver diskuteret lige nu, mens vi er her, hvor der bliver forhandlet folkeskolereform. Jeg håber virkelig meget, at vi kan finde en løsning sammen med ordføreren, men jeg har også tillid til, at det er lærerne ude i folkeskolerne, der er bedst til at vurdere, hvor langt de unge er, og om de er egnede til at tage folkeskolens afgangsprøve.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en ny ordfører, som denne gang er hr. Karsten Lauritzen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:56

Karsten Lauritzen (V):

Først og fremmest vil jeg da gerne kvittere for, at der var nogle positive ting i ordførerens tale. Jeg må dog også sige, at det jo ikke er pænt at drille folk med deres højde, slet ikke statsministerkandidater, og slet ikke, når man er så høj og flot, som den radikale ordfører, som er på talerstolen i dag, er; det havde vi måske forventet fra Enhedslisten, men slet ikke fra Det Radikale Venstre. Jeg må også sige, at vi i Venstre i svaret på spørgsmålet fra fru Ellen Trane Nørby kan konstatere, at Det Radikale Venstre ikke har nogen problemer med, at regeringens reformambition er blevet halveret i forhold til den tidligere 2020-plan. Jeg vil godt kvittere for den radikale ærlighed, der er i forhold til, at det har man ingen problemer med, men det er ærgerligt.

Så vil jeg, når det gælder de godt 3 mia. kr., som regeringen hidtil har brugt på lappeløsninger på dagpengeområdet, godt spørge den radikale ordfører, om ordføreren ikke er enig i, at man måske kunne have brugt de penge bedre, f.eks. til at skabe reelle job?

Kl. 13:57

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:57

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er faktisk rigtig optaget af – og regeringen er også dagligt optaget af det – at vi får skabt flere job i Danmark. Det er det, den vækstplan til 92 mia. kr., som vi har vedtaget, bl.a. sammen med Venstre, handler om. Det gør den fortsat. Vi har også taget initiativer, der skaber job her og nu. Men vi må bare se i øjnene – og jeg ville da ønske, at Venstre ville gøre det samme – at der er næsten 30.000 mennesker, der om 34 dage ville have opbrugt deres dagpengere, hvis ikke vi havde taget initiativer, der gør, at vi kan få de her mennesker ind på arbejdsmarkedet, indfase dagpengereformen på en mere lempelig måde. Jeg synes faktisk, det er mangel på respekt for de mennesker, at Venstre bliver ved med at tale om, om der kunne skabes et enkelt job mere for nogle milliarder, når der er 30.000 mennesker, der lige nu står til at opbruge deres dagpengere. Det er dem, vi tager hånd om nu. Jeg er helt enig med Venstres ordfører i, at det handler om at skabe job. Og det arbejder vi på.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Politik handler om at prioritere; der har man så 3 mia. kr., som regeringen har prioriteret at bruge på dagpengelappeløsninger, hvad der ikke skaber nogen reelle job. Der er der bare et spørgsmål til den radikale ordfører, hvor det jo ville være rart med lidt af den her radikale ærlighed, når der svares, altså at Det Radikale Venstre så sagde: Ja, de 3 mia. kr. er penge, som Socialdemokratiet og SF har fået til deres dagpengelappeløsning, men i Det Radikale Venstre havde vi faktisk gerne set, at man havde brugt dem på at forbedre konkurrenceevnen for det private erhvervsliv og skabe reelle job. Kunne vi her i dag, ved afslutningsdebatten, ikke godt få den ærlige melding fra Det Radikale Venstre, der var, at nej, man synes ikke, at de her lappeløsninger er optimale, men det er så det kompromis, regeringen har måttet indgå for at få Enhedslisten til at støtte det?

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:59

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak. Jeg kan forsikre hr. Karsten Lauritzen om, at det kommer fra hjertet, helt indefra, når jeg siger, at den her løsning står jeg fuldt og helt inde for. Jeg har det rigtig godt med, at vi om 34 dage ikke efterlader 30.000 mennesker uden forsørgelse, som samtidig skal ind på arbejdsmarkedet. Det har jeg det rigtig godt med, og jeg er glad for, at vi indfaser dagpengereformen på en mere lempelig måde, så dan at det bliver muligt for arbejdsmarkedet at optage dem. Det er jeg til gengæld også optaget af.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Der er ikke så mange medlemmer, men der er faktisk ret meget uro, må jeg lige have lov at sige. Tak.

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen, Venstre.

Kl. 13:59

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det. Ordføreren siger, at regeringen fører en modig og en ansvarlig politik. Der har også været en diskussion om, hvad bevæggrundene er. Derfor synes jeg, det er væsentligt at høre ordføreren, om regeringens økonomiske politik bunder i, at regeringen gør det nødvendige, eller at regeringen træffer nogle klare politiske valg.

Grunden til, at jeg spørger, er, at forklaringerne er vidt forskellige. Finansministeren siger i Weekendavisen tilbage i januar, at dagpengereformen er gennemført, og at der er et massivt flertal for den i Folketinget, og at den er et nødvendigt led i genopretningen af dansk politik. Omvendt ser økonomiministeren jo noget anderledes på det, for hun mener, at regeringens politik er et udtryk for politiske valg. Det stod i Berlingske forleden, hvor økonomiministeren bliver spurgt:

Finansministeren har flere gange henvist til, at regeringen gør det nødvendige. Er det ikke din opfattelse? Næh, for vi kunne jo have valgt at gøre noget andet, sagde økonomiministeren.

Så kan den radikale ordfører forklare mig, hvem i regeringen der har ret? Er politik en bogholderiøvelse, eller er det udtryk for politiske valg?

Kl. 14:00

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

- Kl. 14:00
Sofie Carsten Nielsen (RV):
 Tak. Jo, nogle gange bliver det jo lidt et spørgsmål om semantik. Det er ligesom med standpunkter og holdninger.
 Hvad er det egentlig, man vil? Gennemfører vi den politik, vi vil? Det kan jeg forsikre ordføreren om. Den står jeg inde for, og det gør vi i Radikale Venstre og i regeringen. Mener vi den politik, vi fører, er nødvendig? Jamen altså! Hvis vi syntes, den ikke var nødvendig, ville vi vel føre en anden politik. Vi synes, det er en god politik. Vi synes, det er den rigtige politik, vi fører. Vi fører den økonomiske politik, vi gør, fordi vi gerne vil fremtidssikre Danmark, fordi vi gerne vil have, at der er velfærd til mine børn, til dine børn, til de børn, der vokser op i Danmark i fremtiden. Det er det, jeg mener helt inde fra, men det er også det, jeg mener er nødvendigt for Danmark.
 Kl. 14:01
- Formanden :**
 Hr. Torsten Schack Pedersen.
 Kl. 14:01
- Torsten Schack Pedersen (V):**
 Tak for svaret. Nu tror jeg måske, at jeg har forstået, hvad det er, finansministeren mener, når han taler om, at regeringens politik er den nødvendige. Det er den, fordi økonomiministeren mener, at det er den rigtige, og så mener finansministeren, at den er nødvendig. Tak for det.
 Kl. 14:02
- Formanden :**
 Ordføreren.
 Kl. 14:02
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Jeg synes, ordføreren er en rigtig vittig herre, og den snak kunne han måske tage med finansministeren over en kop øl eller noget.
 Men bortset fra det er det et nej. Vi fører den politik, som vi har skrevet i regeringsgrundlaget, som regeringen gang på gang stiller sig i spidsen for. Den er rigtig god, og den er også nødvendig for Danmark, for vi er nødt til at fremtidssikre Danmark.
 Kl. 14:02
- Formanden :**
 Hr. Mikkel Dencker for en kort bemærkning.
 Kl. 14:02
- Mikkel Dencker (DF):**
 Tak. Jeg har hørt, at den radikale ordfører mener, at regeringen fører en ansvarlig politik. Mener ordføreren så også, at det er ansvarlig politik, når klima- og energiministeren har undladt at lukke det hul, der var i forbindelse med solcelleordningen? Det opstod tilbage i december måned, hvor der blev indført en lovgivning, som desværre indeholdt et hul, som firmaer nu kan udnytte til at få udbetalt støtte til solceller, selv om ministeren var vidende om, at hullet var der. For det har vi fået dokumentation for her i går. Mener ordføreren, at det er ansvarlig politik at undlade at lukke et hul, som man er blevet klar over findes?
 Kl. 14:03
- Formanden :**
 Ordføreren.
 Kl. 14:03
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Jeg mener, at klima- og energiministeren er en meget ansvarlig person, som går rigtig meget op i klima- og energipolitik – og det er jeg
- rigtig glad for – og at han har handlet på de forudsætninger, vi havde, og har ageret og lukket det her hul i lovgivningen. Det synes jeg at vi skal være glade for; det er jeg i al fald.
 Kl. 14:03
- Formanden :**
 Hr. Mikkel Dencker.
 Kl. 14:03
- Mikkel Dencker (DF):**
 Jeg vil ikke benægte, at klima- og energiministeren er en meget engageret politiker og er meget engageret i sit område. Det ved jeg godt. Også selv om vi er politisk uenige på området, anerkender jeg det. Men jeg synes ikke, at det er ansvarlig politik, at man ved, at der er et hul i en lovgivning, som man indfører, og at man så først lukker det 4 måneder efter, når katastrofen er sket, efter at der tilsyneladende er opstået et hul, som nogle udnytter, og som folk, der har forståelse på det, tror måske kan komme til at koste skatteyderne 7 mia. kr. – og det dobbelte beløb har været nævnt. Det er da ikke ansvarlig politik.
 Kl. 14:04
- Formanden :**
 Ordføreren.
 Kl. 14:04
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Min viden er, at regeringen har ageret så hurtigt, den kunne, i den her sag, og det er jeg godt tilfreds med.
 Kl. 14:04
- Formanden :**
 Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.
 Kl. 14:04
- Mike Legarth (KF):**
 Ordføreren sagde fra talerstolen, at den her regering gennemfører reformer i modsætning til den tidligere VK-regering. Der vil jeg bare gerne lige have bekræftet af ordføreren, om det ikke er rigtigt, at den vigtigste reform, nemlig tilbagetrækningsreformen, blev aftalt mellem Venstre og Konservative og blev støttet af Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti, og kun fordi den aftale var indgået, blev den gennemført, for de partier, som Radikale Venstre nu sidder i regering med, var arge modstandere af den og gik til valg på at forhindre og sabotere den reform.
 Kl. 14:05
- Sofie Carsten Nielsen (RV):**
 Jeg kan bekræfte, at Det Radikale Venstre støttede tilbagetrækningsreformen, og jeg kan også bekræfte, at jeg er glad for, at den tidligere regering tog initiativ til denne reform. Noget af den var vi jo ikke enige i, men flere dele af den var vi, og det skete efter 10 år med overophedning af dansk økonomi. Så jeg er glad for, at det skete, men ked af, at det kom for sent.
 Kl. 14:05
- Formanden :**
 Hr. Mike Legarth.
 Kl. 14:05
- Mike Legarth (KF):**
 Tak for medvirken i reformen. Det er den vigtigste, det er den største, det er den, der medfører den største gevinst, så det er rigtig godt. Men er det ikke også rigtigt, at man ikke kan tillade sig at tage æren for noget, som andre har lavet en politisk aftale om, og som andre har skaffet mulighed for, også ved at få det vedtaget i forbindelse

med et valg? For det var jo ikke sket, hvis den aftale ikke var indgået mellem Det Radikale Venstre og Dansk Folkeparti og VK-regeringen. Så var den her reform jo ikke blevet til noget. Kan vi ikke få det bekræftet af ordføreren?

Kl. 14:06

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:06

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan bekræfte, at Radikale Venstre støttede op om den reform. Det er det svar, ordføreren efterlyser, og det kan jeg fuldt og helt bekræfte.

Kl. 14:06

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:06

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Det Radikale Venstres ordfører brystede sig af, at det var lykkedes at skabe en række brede forlig, lave politik hen over midten. Så vil jeg gerne spørge, om man også synes, at det har gjort sig gældende på udlændingeområdet, for vores statsminister har jo sagt: Vores arbejdsform er at involvere mange og at bygge bro mellem uenigheder, for beslutninger truffet i fællesskab er de stærkeste beslutninger; jeg vil genskabe det brede samarbejde; vi er hele Danmarks indfødsretsordfører overhovedet ikke er blevet inviteret til forhandling om den nye indfødsrets aftale, der blev landet her for nylig, på trods af at jeg har henvendt mig til justitsministeren flere gange og budt mig til. Handler det om, at man på den økonomiske politik gerne vil lave brede aftaler, men på udlændingepolitikken vil man ikke lave brede aftaler, for der ligger Det Radikale Venstre selv ret langt til venstre?

Kl. 14:07

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:07

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg kan oplyse ordføreren om, at vi faktisk har indgået brede aftaler, også på udlændingeområdet, bl.a. med Liberal Alliance, som ordføreren udmærket ved. Men så er der områder, hvor vi gerne ville have fjernet de allergrimmeste tidsler af VKO's politik, og der har vi indgået forlig med Enhedslisten. Det er jeg sådan set glad for og tilfreds med. Vi samarbejder med dem, der vil, og hvis man vil samarbejde, kræver det, at man ikke stiller med ultimative krav om ikke at ændre den politik, man kom fra, for så kan man få indflydelse.

Kl. 14:07

Formanden :

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:07

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg forstår det bare ikke, for statsministeren taler om, at vi kan få udlændingepolitikken ind på midten af dansk politik igen, men mig bekendt er der nøjagtig lige så langt fra midten af dansk politik til Dansk Folkeparti på den ene side, som der er fra midten af dansk politik og til Enhedslisten på den anden side, så hvorfor gælder brede aftaler og opgøret med blokpolitik osv. ikke på udlændingeområdet?

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:08

Kl. 14:08

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi samarbejder med dem, der vil, og som er indstillet på at samarbejde om noget, og det kræver jo, at man rykker sig fra sine tidligere holdninger. Vi har også indgået brede forlig på udlændingeområdet, bl.a. med Liberal Alliance, men der er jo et stykke fra VKO's blokpolitik, hvor al udlændingepolitik blev gennemført i blokken, til, at vi nu åbner. Jeg befinder mig sådan set allerbedst på midten, og der har jeg det rigtig godt, og det er der, vi fjerner de allerværste tidsler af VKO's politik, og det er jeg virkelig stolt af.

Kl. 14:09

Formanden :

Fru Mette Bock kan jeg ikke se, så det er ikke fru Mette Bock, der skal have en kort bemærkning. Det er hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:09

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Nu kan jeg forstå på ordføreren, at den senere indfasning af dagpengereformen er noget, som ligger De Radikale meget på sinde. Så vil jeg bare spørge helt stilfærdigt: Hvorfor var det så, at man i Beskæftigelsesudvalget tilbage i 2010 afgav betænkning, hvor man jo typisk gav de bemærkninger til lovforslaget, hvoraf det fremgik, at man på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, De Radikale og Liberal Alliance indstillede lovforslaget til vedtagelse uændret?

Kl. 14:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:09

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det gjorde vi, fordi vi havde indgået den aftale med Venstre bl.a., og den er jeg også godt tilfreds med. Dagpengereformen er grundlaget for regeringens økonomiske politik; men som vi udtalte også ved tredjebehandlingen her i salen, var vi ikke tilfredse med den meget hårde indfasning af dagpengereformen. Vi kunne godt have ønsket en anden.

Kl. 14:10

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:10

Jacob Jensen (V):

Nu kan jeg så også forstå, at regeringen, herunder De Radikale, jo bryster sig af, at man er meget reformivrig. Når man så samtidig siger, at der er nogle reformer, som åbenbart ikke skal gå så stærkt, at det gør noget, og at det her så er en af dem, kan man så sige fra ordførerens side, om det trækker i retning af, at man er meget reformivrig, eller at det skal gå med et vist tempo. Altså, det gik dog trods alt for stærkt under VKO, må jeg forstå, efter De Radikales smag. Det skulle gå lidt langsommere på visse stræk – er det sådan, jeg skal forstå det?

Det underer mig stadig væk, at man så ikke har markeret det i tillægsbetænkningen. Det er jo der, man giver de politiske bemærkninger til de lovforslag, man behandler. Der var intet fra De Radikale.

	Kl. 14:10		Kl. 14:13
Formanden : Ordføreren.		Formanden : Ordføreren.	
	Kl. 14:10		Kl. 14:13
Sofie Carsten Nielsen (RV): Jeg tager til efterretning, at Venstres ordfører ikke synes, at det er værd at tage højde for, at der nu – modsat da vi vedtog dagpengereformen – er 30.000 mennesker, som står til at opbruge deres dagpengere om 34 dage. Dem tager jeg og Det Radikale Venstre højde for. Det tager vi også med i vores politik; derfor vil vi gerne indfase dagpengereformen blidere.		Sofie Carsten Nielsen (RV): Jamen det er da overhovedet ingen hemmelighed, at det gør nogle af dem. Det forventer vi også. Det er derfor, at vi har en samlet pakke af reformer. Men det, det handler om lige nu, hvor der står 30.000, som er ved at have opbrugt deres dagpengere, og som skal ind på arbejdsmarkedet på samme tid, er sådan set at få gang i væksten og få skabt nogle arbejdspladser.	
	Kl. 14:11		Kl. 14:13
Formanden : Hr. Hans Andersen for en kort bemærkning.		Formanden : Fru Pernille Skipper, en kort bemærkning.	
	Kl. 14:11		Kl. 14:13
Hans Andersen (V): Tak for det. Jeg vil gerne høre De Radikales ordførers vurdering af det her med, hvem der har taget initiativ til flest reformer i forhold til arbejdsudbud. Og så vil jeg gerne høre, hvor meget de aftaler, den nuværende regering har taget initiativ til, og som Venstre også er en del af, har øget arbejdsudbuddet frem mod 2020. Hvor meget har den tidligere regering lavet aftaler om, og hvor meget har det så øget arbejdsudbuddet frem mod 2020?		Pernille Skipper (EL): Tak for det. Vi skal jo i morgen andenbehandle og på mandag tredjebehandle et forslag til en ny offentlighedslov. Den er en udløber af et lovforslag, som den tidligere regering fremsatte. På daværende tidspunkt var der ikke flertal for loven. Bl.a. Det Radikale Venstre var meget imod, og vores nuværende ligestillingsminister, hr. Manu Sarreen, sagde bl.a. tilbage i marts 2011, da han skulle kommentere på en række eksempler på dokumenter, der for fremtiden ikke ville komme frem, at det tydeligt illustrerer, at aviserne med de nye regler ikke har en jordisk chance for at afsløre magtmisbrug via aktindsigt, og det er ikke acceptabelt. Vi ønsker mere åbenhed osv. osv. På samme måde vedtoges det på Det Radikale Venstres landsmøde også tilbage i 2012, at man skulle arbejde på en ny offentlighedslov, som øgede åbenheden, og man var imod de dele af offentlighedsloven, som indskrænker åbenheden. Kan fru Sofie Carsten Nielsen ikke prøve at forklare, hvad det er, der er sket i Det Radikale Venstre?	
	Kl. 14:11		Kl. 14:15
Formanden : Ordføreren.		Formanden : Ordføreren.	
	Kl. 14:11		Kl. 14:15
Sofie Carsten Nielsen (RV): Jeg sætter stor pris på Venstres fokus på arbejdsudbuddet. Det er vi også rigtig optaget af, for det er noget af det, der skal drive efterspørgslen i Danmark fremad. Det er helt fuldstændig rigtigt, men det er ikke det eneste, der er afgørende her. Det er bl.a. derfor, at vi også med Venstres stemmer har vedtaget en vækstplan, fordi vi ikke kun kan køre på et spor, men på to spor i dag. Vi er nødt til at reformere, så velfærdssamfundet bliver lagt om, så det er klar til fremtiden. Det var noget af det, statsministeren var inde på i sin tale tidligere i dag. Og så er vi også nødt til at give mulighed for at skabe private arbejdspladser og vækst i Danmark. Det er det andet spor, som vi er nødt til at køre ad. Det skaber jo ikke arbejdsudbud, men det skaber arbejdspladser. Det har vi brug for.		Sofie Carsten Nielsen (RV): Jeg synes, at regeringen har fremsat et godt, balanceret forslag til en ny offentlighedslov. Det udvider faktisk adgangen til aktindsigt på 26 punkter. Og derudover – det er det, ordføreren kritiserer, det ved jeg – moderniserer vi ministerens fortrolige rum til rådgivning, men vi indskrænker altså ikke aktindsigten i afgørelser. Man kan altid diskutere balancen mellem hensynet til fortrolighed og ordentlig rådgivning på den ene side, og på den anden side hensynet til åbenhed. Jeg synes, regeringen har fundet den rette balance.	
	Kl. 14:12		Kl. 14:15
Formanden : Hr. Hans Andersen.		Formanden : Fru Pernille Skipper.	
	Kl. 14:12		Kl. 14:15
Hans Andersen (V): Jeg prøvede at få to konkrete tal på, hvad vi har øget arbejdsudbuddet med, i forhold til hvilke aftaler der er lavet under den tidligere regering og under den nuværende regering. Jeg kan oplyse, at vurderingen er, at den tidligere regering lavede aftaler, der øgede arbejdsudbuddet med 96.000, og at den nuværende regering har lavet aftaler, der øger arbejdsudbuddet med 23.000, sådan cirka. Det er bare lige for at sætte det i relief. Så vil jeg bare spørge om de 150.000, som ordføreren har været inde på nogle gange bliver skabt af arbejdspladser. Hvor mange af de arbejdspladser skyldes forventninger til konjunkturudvikling?		Pernille Skipper (EL): Tak. Det synes jeg er sjovt, for det er jo ifølge justitsministerens eget udsagn substantielt fuldstændig den samme lovgivning, som den tidligere regering fremsatte. Og dengang mente man altså, det var uacceptabelt, det ville forhindre afsløringen af embedsmisbrug osv. Vi har nu at gøre med en lov, hvor op mod 84.000 mennesker har skrevet under på, at de er imod den, 9 redaktører fra store dagblade og medier, ja sågar Radikales eget landsmøde, går imod det. Hvem skal råbe højt, for at De Radikale lytter i det her tilfælde?	

Kl. 14:16

Kl. 14:19

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:16

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Vi har en lang og en stolt tradition for medlemsdemokrati og højt til loftet i den interne debat hos os. Det er jeg faktisk rigtig stolt af, og jeg har diskuteret det her rundtomkring i det ganske land, og det synes jeg er rigtig, rigtig godt. Det har jeg godt af, og vi får også udvekslet synspunkter.

For noget er det, jeg har været ude med, er, at man altså også udvider åbenheden på en række punkter med den offentlighedslov. Den giver også mulighed for tematiseret aktindsigt, den udvider kredsen af de institutioner og selskaber, hvor man kan søge aktindsigt, og medfører en række andre ting, som jeg er sikker på at ordføreren er fuldstændig med på, og det synes jeg også har nuanceret debatten.

Kl. 14:17

Formanden :

Hr. Peter Skaarup, kort bemærkning.

Kl. 14:17

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne ønske fru Sofie Carsten Nielsen og Det Radikale Venstre tillykke med, at det i så høj grad er lykkedes at komme igennem med Det Radikale Venstres politik i regeringen. Det kan vi jo se på mange måder. En af de måder, vi kan se det på, er, at vi nu er i en situation, hvor vi igen får flere asylansøgere, svarende til hvad vi fik i den periode, hvor Det Radikale Venstre sidste gang var i regering. Vi nærmer os de tal. Det er rekordagtige tal.

Men bagsiden af medaljen må vi jo så også kigge på i forhold til den her succeshistorie for Det Radikale Venstre. Bagsiden af medaljen er, at det nu formodes at blive endnu sværere at få den integration til at køre, som statsministeren var inde på i sin tale, hvor der blev talt for forældreplæg, som jo altså bare ikke bliver brugt, men det er jo så en diskussion, vi kan tage senere. Problemet er, når succesen stiger Det Radikale Venstre så meget til hovedet, at man ikke får set på, om der ikke er en grænse for, hvor mange asylsøgere vi kan få ind. Jeg kunne godt tænke mig at høre Det Radikale Venstre: Er der en grænse, eller skal vi bare sige, at der ingen grænse er?

Kl. 14:18

Formanden :

Værsgo, ordfører.

Kl. 14:18

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Nu er det altså ikke sådan, at Radikale Venstre eller jeg går rundt og håber på, at der udbryder krige rundtomkring os, der gør, at folk er nødt til at flygte ud af deres land. Det er jo sådan set noget af det, der gør, at antallet af asylansøgere til Danmark lige nu er stigende. Rigtig mange af dem kommer bl.a. fra Syrien. Så nej, vi går ikke og håber på, at antallet af flygtninge stiger, og vi går ikke og håber på, at antallet af asylansøgere stiger. Vi har heller ikke ændret på kriterierne for asylansøgere siden. Det, vi har ændret på, er den måde, vi behandler asylansøgere og deres børn i Danmark på, og det er jeg rigtig glad for og stolt af.

Kl. 14:18

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke rigtig, at den radikale ordfører svarede på det spørgsmål, der blev stillet, nemlig: Er der en grænse?

Det er jo en kendsgerning, at regeringen har lempet på en hel masse fronter. Jeg tror, vi talte 25 punkter, hvor regeringen har lempet udlændingepolitikken i forhold til det, som man lagde ud med i valgkampen fra specielt Socialdemokraterne og SF's side. Det har man gjort alligevel, og det er så bl.a. det, der medfører, at man får væsentlig flere asylansøgere. Men svar gerne på spørgsmålet: Er der en grænse for, hvor mange vi kan tage?

Kl. 14:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Der er ikke en grænse for, hvor mange krige der opstår omkring os. Det kan vi gøre rigtig meget for i vores udenrigspolitik, men det kan vi desværre ikke gøre alene. Det tror jeg at både ordføreren og jeg i alt fald er helt klar over. Det er desværre ikke op til os alene at forhindre, at der opstår krige, så folk flygter fra deres hjemlande. Men kriterierne for at opnå asyl i Danmark er ikke ændret. Og det, jeg er optaget af, er, at vi behandler mennesker ordentligt, når de er her, mens de søger asyl, og også at de skal ud, hvis ikke de får asyl, men at vi behandler dem ordentligt, mens de er her, så deres børn kan gå i skole, og de kan føle sig som en del af et samfund.

Kl. 14:20

Formanden :

Sidste korte bemærkning fra fru Mette Bock.

Kl. 14:20

Mette Bock (LA):

Tak for det. Det er dejligt at høre, at Det Radikale Venstre er både ambitiøse og reformivrige. Jeg kunne på regeringslederens, altså vores statsministers, tale forstå, at regeringen ønsker vækst i den offentlige sektor, punktum. Det er for mig at se nogenlunde lige så ambitiøst, som hvis en skildpadde har ambitioner om at lære at bakke. Hvor ønsker Det Radikale Venstre vækst i den offentlige sektor?

Kl. 14:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:20

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Regeringen planlægger en moderat vækst i den offentlige sektor, fordi vi forudser, at bl.a. demografien, altså det at der bliver flere ældre, også betyder, at vi får behov for en moderat vækst i den offentlige sektor. Den er ikke prangende, for det er økonomien ikke til, og vi vil også gerne modernisere den offentlige sektor og effektivisere, så vi kan gøre tingene bedre og anderledes, sådan som nogle kommuner er gået foran med og har gjort bl.a. på ældreområdet, men vi forudser og planlægger efter en moderat vækst i den offentlige sektor.

Kl. 14:21

Formanden :

Fru Mette Bock.

Kl. 14:21

Mette Bock (LA):

Tak. Jeg vil gerne høre, om regeringen har konkrete planer om, hvor man skal effektivisere og eventuelt slanke den offentlige sektor, for

det er jo som regel en meget effektiv måde at skabe større økonomisk råderum på.

Kl. 14:21

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:21

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen mange af de planer er vi jo i fuld gang med. Der er digitaliseringen af samfundet, som allerede er i fuld gang på en række forskellige områder, det er også en modernisering i ældresektoren, det er nogle af de forsøg, der bliver lavet med frikommuner under indenrigsministeren, som vi kan lære noget af.

Kl. 14:21

Formanden :

Så siger jeg tak til den radikale ordfører. Den næste er hr. Jonas Dahl som SF's ordfører.

Kl. 14:22

(Ordfører)

Jonas Dahl (SF):

Tak for det. Den internationale verden står over for tre klare udfordringer: øget ulighed, økonomisk ustabilitet og klimaudfordringerne. Det blev igen italesat, da verdens ledere mødtes tidligere på året i Davos til World Economic Forum.

I regeringen er vi i fuld gang med at håndtere de udfordringer for Danmark og for danskerne. Det gør vi med en kurs, der blev sat fra dag et, og som vi har holdt lige siden, en kurs med klare mål og klare prioriteringer. Det handler først og fremmest om at sikre nye arbejdspladser til de ledige, så færre risikerer langtidsledighed og ingen mister fodfæstet på arbejdsmarkedet. Dernæst handler det om reelle muligheder for alle. Det sker gennem et bedre uddannelsessystem og gennem et sundhedssystem, der favner alle uanset sygdom eller indkomst. Sidst, men ikke mindst handler det om at holde styr på økonomien og sikre en økonomisk bæredygtighed. Det handler bl.a. om langsigtede håndteringer af de udfordringer, vi står over for på f.eks. klima- og miljøområdet.

Vi satte den kurs, fordi det var den rigtige. Der skulle ryddes op efter hr. Lars Løkke Rasmussens vagt, hvor arbejdspladserne var fosset ud af landet, hvor overbetalingen af privathospitalerne og skattefrihed for private sundhedsforsikringer var en tikkende bombe under velfærdssamfundet, og hvor højkonjunktur og velmagtsdage blev forspildt med store økonomiske underskud til følge. Oprydningen tager tid, men vi er i fuld gang.

Senest har vi med en mere gradvis indfasning af dagpengeperioden sikret økonomisk tryghed og muligheder for de tusindvis af ledige, der inden for kort tid ellers ville risikere at falde ud af dagpengesystemet. Da den borgerlige regering vedtog halveringen af dagpengeperioden, mente Venstres partiformand, hr. Lars Løkke Rasmussen, at vi, citat, med sikkerhed var helt fri af krisen – når den kortere dagpengeperiode trådte i kraft, vel at mærke. Sådan gik det som bekendt ikke. Derfor har denne regering allerede to gange sikret midlertidige løsninger til de mennesker, der stod til at miste retten til dagpenge, og nu har vi så lavet en mere langsigtet løsning.

Hvad har vi ellers gjort, siden vi stod her i oktober til åbningsdebatten? Når det gælder arbejdspladser, har vi på trods af økonomisk svære tider ført en aktiv finanspolitik, sørget for, at færre end ellers har mistet arbejdet under krisen, og med finansloven for 2013 og energiaftalen for 2012 blev der skruet op for de offentlige investeringer i folkeskole og daginstitutioner, sikret penge til klimatilpasning og sikret tilskyndelse til at fremrykke erhvervsinvesteringer og åbne op for flere renoveringer.

Med vækstplanen her i foråret gik vi endnu videre med jobinitiativer både på kort og på lang sigt – tiltag, der virker her og nu, tiltag, der i dag og i morgen vil betyde flere job, også i brancher og egne af landet, hvor det ellers har været lidt svært. Jeg tænker bl.a. på udkantsområderne, der fik nedrivningspulje, bredbånd, kystsikring, større fradrag for moms på virksomhedernes hotelovernatninger. Bilbranchen fik en midlertidig forhøjelse af reparationsgrænsen for totalskadede biler, og kommunerne fik mulighed for at fastholde investeringsniveauet. Endelig er der håndværksfagene, der fik en forlængelse og udvidelse af boligjobordningen. Det giver alt sammen job her og nu.

Samtidig viser tallene, at regeringens vækststrategi virker. Stigende eksport til de nye markeder, herunder Kina, har skabt 4.000 job alene sidste år. Det viser netop, at vi er i stand til at konkurrere på andet end løn og ringe arbejdsvilkår.

Reelle muligheder handler især om job, men det handler også om langt mere. Det handler om uddannelse og sundhed. Uddannelse starter i folkeskolen. Vi har i dag en god folkeskole, men den skal blive endnu bedre. Det handler om at give vores børn den bedst mulige start på livet, og regeringen fremlagde derfor allerede i december et ambitiøst bud på et løft af den danske folkeskole, hvor eleverne får mere tid med lærerne og flere timer til undervisning, motion, fysisk aktivitet og praktiske fag. Med oplægget sikrer vi, at børn, der har det svært, får ekstra støtte, og børn, der kan klare lidt større udfordringer, får mulighed for det.

Også erhvervsuddannelserne skal have et gennemgribende eftersyn, og det er vi i gang med nu. Med de seneste finanslove er der sket forbedringer på kvalitet i forhold til praktikpladser, men vi vil videre end det. Vi vil sikre, at alle unge får en uddannelsesgaranti, også dem på erhvervsskolerne. Og så vil vi sikre, at skolerne får et løft i kvaliteten, så de bliver attraktive for alle unge. Vi har brug for faglært arbejdskraft i fremtiden, og derfor er den udvikling, vi ser for øjeblikket, med faldende tilgang og øget frafald langt fra godt nok.

På sundhedsområdet har regeringen fremlagt et ambitiøst sundhedsudspil, hvor uligheden eller bekæmpelse af uligheden er det gennemgående tema. Det er ikke godt nok, når det i dag er sådan, at den rigeste fjerdedel af danske mænd lever 10 år længere end den fattigste fjerdedel. Det er slet, slet ikke godt nok. Derfor har vi også ambitioner, og det er derfor, vi har fremlagt vores sundhedsudspil. Men sundhedsudspillet handler også om andet end levetid. Det handler om bedre opfølgning til nybagte forældre, en styrket kræftindsats, en forbedret alkoholbehandling og inddragelse og styrkelse af psykiatrien.

Kl. 14:27

På miljøområdet skal vi udnytte de forcer, vi har her i landet. Det handler som sagt om energirenoveringer, som vi også skal bruge, fordi vi rent faktisk får skabt job. Men det handler også om at blive bedre til at udnytte vores ressourcer. Det handler om vand, det handler om affald osv. Siden årtusindskiftet er priserne på råvarer steget med det tredobbelte i forhold til lønningerne. De stigende råvarepriser giver nye muligheder, hvis man som Danmark er fattig på råvarer, men rig på talent. Vi skal eksportere vores viden om, hvordan man undgår spild af energi, vand, materialer, til hele verden. Den udvikling støtter regeringen, og det gør vi, fordi det skaber job, det skaber beskæftigelse, men det øger også konkurrenceevnen og er med til at sikre, at vi kan håndtere de klimaudfordringer, vi står over for.

Når det gælder økonomien, har vi formået både at få styr på den og samtidig skabe mulighederne for et robust velfærdssamfund for kommende generationer. Det gør vi, fordi vi tror på en velfungerende offentlig sektor, fordi en velfungerende offentlig sektor er et grundlag for både en velfungerende privat sektor og private arbejdspladser. Et af de seneste eksempler er togfonden. Vi sikrer ekstra 27 mia. kr. ud af selskaberne i Nordsøen, og det handler om at sikre

elektrificeringen af jernbanenettet og handler om at nedbringe rejsetiden mellem de største byer. Sådant bliver togene hurtigere og mere attraktive i forhold til biler og fly til gavn for miljø og klima, men også fordi det rent faktisk betyder noget, at pendlerne får kortere vej til arbejde.

Vi er i gang med en stor oprydning. Men de tiltag, der styrker og forbedrer, tager tid. Grundlæggende tiltag og ikke de utilstrækkelige løsninger, som vi så under VKO, er den eneste rigtige vej.

Men hvad gør det største oppositionsparti imens? De kommer med kritik, kritik, kritik, men ikke med konkrete løsninger på de udfordringer for Danmark og danskerne. Sådant var det også tidligere i debatten i dag. Lad os nu bare tage dagpengene. Venstres formand, hr. Lars Løkke Rasmussen, lovede, at kun nogle få tusinde ville mærke konsekvenserne af en kortere dagpengeperiode. Samtidig lod han arbejdspladserne fosse ud af landet under sin vagt og efterlod 150.000 danskere uden job. Derfor ved vi nu, at påstanden om, at kun nogle få tusinde ville blive ramt, ikke holdt. Vi har fundet en løsning, der skaber tryghed for rigtig mange mennesker ved at sikre deres indtægtsgrundlag. Samtidig skal vi høre på, at de borgerlige nedgør den aftale, der er indgået, selv om Venstre har hovedansvaret for den bratte indfasning af dagpengereformen, og selv om Venstre ved, at indfasningen hvilede på uholdbare forudsætninger.

Når det gælder jobskabelse, er Venstres bedste bud stadig, at vi skal sætte lønningerne ned og udhule almindelige familiers livsgrundlag. Som bl.a. bebudet af hr. Claus Hjort Frederiksen i efteråret skal vi i en 8-årig periode forfølge en strategi, hvor et vedvarende trykkeri af lønnen – nedad vel at mærke, helt ned til det tyske niveau – er det, der skaber job. Skabelse af job og sænkning af levestandarden skal gå hånd i hånd ifølge Venstre, men det er ikke vejen frem.

Til gengæld havde Venstre engang en vision om en timemodel for strækningerne København-Aarhus, Odense-Aarhus, Aarhus-Aalborg, når det drejer sig om den kollektive trafik. Det indgik vi faktisk også en aftale om – trafikaftalen fra 2009. Men Venstre har ikke været i nærheden af at finde pengene. Det er så det, den her regering har gjort med oplægget til Togfonden DK. Så også når det gælder timemodellen, fortsætter Venstre zigzagkursen, hvor man først mente ét og nu pludselig mener noget andet.

Jeg er sikker på, at det mere og mere går op for danskerne, at der er stor forskel på den regering, der sidder i dag, og den tidligere regering. De borgerliges nulvækst, lavere lønninger og en ligegyldighed over for de arbejdsløses situation er ikke den vej, vi skal gå med Danmark. Det er derfor, denne regering vil bevare et sundt velfærdssamfund, som sikrer den afgørende vækst, sikrer danske lønforhold og et sikkerhedsnet for de ledige. Denne regering handler, finder løsninger, og vi gør det, der er bedst for Danmark og danskerne. Det er ikke altid lige populært, men det er det, der er brug for. Samtidig er vi garanten for, at de udfordringer, vi står med, bliver håndteret – både med hensyn til uligheden, til livsmuligheder, til klimaudfordringerne og den økonomiske ustabilitet.

Men i SF er vi kun lige kommet i arbejdstøjet. Vi er stærkt fokuserede på at skabe job og udvikling, så vi kan udvikle vores fælles velfærdssamfund til kommende generationer. Vi fremlægger politik, som løser de problemer, borgerne står over for, og så skal den kommende tid bruges på at føre det ud i livet, så vi sikrer gode forhold for ikke mindst borgerne, men også dansk erhvervsliv.

Kl. 14:32

Formanden :
[Lyddudfald].

Kl. 14:32

Ellen Trane Nørby (V):

[Lyddudfald]. Så kom der lys i mikrofonen. Velkommen til SF's nye ordfører på platformen. Man må jo sige, at selv om der måske var lidt mere om, hvad regeringspartiet SF selv vil, havde det dog stadig

væk en karakter af mere at være skældud til alle de andre. Så hvis vi nu skal tage den med lønniveauet en ekstra gang, har vi fra Venstres side den klare opfattelse, at det er arbejdsmarkedets parter, der afgør lønningerne. Til gengæld fremgår det jo af regeringsprogrammet for den regering, som hr. Jonas Dahl står og forsvarer, at danske lønmodtagere før har vist, at de i en krise er parate til at være tilbageholdende. Det har vi brug for igen.

Det var som bekendt den finansminister, der sidder i den regering, som hr. Jonas Dahl er ordfører for, der sendte en sms om, at man skulle gå 15 pct. ned i løn hen over en nat. Så skal vi ikke lige holde fast i, hvem det egentlig er, der går ind for løntrykkeri her i dag?

Så vil jeg egentlig bare spørge meget kort og kontant: Hvad er den optimale dagpengeperiode efter SF's opfattelse?

Kl. 14:33

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:33

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil gerne svare på spørgsmålet om dagpenge, og så vil jeg vende tilbage til det med lønniveauet. Det, der er det helt afgørende i forhold til dagpengene, er jo sådan set det, vi har sagt fra SF's side i meget lang tid, nemlig at vi nu får en kommission, som rent faktisk kommer til at kunne gennemgå det her område, så vi ikke bare får en hovsaløsning, som jeg synes lidt var det, som man lavede i sin tid. Jeg synes sådan set, at det afgørende er, at vi nu får en langsigtet undersøgelse af, hvad det er, der skal til, så vi får skabt et effektivt og fleksibelt dagpengesystem. Det er sådan set det, vi har brug for, og det er også det, regeringen gør nu ved at nedsætte en kommission, som fra efteråret af skal i gang med at se hele dagpengeområdet igennem.

Jeg vil ikke stå og låse mig fast på den ene eller den anden periode. Jeg tror, det afgørende er, at vi får en diskussion af det. Der kan være rigtig mange betragtninger, man kan lægge ind i det både i forhold til genoptjening og fleksibilitet. Det er der også folk der har diskuteret i mit eget parti. Jeg tror sådan set, det vigtige er, at vi nu får en dagpengekommission, som rent faktisk kan gå i dybden med de her ting, så det i sidste ende er til gavn for danskerne.

Så en sidste ting i forhold til lønniveauet: Jeg forholdt mig bare til det, hr. Claus Hjort Frederiksen udtalte i løbet af efteråret.

Kl. 14:34

Formanden :
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 14:34

Ellen Trane Nørby (V):

Så jeg kan ikke få svar på, hvor lang SF ønsker at dagpengeperioden skal være. Vi ved jo, at de løfter om, at dagpengereformen skulle rulles tilbage, ikke er blevet til noget. Vi kan læse sort på hvidt i regeringens eget dagpengeudspil, at der er mellem 4.000 og 6.000 dagpengemodtagere, der alligevel vil falde ud. Dem rækker SF's omsorg åbenbart ikke til. Derfor tror jeg sådan set, at der er mange, der godt kunne tænke sig at vide, ikke bare hvad en kommission skal sidde og kigge på, men hvad SF mener er den optimale længde på en dagpengeperiode. Er det 2 år, er det 4 år? Hvad er det? Det må SF da have et klart svar på.

Kl. 14:35

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 14:35

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det klinger lidt hult, når Venstre nu siger, at Venstre kerer sig rigtig meget om de 4.000-6.000, der alligevel vil falde ud af dagpengesystemet, fordi de har fået dagpenge i mere end 4 år her i løbet af foråret. Jeg synes, det er en uheldig situation. Det handler om at få dem i beskæftigelse. Det tror jeg sådan set også vi kan blive enige om.

Jeg synes, det klinger lidt hult, når det er en reform, som Venstre selv står bag, og en reform, om hvilken Venstre selv sagde, at det kun var nogle få tusinde, der drejede sig om. Vi har håndteret den aktuelle situation, at der var en række mennesker – rigtig mange – der stod til at falde ud nu og her, og derfor har vi nu forlænget det med den her midlertidige arbejdsmarkedsydelse.

Kl. 14:35

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for det, formand. Det er jo rigtigt, som det har været nævnt nogle gange i dag, at der igennem foråret her er lavet flere politiske aftaler. Nogle af aftalerne er Dansk Folkeparti med i, og andre har vi valgt ikke at være med i. En af de aftaler, vi valgte ikke at være med i, er jo den aftale om vækstplanen, hvor en af de meget store klumper er nedsættelsen af selskabsskatten. Det er jo der, hvor regeringen har valgt at foreslå, at man nedsætter selskabsskatten med over 4 mia. kr. årligt, altså en af de helt afgørende, store klumper. Det er jo et af de områder, hvor vi i hvert fald tidligere har hørt Socialistisk Folkeparti være meget modstander af, at der skulle føres en politik, der havde til hensigt at sænke selskabsskatten – det var der, man fik gevinst for pengene, det var der, pengene var godt givet ud. Så det, der er mit spørgsmål til hr. Jonas Dahl i dag, er naturligvis: Hvad er det, der har fået Socialistisk Folkeparti med på den kurs, der hedder, at man bruger over 4 mia. kr. årligt på at sænke selskabsskatten og ikke bruger de penge på andre ting? Hvad er det gode ved at sænke selskabsskatten?

Kl. 14:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:36

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg tror, at jeg ligesom hr. Thulesen Dahl lever i en verden, hvor vi også må forholde os til, at der også i landene omkring os er sket en udvikling. Det er jo bl.a. det, vi ser, når andre lande, bl.a. Sverige, har sænket selskabsskatten – det må vi selvfølgelig forholde os til. Jeg kan godt være bekymret for, at vi får sådan en race to the bottom, og det tror jeg sådan set er en bekymring hr. Thulesen Dahl deler, men vi må også bare erkende, at i en international verden, hvor vi er påvirket af landene omkring os, er vi selvfølgelig også nødt til at agere ud fra det. Og det er det, vi har gjort fra dansk side, fordi vi selvfølgelig har en interesse i, at internationale virksomheder også slår sig ned i Danmark. Men vi har da også sagt fra SF's side – det tror jeg heller ikke hr. Thulesen Dahl har overhørt – at det ikke nødvendigvis var noget, der var groet i vores have. Men det er også sådan, man laver kompromiser i politik, og det ved hr. Thulesen Dahl bedre end nogen anden, tror jeg. Men jeg synes, det er vigtigt også at være helt ærlig omkring, at når landene omkring os sænker selskabsskatten, er det selvfølgelig noget, vi forholder os til fra dansk side.

Kl. 14:37

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:37

Kristian Thulesen Dahl (DF):

O.k., så nu befinder SF sig så i en verden med lande omkring sig – det har vi åbenbart ikke gjort tidligere, kan man så forstå, det er noget nyt. Men lad os så sige, at det gør vi, og vi reflekterer også over, hvad der sker i andre lande, og hvis de sænker selskabsskatten, må Danmark også gøre det – det er ræsonnementet, det er logikken hos SF. Gælder det også på andre områder? Altså, er det sådan et generelt syn, SF nu har på den økonomiske politik: Hvis man sænker en afgift eller en skat eller et eller andet i et naboland, så skal vi også gøre det, for ellers er vi ikke konkurrencedygtige? Den argumentation, jeg tidligere har hørt, har været noget med, at det var et væld af parametre, der afgjorde vores konkurrenceevne og vores dygtighed – ikke bare ét. Men her tager man altså selskabsskatten ud og siger, at den er så vigtig, at når Sverige sænker selskabsskatten, så bliver vi også nødt til at følge efter.

Kl. 14:38

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:38

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror ikke, hr. Kristian Thulesen Dahl fulgte helt med i min tale, for jeg tror nemlig, der er andre ting, der også gør sig gældende. Det viser Danmarks succes sådan set også på eksportmarkederne. Vi kan se, at sidste år steg den danske eksport til eksportmarkederne, de her eksotiske eksportmarkeder, BRIKS-landene, med, jeg tror, det var 11,2 pct. 11,2 pct. betyder konkret ca. 4.000 arbejdspladser ene og alene i 2012. Det tyder i hvert fald på, at lønninger ikke nødvendigvis er det eneste saliggørende. Jeg tror heller ikke på, at selskabsskatten er det eneste saliggørende. Jeg tror, det er en bred vifte, der gør, at store virksomheder vælger at slå sig ned i Danmark eller andre lande. Vi kan også se på internationale undersøgelser, at for amerikanske virksomheder betyder selskabsskatten mere end for andre virksomheder. Så der er forskellige parametre, man kigger på, når man er en stor virksomhed og vil slå sig ned i et land, og det må vi selvfølgelig også forholde os til i Danmark. Derfor handler det om at skabe nogle gode rammebetingelser helt overordnet.

Kl. 14:39

Formanden :

Hr. Martin Geertsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Martin Geertsen (V):

Jeg forstår, at regeringen i sin egen selvforståelse er gået reformamok, og jeg kunne jo forestille mig, at det var noget, både hr. Jonas Dahl og partifæller glædede sig over, altså at man har den tilgang til dansk politik. Der kunne jeg jo godt tænke mig at vide, om man vil fortsætte den amokrus også fremadrettet, og mere specifikt, om hr. Jonas Dahl er enig med økonomi- og indenrigsministeren i, at et af de reformtiltag, som man jo kunne tage fat på, når man er færdig med glæde sig over, at man er gået reformamok, var beskæftigelsesindsatsen. Er hr. Jonas Dahl enig med økonomi- og indenrigsministeren i, at det var et sted at tage fat?

Kl. 14:40

Formanden :

Ordføreren.

Jonas Dahl (SF):

Jeg troede ikke, at det var nogen hemmelighed, men det er det så åbenbart for hr. Martin Geertsen, at regeringen sådan set har sat et arbejde i gang med Carsten Koch i spidsen, hvor man er ved at se på hele beskæftigelsesindsatsen. Og det er selvfølgelig med det udgangspunkt, at man måske kan se på, om man kan gøre tingene på beskæftigelsesområdet lidt bedre end dengang, da Venstre sad ved magten.

Det er sådan, at vi bruger ca. 16 mia. kr. på beskæftigelsesindsatsen – give and take a little – og derfor tror jeg sådan set, at man kan se på, og det gælder i den offentlige sektor, om man kan bruge penge mere effektivt. Det arbejde har vi nu sat i gang på beskæftigelsesområdet. Jeg håber da også, at vi kan lande en reform om folkeskolen – det afhænger så lidt af hr. Martin Geertsens parti, altså om de vil være med til at se på det.

Kl. 14:40

Formanden :

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 14:40

Kl. 14:41

Martin Geertsen (V):

Det glæder mig jo, at hr. Jonas Dahl er enig med Venstre i, at den offentlige sektor rent faktisk kan køre længere på literen. Kunne hr. Jonas Dahl løfte sløret for, hvad man så kan bruge det provenu eller udkommet af den reform til, når man nu reformerer f.eks. beskæftigelsesindsatsen? Hvad står øverst på hr. Jonas Dahls dagsorden og ønskeliste i den forbindelse?

Kl. 14:41

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:41

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal huske at sende min ønskeliste, når jeg har fødselsdag, til hr. Martin Geertsen. Jeg vil også se frem til, hvad der så kommer retur.

Men når hr. Martin Geertsen henviser til at køre længere på literen, er forskellen jo på Venstre og regeringen, at Venstre siger, at man bare skal køre længere på literen, mens vi fra regeringens side har sagt, at vi ikke vil have nulvækst, men at vi faktisk skal bruge lidt mere på den offentlige sektor. Samtidig skal vi selvfølgelig se på, om vi kan gøre tingene mere intelligent rundt omkring.

Vi er ved at se på beskæftigelsesområdet. Det er baggrunden for, at regeringen har nedsat Carsten Koch-udvalget.

Kl. 14:42

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

Lars Barfoed (KF):

Tak for det. Jeg vil godt forfølge det der reformspor, for det synes jeg er vigtigt at diskutere. Det er jo glædeligt, hvis det er sådan, at Socialistisk Folkeparti også, efter at det er blevet et regeringsparti, erkender behovet for løbende reformer af det her samfund for at gøre Danmark til et konkurrencedygtigt samfund i den globaliserede verden, vi nu engang lever i. For det er jo, og det håber jeg at hr. Jonas Dahl er enig med mig i, de penge, der tjenes i landets virksomheder, som vi alle sammen skal leve af. Der skal bl.a. være et tilstrækkeligt arbejdsudbud, og vi kan se, at arbejdsudbuddet vil falde, hvis ikke vi gør noget ved det.

Er hr. Jonas Dahl i dag ikke glad for – vil jeg så spørge – at vi har fået gennemført tilbagetrækningsreformen, som Socialistisk Folke-

parti jo egentlig gik til valg på at sabotere? Men er det egentlig ikke godt, at vi har fået gennemført tilbagetrækningsreformen? For ellers ville det have set endnu mere udfordrende ud at gennemføre de reformer, der er nødvendige for at gøre Danmark til et konkurrencedygtigt samfund.

Kl. 14:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:43

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror, at det, der adskiller SF og mig selv fra spørgeren og den borgerlige blok helt generelt, er tilgangen til reformer. Jeg synes sådan set, at det, der er det interessante i forhold til reformer, er, hvad man kan på bagkanten af dem. Jeg har ikke den holdning, at vi bare skal have reformer for reformernes egen skyld. Det er godt, hvis vi kan lave nogle reformer, hvor vi bruger pengene klogere på noget, hvilket rent faktisk så kan styrke velfærden nogle andre steder til gavn for de borgere, som benytter sig af den danske velfærd, til gavn for kommende generationer og til gavn for de ældre, som er i vores samfund. Jeg er sådan set optaget af, at vi samlet set kan skabe et bedre velfærdssamfund, og hvis vi kan gøre det ved at bruge penge bedre forskellige steder og så i sidste ende styrke velfærden til gavn for vores ældre og vores unge, synes jeg, at det er det, der er det interessante. Det interessante må jo være målet.

Jeg er med på, at der er nogle, der er meget optaget af, at vi bare skal have reformer for reformernes egen skyld. Sådan har jeg det bare ikke. Jeg synes, at det interessante er, hvad der kommer ud af de reformer; hvad det er, vi kan gøre ved at prioritere midlerne til nogle andre steder, så vi rent faktisk kan gøre nogle ting og forandre nogle ting i Danmark og styrke vores velfærd, så vi også har et velfærdssamfund til de kommende generationer. Det må jeg sige var det, jeg var lidt bekymret for, da VKO havde magten. Jeg synes sådan set, at man var ved at køre velfærdssamfundet en smule i sænk.

Kl. 14:44

Formanden :

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 14:44

Lars Barfoed (KF):

Jeg forstår godt, at det kan være svært at høre, hvad der bliver spurgt om, når man står helt deroppe på talerstolen. Det kan jeg såmænd også selv have svært ved en gang imellem. Men nu spørger jeg alligevel en gang til: Var det ikke godt, at vi gennemførte tilbagetrækningsreformen, hvor vi næsten fik afskaffet efterlønnen? For det har jo skabt et meget mere sikkert fundament for den økonomiske politik i Danmark.

Kl. 14:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:45

Jonas Dahl (SF):

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at SF gik til valg på ikke at fastholde dagpenge- eller efterlønsreformen, som VKO havde vedtaget. Det synes jeg sådan set er en helt ærlig sag. Vi måtte også bare erkende efterfølgende, at der ikke var flertal for det. Vi havde nogle andre forslag. Det viste sig så, at dem var vi ikke i stand til at få gennemført. Sådan er politik, det er jo det muliges kunst. Jeg synes stadig væk, at vi havde fremlagt en god plan inden valget. Den var der ikke flertal for at gennemføre, og det har vi selvfølgelig forholdt os til.

- Kl. 14:45 **Formanden :**
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.
- Kl. 14:45 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 14:45 **Frank Aaen (EL):**
Tak. Ordføreren sagde i sin besvarelse med ord og med tal en hel del om at skabe beskæftigelse, og det er vi jo glade for og tilfredse med, for det er et af de afgørende spørgsmål, vi har. Problemet er jo bare, at der ikke rigtig sker noget på det område. Altså, selv om der bliver nævnt forskellige initiativer, kan vi se af de prognoser, der ligger fra regeringen, og af de prognoser, som de økonomiske vismænd fremlagde i går, at det ikke rykker. Beskæftigelsen bliver ved med at ligge helt fladt. Til gengæld har vi jo hørt, at EU har lempet de stramme krav til dansk økonomi, de har haft tidligere, og at de dermed inden for EU's regler giver et rum for at kunne skabe mere beskæftigelse. Vi har set, at vismændene direkte anbefaler, at man bruger 12 mia. kr. til at sætte gang i økonomien.
Det får mig til at stille spørgsmålet: Hvad tænker SF om det? Vil SF være med til, at vi prøver at tage nogle nye initiativer, der for alvor kan give de arbejdsløse det, de allerhelst vil have, nemlig et arbejde?
- Kl. 14:46 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 14:46 **Jonas Dahl (SF):**
Jeg er meget enig i, at det, der er den store udfordring, er at få skabt beskæftigelse til de mange, der i dag er uden for arbejdsmarkedet, så derfor tror jeg også, at Enhedslisten og regeringen er enige et langt stykke hen ad vejen. Det, der er afgørende, er, at vi får skabt arbejdspladser, så det handler også om, hvordan vi får brugt de midler, vi har i statskassen, bedst muligt, således at vi får skabt de arbejdspladser.
Det er baggrunden for, at vi har taget en lang række initiativer, og Enhedslisten har været med i en stribe af dem. (*Formanden:* Der snakkes lidt for højt nede fra regeringsbænkene). Det er bl.a. baggrunden for, at regeringen har lavet en energiaftale med deltagelse af Enhedslisten, men når det kommer til diskussionen om henstillingen, så er det jo fuldstændig rigtigt, at den falder bort her med udgangen af 2013.
Det ændrer jo ikke noget ved, at der stadig væk er krav fra EU, som vi skal opfylde, og det, de jo netop siger fra vismændenes side, er, at man skal kunne blive enige om nogle ting i EU-regi, og hvis man kunne det, kunne det da være fint, men det skal jeg bare ikke stå her og påstå om man kan eller ikke kan. Det har jeg simpelt hen ikke kendskab til. Det må være noget, man klarer i EU-regi.
- Kl. 14:47 **Formanden :**
Hr. Frank Aaen... Der tales også lidt for højt nede fra det hjørne der (*refererer til Venstres bagerste rækker*).
Hr. Frank Aaen.
- Kl. 14:47 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 14:47 **Frank Aaen (EL):**
Det er altså en vildfarelse, som regeringen er ude i. Vismændene siger, at inden for de gældende EU-regler kan man bruge op mod 12 mia. kr. til at sætte gang i beskæftigelsen med. Så foreslår vismændene derudover – læg mærke til det »derudover« – at kan man i EU blive enige om, at flere lande må have lov til at gå ud over de eksisterende regler, synes de, at man skal gøre det. Men det er en helt klar anbefaling, og vi, der deltog i mødet med vismændene i går, kan alle sammen bekræfte det, at det er en helt klar opfattelse fra vismændenes side, at inden for de gældende regler kan man gøre det, hvis der er politisk vilje til det.
- Kl. 14:48 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 14:48 **Jonas Dahl (SF):**
Vismændene skriver også i rapporten, som jeg nu har fundet frem, og jeg citerer:
»Det mest hensigtsmæssige vil være, om EU besluttede at tillade lande med grundliggende sunde offentlige finanser at fravige kravene til den strukturelle saldo.« – og fortsætter med – »Finanspolitikken bør ikke lempes, hvis der ikke kan opnås en fælles forståelse med EU.«
Det er om den ene del af det.
Så er der den anden del, som så går på at lempe saldokravet fra 0,5 pct. til de her 0,75 pct., som vi har besluttet det skal være i Danmark. Vi har jo lavet en budgetlov i Danmark, og den har vi selvfølgelig også fra regeringens side tænkt os at overholde fuldt ud.
- Kl. 14:49 **Formanden :**
Hr. Leif Mikkelsen, kort bemærkning.
- Kl. 14:49 **Leif Mikkelsen (LA):**
Tak for det. Det er jo efterhånden noget siden, at vi har oplevet et kådt og sprudlende SF, som i hr. Villy Søvndals velmagtsdage. Dengang kunne det sådan set godt lede tanken hen på, når man lukkede kreaturer på græs om foråret, så sprang de sprudlende rundt. Hvis det var for voldsomt, fik de grime på og blev tøjret, og man kan vist rolig sige, at SF har fået grime på og er blevet tøjret. Hvad blev der af de der store busreklamer om lavere buspriser? Der har jo været gyldne muligheder, og nu er den politiske ordfører jo altså også transportordfører, så det er værd at spørge, om det på det område er blevet lidt for trist nu at være SF'er, når det overhovedet ikke er lykkedes at komme i den retning, nærmere modsat. De er faktisk steget, så man kan rolig sige, at SF har fået grime på og er blevet tøjret. Så spørgsmålet bør måske lyde, om det er blevet for trist at være SF'er.
- Kl. 14:49 **Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 14:50 **Jonas Dahl (SF):**
Nej, jeg synes stadig væk, at det er sjovt at være SF'er, men der er plads til flere, så hr. Leif Mikkelsen skal da være hjertelig velkommen, hvis det er det, det drejer sig om. Det kan vi jo tage efterfølgende.
Jeg synes, at det, der er det interessante her, jo er, hvad vi har gjort på transportområdet, og lad os gerne dvæle lidt ved det, for det er jo sådan set interessant. Det er ikke mere end et par måneder siden, at regeringen foreslog, at vi tog fat på Togfonden DK, som sådan set løfter hele den kollektive trafik i Danmark, elektrificerer jernbanenettet nord for Fredericia, som af en eller anden mærkværdig grund er blevet negligeret i rigtig, rigtig mange år. Nu har vi muligheden for at få en elektrificering for højhastighedstog, således at vi kan komme fra Aarhus, hvor jeg bor, til København på 2 timer. Jeg skal hilse og sige, at det i den grad ville få smilet frem hos mig, hvis det kan lykkes i min levetid. Det synes jeg sådan set er positivt.

Så har vi faktisk også i forhold til den der diskussion om busreklamerne sænket priserne i den kollektive trafik med 20 pct. uden for myldretiden. Det synes jeg også er et skridt i den rigtige retning, når man ser på, hvordan det gik med billetpriserne under de borgerlige i sin tid. Jeg ville da gerne have været endnu længere ned, men vi må også bare erkende, at den indtægt, som skulle komme fra trængselsringen, ikke kom, og derfor kan vi selvfølgelig heller ikke bruge pengene.

Kl. 14:51

Formanden :

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 14:51

Leif Mikkelsen (LA):

Nu kom der jo altså en milliard kroner om året fra trængselsringen, som ikke blev gennemført. Der er kommet 27 mia. kr., i hvert fald ifølge regeringens beregninger, selv om de måske er luftige, og ikke ét ord har vi hørt fra SF om, at man gerne vil indfri det, man lovede før valget. Nej, man bryster sig også i dag af, at nu skal vi have time-drift osv. Hvordan kan det være, at SF fuldstændig har ændret stemmeføring, efter man har fået grime på og er blevet tøjret? Det er jo virkelighedens verden, og det er jo sandheden, for priserne er steget 3,1 pct. i det første år, 3,5 pct. her i andet år. Det er virkeligheden, det diametralt modsatte af SF's politik. Det er bare sådan for at få det billede frem, at der ikke er ret meget ræson i det, i forhold til hvad man plejer at sige – blot sådan for vælgernes opmærksomheds skyld.

Kl. 14:51

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:51

Jonas Dahl (SF):

Jeg skal ikke kunne sige, om hr. Leif Mikkelsen har vat i ørerne eller ikke hørt efter, men det, der jo sådan set er, er, at vi faktisk har sænket priserne i den kollektive trafik uden for myldretiden med 20 pct. Jeg synes, at det er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Og så har vi fremlagt et udspil i forhold til Togfonden DK. Det skal vi ud at finde flertal for, og jeg håber da sådan set også, at Liberal Alliance kan se fornuften i rent faktisk at lade nogle af olieselskaberne betale det samme som Mærsk i skat og så få styrket den kollektive trafik, få timedrift mellem de større byer, få opgraderet den kollektive trafik, noget, som vi i den grad trænger til. Jeg synes, det er en kæmpesj, også for SF og hele regeringen.

Kl. 14:52

Formanden :

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 14:52

Peter Skaarup (DF):

I de her dage behandler Folketinget jo den såkaldte offentlighedslov, men måske skulle man i virkeligheden kalde den lukkethedsloven, fordi den i virkeligheden lukker nogle helt basale dele af vores lovgivningsproces ned med det resultat, at det bliver sværere for borgerne, sværere for offentligheden, at få indsigt i, hvad der foregår. I Dansk Folkeparti undrer vi os meget over, at SF, der har stolte traditioner med hensyn til åbenhed i forvaltningen, kan gå ind for det.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvordan det kan være, at SF er at finde på det hold, der i øjeblikket prøver at bosse den her sag igennem Folketinget, selv om rigtig mange advarer imod konsekvenserne af det, der foregår. Jeg kunne selvfølgelig også godt tænke mig at høre SF's politiske ordfører, om SF kan gøre os lidt klogere på, hvor det er, at det er et kæmpeproblem i dag, at man har offentlighed

i forvaltningen på det her område. Vores justitsminister kunne ikke svare på det, men det kan være, at SF kan gøre os klogere.

Kl. 14:53

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:53

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, at det, der er det interessante i den her diskussion om offentlighedsloven – som jeg blankt erkender at jeg godt nok også synes er kørt op i en spids i stedet for at holde diskussionen saglig – er det, professor Eva Smith, som har været ude at give et ret nøgternt indblik i det her, har sagt. Hun har sagt, at man som minister, med alle de styrelser, der nu er blevet bygget op ad åre, også nogle gange har behov for at få noget vejledning af sit embedsapparat, har behov for at kunne få nogle indspark fra sine styrelser og rent faktisk kunne forvalte det, uden at det nødvendigvis alt sammen skal åbnes op lige med det første, fordi det er et led i en politisk beslutningsproces, som ministeren i sidste ende skal have en indsigt i. Det synes jeg sådan set er en ærlig sag.

Det, jeg også synes er interessant, er, at der jo faktisk er 26 punkter, hvor der bliver åbnet op, så når man siger, at det her ene og alene drejer sig om at lukke det hele ned, så passer det jo simpelt hen ikke. Så kan vi godt diskutere § 24 og § 27, tror jeg det drejer sig om, men jeg synes altså også, at der er nogle gode argumenter for rent faktisk at gøre det, som et flertal i Folketinget så også lægger op til.

Kl. 14:54

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:54

Peter Skaarup (DF):

Undskyld, men det er jo total udenomssnak. De punkter, som hr. Jonas Dahl nævner her, er jo for længst blevet gennemhullet af medierne, der har set på hvert enkelt punkt og med lidt god vilje måske har fundet et par enkelte punkter, der gav nogle forbedringer i forhold til den nuværende situation. Men det, der står tilbage, er, at vi får en lukket beslutningsproces i forbindelse med dele af vores folkestyre. Og det, der også står tilbage, er et SF, der før valget, hvor vi havde en anden regering, var vilde modstandere af det her, men som nu er tilhænger af det. Hvad skyldes det skifte?

Kl. 14:55

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:55

Jonas Dahl (SF):

Vi kan godt vende tilbage til en diskussion om, hvad SF sagde før valget – det er der i øvrigt sagt en lang række ting om, og det blev også diskuteret ganske grundigt inden valget. Men jeg synes, at det, der er det interessante, er, at der er en række steder, hvor man rent faktisk øger offentlighedens indsigt; det er der i de her 26 punkter. Så synes jeg også, det er rimeligt at sige, at der også er behov for, at en minister kan have et fortroligt rum, og jeg synes sådan set, at der findes masser eksempler, hvor det er sund fornuft. Så jeg synes sådan set, det er fornuftigt, at vi nu får gennemført den her offentlighedslov, og jeg håber da, at Dansk Folkeparti i sidste ende vil bakke op om det.

Kl. 14:55

Formanden :

Fru Merete Riisager, kort bemærkning.

Merete Riisager (LA):

Tak. I den skolereform, der i øjeblikket diskuteres, ligger der på bordet til de små børn 30 undervisningstimer om ugen. Jeg har ikke hørt nogen af forligspartierne anfægte det, på trods af at forskningen viser, at man ikke bare kan lægge et par timer mere på om eftermiddagen og så regne med, at det giver øget faglighed.

Nu er der så en række pædagogiske organisationer og forældreorganisationer, der er gået sammen for at sige, at det her vil betyde et dødsstød til de fritidstilbud, som ligger til de små børn om eftermiddagen, bl.a. de meget populære fritidshjem, vi har i København, som har nogle rigtig gode pædagogiske tilbud til børnene. Hvad vil ordføreren sige til de forældre, som mener, at den reform, der ligger på bordet, fuldstændig vil ødelægge deres mulighed for at vælge et godt pædagogisk tilbud om eftermiddagen til deres børn?

Kl. 14:55

Kl. 14:56

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:56

Jonas Dahl (SF):

Jeg er sådan set optaget af, at vi får en folkeskole, som gør, at flere har de basale kompetencer, når de forlader folkeskolen, kan læse, regne og skrive. Jeg synes bare, at man må sige, at der i dag er – lad os bare sige det sådan – plads til noget forbedring. Det er sådan set det, jeg er optaget af. Så bider jeg i øvrigt også mærke i, at Dansk Idrætsforbund har været ude at sige, at de sagtens kan se sig selv i det her med hensyn til, at de måske kunne blive inddraget i den ene eller den anden form. Det synes jeg sådan set også er interessant, men nu er man jo i gang med nogle forhandlinger forskellige partier imellem ovre hos undervisningsministeren, og jeg vil ikke stå og kloge mig på status i det, for der er som sagt en forhandlingsproces, og det synes jeg også at man skal respektere.

Kl. 14:57

Formanden :

Fru Merete Riisager.

Kl. 14:57

Merete Riisager (LA):

Ja. Men nu kan de her forældre jo ikke gøre så meget, hvis forligspartierne lige pludselig kommer ud af lokalet med 30 timers skema-lagt uge under armen. Forskningen siger, at det ikke gør børnene dygtigere. Der er altså tale om en form for opbevaring i 30 timer, som jo for mange voksne er en hel arbejdsuge, og nu kommer pædagogerne og forældrene og siger, at det her vil ødelægge fritidshjemmene, altså det frivillige pædagogiske tilbud, som familier kan vælge til om eftermiddagen. Nu ved jeg godt, at idrætslivet måske ser nogle muligheder i det, men hvad vil ordføreren sige til forældrene?

Kl. 14:58

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:58

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er trist, hvis Liberal Alliance har den holdning til det, at det er opbevaring, der foregår i den danske folkeskole sådan en 30-37 timer om ugen. Det var faktisk det, der blev sagt. Det synes jeg ærlig talt er en trist tilgang til det. Jeg har et udgangspunkt, der hedder, at man i den danske folkeskole skal lære noget, at man skal få nogle kompetencer, så man kan komme videre i livet. Jeg er sådan set optaget af, at de 15-20 pct., der i dag ikke har de tilstrækkelige kompetencer efter folkeskolen, får bygget de kompetencer på, så de

kan klare sig og bidrage til samfundet. Det er sådan set det helt centrale. Så må jeg ærligt indrømme, at jeg ikke går helt så meget op i, om en eller anden så kan gå til den ene eller den anden aktivitet, jeg er optaget af de 15-20 pct., som i dag ikke har tilstrækkelige kompetencer.

Kl. 14:59

Formanden :

Fru Vivi Kier for en kort bemærkning.

Kl. 14:59

Vivi Kier (KF):

Jeg vil gerne fortsætte i rækken af spørgsmål omkring folkeskolen. Og lad mig så bare lige sige, at jeg tidligere hørte, at nogle af regeringspartierne ordførere havde været ude at sige, at det er oppositionen, som trækker forhandlingerne i langdrag. Det kan jeg på det klareste afvise at det er.

Men jeg vil gerne spørge: Når nu vi er enige om, at folkeskolen har brug for et fagligt løft, synes Socialistisk Folkeparti så ikke, det er rimeligt, at vi siger, at elever, der forlader folkeskolen i 9. klasse, fremover skal bestå folkeskolens afgangsprøve med karakteren 2 i dansk og matematik? Det er et lille enkelt spørgsmål, der kan besvares med ja eller nej.

Kl. 14:59

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 14:59

Jonas Dahl (SF):

Jeg ved jo, at fru Vivi Kier deltager i de forhandlinger, der foregår, og jeg synes, det vil være fint, hvis fru Vivi Kier vil tage diskussionen op der. Jeg vil ikke stå og svare vedrørende et element, som er et led i de forhandlinger. Fru Vivi Kier ved lige så godt som jeg, at det er noget af det, der er et ønske fra nogle partier, og det er der så en drøftelse om i den forligskreds, der er, og hvor man forhandler på nuværende tidspunkt. Jeg har sådan set respekt for, at de forhandlinger pågår, og derfor synes jeg også, det er rimeligt at henvise til dem.

Kl. 15:00

Formanden :

Fru Vivi Kier.

Kl. 15:00

Vivi Kier (KF):

Jeg havde nu egentlig forventet, at Socialistisk Folkeparti bare havde en holdning. En ting er, at vi skal diskutere ved forhandlingsbordet, men en holdning har man så heller ikke her.

Så vil jeg gå ind på et helt andet og også aktuelt emne, som er kommet i den her uge, og det er forældreoplysning. Da den tidligere regering indførte forældreoplysning, blev der godt nok fra Socialistisk Folkepartis side svovlet og turneret og skældt ud, og nu kan jeg forstå, at det går man varmt og hjerteligt ind for. Kan SF forklare, hvorfor man også på det her område har skiftet holdning fra før valget til nu?

Kl. 15:00

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:00

Jonas Dahl (SF):

Så tror jeg, fru Vivi Kier ikke har fulgt med i det sidste par dages politiske debat. Altså, SF har været meget klart ude at sige, at vi ikke er vilde med forældreoplysning, og jeg synes sådan set, at det, der er det afgørende, er: Hvad er det for en pædagogisk indsats, vi kan gøre i

forhold til de familier, hvor der er nogle unge, som er utilpassede eller laver kriminalitet? Der er et kæmpe problem, og det er jeg meget enig i at vi skal håndtere, men når man siger, at SF render rundt med hænderne oppe over hovedet og jubler over forældreplæg, så tror jeg ikke, man har fulgt med i debatten. Beklager.

Kl. 15:01

Formanden :

Fru Inger Støjberg for en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Inger Støjberg (V):

Når man ser på regeringen udefra, kan det jo være lidt ligesom at være med i et feltstudie af dysfunktionelle familier, og når man hører svaret på fru Vivi Kiers udmærkede spørgsmål om forældreplæg, må man jo bare sige, at det ligger i forlængelse af det. Jeg har lidt svært ved at forstå, hvordan regeringen kan mene, at man skal bruge forældreplæg, når man hører ordføreren her i dag sige, at det mener SF ikke. Det kunne jeg godt tænke mig at få uddybet.

Kl. 15:02

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:02

Jonas Dahl (SF):

Til det om dysfunktionelle familier: Jeg har desværre ikke erfaringer med det. Jeg synes, at jeg har et ret godt forhold til dem. Jeg skal så ikke kunne sige, hvordan det er, når vi nu har tre kvinder i familien, og hvad det giver af familiekonstruktioner. Det skal jeg ikke kloge mig på. Men nu har vi jo altid været tolerante i den røde blok – også i forhold til at tillade folk af samme køn det ene og det andet. Så jeg glæder mig sådan set over det forhold, at vi har de tre kvinder i familien.

I forhold til det om forældreplæg er det jo allerede i dag en mulighed. Det ved fru Inger Støjberg jo udmærket godt. Det er jo noget, man kan gøre i dag. Der er nogle kommuner, der har nogle tvivlsomme erfaringer med det. Jeg er sådan set optaget af, hvad vi kan gøre for de kriminelle, der havner i den her løbebane, og hvad vi kan gøre for at give forældrene nogle kompetencer, så vi kan hjælpe de unge ud af det. Det, der er det afgørende, er jo, at vi undgår, at de unge mennesker begår kriminalitet og rent faktisk får en uheldig løbebane, så de aldrig bliver en del af vores samfund. Det er jo det, vi skal have sat en stopper for. Og man kan allerede i dag benytte sig af forældreplæg. Jeg synes, at der også er nogle udfordringer ved det. Det står jeg da gerne ved.

Kl. 15:03

Formanden :

Fru Inger Støjberg.

Kl. 15:03

Inger Støjberg (V):

Nu var det sådan set ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvordan SF stiller sig til forældreplæg. Hvis det nu kom til afstemning i Folketingssalen i dag, ville SF så stemme ja eller nej til et forældreplæg, fuldstændig ligesom det er indført og blev indført i vores regeringstid? Det er ingen hemmelighed, at jeg synes, forældreplæg er et godt redskab. Men ville SF stemme for eller imod, hvis spørgsmålet om forældreplæg kom til afstemning i Folketingssalen i dag?

Kl. 15:03

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:03

Jonas Dahl (SF):

Det er mig bekendt allerede noget, man kan i dag, og jeg vil da gerne sige, at jeg ikke er vild med forældreplæg. Men det kan faktisk også godt være, at det i nogle enkelte tilfælde har en positiv effekt. Det synes jeg da sådan set også at man skal forholde sig åbent til. Det må være en konkret vurdering fra kommunens side. Det er jo sådan set også det, det er i den nuværende situation. Jeg synes sådan set, det er fuldstændig fornuftigt, at man konkret vurderer, om det at have en økonomisk sanktion i sidste ende har en effekt for den givne familie. Det må være op til sagsbehandleren og den enkelte kommune, som er dem, der i sidste ende træffer den afgørelse.

Kl. 15:04

Formanden :

Fru Pernille Skipper for en kort bemærkning.

Kl. 15:04

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at følge op på det, der kom fra Dansk Folkepartis ordfører. For jeg kunne jo forstå på SF's ordfører, at når det kommer til offentlighedsloven, er det rigtigt nok, at SF mente noget andet før valget, og at da den daværende VK-regering fremlagde en offentlighedslov, som var magen til den, som vi behandler i Folketinget for tiden, var SF imod. Så langt så godt, det er vi enige om.

Det, der jo også er sket, men dog efter valget, er, at SF har holdt et landsmøde, hvor SF's medlemmer vedtog, at de var skeptiske over for forslaget til en ny offentlighedslov. I en udtalelse tager de konkret fat i nogle af de kritiserede elementer og slutter af med:

»SF støtter alle skridt i retning af mere åbenhed, og vil arbejde for at fjerne de dele som indskrænker demokratiet«.

De dele er jo også listet op i debatten.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge SF's ordfører: Hvad har man i regeringen gjort på baggrund af det? Har man taget diskussionen, eller har man fuldstændig ignoreret medlemmernes vedtagelse?

Kl. 15:05

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:05

Jonas Dahl (SF):

Jamen jeg synes, at det, der er det interessante – det var også det, jeg svarede hr. Peter Skaarup – er, at der er nogle forbedringer i den her offentlighedslov, og så er der også nogle udfordringer i forhold til to dele af den.

Jeg er sådan set glad for, at vi nu får en evaluering af de elementer, og så må det jo netop også være op til journalister og andre at bidrage til, at man rent faktisk får en saglig debat i forhold til den evaluering, som skal pågå. Men jeg synes, det er rigtigt at præcisere ministerbetjeningsdelen, og det er jo sådan set det, man gør med det her.

Kl. 15:05

Formanden :

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:05

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan godt høre, at der bliver sagt, at der er en hel masse forbedringer i den. Jeg tror også, at de fleste, der har fulgt nogenlunde med og går op i det, har set, at de 26 såkaldte forbedringer faktisk på ingen måde øger åbenheden, men er nogle tekniske justeringer. Men fred være med det, hvis man går meget op i det i SF.

Det, jeg spurgte om, var, hvad regeringen har gjort på baggrund af SF's landsmødevedtagelse, hvor det altså blev vedtaget, at man vil arbejde for at fjerne de elementer, der indskrænker åbenheden. Har regeringen gjort noget, eller er SF-medlemmerne blevet ignoreret?

Kl. 15:06

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:06

Jonas Dahl (SF):

Jeg er glad for den store interesse for SF's landsmøder. Og jeg er glad for, at vi får den evaluering. Det er jo sådan set noget, der er kommet ind. Det har ordføreren sikkert også bemærket. Jeg synes sådan set, det er rigtigt. Jeg synes, det er en god offentlighedslov, og derfor har jeg selvfølgelig også tænkt mig at stemme for den.

I forhold til en diskussion om, hvad SF's medlemmer beslutter på et landsmøde i SF, vil jeg selvfølgelig gerne diskutere det med SF's medlemmer, men jeg synes måske ikke, det er noget, jeg behøver at diskutere med Enhedslisten her, men al ære og respekt for det.

Jeg synes faktisk, der er nogle forbedringer i forhold til at få den evaluering, som nu er en del af lovforslaget.

Kl. 15:07

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Tak for det, formand. Jeg blev så glad, da hr. Jonas Dahl startede med at fortælle om, hvad SF vil, og hvad SF efter hr. Jonas Dahls opfattelse har bedrevet det seneste års tid, men så kom det så til at handle om Venstre. Vi fylder også meget på utrolig mange områder, så det kan jeg jo ikke beklage mig over. Men i forbindelse med skattereformen sagde SF's formand, at vi må se på, hvordan vi kan rette op på noget af det, som skattereformen ikke svarer på, og at det handler om at forsøge at mindske den ulighed, der kommer. Kan hr. Jonas Dahl løfte noget af sløret for, hvad det er for initiativer, man konkret vil tage for at mindske den ulighed, som angivelig vil opstå?

Kl. 15:07

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:07

Jonas Dahl (SF):

Det handler jo bl.a. om at få skabt beskæftigelse for de mange ledige, der desværre er ledige i dag. Det er jo et ansvar, som jeg vil sige jeg ville have ønsket Venstre havde påtaget sig bare en smule af, men det har de så heller ikke. Det er også det, debatten har drejet sig om i dag, nemlig at Venstre ikke har leveret et eneste konkret svar på, hvad det er, Venstre vil. Jeg kan da godt forstå, at man sidder og smiler dernede, for nu lykkedes det så at komme igennem en hel times debat tidligere på dagen uden at svare på et eneste spørgsmål om, hvad man konkret vil. Man siger bare, at man vil noget mere, at man vil nogle reformer, men man kunne ikke levere et eneste konkret svar.

Jeg synes sådan set, regeringen leverer konkrete svar, og jeg tror sådan set, at det, de, der i dag er faldet ud af beskæftigelsessystemet eller ikke er i arbejde i dag, gerne vil, er at have et arbejde, og det er det, regeringen har sat i højsædet. Når vi nu laver den her løsning på dagpengeområdet med en arbejdsmarkedsydelse, så er et element i det netop også uddannelsesdelen, altså at vi får løftet nogle af de her menneskers uddannelseskompetencer, således at vi kan få skabt plads til dem på arbejdsmarkedet. Jeg er sådan set optaget af, at vi

netop får nogle af de folk ind på arbejdsmarkedet i stedet for at holde dem ude, som vi nogle gange har mistænkt Venstre for.

Kl. 15:09

Formanden :

Hr. Jakob Ellemann-Jensen.

Kl. 15:09

Jakob Ellemann-Jensen (V):

Jeg tror, at hr. Jonas Dahl enten ikke hørte eller ikke forstod mit spørgsmål. Der blev i hvert fald svaret på noget andet. Hvilke initiativer vil man konkret tage, f.eks. i forbindelse med finansloven, for at rette op på de uligheder, som skattereformen giver? Når jeg spørger, er det jo, fordi vi har et vist behov for at have en nogenlunde vished, fasthed, sikker kurs i forhold til Danmarks skattepolitik, så man som virksomhed og som borger er nogenlunde klar over, hvad der kommer til at gælde fremover. Så jeg ønskede ikke et svar på, hvad Venstre vil eller ikke vil, vi er ikke i regering lige nu, men det er hr. Jonas Dahls parti, SF.

Kl. 15:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:09

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes ærlig talt, at det er en smule komisk, at vi skal blive ved med de her søforklaringer fra Venstres side. Man kunne jo selv fortælle, hvad man ville. Jeg synes sådan set, at regeringen har lagt det meget klart frem, og det fremgik også af min tale: Vi har igangsat en lang række initiativer i forhold til klima-, energi- og miljøområdet; vi har igangsat en lang række ting i forhold til at få gang i væksten i Danmark, få styrket beskæftigelsen; vi tager hånd om dem, der falder ud af dagpengesystemet ved at have den nye dagpengeordning, vi fremlagde her for kort tid siden.

Jeg synes sådan set, at regeringen har strøet om sig med initiativer, som rent faktisk tager hånd om den situation, vi er i i Danmark. Vi er i krise, men jeg synes faktisk, regeringen håndterer den og har et fokus på at komme ud af den her krise fremadrettet ved at skabe vækst, ved at skabe beskæftigelse. Jeg ville ønske, jeg kunne sige, at Venstre havde det samme bud.

Kl. 15:10

Formanden :

Hr. Henrik Høegh for en kort bemærkning.

Kl. 15:10

Henrik Høegh (V):

Tak, hr. formand. En afslutningsdebat er jo tiden, hvor man gør status og samtidig ser frem, og det vil mine to spørgsmål dreje sig om.

Det ene drejer sig sådan lidt om SF som parti, og der må vi jo konstatere, at det, som man egentlig gik til valg på, nemlig 40 pct. billigere busbilletter, en ny millionærskat og en betalingsring, blev afløst af skattelettelse, kontanthjælpsreform og SU-reform. Det synes vi er meget fornuftigt, men jeg kunne godt tænke mig at høre: Hvordan lever SF med det som parti?

Kl. 15:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:11

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, det er fantastisk at være en del af regeringen, som rent faktisk har fremlagt stribevis af offensive tiltag. Det er jo sågar sådan, at nu er pressen nærmest begyndt at skrive om, hvor meget poli-

tik regeringen har fået gennemført, og at den måske skal have et nyt regeringsgrundlag, fordi det går så stærkt i regeringen. Det synes jeg da sådan set er en lidt komisk historie.

Men jeg synes, at det, der er det afgørende, sådan set er, at vi leverer løsninger. Vi har taget fat i forhold til uligheden på sundhedsområdet skabt af Venstre; vi har taget fat i forhold til at skabe en position, hvor Danmark nu bliver omtalt som verdens mest grønne nation – på trods af det, man præsterede i Venstre.

Jeg synes sådan set, at regeringen ruller initiativer ud, som netop siger, at vi rent faktisk tager hånd om de udfordringer, der er, og at vi netop leverer nogle socialistiske og nogle solidariske løsninger på de udfordringer, vi står over for i samfundet. Derfor er jeg sådan set stolt over at være med i en regering, som rent faktisk leverer så mange løsninger, på trods af at vi befinder os i en svær krisetid. Og vi leverer oven i købet løsningen til, at vi rent faktisk kan få skabt vækst og arbejdspladser, både nu og når vi kommer på den anden side af krisen.

Jeg synes sådan set, at der er grund til stolthed, og jeg kan godt forstå, at man er lidt ærgerlig over, at det nu er den røde blok, der sidder på magten.

Kl. 15:12

Formanden :

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 15:12

Henrik Høegh (V):

[Lyddudfald] ... de her valgløfter har SF fået ny formand. SF har fået ny politisk ordfører – tillykke med det – og nogle folketingsmedlemmer har forladt SF.

På den baggrund kunne jeg tænke mig at stille et spørgsmålet om fremtiden og spørge ordføreren: Kan SF holde til at blive i den her regering indtil næste valg?

Kl. 15:12

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:12

Jonas Dahl (SF):

Jeg kan da i hvert fald tælle. Det er rigtigt, at der er et medlem, der har forladt SF – et medlem af folketingsgruppen, desværre – som er gået over til et andet regeringsparti. Og tillykke med det til Socialdemokratiet. Jeg synes sådan set, at det er lidt mærkeligt at skulle tage den diskussion.

Regeringens – hvad skal man sige? – situation er jo uantastet, og derfor vil jeg også sige, at regeringens flertal jo stadig væk står ved magt. Jeg kan da godt forstå, at man er ked af det i Venstre.

Men for lige at holde fast i en enkelt ting: Mandag Morgen lavede jo en lille undersøgelse af S og SF's valgkampsløfter, og der nåede man frem til, at vi sådan set havde fået indskrevet 270 ud af 315 punkter i regeringsgrundlaget. Det er da sådan set meget godt gået, er det ikke?

Kl. 15:13

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 15:13

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak for det, hr. formand. Jeg vil gerne kvittere for, at hr. Jonas Dahl var inde på rigtig mange gode ting i sin ordførertale: miljø, erhverv, jobskabelse til unge mennesker, sundhedsforebyggende tiltag og alt muligt andet.

Men noget, som ikke kom igennem i ordførertalen, var hele udviklingen af den danske asyllovgivning. Hvis man kigger på, hvordan det er gået med antallet af asylansøgere i Danmark, kan man se, at fra 2011 og til nu, hvor vi har fået estimater for 2013, er der sket en fordobling af antallet af asylansøgere, så det nu i år ser ud til at runde 7.600, hvoraf mange jo får asyl og dermed også kan få familiesammenføring osv. efterfølgende.

Det er klart, at det koster rigtig, rigtig mange penge for det danske samfund, og det betyder jo også, at vi i en periode som nu, hvor vi gerne skal bevare den velfærd, vi har, og sådan set kun har vækst at finansiere det med, har meget svært ved at finansiere den velfærd, vi har, hvis vi ikke har vækst i Danmark. Når udlændingeområdet koster flere og flere penge, hvad ønsker SF så, vi skal gøre? Skal vi lave nogle besparelser, som vi gør i dag, eller vil man være med til at kigge på nogle begrænsninger på antallet af asylansøgere?

Kl. 15:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:14

Jonas Dahl (SF):

Jeg tror ikke, at antallet af asylansøgere afhænger af, om der er grænsebomme eller ej. Det afhænger af, at vi har nogle internationale konflikter, som selvfølgelig har en betydning for, om folk flygter fra deres hjemland af den ene eller anden grund. Jeg kan godt forstå, at der er nogle mennesker, der forlader Syrien i den nuværende situation. Det kræver bare, at man tænder for fjernsynet for at forstå det. Jeg synes da, at det er en ulykkelig situation, at der er nogle, der ser sig nødsaget til at forlade deres land. Jeg tror sådan set heller ikke, det er ønsket, men hvis der er risiko for at blive skudt sønder og sammen, forstår jeg sådan set godt dem, der træffer det valg.

Men det her dækker egentlig over, at manovre i Dansk Folkeparti er lidt ked af, at det er lykkedes regeringen ikke bare sammen med Enhedslisten, men sådan set også sammen med Liberal Alliance, at få sat en lidt ny kurs på det her område. Det kan jeg godt forstå man er lidt småfornærmet over, men sandheden er, at det ikke længere er en del af finanslovsaftalen, og at vi rent faktisk er nået dertil, hvor vi får skabt en god udlændingepolitik i Danmark. Vi har sådan set ført den tilbage til det niveau, den var på i 2009. Så er der ikke længere grænsebomme at beklage sig over. Det synes jeg faktisk er en god ting.

Kl. 15:15

Formanden :

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:15

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg taler ikke så meget om grænsebomme. Jeg taler om fjernelse af starthjælp, kontanthjælpsloft, pointsystemer, og nu er reglerne for, hvordan man kan få dansk statsborgerskab, også blevet ændret så sent som i sidste uge. Så man har jo ændret omfattende på den måde, tilgangen af udlændinge til Danmark tackles på. Det er bare sådan, at når der lige pludselig kommer måske 4.000 flere asylansøgere om året til Danmark, medfører det, om vi kan lide det eller ej, en stigning i social udgift. Det er der, jeg spørger ordføreren om, hvor mange udlændinge vi egentlig har plads til, inden selv SF vil se på det?

Kl. 15:16

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:16

Jonas Dahl (SF):

Det er netop derfor, vi har taget fat på den udfordring, det er at hjælpe nogle hjem. Når krigen i givet fald er slut, gælder det om at give en økonomisk håndsrækning. Det har vi faktisk også gjort fra regeringens side. Vi gør faktisk noget for at hjælpe folk tilbage, så de kan være med til at genopbygge deres hjemland, når konflikten er slut. Det er sådan set det, der er det afgørende, og derfor handler det om at give dem nogle fornuftige forhold, mens de er i Danmark, men også om at hjælpe dem tilbage, så de kan bidrage i deres hjemland med at genopbygge landet. Det synes jeg sådan set er det helt rigtige gøre, og det er sådan set også det, regeringen har gjort.

Kl. 15:16

Formanden :

Den sidste for korte bemærkninger er hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 15:17

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Når man sidder og følger debatten og Socialistisk Folkepartis ordfører, forstår man jo mere og mere, hvorfor folk er overraskede udeomkring, når man er til møder, for hver gang man spørger regeringen om noget, får man at vide: Det kom bag på os. Det er ligegyldigt, om det er økonomiens tilstand, hvor man ikke kunne give alt det, man lovede før valget – og når man så efter valget fandt ud af, at det kunne man ikke alligevel, sagde man: Hovsa. Man sagde, at man ville sænke billetpriserne – det fik vi jo at vide – med de store procentsatser, som man lovede. Så opdager man først efter valget, at det kan man ikke, og så siger man: Hovsa.

Nu er vi så kommet, kan vi høre, til dagpengene. Og det er kommet helt bag på regeringen, at man mener, at indfasningen var for hård. Jamen det vidste man da allerede, dengang man overtog det. Der er da intet sket, hvor Socialistisk Folkeparti og regeringen ikke kunne have vidst, at sådan var det. Og alligevel kommer man så her til sidst og siger: Hovsa, det kom bag på os. Så alt kommer bag på en. Det ender med, at man vil kunne konstatere, at vi har en hovsaregering, fordi alt kommer bag på den.

Nu får hr. Jonas Dahl chancen for at sige i forhold til de 4.000-6.000, der falder uden for dagpengereformen, hvad SF's holdning er til den reelle dagpengeperiodelængde, så vi ved, hvor vi har i hvert fald SF, når vi ikke ved, hvor vi har regeringen.

Kl. 15:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:18

Jonas Dahl (SF):

Jeg er meget, meget glad for det spørgsmål, for det er dog den største selverkendelse, vi har fået i dag, at man nu har en Venstremand, som siger, at det er selverkendelse, at det var en for hurtig indfasning. Det var faktisk det, hr. Hans Christian Schmidt stod og sagde, og det vil jeg gerne kvittere for. Det er trods alt det meste, vi har hørt fra Venstre i den sag i meget, meget lang tid.

Regeringen håndterede jo faktisk det her fra starten af. Man lavede en midlertidig forlængelse først. Så lavede man en anden midlertidig forlængelse. Så lavede man akutjobløsningsen for at tage hånd om det. Og nu har man så lavet den seneste dagpengeløsning og nedsat en dagpengekommission.

Så at komme og sige, at regeringen ikke har håndteret det her, er simpelt hen vås. Men sandheden er jo, at Venstre ikke ved, hvilket ben de skal stå på. Sandheden er jo, at Venstre ikke har haft ét eneste bud på, hvad der skal ske i forhold til de 30.000 mennesker, som stod til at miste dagpengene. Der skyder Venstre nu retur og siger:

Hvad så med dem, der alligevel falder ud? Ja, hvad så med dem? Det handler om at skabe beskæftigelse, men vi tager faktisk hånd om hovedparten af de 30.000, der står til at falde ud, modsat Venstre, som har meddelt, at de stemmer nej – på trods af at vi nu kan høre en Venstremand sige, at det er en selverkendelse, at det blev for hurtigt indfaset. Jeg siger velkommen i klubben!

Kl. 15:19

Formanden :

Hr. Hans Christian Schmidt.

Kl. 15:19

Hans Christian Schmidt (V):

Man kan godt mærke, at man ramte rigtigt, når man hører stemmeføringen fra hr. Jonas Dahl. Den var lidt aggressiv nu, for det var alligevel irriterende.

Men det, jeg må sige til hr. Jonas Dahl, er jo, at jeg ikke har sagt noget om, hvad vi har ment. Indtil nu koncentrerer vi os om, hvad hr. Jonas Dahl mener, og det har hr. Jonas Dahl svært ved at finde rundt i. Jeg siger kun til hr. Jonas Dahl: Det kunne han da have vidst for lang tid siden. Der er da ikke noget i den dagpengereform, som hr. Jonas Dahl ikke var oplyst om. Og straks siger hr. Jonas Dahl: Det har noget at gøre med Venstres holdning. Men lad os nu bare koncentrere os om den, der står på talerstolen, nemlig hr. Jonas Dahl. Det kunne SF da have vidst for lang tid siden, så det kunne de have meldt ud for lang tid siden.

Kl. 15:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:20

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes simpelt hen, det er dagens mest hovedløse spørgsmål, for nu bare at sige det, som det er. Sandheden er jo, at regeringen har håndteret det her fra dag et. Vi har lavet midlertidige forlængelser, vi har lavet akutjobs, akutpakker, og nu har vi lavet en ny dagpengeaftale. Vi har sådan set håndteret den udfordring, der var, modsat Venstre. Modsat Venstre har vi faktisk leveret svar på de udfordringer, vi står over for; modsat Venstre har vi faktisk sat gang i initiativer, der medfører en aftale – og ja, det er en lille aftale – som rent faktisk måske skaber arbejdspladser i de kommende år.

Jeg synes, Venstre skylder svar, og vi har ingen fået i dag. Jeg synes sådan set, man kan glæde sig til en anden eller en tredje runde, for så kan det være, vi kan få nogle svar fra Venstre.

Kl. 15:20

Formanden :

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Per Clausen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 15:20

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt advare imod, at vi trækker debatten i langdrag med henblik på at køre den så lang tid, som det tager at få klare svar fra Venstre; det tror jeg vil være helt umuligt at holde til. Så vil jeg bare sige, at jeg da synes, det er helt fantastisk at høre hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre sige, at alle vidste, hvad konsekvenserne af dagpengereformen ville blive. Ja, det var da ikke det, der blev sagt fra den daværende regerings side, da den blev gennemført; da var det da nogle helt andre tal, vi hørte. Men Venstre vidste det åbenbart, og dermed siger hr. Hans Christian Schmidt så, at de daværende Venstreministre fyldte Folketinget med løgn, og det synes jeg da er en alvorlig anklage mod tidligere ministre.

Ellers vil jeg sige, at optakten til den her debat jo har været, at jeg må konstatere, at nogle af de klogeste ting, der er blevet sagt, sådan set var nogle udtalelser fra økonomiministerens side her i weekenden i en række danske dagblade. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige det, for det er ikke så tit, jeg roser økonomiministeren. Men det, hun sagde, var jo, at regeringen ikke førte den nødvendige politik, men den politik, regeringen havde valgt at føre, og at man naturligvis kunne have valgt at føre en anden politik. Det er lidt banalt, kan man sige, men alligevel rigtig klogt i forhold til den måde, politisk debat undertiden foregår på i Danmark. Det er jo rart at vide, at det ikke er nødvendighedens love, der har tvunget regeringen til sammen med højrefløjen at gennemføre en række tiltag, som øger uligheden og fattigdommen i vores land, og det er rart at vide, at det ikke er nødvendighedens love, der har tvunget regeringen til at gennemføre tiltag, som øger forureningen og ressourcforbruget i vores land, tiltag, som svækker de grønne virksomheder, men som til gengæld gør det billigere at forurene.

Det er regeringens eget valg, at man har gennemført Venstres politik sammen med Venstre. Og det er da også regeringens eget valg, at den vælger ikke at lytte til vismændene, når de anbefaler at lette den økonomiske politik, så der kan blive skabt flere arbejdspladser, eller når de anbefaler at beskutte Nordsømilliarderne mere effektivt, selv om jeg ikke kan forstå, hvorfor regeringen afviser en mulighed for både at lytte til vismændene og bringe en finanslovaftale med Enhedslisten nærmere. Jeg ved godt, at nogle ledende ministre taler om, at deres foretrukne samarbejdspartner i Folketinget, når der skal laves aftaler, er Venstre. Men jeg ved ikke rigtig, om Venstre er nogen stabil samarbejdspartner i forhold til at indgå en finanslovaftale. Men det kan jo komme an på en prøve.

Nu behøver regeringen ikke at gå længere end til regeringsgrundlaget for at se muligheden for en anden politik. For i regeringsgrundlaget kan vi læse, at regeringen lægger vægt på at begrænse uligheden, og at regeringen vil måles på at mindske fattigdommen. Der skal gennemføres en folkeskolereform i samarbejde med lærere og forældre. Danmark skal omstilles til en grøn økonomi, og den økonomiske krise skal løses i sammenhæng med, at vi løser klima- og miljøkrisen. I regeringsgrundlaget slås det fast, at kloden ikke kan bære presset på ressourcer og klima, hvis den nuværende retning fastholdes. Derfor står bæredygtighed, en grøn økonomi og en konkret indsats over for stigende forureningsproblemer, ressourcemangel og klimaforandringer meget højt på regeringens dagsordenen.

Det er smukke ord, men hvorfor så vækstpakker, hvor uligheden og fattigdommen øges gennem voldsomt nedsatte ydelser til nogle af landets fattigste borgere og forringelse af den offentlige sektor? Hvorfor bruge pengene til skattelettelser til de rigeste selskaber, tilskud til boligejernes investeringer, uanset relevansen for miljø og klima, og til at gøre det billigere at forurene og mindre attraktivt at spare på energien? Jeg er godt klar over, at regeringen sammen med Enhedslisten startede med at afskaffe fattigdomsydelserne, men hvorfor så indføre nye fattigdomsydelser for andre grupper, og hvorfor ikke leve op til løfterne om at fjerne tidsbegrænsningerne på sygedagpenge?

Vi har sammen med regeringen i forbindelse med de to sidste finanslove taget initiativer, der støtter en omlægning af produktion og forbrug, sådan at ressourcforbruget og mængden af affald og forureningen reduceres, og vi har givet støtte til grønne ildsjæle. Statsministeren nævnte faktisk nogle af initiativerne i sin tale. Men når man kigger på den generelle politik, som regeringen fører, minder det om et tyndt lag glasur på en kulsort, sveden kage. For hvor bliver ressourcstrategien, klimaloven og bæredygtighedsstrategien af i regeringens almindelige reformmvanvid?

Vi har sammen med regeringen gennemført en række tiltag, der kan modvirke social dumping, og vi har også gennemført forbedringer af tilbuddet til arbejdsløse og unge, men nu modsvares dette af

markante forringelser i kontanthjælp og SU samt indførelse af skræmmejob med den misvisende titel nyttejob. Vi har forbedret muligheden for at gennemføre danskundervisning for flygtninge og familiesammenførte ved at give dem 5 år i stedet for 3 år til at gennemføre det, og vi har gjort betingelserne for at opnå dansk statsborgerskab lidt mere rimelige. Vi har repareret på de værste konsekvenser af Venstres, Konservatives, Dansk Folkepartis og Radikales forringelser af dagpengereglerne, senest ved at indføre den såkaldte arbejdsmarkedsydelse.

Men det ændrer jo ikke noget ved, at tusindvis af arbejdsløse falder ud af dagpengesystemet, og at regeringen nægter at gøre noget effektivt, men i stedet forsøger at sende problemerne i en syltekrukke i form af en Arbejdsmarkedskommission. Regeringen har jo erkendt, at dagpengesystemet er grundlæggende forkert; ellers ville man vel ikke nedsætte en kommission. Men hvorfor så ikke handle nu? Så her er der plads til forbedringer.

Nu handler det ikke først og fremmest om dagpengeperiodens længde; det handler om, at alle skal tilbydes job eller uddannelse, inden de falder ud af dagpengesystemet. Derfor foreslår vi investeringer i projekter, der skaber værdi for samfundet, og som vi ved skaber arbejdspladser hurtigt og effektivt som alternativ til regeringens aftaler med de borgerlige partier om skattelettelser, som skaber færre nye arbejdspladser, end nedskæringerne i den offentlige service koster. Når vismændene siger, at vækstplanen koster 1.000 arbejdspladser i 2015, så er der jo noget, der er helt, helt galt efter min opfattelse.

Kl. 15:26

De 4 mia. kr., der bruges på at sænke selskabsbeskatningen, kunne have skabt mellem 8.000 og 10.000 arbejdspladser inden for velfærd. Og det er der brug for. Inden for de seneste år er der forsvundet 30.000 jobs her. De seneste 2 år har kommunerne brugt 11 mia. kr. mindre, end de havde aftalt med regeringen, men regeringen vil ikke give kommunerne lov til at anvende de ubrugte midler i det kommende budgetår. En af de hurtigste måder at få nedbragt arbejdsløsheden på er ellers at ansætte flere mennesker inden for den borgernære service. En anden effektiv måde at skabe nye arbejdspladser på er at fjerne det såkaldte anlægsloft. Kommunerne står parat til at bruge milliarder på anlægsprojekter som byggeri og renovering af skoler, plejehjem og cykelstier, noget, som ville skabe i tusindvis af private jobs.

Miljøkrisen skaber nye spilleregler for virksomhederne, hvor evnen til at reducere ressourcforbruget og til genanvendelse bliver et helt centralt konkurrenceelement. Fremtiden ligger i at understøtte udviklingen af teknologier og processer, der gør virksomhederne mindre afhængige af input af ressourcer, de ressourcer, som hele tiden stiger i pris. I stedet for at konkurrere på løn og selskabsskat skal vi styrke virksomhedernes evne til innovation og til at udvikle teknologier og forretningsmodeller, der gør, at ressourcer kan genanvendes og mængden af affald minimeres.

Vi har været med til at afsætte penge til energirenoveringer af de offentligt ejede bygninger, men i et helt utilstrækkeligt omfang. I stedet for bevidstløse tilskud til boligejerne skal vi have en målrettet indsats for at reducere energiforbruget, som også gavner lejerne. Sammen med udviklingen af vedvarende energi-teknologier er det kernen i den grønne omstilling.

Der skal langt mere fokus på erhvervsuddannelserne, og det er ikke nok med saltvandsindsprøjtninger og fromme ord. Der skal tænkes nyt. Hvis flere skal vælge en faglært uddannelse, skal eleverne have en garanti for, at de kan få en praktikplads, og at de dermed kan gøre deres uddannelse færdig. Grundforløbet skal være længere, og vejledningen skal styrkes. Det er lige om lidt, vi kommer til at mangle dygtige faglærte, og derfor er det ikke i en fjern fremtid, men lige nu, vi skal uddanne dem.

Et andet afgørende problem ved regeringens vej er, at den går uden om de små og mellemstore virksomheder, som står for en stor del af jobskabelsen i Danmark, og som er hårdest ramt af krisen. De har ingen særlig gavn af en lavere selskabsskat, som først og fremmest vil skæppe i kassen i de store og etablerede virksomheder. Et af de største problemer for mange små virksomheder er den kreditblokkade, som de oplever fra de private bankers side.

Derfor har Enhedslisten foreslået at udbygge den statslige kreditgivning til iværksættere og mindre virksomheder. Jeg havde såmænd sidste sommer et kort, sådan nærmest symbiotisk forhold til Det Konservative Folkeparti, fordi det lykkedes, jeg tror, det var hr. Brian Mikkelsen, at udtale, at der var brug for et statsligt engagement i at sikre, at der blev stillet pensionskassemidler til rådighed ved udlån til små og mellemstore virksomheder. Jeg skyndte mig at ønske hr. Brian Mikkelsen velkommen i kredsen af dem, der havde indset behovet for en offentligt ejet bank, og så hørte vi ikke mere fra hr. Brian Mikkelsen, så måske er det blevet kasseret i det konservative bagland. Det var ellers gode og kloge udspil, der kom derfra.

Der er behov for at øge beskæftigelsen i både den offentlige og den private sektor for at kunne sikre velfærd, arbejde og uddannelse til alle. Der er behov for at tænke grønt, fordi det er her, fremtidens arbejdspladser skabes, og det er sund fornuft at hjælpe igangsættere og små virksomheder ud af kreditklemmen. Både i den private og i den offentlige sektor skal medarbejderne inddrages langt mere i ledelse og organisering af arbejdet; det er dem, der er hverdagens eksperter. Lærerkonflikten afslørede desværre, at både KL og regeringen er tilhængere af en gammeldags opfattelse af ledelsen, hvor der kommanderes ovenfra og ned, og den tankegang skal der gøres op med.

Det er ikke nok at tale om en tillidsreform. Der skal handling til. Og så er min afslutning næsten identisk med den, Venstre kom med, og det viser jo, at regeringen har rigtig gode muligheder for at vælge at gå den rigtige vej, eller om man vil gå den forkerte vej. For jeg vil bare sige til regeringen: Vi er parate til at gennemføre de nødvendige forandringer. Spørgsmålet er, om regeringen er det samme.

Kl. 15:31

Formanden :

Der er en række korte bemærkninger. Først hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:31

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Vi har jo været i arbejdstøjet sammen med regeringen her i foråret. Vi har lavet gode, solide aftaler. Vi har lavet en SU-aftale, vi har lavet en vækstaftale, vi har lavet en aftale om en kontanthjælpsreform, og det er rigtig gode aftaler. Det, jeg frygter nu, er jo, at hr. Per Clausen skal til at forhandle finanslov med regeringen, og hvad kan man så forvente? Vi har tidligere set, at Venstre har lavet aftaler med regeringen, så er der gået et stykke tid, og så har man spolet tilbage, fordi man har lavet en aftale med Enhedslisten. Vi så det med skatterne. Det første, man gjorde i regeringen, var at sætte skatterne op med 6 mia. kr. for så et halvt år senere at sætte dem ned igen sammen med Venstre.

Så hvad kan vi forvente er Enhedslistens hovedkrav, når vi kommer til finanslovsforhandlingerne? Hvad er det, man vil trække i land igen, for man har ikke sparet på de negative ord over for de gode, solide aftaler, som vi har lavet i foråret, altså en vækstaftale, en SU-aftale og en kontanthjælpsaftale? Hvad er det, hr. Per Clausen vil kræve bliver taget af bordet igen, hvis han skal indgå en finanslovs-aftale med regeringen?

Kl. 15:32

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:32

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, at det er sådan lidt patetisk, at Venstre står og praler af en aftale, hvormod vismændene siger, at det formentlig koster 1.000 job i 2015, at man har lavet den aftale. Det er da en lille smule underligt, at det er Venstres store hofnummer.

Så vil jeg bare i al stilfærdighed sige til Venstre, at Enhedslisten har en lang række gode forslag til de kommende finanslovsforhandlinger, forslag, der kan øge beskæftigelsen, sikre en grøn omstilling, sørge for, at vi får mere lighed i Danmark. De udspil vil blive konkretiseret i løbet af de kommende måneder, og så skal vi nok diskutere dem med regeringen. Men jeg er helt sikker på, at en finanslovs-aftale mellem regeringen og Enhedslisten vil have et indhold, der vil ærgre Venstre rigtig, rigtig meget.

Kl. 15:33

Formanden :

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 15:33

Mads Rørvig (V):

Jamen så kender vi jo Enhedslisten igen. Mens vi forhandlede, sparede man jo ikke på de store ord. Man klatrede helt op i træet. Det ville man rulle tilbage igen, det var nogle skrækkelige reformer. Og når vi så begynder at presse Enhedslisten lidt med hensyn til at være lidt mere konkret, falder man fuldstændig sammen og tager til takke med små bidder.

Så jeg vil give hr. Per Clausen chancen igen for at svare på, om man ikke står ved det, som man sagde i medierne, dengang vi forhandlede de reformer. Kan man ikke forvente, at det er på dagsordenen over for regeringen, at dem vil man pille af bordet igen?

Kl. 15:33

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:33

Per Clausen (EL):

Det er meget underligt at diskutere med Venstre, for først siger de, at man har sagt noget, man aldrig har sagt, og så spørger de, om man vil gentage det. Nej, det vil jeg ikke, kan jeg sige til hr. Mads Rørvig, men vi står ved alt, hvad vi har sagt, og vi står også ved, at vi nok skal sørge for, at den finanslovsaftale, vi laver med regeringen, får et sådant indhold, at den vil hensætte Venstre i en blanding af gråd og tænders gnidsel.

Kl. 15:34

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 15:34

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Nu kan jeg forstå, at man kun skal spørge om noget, som Enhedslisten har udtalt. Det vil jeg så gøre og tage udgangspunkt i. For Enhedslisten har jo udtalt, at hvis man skal lave en finanslovsaftale med regeringen til efteråret, skal den bygge på en mere ekspansiv finanspolitik.

Nu har jeg jo forhandlet nogle finanslove, og i den type krav man stiller, kan man så prøve at lægge elastik ind, som giver forhandlingsrum, og som giver mulighed for, at selv om man ikke rigtig kan få noget, ser det alligevel ud til, at man har fået noget. Jeg ved ikke, om det i virkeligheden er det, hr. Per Clausen er ude efter her.

For hvis man siger, at man vil have en mere ekspansiv finanspolitik, hvad betyder det så? Er det, at man vil øge de offentlige udgifter med 450 mio. kr., eller taler vi om et tocifret milliardbeløb? Når det

er lidt interessant, er det, fordi Enhedslisten også under debatten her i dag har henvist til vismændenes vurdering af, hvad der er mulighed for at føre af ekspansiv finanspolitik selv inden for de EU-rammer, som regeringen er meget optaget af at holde sig inden for.

Så kan hr. Per Clausen over for Folketinget nu illustrere, hvad det er for en slags finanspolitisk ekspansiv politik, som man mener skal føres? Hvilken størrelsesorden taler vi om?

Kl. 15:35

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:35

Per Clausen (EL):

Nu er jeg godt klar over, at hr. Thulesen Dahl har langt større erfaring med at få små ting til at se store ud, end jeg har. Det har jeg altid beundret ved Dansk Folkeparti.

Så vil jeg i øvrigt svare hr. Kristian Thulesen Dahl, at jeg sådan set tror, at det finanslovsresultat, vi går efter, ligger et sted mellem de to yderpunkter, hr. Thulesen Dahl antydede.

Kl. 15:35

Formanden :
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:35

Kristian Thulesen Dahl (DF):

En gang imellem er det stort og voldsomt, og en gang imellem er det småt og ligegyldigt. Nå, jeg skal nok stoppe her, vil jeg sige til hr. Per Clausen.

Jeg skal bare lige sige, at hvis det ligger midt imellem, er det så midt imellem 450 mio. kr. og 12 mia. kr.? For det er jo det, der har været udtalt her under dagens debat. Jeg mener, at man nævnte, at vurderingen fra Enhedslistens side var, at det, vismændene havde givet udtryk for der var plads til af ekspansiv politik, var noget i nærheden af 12 mia. kr. Så spurgte jeg jo med udgangspunkt i 450 mio. kr. Når man så siger cirka midt imellem, er det så rigtigt forstået?

Kl. 15:36

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:36

Per Clausen (EL):

Jeg må udtrykke mig utrolig uklart. Jeg mener ikke, at jeg sagde midt imellem. Jeg sagde *imellem*.

Så vil jeg bare sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, at det, der er afgørende for os, er at lave en finanslovsaftale med regeringen, som giver klare forbedringer for de økonomisk dårligt stillede i Danmark, og som giver øget beskæftigelse. Og det er sådan set det, vi vil bedømmes på, ikke på hr. Kristian Thulesen Dahls forsøg på at ramme et eller andet præcist tal.

Kl. 15:36

Formanden :
Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 15:36

Ole Birk Olesen (LA):

Enhedslisten er ikke glad for den kontanthjælpsreform, som Folketingets øvrige partier har lavet. Men hvad mener Enhedslisten egentlig selv om kontanthjælpen? Det er der lidt tvivl om, men jeg har forsøgt at finde ud af det ved at gå ind på Enhedslistens hjemmeside, hvor man kan læse:

Enhver bør kunne gå til socialkontoret og få en ret til mindst 15.000 kr. at leve for om måneden.

Hvad menes der med en ret til mindst 15.000 kr. at leve for om måneden? Menes der 15.000 kr. efter skat, eller er det før skat, således at man skal have et indkomstgrundlag, der ligger på 23.000, 24.000 eller 25.000 kr. om måneden, sådan at man efter skat kan have mindst 15.000 kr. om måneden? Hvad mener Enhedslisten?

Kl. 15:37

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:37

Per Clausen (EL):

Når bare det ikke bliver sværere, går det nok.

Det beløb, der er nævnt, er det beløb, man sædvanligvis nævner i Danmark, nemlig beløbet, før skatten er trukket, og er i øvrigt en langsigtet målsætning for Enhedslisten, som vi arbejder hen imod. Og jeg tror sådan set godt, at det kan tage lidt tid, inden vi kommer dertil, særlig med den udvikling, som Liberal Alliance er i færd med at gennemføre sammen med resten af Folketingets partier.

Kl. 15:38

Formanden :
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:38

Ole Birk Olesen (LA):

Så Enhedslisten ønsker altså at hæve kontanthjælpen i Danmark, som ligger på cirka 10.500 kr. for enlige, der er over 25 år gamle, til 15.000 kr. om måneden.

Hvilke tanker gør Enhedslisten sig om, hvordan det vil påvirke ledigheden i Danmark, her især ungdomsledigheden, som i dag er godt på vej nedad, fordi ungedyelsen er betydeligt lavere end 15.000 kr. og også lavere end 10.500 kr. om måneden? Hvordan vil ledigheden udvikle sig, hvis Enhedslisten får gennemført en kontanthjælp på 15.000 kr. om måneden?

Kl. 15:38

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:38

Per Clausen (EL):

Det er nyt for mig, at ungdomsarbejdsløsheden i Danmark skulle være på vej ned. Det er ikke de tal, jeg har hørt.

Så vil jeg bare sige til Liberal Alliance, at jeg godt ved, at man i Liberal Alliance mener, at hvis man tager pengene fra folk, får de nok arbejde. Fattigdom er et godt disciplineringsmiddel. Vi har sådan set lige afprøvet det i forbindelse med en dagpengereform, og vi kan konstatere, at forudsætningen for, at folk kommer i arbejde, er, at der er noget arbejde at tage. Og det er måske der, vi skal koncentrere kræfterne i første omgang.

Kl. 15:39

Formanden :
Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Lars Barfoed (KF):

Jeg har jo noteret mig, at Enhedslisten er gået aktivt ind i forsvarspolitikken og har indgået en aftale med forsvarsministeren og regeringen om, at nu skal Forsvarskommandoen nedlægges, det skal forsvarsministeren have bemyndigelse til. Og man skal reducere forsvarschefens beføjelser i forhold til i dag.

Jeg noterede mig også, at hr. Nikolaj Villumsen fra Enhedslisten i tv sagde, at det er en historisk ting, der sker. Vil hr. Per Clausen

ikke forklare, hvad det er for en historisk gevinst, Enhedslisten har opnået ved den aftale?

Kl. 15:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:40

Per Clausen (EL):

Det fantastiske er, at vi nu får en struktur på Forsvarsministeriets område, som minder om det, man har i andre ministerier. Og det vil sige, at vi har et håb om, at man kan reducere mængden af skandaler i Forsvarsministeriet. Det vil være rigtig godt.

Det andet, som jeg også synes vil være rigtig fremragende, er, at man tilsyneladende kan spare 30 mio. kr. ved at fyre overflødige generaler.

Det synes jeg er to rigtig gode gevinster, og det betragter jeg som et historisk fremskridt i forhold til den tilstand, der har været i militæret og i Forsvarsministeriet indtil nu.

Kl. 15:40

Formanden :
Hr. Lars Barfoed.

Kl. 15:40

Lars Barfoed (KF):

Det er jo en kendsgerning, at en del af manøvren er, at man reducerer forsvarschefens beføjelser, fordi forsvarschefen bliver en del af departementet.

Er det sådan, at Enhedslisten kan se det som et led i det klare mål, Enhedslisten jo ikke lægger skjul på at man har – det står i Enhedslistens program – at man egentlig vil nedlægge det danske forsvar?

Kl. 15:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:40

Per Clausen (EL):

Jeg er bange for, at hvis vi troede det, havde regeringen snydt os. For det er mit indtryk, at de økonomiske rammer for forsvaret stadig aftales mellem forsvarsforligets parter, mellem partierne i forliget, og at vi ikke får nogen indflydelse på det sådan umiddelbart.

Men hvis hr. Lars Barfoed som en konsekvens af det her er villig til også at overlade indflydelsen på de midler, forsvaret får, til Enhedslisten, skal vi da gerne arbejde for at leve op til at få forsvaret reduceret ganske væsentligt.

Kl. 15:41

Formanden :
Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 15:41

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Med regeringens 2020-plan var ambitionen en vækst i den offentlige sektor på 1,4 pct. Den blev så siden hen sænket til 0,8 pct. og er nu endelig endt på 0,4 pct., altså langt under det, som regeringen ofte har kaldt en massakre på den offentlige sektor. I Venstre synes vi selvfølgelig kun, det er positivt, at man har nærmet sig os på det her område, men det, der står noget uklart, er, hvad Enhedslisten som støtteparti – hvis nu Enhedslisten vel og mærke er det i øjeblikket – stiller af krav til væksten i den offentlige sektor. Derfor kunne jeg godt tænke mig at få at vide, hvad Enhedslisten mener væksten skal være i den offentlige sektor, om vi i øjeblikket oplever

en massakre på den offentlige sektor og endelig, om Enhedslisten i øjeblikket er støtteparti for regeringen.

Kl. 15:42

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:42

Per Clausen (EL):

Det er altid godt at få flere spørgsmål. Så er det ikke sikkert, man når at besvare dem alle sammen.

Jeg vil bare starte med sige, at det er Enhedslistens klare opfattelse, at det, at der er fyret 30.000 mennesker i den offentlige sektor i de sidste 2-3 år, er alvorligt for de mennesker, som er blevet fyret, og det skaber store forringelser i den offentlige sektor. Det gør, at vi har en dårligere service, end vi ellers ville have. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at ingen behøver at være i tvivl om, at Enhedslisten går til finanslovsforhandlingerne med det klare mål at sikre, at der kommer en vækst i den offentlige sektor, som mindst svarer til den vækst, der i øvrigt er i samfundet også på længere sigt. Det er sådan set vores udgangspunkt.

Om vi er støtteparti for regeringen eller ej – og så nåede jeg det alligevel – afhænger jo sådan set af, hvilken politik regeringen fører. Hvis de laver aftaler sammen med os, gennemfører vi politikken sammen med regeringen. Hvis de laver aftaler sammen med Venstre, bekæmper vi dem. Og skulle de få brug for os, fordi de er ved at komme i knibe, skal de sige til i tide, for ellers er det ikke sikkert, vi når frem.

Kl. 15:43

Formanden :
Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 15:43

Thomas Danielsen (V):

Grunden til, jeg spørger meget præcist, er faktisk, at hr. Per Clausen plejer at være meget præcis i sine svar, og derfor havde jeg også håbet, at man kunne få en målsætning for, hvad man i Enhedslisten mente væksten i den offentlige sektor skulle være.

Men en af de andre ting, som jeg synes er rigtig interessant ved Enhedslisten politik, er, at man går ind for at omfordele fra privat til kollektivt brug. Under den tese har man bl.a. kæmpet for deling af computere. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge Enhedslistens ordfører om, hvor mange i Enhedslistens folketingsgruppe der egentlig deler computere, og om statsministeren overhovedet skal have sin egen computer. Er det i 2013 også en del af Enhedslistens fremadrettede politik?

Kl. 15:44

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:44

Per Clausen (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke har nogen klar erindring om et forslag om at dele computere, men det kan andre fra Venstres gruppe måske støve af og vende tilbage med.

Så vil jeg bare sige, at jeg er lidt overrasket over det der med, at jeg skulle pleje at svare klarere, end jeg gør i dag, for jeg kan huske adskillige debatter her i Folketingssalen, hvor forskellige Venstrepolitikere har anklaget mig for ikke at svare klart. Så det forstår jeg simpelt hen ikke. Men engang – måske første gang jeg stod på talerstolen – må jeg så have svaret klart.

Formanden :

Fru Jane Heitmann for en kort bemærkning.

Kl. 15:44

lemmer, at mennesker faktisk gerne vil have et job, selv om de ikke umiddelbart kan tjene penge på det. Det kan godt være, at det er uforståeligt for folk herinde, men sådan er det. Den anden grund til, at de gør det, er såmænd, fordi det er lykkedes både tidligere socialdemokratisk ledede regeringer, tidligere borgerlige regeringer og den nuværende regering at sørge for, at der er et aktiveringssystem og en tvang i systemet, som gør, at man sådan set ikke kan lade være med at søge arbejde, hvis man ønsker at modtage overførselsindkomster.

Kl. 15:47

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg bed mærke i, at ordføreren nævnte anlægsloftet. Jeg kunne sådan set godt tænke mig at tage fat i et andet loft, nemlig kontanthjælpsloftet. Enhedslisten har jo sammen med regeringen sørget for, at det bedre kan betale sig at blive forsørget af det offentlige frem for at tage et job. Vi har i det forgangne år stiftet bekendtskab med både Kontanthjælpscarina og Dovne Robert, og fakta er jo, at næsten tre ud af ti kontanthjælpsmodtagere med børn faktisk får mere ud af at være på kontanthjælp, end de gør ved at tage et job til en overenskomstsmæssig mindsteløn.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ordføreren ikke vil præcisere, hvad det er for incitament, der skal få Dovne Robert, Kontanthjælpscarina og de her 14.000 helt almindelige kontanthjælpsfamilier til at tage et job, selv om det reelt ikke kan betale sig for dem at tage et job i den lokale Netto, på det lokale hotel eller på det lokale gartneri. Vil ordføreren ikke præcisere, hvad det er for incitament, vi skal have i spil her.

Kl. 15:45

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:45

Per Clausen (EL):

Nu har jeg ikke meget lyst til at stå her og foretage en debat om konkrete menneskers livsvilkår. Der er nok, der vil slæbe dem igennem sølet, og det skal man jo bare, hvis det er den menneskeopfattelse, man har. Så vidt jeg husker, var begge nævnte personer også under kontanthjælp under den tidligere regering, så det er vel næppe et særligt anliggende for den nuværende regering.

Jeg vil så bare sige, at det er min klare opfattelse, at med den størrelse, der er på kontanthjælp i dag, kan det betale sig at arbejde. Jeg kender flere mennesker, der er på kontanthjælp, og de er alle sammen betydeligt fattigere, end jeg er.

Kl. 15:46

Formanden :

Fru Jane Heitmann.

Kl. 15:46

Jane Heitmann (V):

Se, nu skal jeg jo ikke stå her midt i Folketingssalen og kommentere på, hvem hr. Per Clausen personlig kender. Det, jeg i hvert fald kan konstatere, er, at det i dagens Danmark reelt ikke kan betale sig for 14.000 mennesker at tage et arbejde.

Jeg bliver også nødt til at sige til hr. Per Clausen, at det her jo er kejserens nye klæder, for hr. Per Clausen taler og taler, men siger reelt ingenting. Og jeg stiller jo bare i al fredsommelighed et spørgsmål, der er: Hvad er det for incitament, der skal få de her 14.000 mennesker til reelt at søge sig et job?

Kl. 15:46

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:46

Per Clausen (EL):

Pointen er, at der sådan set i hvert fald er to ting, der skal det. For det første vil langt de fleste af dem givetvis rigtig gerne have et job. Det kan godt være, at det kan være uforståeligt for folketingsmed-

Formanden :

Hr. Peter Skaarup for en kort bemærkning.

Kl. 15:47

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til ordføreren for indlægget på vegne af Enhedslisten. Meget af det, der bliver sagt, lyder jo sådan meget tilforladeligt, men det er klart, at man af og til tænker lidt: Er det det samme Enhedslisten, vi møder herinde på Christiansborg, som man møder rundt omkring i vores samfundsliv i det hele taget? Jeg tænker her på den støtte, som Enhedslisten igennem tiden har givet til grupperinger, som balancerer på kanten af vores demokrati og forbeholder sig ret til at bruge voldelige metoder for at opnå deres mål. Det er ikke så lang tid siden, at det eksempelvis kom frem, at Enhedslisten støttede det, der hedder Antifascistisk Aktion, økonomisk, og det er jo vel at mærke en gruppe, der også var med i forbindelse med de uroligheder, der var her den 1. maj i år.

Kan hr. Per Clausen forklare, hvordan det hænger sammen, at man bliver ved med at støtte sådanne grupperinger?

Kl. 15:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 15:48

Per Clausen (EL):

Jeg vil starte med at sige, at jeg tror, der er rigtig mange mennesker ude i samfundet, som møder medlemmer af Enhedslisten i et lidt mindre beskyttet miljø end Folketinget og der har rigtig gode erfaringer med at møde mennesker fra Enhedslisten, som måske endda er mere venlige og sympatiske, end jeg er, og det siger jo ikke så lidt.

Så vil jeg bare sige, at det der med, at Enhedslisten støtter AFA, er det rene vrøvl. Det har intet på sig. Jeg ved ikke, hvor hr. Peter Skaarup har det fra, men det passer i hvert fald ikke.

Kl. 15:48

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:48

Peter Skaarup (DF):

Jo, det gør det desværre. Det skal jeg vende tilbage til, men jeg vil da først lige kvittere med at sige, at der findes meget sympatiske og fornuftige mennesker, der repræsenterer Enhedslisten, og Enhedslisten har også en fornuftig politik, eksempelvis hvad angår EU, som Dansk Folkeparti er enig i.

Men, men men – det er jo en kendt sag, at Enhedslisten har støttet det, der hedder Antifascistisk Aktion, en voldelig gruppering, med penge. Det har man selv indrømmet, det har man selv måttet forsvare. Jeg vil godt spørge hr. Per Clausen: Vil man stadig væk forsvare det? Vil man stadig væk støtte den gruppe økonomisk?

Kl. 15:49

Formanden :

Ordføreren.

- Kl. 15:49 Kl. 15:52
- Per Clausen (EL):**
Jamen altså, jeg må indrømme, at jeg ingen viden har om, at Enhedslisten nogen sinde skulle have støttet AFA økonomisk. Derimod ved jeg, at Enhedslistens hovedbestyrelse ved flere lejligheder har taget afstand fra de metoder, AFA bruger, og når man tager afstand fra folk, støtter man dem ikke.
- Kl. 15:49 Kl. 15:52
- Formanden :**
Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.
- Kl. 15:49 Kl. 15:52
- Joachim B. Olsen (LA):**
Lige før kunne ordføreren ikke forklare fru Jane Heitmann, at det her med økonomiske incitamenter spiller en rolle, også når man er på kontanthjælp. Ordføreren mener simpelt hen ikke, at det, hvis forskellen mellem at være på kontanthjælp og at være i arbejde er meget lille eller der ligefrem er en negativ forskel, så har indflydelse, i hvert fald på marginalen, på, hvor mange der så ønsker at påtage sig et arbejde.
Enhedslisten har tidligere stillet forslag om, at man skal have 30.000 kr., når man er på dagpenge – 30.000 kr. Mener Enhedslisten oprigtigt talt, at det heller ikke vil have en betydning for, hvor mange der så vil ønske at tage et arbejde? Og mener Enhedslisten, at det er rimeligt over for en metalarbejder, som går på arbejde hver dag, at man kan få 30.000 kr., når man ikke går på arbejde?
- Kl. 15:50 Kl. 15:52
- Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 15:50 Kl. 15:53
- Per Clausen (EL):**
Enhedslistens forslag til dagpengebetaling handler om, at vi synes, folk skal have noget, der minder om en compensation for den tabte arbejdsfortjeneste. Det vil sige, at alle mennesker vil få mindre i dagpenge, end de får, når de går på arbejde, også hvis man gennemfører Enhedslistens politik.
Så vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen, at jeg sådan set ikke har sagt, at økonomiske incitamenter ikke spiller en rolle. Det er da klart, at hvis man tager alle penge fra folk eller næsten alle penge fra folk, er de jo nødt til at gøre et eller andet for at få arbejde eller for at tjene penge, få nogle penge ind. Det kan være tiggeri, det kan være sort arbejde, det kan være kriminalitet, eller det kan være arbejde på meget, meget dårlige løn- og arbejdsvilkår, og på den måde kan man få skabt et arbejdsmarked, hvor forholdene er rigtig, rigtig elendige. Det kan man godt, hvis man tager pengene fra folk. Det er muligt, det er bare ikke det samfund, vi ønsker at skabe.
- Kl. 15:51 Kl. 15:53
- Formanden :**
Hr. Joachim B. Olsen.
- Kl. 15:51 Kl. 15:53
- Joachim B. Olsen (LA):**
Mig bekendt er der ikke nogen partier i Folketinget, der ønsker sådan et samfund. Mit eget parti har stillet et forslag om kontanthjælp, som handler om, at den kommer ned på niveau med det, den er i Sverige. Sidst jeg var i Malmø, var jeg ikke af den opfattelse, at folk lå og døde i gaderne eller måtte begå kriminalitet for at overleve, men den diskussion kan vi tage en anden gang.
Jeg vil egentlig gerne høre, om Enhedslisten som et arbejderparti oprigtigt talt synes, det er rimeligt, at man ikke får noget ud af at gå på arbejde.
- Kl. 15:51 Kl. 15:53
- Formanden :**
Fru Benedikte Kiær for en kort bemærkning.
- Kl. 15:51 Kl. 15:53
- Benedikte Kiær (KF):**
Jeg har et spørgsmål i en helt anden boldgade. Det handler om sundhed. Den 3. maj kom sundhedsministeren med et lovforslag på almen praksisområdet, og jeg har egentlig ikke rigtig hørt, hvordan Enhedslisten stiller sig til forslaget – også efter at der er kommet ændringer på bordet af ministeren, hvilket vi kan se af det forslag, der ligger på Folketingets hjemmeside. Jeg vil egentlig gerne høre, hvordan Enhedslisten har tænkt sig at stille sig til det her forslag, om de har tænkt sig at stemme imod det, eller om de har tænkt sig at stemme for det, for der ligger jo en mulighed for, at man kan lave en højere grad af udbud, hvor private aktører kan overtage almen praksis.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Per Clausen (EL):**
Jeg kan forsikre Det Konservative Folkeparti og fru Benedikte Kiær om, at det er sådan, at hvis der kommer et forslag til afstemning i Folketingssalen, som giver større mulighed for, at privat praksis kan opkøbes af privathospitaler eller af andre store virksomheder, vil vi stemme imod.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Formanden :**
Fru Benedikte Kiær.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Benedikte Kiær (KF):**
Det vil sige, at ordføreren kan bekræfte, at ordføreren vil stemme imod, hvis lovforslaget er, som lovforslaget er nu, hvor regionerne får mulighed for at kunne foretage udbud, så f.eks. Aleris eller andre kan opkøbe almen praksis.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Formanden :**
Ordføreren.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Per Clausen (EL):**
Det, der er vores mål, er at sikre, at regionerne får mulighed for at etablere sundhedsklinikker og drive dem. Det er det, der efter vores opfattelse vil være den rigtige løsning på det problem, der eksisterer de steder, hvor man ikke er i stand til at køre en almen praksis på nuværende vilkår.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53
- Formanden :**
Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.
- Kl. 15:53 Kl. 15:53

Kl. 15:54

Kl. 15:56

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg vil faktisk godt rose hr. Per Clausen og Enhedslisten. Jeg ville faktisk have ønsket, at hr. Per Clausen og Enhedslisten havde afsløret deres sande jeg noget tidligere, for så havde der jo have været mulighed for en helt anden type samarbejde med den tidligere regering. Enhedslisten har jo vist sig ikke bare at kunne støtte, men også være parlamentarisk grundlag for en regering, der gennemfører en efterlønsreform, der fastholder en dagpengereform på en 2-årig periode, der giver topskattelettelser finansieret ved lavere overførselsindkomster og giver selskabsskattelettelser, som er betalt af kontanthjælpsmodtagerne og SU-modtagerne. Det havde jeg nok ikke set komme.

Derfor er spørgsmålet vel egentlig meget naturligt: Hvor langt rækker støtten til en regering? Det vil vi da egentlig gerne vide, hvis vi en dag skulle stå i en lignende situation. Hvor meget af den her type økonomisk politik kan Enhedslisten støtte og stadig væk være parlamentarisk grundlag for?

Kl. 15:55

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:55

Per Clausen (EL):

Nu er det sådan, at fru Ellen Trane Nørby vist nok nåede at nævne næsten alt det, regeringen har foreslået, som vi har stemt imod. Derfor kan fru Ellen Trane Nørby helt klart regne med Enhedslisten: Vi stemmer på præcis samme måde, hvad enten det er den ene eller den anden regering. Et andet eksempel er, at vi i dag skal tage stilling til to forslag til vedtagelse: Det ene konstaterer, at vi faktisk har lavet en nødhjælpsordning til nogle arbejdsløse, som var ved at tabe deres forsørgelsesgrundlag, og at vi skal satse på øget beskæftigelse gennem grøn omstilling, og så har vi et andet forslag til vedtagelse, der vil genindføre en række fattigdomsydelser. Det er da ikke svært at vælge, hvad man stemmer for. Så Venstre har i dag som sædvanlig gjort det enormt nemt for Enhedslisten *næsten* at komme til at holde af regeringen.

Kl. 15:55

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 15:55

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen det er da skønt, hvis det har haft det formål, at Enhedslisten så er blevet bekræftet i, at den har valgt at støtte den rigtige regering. Det var ikke lige det, jeg opfattede, da fru Johanne Schmidt-Nielsen sidste år brugte nogle ord, som jeg ikke tror jeg må gentage for reglerne i Folketingets forretningsorden, så det vil jeg lade være med.

Der er den her stærke holden af regeringen og holden hånden under regeringen, på trods af at den har gennemført alt det onde, som hr. Per Clausen tidligere beskyldte os for at støtte, og som vi jo også velvilligt har lagt stemmer til nu for at gennemføre det. Så vil jeg bare spørge: Hvad skal regeringen gøre på det økonomiske område, før Enhedslisten ikke længere kan være parlamentarisk grundlag for den her regering? For det virker lidt, som om den liste er udtømmelig.

Kl. 15:56

Formanden :
Ordføreren.**Per Clausen (EL):**

Det er altid så spændende, når Venstre gerne vil have at vide, hvornår vi holder op med at være parlamentarisk grundlag for regeringen, for hvad er formålet med det spørgsmål?

Det eneste, jeg såmænd bare kan svare i al stilfærdighed er, at Enhedslisten vil opretholde den parlamentariske måde, vi har arbejdet på under tidligere regeringer, og som vi har arbejdet på under den nuværende regering, under kommende regeringer. Vi stemmer for de ting, vi synes er gode og fornuftige, og stemmer imod det, vi synes er dårligt. Og på den måde må en regering jo leve med den virkelighed, at med os kan man kun lave aftaler, hvor vi synes, at der opnås forbedringer.

Kl. 15:57

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:57

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg vil gerne rose ordføreren for at være kæk og humoristisk og være godt tændt. Det er altid befriende.

Så er der nogle ting, som står lidt utydeligt for mig. Vi har ordførerens parti, som bakker en regering op, hvor statsministeren lige har holdt en tale og snakket om, at der skal være større fokus på vækst i det private, der skal skabes flere private job osv.

Så kommer det parlamentariske grundlag op og siger: Jamen, hov, væksten skal ske i det offentlige forbrug, det er i det offentlige, der skal skabes yderligere arbejdspladser, og det er i det offentlige, væksten skal være.

Hvordan hænger de to ting sammen? Hvordan hænger det sammen at være et parlamentarisk grundlag, når regeringen siger det ene og Enhedslisten siger det andet? Hvad skal man tænke, tro og mene om det?

Kl. 15:58

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 15:58

Per Clausen (EL):

Nu valgte jeg ikke at fylde min tale med en masse tal, men jeg kan sige det på den måde, at med den måde, vores samfund er struktureret på nu, vil det forslag, Enhedslisten lægger frem om at skabe øget beskæftigelse, føre til, at der kommer flere nye arbejdspladser i den private sektor end i den offentlige sektor.

Så der er ikke på den måde nogen modsætning mellem det, som statsministeren sagde, og det, som jeg sagde.

Kl. 15:58

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 15:58

Peter Juel Jensen (V):

Jamen så kender vi Enhedslisten igen. Altså, man kravler helt op i træet og udbasunerer: Det er det her, vi kæmper for, det er det her, vi vil. Og når så regeringen lægger tonen, jamen så falder Enhedslisten til brystet – ja, jeg kunne ikke sige til patten, for det ville jeg ikke sige. Så falder man tilbage.

Men det undrer da lidt, når Enhedslisten holder en regering, som siger, at der skal skabes flere job i det private, kørende hele vejen igennem. Der bliver lavet store aftaler, der satser på privat vækst osv., og så kommer Enhedslisten og siger: Jamen vi skal skabe arbejdspladserne i den offentlige sektor.

- Kan ordføreren ikke se, at de to ting ikke hænger sammen?
Kl. 15:59
- Formanden :**
Ordføreren.
Kl. 15:59
- Per Clausen (EL):**
Nu har jeg lige sagt, at vi sådan set også gerne vil skabe job i den private sektor. Det, vi kritiserede ved vækstpakken, som blev lavet sammen med Venstre, var bl.a. det, som vismændene siger om den: Den koster arbejdspladser i 2015. Det er da rigtig, rigtig dumt.
Så vil jeg bare til alt det der med træ sige, at jeg ikke kender nogen partiformand i det her land, der har stået fast på et ultimativt krav så kort tid som Venstres formand.
Kl. 15:59
- Formanden :**
Fru Karen Ellemann for en kort bemærkning.
Kl. 15:59
- Karen Ellemann (V):**
Tak for det, formand. Da vi hørte statsministerens tale her i begyndelsen af dagen, udtalte hun: Vi vil bruge flere penge i den offentlige sektor, 25 mia. kr. ekstra frem til 2020. Er 25 mia. kr. nok, hvis det står til Enhedslisten?
Kl. 16:00
- Formanden :**
Ordføreren.
Kl. 16:00
- Per Clausen (EL):**
Nu er der jo det ved tal, at de tit bruges sådan lidt vilkårligt i vores politiske debat. Nogle gange dækker de jo over 10 år, andre gange over 1 år, som regel er det over rigtig mange år, for så lyder det jo af noget.
Jeg vil bare sige det på den måde, at den plan, regeringen har lagt frem for, hvordan udviklingen skal være i de midler, der bliver brugt i den offentlige sektor i de kommende år, efter vores opfattelse er langt fra tilstrækkelig til at bevare et ordentligt velfærdsniveau.
Derfor arbejder vi selvfølgelig for og slås vi selvfølgelig for at sikre, at der kommer flere penge til velfærd i Danmark til gavn for danskerne.
Vi har da også bemærket, at hver gang regeringen overtager Venstres politik, foretager Venstre en højreudskridning, sådan at der altid vil være forskel på Venstre og regeringen. Men det er måske efterhånden blevet lidt svært for Venstre at løbe hurtigt nok mod højre.
Kl. 16:00
- Formanden :**
Fru Karen Ellemann.
Kl. 16:00
- Karen Ellemann (V):**
Nu stillede jeg et konkret spørgsmål til, hvad Enhedslisten mener om en vækst i den offentlige sektor på 25 mia. kr. over en periode frem til 2020.
Men så lad os kigge direkte på næste års forslag til en finanslov, hvor der jo er et budgetloft, som tilsiger, at der altså ikke skal ske en vækst, der er højere end 0,4 pct. Er det så nok? For jeg mindes, at Enhedslisten tidligere, faktisk altid, har skreget om en masse om den offentlige sektor.
Derfor er jeg sådan set interesseret i at finde ud af, hvad det er, Enhedslisten vil kræve, og om man måske kunne komme det lidt
- nærmere. Er en vækst på 0,4 pct. nok, eller skal der mere til? Og hvor meget er det så?
Kl. 16:01
- Formanden :**
Ordføreren.
Kl. 16:01
- Per Clausen (EL):**
Nu tror jeg sådan set, at jeg allerede i mit første svar sagde, at det, regeringen havde lagt frem, ikke var nok. Selvfølgelig er det, man aftaler med Venstre i en budgetlov, heller ikke nok. Så må man se, hvad man kan finde ud af af løsninger, når regeringen har valgt i første omgang at binde sig til en budgetlov sammen med Venstre.
Heldigvis giver EU jo mulighed for, at man kan være en lille smule mere fleksibel, end Venstre giver mulighed for. Så vi må se, hvordan vi kan få det problem løst.
Men ordføreren har jo helt ret i, at der er tale om en stor vanskelighed, der skal løses i de kommende finanslovsforhandlinger, medmindre regeringen laver en aftale med Venstre.
Kl. 16:02
- Formanden :**
Fru Pia Kjærsgaard, en kort bemærkning.
Kl. 16:02
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Jamen jeg skal bare i forlængelse af det, som hr. Peter Skaarup spurgte om før, bede hr. Per Clausen om at korrigere sine udtalelser, for det er jo ikke rigtigt, hvad der blev sagt. Enhedslisten har jo støttet Antifascistisk Aktion økonomisk. Det fremgår tydeligt af en beretning fra Københavnsafdelingen. Det fremgår tydeligt af de udsagn, tidligere folketingsmedlem fru Line Barfod er kommet med.
Det bliver man nødt til at indrømme. Selv om Enhedslisten helst vil have, at facaden er glat og velpoleret, er der altså noget, som Enhedslisten bør være helt åben om, sådan at folk kan vide, hvad det er, Enhedslisten også står for.
Kl. 16:03
- Formanden :**
Ordføreren.
Kl. 16:03
- Per Clausen (EL):**
Nu har jeg ikke nogen stor forkærlighed for glatte facader, så det arbejder jeg sådan set ikke på.
Jeg vil bare sige, at Enhedslisten som parti ikke har givet økonomisk støtte til AFA. Skulle der være lokalafdelinger, der har gjort det, vil jeg gerne tage afstand fra det. Jeg synes, at det er en rigtig, rigtig dårlig idé; det er dumt og i strid med Enhedslistens politik.
Kl. 16:03
- Formanden :**
Fru Pia Kjærsgaard.
Kl. 16:03
- Pia Kjærsgaard (DF):**
Det synes jeg er udmærket, men fru Line Barfod kunne så ikke se, at der var noget galt i det.
Jeg vil godt bevæge mig lidt længere. Enhedslisten lægger hele tiden afstand til SUF, altså Socialistisk Ungdomsfront. Dem er der jo også nogle problemer med.
Jeg har da en klar fornemmelse af, at selv om Enhedslisten ikke vil sige det formelt, er det Enhedslistens ungdomsorganisation. Og jeg synes, at de giver anledning til ufatteligt mange problemer rund-

tomkring. De er altid på barrikaderne over for politiet med det værste, når der skal være ballade i gaden.

Kl. 16:06

Jeg vil godt høre hr. Per Clausens holdning til det.

Kl. 16:04

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 16:04

Per Clausen (EL):

Enhedslisten har en samarbejdsaftale med SUF, som er en selvstændig organisation.

Jeg har slet ikke de oplevelser med SUF, som fru Pia Kjærsgaard har. Jeg har en oplevelse af, at det er fornuftige unge mennesker, som arbejder godt og ihærdigt for at skabe forandring i solidarisk retning i vores samfund.

Skulle nogen af dem give anledning til uro, må vi selvfølgelig se på det. Men der er tale om en selvstændig organisation, der selv bestemmer, hvordan de vil arbejde.

Kl. 16:04

Formanden :

Hr. Kristian Jensen, en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Kristian Jensen (V):

Hr. Per Clausen har udtalt – erindret efter hukommelsen – at man vil lave en finanslovsaftale med regeringen, der får et sådant indhold, at den vil hensætte Venstre i en blanding af gråd og tænders gnidsel.

Det er jo helt legitimt at have forskellige målsætninger. Andres ulykke kan vel være en målsætning, som man også kan have. Og hvis det glæder hr. Per Clausen, hvis vi i Venstre er kedede af det, og det skader hr. Per Clausen, hvis vi i Venstre er glade, kan vi blot håbe, at en af os får en glæde ved finanslovsaftalen.

Men hvad er det, hr. Per Clausen forestiller sig, der skal hensætte Venstre i en sådan tilstand med nærmest depressionsagtige egenskaber, som så skulle gøre, at Enhedslisten ville stemme for finansloven?

Kl. 16:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:05

Per Clausen (EL):

Nu tror jeg sådan set, at det står et eller andet sted i Venstres dna, at hvis regeringen laver en aftale med Enhedslisten, vil man rase og regere næsten uanset indholdet, så det skal nok gå; det skal Venstre nok levere.

Men pointen her er jo, at det, som vi siger, er, at vi vil have en finanslovsaftale, som sætter mere gang i grøn omstilling, skaber større lighed og sikrer, at vi får mere velfærd og større beskæftigelse.

Jeg tror sådan set, at de fire elementer hver for sig er i stand til at gøre folk i Venstre rigtig godt sure. Så derfor er det sådan en slags kvalitetsafprøvning, vi laver, når vi siger, at det vil hensætte Venstre i en sådan lidt dårlig tilstand.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Kristian Jensen, værsgo.

Kristian Jensen (V):

Der er ikke noget af det, som hr. Per Clausen har sagt her, der vil få mig til at bryde i gråd eller få mine tænder til at gnidsle, hvordan de så end skulle gnidsle.

Det, jeg egentlig godt kunne tænke mig at vide, var sådan set: Er det et krav fra Enhedslisten for at stemme for en finanslov, at den lever op til alle de fire kriterier, som hr. Per Clausen har nævnt, herunder f.eks. det, at man skal have større lighed? Og hvordan definerer man så i givet fald større lighed?

Regeringen er jo gået væk fra at måle den på Ginikoefficienten, så hvad er det, hr. Per Clausen vil måle en finanslovsaftale på i forbindelse med større lighed?

Kl. 16:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 16:06

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at Ginikoefficienten somme tider kan være en vanskelig sag at bruge. Jeg vil bare sige, at det bliver Enhedslisten selv, der vurderer, om det resultat, der kommer, har et tilpas godt indhold i forhold til at skabe grøn politik, mere velfærd, øget beskæftigelse og større lighed, for vi overlader sådan set ikke til Venstre at bestemme, hvornår vi er tilfredse.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Hans Christian Schmidt fra Venstre, værsgo.

Kl. 16:07

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for det. Jeg tror, at jeg citerer hr. Per Clausen rigtigt, når jeg siger, at hr. Per Clausen ved det seneste tiltag omkring dagpengene sagde: Vi er glade for det, der nu er sket, selv om vi synes, at det har taget for lang tid.

Kan man tillade sig at forstå det sådan, at hr. Per Clausen med det, han sagde der, mente, at regeringen sagtens kunne have gjort det før, fordi den var vidende om det?

Kl. 16:07

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:07

Per Clausen (EL):

Det får jeg jo svært ved at benægte, for jeg har jo gentagne gange – helt tilbage til, da vi lavede finanslovsaftalen sidste år – sagt, at vi havde brug for at få lavet en egentlig løsning af dagpengeproblemet. Vi skulle have rullet de forringelser tilbage, som et borgerligt flertal i Folketinget har gennemført.

Det mener jeg stadig væk. Det har vi jo ikke nået. Men vi fik dog regeringen til at tage det alvorligt, nemlig at der var et problem med rigtig, rigtig mange mennesker, der ville miste ethvert forsørgelsesgrundlag. Og på den baggrund fik vi så lavet en aftale, der sikrer nogle penge til de mennesker, og det er vi glade for. Men problemet er ikke løst, og jeg deler hr. Hans Christian Schmidts opfattelse af, at det kunne vi godt have løst noget tidligere.

Når vi hører regeringspartierne i dag, hvor de alle sammen har været meget optaget af det og har været meget indstillet på at finde en løsning, så kan man jo godt undre sig over, at det skulle tage så lang tid.

Kl. 16:08

Kl. 16:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Esben Lunde Larsen fra Venstre, værsgo.

Kl. 16:08

Esben Lunde Larsen (V):

Tak for det. Jeg ved ikke, om hr. Per Clausen så beskæftigelsesministerens besøg hos Clement forleden aften, hvor hun sådan stærkt presset kom frem til, at en 2-årig dagpengeperiode nok var den rette. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Per Clausen: Hvad er den rette dagpengeperiode i hr. Per Clausens optik?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 16:08

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg afsløre, at jeg aldrig ser Clement, medmindre jeg selv er med, og da ser jeg det meget nødig bagefter, men svaret på spørgsmålet, og det skal man jo ikke grine sig ud af, er, at Enhedslisten synes, at dagpengeperioden skal være rigtig, rigtig kort, fordi vi skal sørge for, at folk får et tilbud om et arbejde meget hurtigt. Men ingen skal smides ud af dagpengesystemet, fordi de aldrig fik et tilbud om arbejde.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 16:09

Esben Lunde Larsen (V):

Men er det ikke sådan lidt forenklet sagt, for debatten går jo på år? Enhedslisten har jo igen og igen kritiseret regeringen for den måde, den har håndteret dagpengesituationen på, også i forhold til den sats, man nu får med den nye ordning. Tidligere har Enhedslisten sågar været ude i, at man nærmede sig nærmest fattigdomsgrænsen, hvis man skulle leve for den slags beløb.

Er sandheden ikke, at Enhedslisten klapper hælene sammen, fordi de ikke tør gøre noget alvorligt ved dagpengesagen i forhold til regeringen?

Kl. 16:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:09

Per Clausen (EL):

Jeg tror sådan set, at lige præcis det forløb, vi har haft omkring dagpengene op til det her møde i dag, er et udtryk for, at Enhedslisten ikke klapper hælene sammen og måske af samme grund indimellem får nogle resultater.

Så vil jeg sige, at problemet med det at sætte årstal på det her jo er, at vi i dag ser mennesker – og det har også været nævnt af flere Venstrepolitikere – der falder ud af dagpengesystemet efter 4 år. Så vi trænger til at få løst den udfordring, der handler om, at vi sikrer, at mennesker får en mulighed for at få et arbejde, *inden* vi smider dem ud af dagpengesystemet, og det er sådan set den vigtigste udfordring.

Kl. 16:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Karsten Lauritzen fra Venstre, værsgo.

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Man kan forstå på hr. Per Clausen, at den finanslovsaftale, Enhedslisten forventer at indgå med regeringen til efteråret, vil føre til gråd og græmmelse i Venstre. Det tror jeg var citatet fra hr. Per Clausen tidligere i et svar.

Så er hr. Per Clausen noget tilbageholdende over for at fortælle, hvad det konkret er man forlanger: Hvilke dele af kontanthjælpsreformen, SU-aftalen og nogle af de andre reformaftaler, som er gode og sunde for Danmark og skaber vækst og beskæftigelse, vil Enhedslisten rulle tilbage? Det var hr. Per Clausen ikke rigtig inde på.

Jeg vil bare spørge Enhedslistens ordfører, om det er udtryk for, at Enhedslisten har ændret strategi. Tidligere har man på et tidligt tidspunkt stillet meget håndfaste krav til finanslovsforhandlingerne. Dem har man så ikke fået opfyldt, fordi regeringen med finansministeren i spidsen har kørt lige hen over Enhedslisten. Man har regnet med deres stemmer, regnet med, at man kunne indgå en finanslovsaftale, og så givet nogle pebernødder som indrømmelser. Skal man tage den her tøven fra hr. Per Clausen som udtryk for, at Enhedslisten har ændret strategi? Man tør nu ikke fortælle, hvad man forlanger, for man ved godt, at man kan ikke få det indfriet hos regeringen.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:11

Per Clausen (EL):

Jeg har ikke helt samme erindring af Enhedslistens strategi fra tidligere år, som man åbenbart har i Venstre. Det er der ikke så meget at gøre ved, for enhver må jo huske, som man nu bedst kan.

Men jeg vil sige, at en af grundene til, at jeg ikke kan komme det tættere i dag, er, at Enhedslisten er et demokratisk parti. Det vil sige, at vi faktisk har en debat i både folketingsgruppen og med vores hovedbestyrelse om, hvilke konkrete krav vi skal rejse til finansloven. Før vi har været igennem den diskussion, kan jeg ikke komme med et konkret bud. I den situation vil vi sikkert diskutere, hvad vi vil sige, vi gerne vil have, og måske også diskutere, hvad vi kan nøjes med. Det sidste vil jeg hverken fortælle Venstre eller regeringen.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Karsten Lauritzen, værsgo.

Kl. 16:12

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Nu er vi nogle, der er meget interesserede i, hvad der foregår i Enhedslisten, fordi Enhedslisten sidder med den mulighed, at man kan presse regeringen til at udskrive et folketingsvalg. Det er der meget diskussion om. Det er også noget, Enhedslisten har truet med nogle gange, men det bliver aldrig nogen sinde rigtig til noget. Man stiller en masse krav, man kravler op i træet, og så får man ikke noget, og så er det jo et problem at komme ned igen. Det forstår jeg så udmærket den politiske udfordring i.

Jeg ville ikke stille spørgsmål, jeg vil bare konkludere, at hr. Per Clausens svar i dag om manglende åbenhed om, hvad Enhedslistens krav skulle være, er udtryk for, at Enhedslisten er bange for at stille nogen krav, fordi man godt ved, at regeringen ikke har tænkt sig at honorere dem, og man vil ikke drage konsekvensen deraf.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:13

Per Clausen (EL):

Jeg tror, det vil komme lidt overraskende for regeringen, at Enhedslisten ikke kommer med krav, som regeringen ikke umiddelbart kan indfri. Det vil komme meget overraskende for regeringen. Jeg håber ikke, at regeringen har forventninger om, at finanslovsforhandlingerne bliver på den måde, for så er de hurtigt overståede.

Så vil jeg bare sige til Venstre her, at pointen er, at op til den her debat sagde vi, at medmindre der kommer en eller anden form for indrømmelse i dagpengespørgsmålet, vil Enhedslisten ikke kunne lave et forslag og stemme for et forslag til vedtagelse sammen med regeringspartierne. Der kom en indrømmelse. Nu stemmer vi så for det forslag, som vi har udarbejdet sammen med regeringen. Det er jo sådan set meget logisk og et meget godt udtryk for, at vi faktisk får indflydelse.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og så har vi den sidste spørger. Det er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 16:13

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Per Clausen om den private ejendomsret, og hvordan Enhedslisten forholder sig til den. Er det sådan, at Enhedslisten mener, man skal deles om en bolig, og hvis det er sådan, at Enhedslisten mener det, er det så o.k., at man trænger ind i en bolig og bosætter sig der og så måske skal slæbes væk derfra, eller hvordan forholder Enhedslisten sig til det?

Kl. 16:14

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:14

Per Clausen (EL):

Jeg er ret sikker på, at vi i Enhedslisten støtter det, som jeg tror hedder husfred, dvs. at man har ret til at opholde sig i sit hjem uden at blive generet af andre. Og vi går faktisk også ind for, at mennesker skal have mulighed for at eje deres egen bolig. Det ser vi ikke noget som helst problem i. Vi kan godt diskutere, om skattesystemet omkring det i dag er indrettet rimeligt og rigtigt, altså om det er fornuftigt, at vi har en lang række støtteordninger, som ensidigt retter sig mod ejere, og som gør, at lejere bliver snydt. Det er vi uenige i, men det, at folk selv ejer deres bolig, har vi ingen problemer med.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Karina Adsbøl.

Kl. 16:15

Karina Adsbøl (DF):

Det vil så sige, at hvis jeg har en tom ejendom, så går Enhedslisten ikke ind for, at man skal trænge ind i den ejendom og bosætte sig der, og så kan jeg godt have min ejendom i fred uden at blive invaderet af folk fra Enhedslisten. Er det sådan, det skal forstås, altså at Enhedslisten synes, det er i orden, at man har sin ejendom, at man kan have den i fred, og at man ikke skal dele den med andre?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:15

Per Clausen (EL):

Hvis det er sådan, at der står ejendomme med boliger tomme igen længere tid, mens der er mennesker, der ikke har et sted at bo, så synes vi da, at man fra samfundets side skal gribe ind og sørge for, at de lejligheder bliver udlejet, sådan at de mennesker kan få noget at bo i.

Kl. 16:15

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Så siger vi tak til Enhedslistens ordfører. Det er nu hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 16:16

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi afslutter nu den anden folketingssamling med den første S-R-SF-regering nogen sinde. Hvis man skulle beskrive regeringen med kun ét ord, hvilket ord skulle det så være? Både regeringen selv og måske også medierne ville nok vælge ordet reform. Ja, statsministeren ville sikkert påstå, at man var gået reformamok, eller måske ligefrem insistere på at bruge to ord, så hun kunne sige »historiske reformer«.

Men altså, hvad er en reform? Hvad ligger der egentlig i ordet?

En reform må i sagens natur være en sammenhængende række af politiske ændringer, som reformerer samfundet, altså forandrer samfundet. Og der må være en vis tyngde og en vis rækkevidde af disse forandringer, for at man meningsfuldt kan tale om en reform. En reform skal kunne mærkes af borgerne, den skal være så betydningsfuld, at nøgletallene ændrer sig. Hvis en reform ikke gør det, er det slet ikke en reform, men blot endnu en lille politisk justering af den slags, det nærmest strømmer ud med dagligt. Det er det og kun det, vi har fået med denne regering: små politiske justeringer, ofte mindre, aldrig mere – intet andet. Når statsministeren siger, at hun har gennemført historiske reformer, og at hun er gået reformamok, så balancerer hun på kanten af løgn og de rene fantasier. For det har hun og denne regering ikke. Den er ikke gået reformamok, men amok i slaphed, stilstand og manglende ambitioner.

Det er en sandhed, som er trist at erkende, for Danmark har mere end nogen sinde brug for reformer – rigtige reformer. Det handler om det alt for lave arbejdsudbud, som hæmmer væksten og på sigt gør Danmark til et fattigt land. Det handler om de tusindvis af arbejdspladser, som de senere år er fløjet ud af landet. Det er en skræmmende udvikling, som regeringen ikke har nogen svar på. Lad mig blot gennemgå regeringens påståede reformer og aftaler. Skatte-reformen får en effekt på arbejdsudbuddet i 2020 på 11.500 personer. SU-reformen får en effekt på 5.900 personer. Reform af førtidspension og fleksjob får en effekt på 4.700 personer. Kontanthjælps-reformen får en effekt på 4.500 personer. Vækstplanen får en effekt på ca. 1.000 personer. Energiforliget får en effekt på 400 personer – altså i den forkerte retning: 400 færre – og med regeringens finanslov for 2012 mindske man så arbejdsudbuddet med 4.000 personer. Regeringens egne såkaldte reformer giver en samlet effekt på arbejdsudbuddet i 2020 på under 25.000 personer. Det er godt nok ikke meget, når man tænker på, at over 2 millioner danskere er på overførselsindkomst; når man tænker på, at vi de senere år har mistet op mod 200.000 arbejdspladser, og ikke mindst når man tænker på, at man med egentlige reformer ville kunne øge arbejdsudbuddet meget, meget mere. Historiske reformer under en Thorning-Schmidt-regering: Goddag mand økseskaft!

Regeringen overtog jo så ganske vist reformer fra den tidligere regering. Her var der lidt større armbevægelser og lidt mere fornuft, selv om det stadig ikke nærmede sig noget, man kan kalde tilstrækkeligt. Tilbagestrækningsreformen er den største, men det er alligevel dagpengereformen, der har trukket suverænt flest overskrifter. Og

det skyldes selvfølgelig regeringens svage, ubesluttsomme og helt igennem tåbelige håndtering af den debat, der helt naturligt kom i forlængelse af ændringerne.

Da ændringerne af dagpengereglerne i sin tid blev besluttet, var det en åbenlys løsning på et åbenlyst problem. Alt for mange mennesker er på dagpenge alt for længe, selv om der er arbejdsgivere, der mangler friske hænder og kvikke hoveder. Undersøgelser viser, at dagpengemodtagernes jobsøgning bliver mere intens, bred og effektiv, jo tættere på et dagpengestop de kommer. Sandheden er, at den lange dagpengeperiode både er dyr for skatteborgerne og fastholder folk uden for arbejdsmarkedet med ulykkelige skæbner til følge. Derfor var halveringen af dagpengeperioden en rigtig god løsning, for nu at bruge statsministerens egne ord. Og det var den faktisk – en god og fornuftig og oplagt løsning på et bredt anerkendt problem.

Men hvad sker der? Medierne begynder selvfølgelig at fortælle violinakkompagnerede historier om konkrete mennesker, der står for at ryge ud af dagpengesystemet. Enhedslisten hyler op, fagbevægelsen brokker sig, regeringspartierne baglænde vrider hænder. Regeringen bliver usikker og gennemfører vaklende og indtil flere på hinanden følgende midlertidige forlængelser af dagpengeperioden. Man nynner med på melodien om, at det er en katastrofe for folk at miste retten til dagpenge, at det ikke er værdigt at blive forsørget af sin ægtefælle, at situationen er uholdbar. Med andre ord: Der må gøres noget for at løse det postulerede problem.

Kl. 16:21

Og vupti, så er den ganske udmærkede løsning pludselig blevet forvandlet til et problem. Den nye dagpengeplan, hvor regeringen bl.a. vil indføre en helt ny type overførselsindkomst, bliver præsenteret som en løsning på et problem, men i virkeligheden er løsningen selv et kæmpe problem, som ikke alene ødelægger den oprindelige løsning; dagpengeplanen fastholder mennesker i arbejdsløshed, dagpengeplanen svigter de mennesker, den påstår at hjælpe, dagpengeplanen er intet mindre end hamrende usolidarisk. Og hvordan er det nu med midlertidige løsninger i den danske velfærdsstat? Jo, de har det med at blive permanente – også denne usolidariske løsning.

Lappeløsninger og usikkerhed karakteriserer regeringens beslutninger. Der bliver lavet bittesmå justeringer, som ikke er værdige til at blive kaldt reformer. Hver eneste gang, det går en lille smule i den rigtige retning, er, når regeringen fraviger sine egne valgløfter og gennemfører en politik, der er Liberal Alliance light. Når den sænker skatten en smule på arbejde, afskaffer en afgift eller gennemfører små skridt på arbejdsmarkedsområdet, er man inspireret af os. Måske ved regeringen inderst inde godt, at det faktisk er den eneste politik, der virker. Så meget mere underligt er det, at man laver den ene aftale og det andet forlig med Enhedslisten og trækker Danmark i forkert retning. Er der overhovedet ingen koordination internt i regeringen? Tilsyneladende ikke. Ministrene render rundt som hovedløse høns og slukker ildebrande, og vores statsminister virker ikke til at have tænkt mange nye tanker, siden hun kom til.

For ja, 2012 blev måske nok Det Radikale Venstres år. Men 2013 bliver uden tvivl Enhedslistens år, for det lykkedes Enhedslisten at forpurre nogle af de få gode takter, der trods alt var i regeringen. Et parti, der ønsker væbnet revolution, nedlæggelse af politi og militær og indførelse af kommunisme i Danmark, sådan et parti har i dag kæmpe stor indflydelse på den politik, der bliver ført. Man kunne ønske sig, at den indflydelse også ville strække sig til den nye offentlighedslov, for selv om det ikke er nogen hemmelighed, at Liberal Alliance ikke har mange fællesnævner med Enhedslisten, står vi dog side om side, også med Dansk Folkeparti, i vores modstand mod den skandaløse og dybt udemokratiske mørklægning af magthaverenes arbejde, som regeringen, Venstre og Konservative åbenbart ønsker.

Et radikalt år, et Enhedslisteår. Mit ønske er, at de kommende år i stedet for bliver vækstens år. Regeringen forventer, at væksten i

BNP i år bliver på sølle 0,5 pct. Det er åbenlyst for alle, at det er alt, alt for lidt, og vi må og skal ændre det, hvis Danmark skal forblive et rigt land, hvor vi har råd til de ting, der er vigtige for os alle: gode livsbetingelser, effektive sygehuse, velfungerende skoler og tilstrækkelig omsorg for de svageste. Ja, de næste år bør være vækstens år, hvor vi med modige reformer grundlægger de næste mange års økonomiske vækst og positive udvikling i Danmark.

Først og fremmest skal vi sænke skatten markant, både på arbejde og selskabsskatten. Der er brug for skattelettelse, fordi det absurd høje skatetryk mindsker arbejdsudbuddet, hæmmer investeringslysten og sætter væksten i stå. Med en lavere skat kan det bedre betale sig at arbejde, det bliver mere attraktivt at tage en uddannelse eller starte egen virksomhed, og virksomheder får lettere ved at beholde arbejdspladser i Danmark.

Vi skal også gøre op med den alt for store offentlige sektor, som tynger Danmark ned. Gigantiske mængder af love, regler og forordninger, tåbelige kontrolforanstaltninger, endeløse papirbunker har fjernet statens fokus fra varm og nær service til koldt og tungt bureaukrati. Vi skal i stedet stole på de offentligt ansatte, og at de er i stand til at udføre deres arbejde tilfredsstillende, og lære af det private erhvervsliv, når tingene alligevel går galt, for selvfølgelig kan vi gøre det. Det er i øvrigt symptomatisk for regeringen, at noget af det eneste positive, som blev luftet under valgkampen, nemlig De Radikales såkaldte tillidsreform, tilsyneladende er droppet.

Lad os derfor i stedet sænke skatten markant og skære dybt i den offentlige sektors overflødige fedtdepoter. Det er reformer. Har vi modet til at gøre det, får vi et friere, rigere og mere åbent Danmark; et Danmark, hvor vækst, initiativlyst og begejstring igen fylder byer og land; et Danmark, hvor der er lige muligheder for hver eneste borger, og hvor der er plads til at gøre en indsats; et Danmark med positive udsigter for fremtiden. Danmark har brug for reformer – men rigtige reformer.

Kl. 16:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så har vi en talerrække, og den første i rækken er hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 16:26

Jonas Dahl (SF):

Først vil jeg sige tak for talen. Liberal Alliance opfatter sig som et parti, der modsat alle andre har indset, at Danmark ikke bare er i krise, men er på katastrofekurs, og hr. Anders Samuelsen sagde i september 2012 til Folketingets andre partier, og jeg citerer: I dumper, og I fører Danmark og danskerne mod afgrunden. Citat slut.

Problemet er, lyder det fra Liberal Alliance, at en stor velfærdsstat og et højt skattniveau ødelægger det private og frie initiativ, og det gør det svært at drive virksomhed i Danmark. Sådan har jeg i hvert fald forstået det. Men hvad bygger Liberal Alliance egentlig den påstand på?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Sidste år har vi en dokumenteret minusvækst på 0,5 pct. Hvordan synes spørgeren egentlig selv det går?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Jonas Dahl.

Kl. 16:27

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes faktisk, vi er på vej til at få Danmark ud af den krise, som vi befinder os i, efter at de borgerlige sad ved magten. Men vi kan altså også bare holde fast i de ting, der faktisk ligger, som f.eks. Verdensbankens seneste analyse, hvorefter Danmark har førstepladsen i Europa, når det handler om, hvor nemt det er at drive virksomhed, eller Goldman Sachs' seneste analyse, hvorefter Danmark har førstepladsen globalt med hensyn til økonomisk succespotentiale, eller erhvervsmagasinet Forbes' seneste opgørelse, hvorefter Danmark har andenpladsen, når det handler om, hvor godt det er at drive virksomhed.

Tager Verdensbanken, Goldman Sachs og Forbes fuldstændig fejl?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:27

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi kan i hvert fald ved at kigge på, hvad OECD siger, se, hvordan de regner med, at det vil se ud i 2017. Der regner de med, at man vil være rigere i Norge, Finland, Sverige, Island, Irland, Storbritannien, Holland, Tyskland, Belgien, Schweiz og Østrig, end man er i Danmark. Så kan man selvfølgelig godt spørge: Nåh, men er der nogen, der har lavet en spændende analyse? Det kan jo diskuteres, og jeg kan tage mine tal, hr. Jonas Dahl kan tage sine tal, men det, vi ved, er, at væksten i Danmark sidste år med den røde regering var negativ, og dermed ved vi som det eneste, at det er fakta.

Kl. 16:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er hr. Simon Kollerup, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 16:28

Simon Kollerup (S):

Tak for det. Jeg kan jo forstå, at Liberal Alliance mener, at det er velfærdsstatens størrelse, som blokerer for en økonomisk udvikling i Danmark. For nu at citere hr. Anders Samuelsen er der blevet sagt: Den offentlige sektor skal være mindre, ellers kan vi ikke få plads til at skabe de rammer om erhvervslivet, der gør, at virksomhederne kan rykke fremad.

Så skal jeg bare helt stiltfærdigt spørge ordføreren, om ordføreren mener, at det her tidsskrift, som hedder The Economist, tager fejl, når det i en omtalt rapport fra februar måned fremhæver Danmark og de nordiske lande som deciderede rollemodeller, der – og nu citerer jeg så fra The Economist – ligger i toppen af ligaen inden for alt fra økonomisk konkurrenceevne til social velfærd og tilfredshed med tilværelsen.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:29

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg tror desværre, at spørgeren, hvis han havde læst lidt grundigere, ville opdage, at det, artiklen eller undersøgelsen i virkeligheden handler om, er, at man kan se ud over det blanke Øresund og misundeligt skue over mod Sverige og se, hvor mange gode ting de har gjort der, og at Danmark sådan lidt heldigt, fordi vi geografisk ligger tæt på, er kommet med i artiklen.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. En ny omgang. Værsgo til hr. Simon Kollerup.

Kl. 16:29

Simon Kollerup (S):

Der fik jeg jo ikke rigtig svar på, om man mener, at The Economist tager fejl i den vurdering, man giver Danmark. Det er lidt pudsigt, hvis vi bare skulle have været heldige med ved en fejl at blive taget med. Hvis nu ikke The Economist tager fejl og det, der står i artiklen, om, at vi ikke alene er stærke inden for konkurrenceevne, men også kan levere på det, der hedder social velfærd og offentlig velfærd, faktisk er rigtigt, hvordan vil ordføreren så forklare, at det er sådan, det ser ud i Danmark i dag, altså at vi bliver placeret som rollemodel, fordi vi kan begge dele?

Kl. 16:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:30

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

De røde folketingsmedlemmer skal være velkommen til at smide den ene artikel i hovedet på mig efter den anden, men jeg vil så smide fakta tilbage i hovedet på spørgerne. Fakta er, at Danmark i løbet af de seneste 15 år er gået fra at ligge på en sjettedeplads på listen over verdens rigeste lande til nu at ligge på en trettede-, fjortende-, femtendeplads. Fortsætter man med den politik, som den nuværende regering fører, vil vi fortsætte ned ad listen over verdens rigeste lande. Ifølge OECD vil Sverige i 2017 være 16,8 pct. rigere end Danmark, så der er god grund til at se til Sverige. Det var i øvrigt ikke The Economist, jeg kritiserede, vil jeg sige til hr. Simon Kollerup, det var hr. Simon Kollerups tolkning af The Economist, jeg kritiserede.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti, værsgo.

Kl. 16:31

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

For Liberal Alliance er skatteniveauet i Danmark jo tydeligvis roden til alt ondt, og det skorter ikke på retorikken. F.eks. udtalte hr. Simon Emil Ammitzbøll sidste år, at den høje marginalskat *dræber* konkurrenceevnen. Det er tydeligvis en forkert påstand, og overvismand Whitta-Jacobsen måtte jo også i går gentage flere gange, før det ligesom sivede ind, at man ikke på den lange bane kunne sige, at skat havde noget at gøre med konkurrenceevne. Så jeg vil høre ordføreren, om det gør indtryk, når overvismand Hans Jørgen Whitta-Jacobsen fastslår, at vi kan forbedre konkurrenceevnen på den lange bane, men at det handler om at styrke produktiviteten; det handler ikke om skat.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis man gerne vil styrke produktiviteten, er det også en rigtig god idé at se på skatten.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 16:32

Kl. 16:34

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Det lyder i mine ører, som om ordføreren føler sig klogere end overvismand Whitta-Jacobsen, når det handler om det her. Spørgsmålet kom op adskillige gange i går, da vismændene skulle præsentere deres rapport, fordi det åbenlyse spørgsmål fra Liberal Alliance var: Vil vi ikke forbedre vores konkurrenceevne, hvis vi sænker skatten? Det klare svar var nej.

Kl. 16:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:32

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det tror jeg at fru Lisbeth Bech Poulsen bør gå hjem og se lidt mere af. Vi kan jo citere lidt fra vismandsrapporten, f.eks. fra side 158, hvor vismændene skriver:

»En sådan overbeskatning « – som der altså er i Danmark – »i forhold til det forudsatte udgiftsniveau er næppe en situation, der er optimal for befolkningen.«

Det er vi enige i i Liberal Alliance.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Fru Stine Brix, Enhedslisten, værsgo. Nej? Jamen så går vi videre til hr. Jens Joel, Socialdemokratiet, værsgo.

Kl. 16:33

Jens Joel (S):

Tak for det, og tak til Liberal Alliances ordfører. En af hr. Simon Emil Ammitzbølls partikolleger, hr. Joachim B. Olsen, har skrevet – og jeg citerer:

»Men klynker man længe nok i Danmark, så er der altid en velmenende Socialdemokrat som står klar med en check!«.

Sådan skrev hr. Joachim B. Olsen om den nye og bedre indfasning af dagpengereformen. Så mit spørgsmål er kort og klart: Mener Liberal Alliance, at de langtidsledige klynker?

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:33

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

En del af dem gør.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Jens Joel.

Kl. 16:33

Jens Joel (S):

Det ville så nok klæde Liberal Alliance at udpege dem, de kalder klynkere, frem for bare at mistænkeliggøre hele gruppen.

Så lad mig spørge på en anden måde: Mener Liberal Alliance, at det er udtryk for dovenskab, hvis man er ledig i mere end 2 år?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil først og fremmest sige, at vi er af den overbevisning, at hvis man inden for en 2-årig periode ikke kan finde sig et arbejde i den situation, der er i Danmark i dag, har man andre problemer end arbejdsløshed. Det er der ingen tvivl om.

Så vil jeg i øvrigt sige, at vi hverken mistænkeliggør de langtidsledige eller andre, som det bliver antydnet. Vi mistænkeliggør Socialdemokraterne. Det er det, der er pointen i at sige, at der altid kommer en socialdemokrat rendende med en check, hvis der er nogle, der klynker. Det er sådan set ikke dem, som modtager checken, der er problemet. Det er Socialdemokratiet, der er problemet både for de enkelte og for Danmark.

Kl. 16:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Andreas Steenberg, Det Radikale Venstre.

Kl. 16:34

Andreas Steenberg (RV):

Tak. Jeg har forstået på partiet Venstre, at de ikke ønsker at stemme for en lempeligere indfasning af dagpengereformen, men omvendt har de heller ikke tænkt sig at rulle det tilbage, hvis de skulle få regeringsmagten igen. Derfor vil jeg gerne spørge, om det er korrekt, at Liberal Alliance ønsker at tilbagerulle den her lempeligere indfasning af dagpengereformen, og jeg vil også gerne høre, hvorfor Liberal Alliance har den holdning.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:35

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Svaret er ja. Og svaret er, at vi har alle de grunde, man kan læse på hjemmesiden www.radikale.dk. Der er der 10-15 spørgsmål og svar om, om man burde have gjort noget ved dagpengene, som man åbenbart ikke har fået slettet, efter at man har lavet den nye aftale med Enhedslisten. Der siger man, at der ingen grund er til at gøre noget som helst i forhold til dagpengeområdet, fordi reformen virker og den virker som ventet. Jeg er enig i det, der står på Det Radikale Venstres hjemmeside, men ikke i det, som Det Radikale Venstre stemmer i Folketingssalen.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 16:36

Andreas Steenberg (RV):

Det var fint, at jeg også fik svar på mit spørgsmål. Det, jeg så vil spørge om i anden omgang her, er, om det er et ufravigeligt krav fra Liberal Alliance til Venstre, når der eventuelt skal dannes en ny regering, at den her ordning rulles tilbage igen.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:36

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis der er nogen i dette Folketing, der burde vide, at ufravigelige og ultimative krav ikke er noget, der bringer partier fremad, burde det være Det Radikale Venstre, som overspillede sine kort tilbage i 2005-06. I Liberal Alliance har vi den holdning, at vi ønsker en bor-

gerlig regering med hr. Lars Løkke Rasmussen som statsminister, og vi forventer at få indflydelse på vores fire mærkesager – lavere skat, højere vækst, en mere effektiv offentlig sektor og mere personlig frihed. Det må vi jo så se om vælgerne giver os mandat til at få indfriet.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og vi har en ny spørger. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 16:37

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Nu hørte jeg, at ordføreren sagde, at han har problemer med Socialdemokraterne. Det tager jeg som ros, så mange tak for det.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at høre ordføreren om, er, om ordføreren har problemer i forhold til den dagpengeperiode, vi har nu. Er dagpengeperioden for lang, for kort, eller passer den helt præcis?

Kl. 16:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:37

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Liberal Alliances politik er, at vi ønsker at have den 2-årige dagpengeperiode, men uden alle de fiksfakserier og lappeløsninger, der ødelægger effekten af den reform, der blev lavet under VK-regeringen. Jeg synes også, det er værd at bemærke, at vismændene faktisk i deres seneste rapport har skrevet, at gentagne midlertidige lempelser risikerer at skabe forventninger om ekstraordinære tiltag også i fremtiden, hvilket svækker effekten af dagpengereformen. Jeg er fuldstændig enig i vismændenes synspunkt.

Kl. 16:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 16:38

Leif Lahn Jensen (S):

Er det så korrekt, at jeg hører ordføreren for Liberal Alliance sige, at 2 år er den perfekte længde på den her dagpengeperiode, og at man overhovedet ikke vil komme med nogen ændringer af det i fremtiden, heller ikke efter næste valg, for det her er det mest perfekte?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:38

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo noget af et spørgsmål at få. Vil jeg gøre politik til religion og sige, at der findes en helt perfekt dagpengeperiode, som kan mejsles i granit, og som aldrig vil kunne være hverken kortere eller længere? Det kan godt være, at hr. Leif Lahn Jensen har et sådant tal. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad Socialdemokratiets perfekte dagpengeperiode er. I Liberal Alliance forholder vi os til de økonomiske udfordringer i den rækkefølge, de måtte opstå.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Og der er en ny spørger, fru Liv Holm Andersen, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 16:39

Liv Holm Andersen (RV):

Tak for det. Jeg vil gerne skifte emne en lille smule og dvæle lidt ved klimapolitikken. Det er muligvis ikke det emne, der interesserer Liberal Alliance mest, men mit spørgsmål går altså på, om hr. Simon Emil Ammitzbøll er enig i det, fru Mette Bock sagde sidste år under åbningsdebatten, altså åbningsdebatten i 2012, nemlig at job i vindmølleindustrien ikke er rigtige job.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg skal sige, at ordføreren har lige sagt, at det er lidt svært at høre, så derfor skal vi lige være stille. Jeg tror, der er højtalere og det hele på, men man kan måske være lidt stille ude i sidegemakkerne.

Værsgo.

Kl. 16:39

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen job, der er støttet af offentlige midler, er jo i hvert fald ikke rigtige private job.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Liv Holm Andersen.

Kl. 16:40

Liv Holm Andersen (RV):

Nej, men på en måde kunne jeg bare godt tænke mig et lidt mere konkret svar til de 28.500 mennesker, der arbejder i den danske vindmølleindustri. Altså, har de et rigtigt arbejde, eller har de ikke et rigtigt arbejde? Og så kunne jeg da også godt tænke mig at høre: Når man nu omsætter, eller faktisk tjener 52 mia. kr. om året i vindmølleindustrien til Danmark, kan det så kategoriseres som en god eller en dårlig forretning?

Kl. 16:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:40

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg har utrolig stor respekt for alle de mennesker, der står op hver morgen og går på arbejde og får det her land til at løbe rundt. Og det har jeg sådan set ligegyldigt, om jeg støtter støtteordningerne på det pågældende område eller ej.

Det, der er pointen her, er bare, at hvis man ser det i et langsigtet perspektiv, så er det et rigtig, rigtig godt spørgsmål, om det overhovedet har været en god forretning for Danmark massivt at støtte vindmølleindustrien. Det kunne vi da godt tænke os at få lavet et dyberegående analysearbejde om, og hvis det er sådan, at Det Radikale Venstre og den øvrige regering gerne vil lave et mere opdateret analysegrundlag end det, der foreligger, så er vi friske på det.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Den næste spørger er fru Pernille Rosenkrantz-Theil, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 16:41

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Vi bliver i samme spor, for det er jo sådan, at hr. Villum Christensen, der som bekendt er Liberal Alliances klimaordfører, har udtalt, at menneskeskabte klimaforandringer er mere tro end videnskab. Han mener ligefrem, at det er farligt at fokusere på at nedbringe udledning af CO₂. Jeg skal bare høre, om hr. Simon Emil Ammitzbøll

kan bekræfte, at Liberal Alliance mener, at det er et spørgsmål om tro og ikke videnskab, når vi taler om klimaforandringer.

Kl. 16:44

Kl. 16:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 16:41

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Vi har den holdning, at CO₂ selvfølgelig både er menneskeskabt og kommer andre steder fra, men vi synes også, man skal passe på, at klimadebatten ikke ender som en religionsdebat. Det skal forstås på den måde, at hvis man ser tilbage, kan man se, at der i perioden 1955-1976 faktisk ikke var temperaturstigninger, og der har de facto jo heller ikke været temperaturstigninger de seneste 15 år, og det er, selv om der i hele perioden fra 1955 til i dag har været en kontinuerlig stigning i udledningen af CO₂, og derfor kan det godt være, at der også er andre ting, der påvirker. Vi er ikke sådan nogle, der mener, at der findes videnskab, man godt må høre efter, og videnskab, som man bare skal ignorere, fordi den ikke har de politiske korrekte resultater.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 16:42

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

97,1 pct. af videnskabsfolkene mener, at klimaforandringerne er menneskeskabte – 97,1 pct. af videnskaben. Nu førte Liberal Alliance så hele deres valgkamp på alle mulige videnskabelige modeller, og derfor kan det godt virke en lille smule mærkværdigt, at Liberal Alliance ikke lytter til videnskaben her, eller det kan jo være, at Liberal Alliance lytter til videnskaben, men så er det bare interessant at få at vide, hvad det er for en videnskab. Hvad er det for modeller, hvad er det for et videnskabeligt grundlag, som Liberal Alliance henviser til her? For hvis det her ikke skal være et spørgsmål om tro, må det jo være et spørgsmål om viden, og hvor er det, Liberal Alliance får den såkaldte viden fra?

Kl. 16:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg forstår godt, at fru Pernille Rosenkrantz-Theil synes, det er irriterende, når der ikke bliver lyttet. Det synes lærerne om Det Radikale Venstre, og det synes jeg også lidt om fru Pernille Rosenkrantz-Theil nu, altså at det er lidt trættende. For jeg sagde faktisk: Der er også menneskeskabt øget CO₂-udledning. Det interessante for løsningerne er jo sådan set ikke, hvor CO₂-udslippet kommer fra, det interessante er at sige: O.k., det har måske haft lidt mindre impact på temperaturstigningerne, end nogen går og påstår. Det interessante er så at spørge, hvilke løsninger der skal til. Skal det være produktionsbegrænsende løsninger, som regeringen tilbyder, med øget arbejdsløshed til følge, eller skal det i stedet for være løsninger i ny teknologi, der kan løse problemerne? Det sidste synes vi er en meget mere interessant løsning.

Kl. 16:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det er hr. Mogens Jensen, Socialdemokraterne. Værsgo.

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg vil godt lige tilbage til det, ordføreren sagde omkring dagpengeperioden. Har jeg forstået det rigtigt, at Liberal Alliance ikke er enig med CEPOS, som har været ude at foreslå, at man kunne sætte dagpengeperioden ned fra 2 år til 1 år, men at Liberal Alliance vil fastholde dagpengeperioden på 2 år? Forstod jeg ordføreren helt rigtigt?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:44

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Spørgeren har forstået det korrekt, med hensyn til at vi ikke har nogen forslag om at ændre dagpengeperioden, som det ser ud nu. Men det, som jeg sagde til hr. Leif Lahn Jensen før, med hensyn til at vi ikke mener, at det er mejslet i granit, at det skal være 2 år, er også korrekt. Derfor er jeg utrolig glad for, at hr. Mogens Jensen nu får ordet om lidt, for så vil jeg gerne spørge: Kan Socialdemokratiet garantere, at det så er 2 år plus måske 2 år, der er det ideelle tal for Socialdemokratiet, eller vil Socialdemokratiet også tage bestik af de økonomiske udfordringer, som partiet måtte se dem i fremtiden?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Mogens Jensen.

Kl. 16:45

Mogens Jensen (S):

Nu er den her debat sådan indrettet, at der mig, der stiller spørgsmål, og det er ordføreren, der svarer. Og derfor vil jeg bare bekræfte, at Liberal Alliance altså ikke afviser, at dagpengeperioden skal ned på 1 år, hvis det står til Liberal Alliance.

Så står jeg her med et citat fra hr. Villum Christensen fra et indlæg, han har skrevet, hvor han i forbindelse med klimaforandringer siger: Hvis det hele er bluff, hvad skal vi så med alle de her ngo'er, der rejser verden rundt? Har hr. Villum Christensen ret i, at det her med klimaforandringerne er bluff? Er det Liberal Alliances holdning?

Kl. 16:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 16:45

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Man skal jo passe på med at overvurdere sig selv, og jeg vil allerede nu sige, at jeg vil få svært ved at svare på alle de spørgsmål på de 30 sekunder, der er stillet mig til rådighed. Først er jeg nødt til at oplyse hr. Mogens Jensen om Folketingets forretningsorden. Der står intet om, at det er den, der får den korte bemærkning, der skal stille spørgsmål, og den, der står på talerstolen, der skal svare, eller omvendt. Der er fuld mulighed for, at den, der kommer med den korte bemærkning kan svare på de spørgsmål, jeg måtte stille her fra talerstolen. Så hvis der er andre Socialdemokrater, der er interesserede i at svare på spørgsmålet, skal de bare melde sig – jeg er parat.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Det var det spørgsmål. Så er det hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten. Værsgo.

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Jeg kan jo forstå på Liberal Alliances ordfører, at den offentlige sektor tynger Danmark. Jeg tror, at de færreste, der lytter til Liberal Alliance, er i tvivl om, at Liberal Alliance rigtig, rigtig gerne ser nedskæringer i det offentlige. Derfor undrer det mig meget, at Liberal Alliance i går sagde fra over for at være med i den ændring af forsvarsloven, som Enhedslisten og regeringen kommer til at gennemføre. Den kommer til at betyde en besparelse på 30 mio. kr. Hvorfor ønsker Liberal Alliance ikke at være med? Partiets forsvarsordfører anbefalede at gå med, man var med i forhandlingerne, man fik alt, hvad man ønskede sig under forhandlingerne, men alligevel siger man nej til at spare på generaler og oberster. Hvorfor siger Liberal Alliance fra?

Kl. 16:46

aftale, hvor Enhedslisten har de afgørende mandater. Så hvis der havde været flere partier med, havde Enhedslisten ikke haft de afgørende mandater. Havde Liberal Alliance haft et mandat mere, havde Enhedslisten heller ikke haft de afgørende mandater. Den situation bryder vi os ikke om, i hvert fald ikke på forsvarsområdet.

Kl. 16:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Der er en ny spørger, og det er fru Lone Loklindt, Radikale Venstre.

Kl. 16:49

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er altid rart, når der kan spares på noget i den offentlige sektor. Det skal der ikke herske den mindste tvivl om. Men jeg er også nødt til at sige til hr. Nikolaj Villumsen, at Liberal Alliance ikke mener, at forsvarspolitikken skal bygge på holdningerne i et meget venstreorienteret politisk parti, som har som politik at nedlægge forsvaret, og hvor man kan være i tvivl om, hvad det er for holdninger, de har til de helt basale samfundsinstitutioner i vores land som politi og forsvar; der tales om revolution, kommunisme, og hvad ved jeg. Jeg synes, det har et meget uhyggeligt perspektiv, hvis man skal bygge sin forsvarspolitik i snævert samarbejde med Enhedslisten.

Kl. 16:47

Lone Loklindt (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at vende tilbage til miljø- og klimapolitikken. Nu kan jeg forstå, at det ikke er det menneskeskabte CO₂, der holder Liberal Alliance vågen om natten. Hr. Villum Christensen sagde i februar 2011:

Det er grotesk, at klimaministeren vælger at se helt bort fra atomkraft. Alle vores nabolande har atomkraftværker. Det er, som om der stadig ligger en dyne af skræmmekampagner fra 1980'erne over hele Danmark.

Skal det forstås sådan, at Liberal Alliance stadig væk ønsker atomkraft i Danmark?

Kl. 16:50

Vi havde det ønske – og det har vi sagt til regeringen – at der skulle være flere borgerlige partier med, hvis der skulle indgås en aftale, og det har været afgørende for os.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:48

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er sådan set ikke helt det, som vi har sagt. Det, vi har sagt, er, at vi selvfølgelig synes, der skal kunne forskes i atomkraft, og at vi i øvrigt synes, det skal undersøges, om atomkraft fremadrettet kan være en energikilde.

Vi synes igen, at den politiske korrekthed nogle gange går i selvsving. Så får man ikke lov til at forske og lave undersøgelser osv., der går i retning af noget, nogen bare ikke kan lide. Det er jo igen det her med, at vi synes egentlig, at fakta og videnskab er en god ting at få ind i diskussionen, i stedet for at det hele handler om følelser og pandaer.

Kl. 16:51

Nikolaj Villumsen (EL):

Der har ikke været nogen tvivl om, at Enhedslisten ville være med i det her. Der har heller ikke været nogen tvivl om, at Venstre helt sikkert har vredet armen om på Liberal Alliance. Det undrer mig meget, at Liberal Alliances ønske om nedskæringer i det offentlige åbenbart ikke strækker længere, for hvis Enhedslisten eller Venstre gør et eller andet, stopper Liberal Alliances ønske. Er det sådan, man skal opfatte Liberal Alliances ønske om at skære ned i det offentlige, eller skyldes det ganske enkelt, at når det kommer til obersterne og generalerne og ikke bare sygeplejerskerne, børnehavepædagogerne osv., vil Liberal Alliance ikke være med til at finde penge i det offentlige?

Kl. 16:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Fru Lone Loklindt.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 16:49

Lone Loklindt (RV):

Nu har vi jo faktisk i årevis forsket i atomkraft og andre ting i Danmark, som vi ikke nødvendigvis har implementeret. Men uanset hvad kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan Liberal Alliance ville forholde sig til radioaktivt affald, hvis det kom til storskala, altså til et reelt atomkraftværk i Danmark.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:51

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er et helt ufatteligt spørgsmål. Vi er jo med i forsvarsforliget. Vi er med i den kreds af partier, som har lagt ryg til langt, langt større besparelser på forsvaret, end den her aftale overhovedet lægger op til. Så det handler ikke om penge. Det handler om, at hr. Nikolaj Villumsens parti er en flok revolutionære personer, som ønsker at afskaffe det danske forsvar. Vi mener ikke, der skal være en forsvars-

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo netop en af de ting, man er nødt til at få klarlagt på forhånd. Vi er bare af den overbevisning, at man ikke skal afvise alt på forhånd.

Så vil jeg i øvrigt sige, at sidst jeg tjekkede min elregning – jeg indrømmer, at det er 1 år siden, jeg sidst tjekkede den, og jeg skulle nok være lidt mere grundig med det, men sidst jeg tjekkede er 1 år siden – stod der, at 6 pct. af den strøm, jeg modtager, er fra et atom-

kraftværk. Så jeg synes, man skal passe på med, hvor højt man går op i hykleriets træ, når man alligevel sikkert har atomkraftstrøm hjemme i sin egen husholdning.

Det Radikale Venstre lader, som om det er os, der er nogle særlinge, men i virkeligheden er det Det Radikale Venstre, der prøver at forholde sig til noget andet end virkeligheden.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Det er fru Mette Boye, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 16:52

Mette Boye (SF):

Vi har i dag diskuteret dagpenge og økonomi. Det er jo områder, hvor Liberal Alliance har prioriteret at have en politik. Til gengæld har Liberal Alliance tidligere udtalt, at partiet ikke behøver at have en udenrigspolitik. Mit spørgsmål er simpelt. Har Liberal Alliance fået en udenrigspolitik?

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo til ordføreren.

Kl. 16:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Ja.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Værsgo.

Kl. 16:52

Mette Boye (SF):

Det var et dejligt, konkret og klart svar. Jeg vil spørge om, hvad der har ændret sig, siden Liberal Alliance har prioriteret at få en udenrigspolitik.

Kl. 16:52

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om fru Mette Boye nogen sinde har været med til at bygge et nyt politisk parti op fra bunden. Det kan være noget af en opgave, vil jeg bare hilse og sige på egne og andres vegne, og derfor må man jo starte et sted, og derfor valgte vi meget sjovt at starte med det, vi synes er mest væsentligt. Vi kan jo konkludere, at der i hvert fald er 176.585 mennesker, der delte vores opfattelse af, at det var en god idé at starte med det væsentligste, nemlig genopretningen af dansk økonomi, en mindre offentlig sektor, mere personlig frihed og mere vækst i det her samfund. Det er vi rigtig, rigtig glade for, nemlig at de valgte os.

Kl. 16:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Thomas Jensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 16:53

Thomas Jensen (S):

Tak. Liberal Alliance holder sig jo ikke tilbage fra at stille krav på det skattepolitiske område. Senest har vi jo kunnet læse i nyhedsmedierne, at Liberal Alliance vil afskaffe topskatten. Samtidig har vi jo en oppositionsleder, hr. Lars Løkke Rasmussen, og partiet Venstre, som godt vil give en masse skattelettelser. De vil ikke fortælle sådan præcis, hvad for nogle det er, og de vil slet ikke fortælle, hvor det er,

der skal skæres ned i den offentlige sektor, hvis de skal lave de her lettelser.

Så mit spørgsmål til hr. Simon Emil Ammitzbøll er: Er det et ultimativt krav fra Liberal Alliances side for at støtte en fremtidig borgerlig regering, at topskatten skal afskaffes?

Kl. 16:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg ved ikke, om hr. Thomas Jensen er kommet senere ind i debatten, for jeg har faktisk tidligere forholdt mig til spørgsmålet om ultimative krav sådan helt generelt. Det er ikke noget, vi er tilhængere af. Vi har en politik om, at vi vil have lavere skat, mere vækst, mere frihed og en mere effektiv offentlig sektor. Det regner vi med at få indflydelse på hos en borgerlig regering, præcis som Det Radikale Venstre jo kan bestemme nogle ting og Enhedslisten kan bestemme nogle ting i den nuværende regerings politik. Sådan er det jo, for at bruge en kendt ministers ord.

I forhold til topskatten vil jeg bare sige, at det jo ikke kan komme som en overraskelse for spørgeren, at Liberal Alliance går ind for at afskaffe topskatten. Vi er sådan set gået til valg på at afskaffe topskatten. Det, dagens historie handler om, er, at det ikke koster så mange penge, som man hidtil har troet, at afskaffe topskatten, og derfor opfordrer vi Venstre til at komme ud af busken og sige: Selvfølgelig skal vi afskaffe topskatten.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Thomas Jensen.

Kl. 16:55

Thomas Jensen (S):

Men jeg kan konstatere, at det altså ikke er et ultimativt krav fra Liberal Alliances side, og derfor kan jeg også bare konstatere, at det der liberalistiske forsøgsprojekt, som i sin tid ikke havde en udenrigspolitik, i dag heller ikke har andet end sådan en lidt vattet tilgang til topskatten. Men det er da dejligt at vide, at vi ikke vil få så uretfærdig en politik i Danmark efter et eventuelt magtskifte, altså at Liberal Alliance vil kræve, at topskatten skal afskaffes. Så det er da også noget af en nyhed, der måske kan bringes i morgen, nemlig at det ikke er et ultimativt krav fra Liberal Alliances side.

Men lad os nu høre, hvis det alligevel skulle lykkes Liberal Alliance: Hvordan vil det så gavne dagpengemodtagerne, hvis man går hen og afskaffer topskatten?

Kl. 16:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 16:56

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det sidste er nemt at svare på. Det vil øge sandsynligheden for, at der er et arbejde, og det er jo godt.

I forhold til det med ultimative krav vil jeg bare sige til hr. Thomas Jensen, at som jeg husker det fra før valget, havde Socialdemokratiet to ultimative krav sammen med SF, der handlede om, at De Radikale ikke måtte få indflydelse på skattepolitikken og på udlændingepolitikken. Hvordan synes Socialdemokraterne egentlig selv, at det gik med det?

- Kl. 16:56 ting er ikke det, der har den egentlige indflydelse på det danske forsvars budget.
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak for det. Så er det en ny spørger, og det er fru Trine Bramsen fra Socialdemokraterne.
- Kl. 16:59
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokraterne.
- Kl. 16:59
- Trine Bramsen (S):**
Jeg vil faktisk gerne starte med at takke Liberal Alliance og ordføreren for det gode samarbejde, vi har haft på bl.a. udlændingeområdet, det seneste år. Det får mig til at spørge ordføreren, om det for hans parti er vigtigst at samarbejde om sagen, eller om det er vigtigere, hvem man samarbejder med om sagen.
- Kl. 16:56
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Ordføreren.
- Kl. 16:56
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Helt overordnet synes jeg, man skal forfølge det princip, som tidligere statsminister Hilmar Baunsgaard havde, om, at det er vigtigere, hvad man samarbejder om, end hvem man samarbejder med. Men der kan være sager, hvor det stiller sig anderledes på grund af de eventuelle samarbejdspartnere.
- Jeg og Liberal Alliance er eksempelvis ikke betrygget ved, at man skal overlade den afgørende stemme i forsvarspolitiske spørgsmål til et parti, der vil nedlægge forsvaret, altså Enhedslisten. Så der findes altså undtagelser. Og sådan er verden jo. En gang imellem er den ikke helt så sort og hvid, som det kan lyde, når man diskuterer herinde. En gang imellem er man jo nødt til at forholde sig til den virkelige verden, og den virkelige verden er, at Enhedslisten vil nedlægge det danske forsvar, og det bryder vi os ikke om.
- Kl. 16:57
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Fru Trine Bramsen.
- Kl. 16:57
- Trine Bramsen (S):**
Jamen ordføreren redegjorde jo tidligere for, at der er behov for at rydde op i det, som ordføreren kalder den offentlige sektors fedtdepoter, men det gælder åbenbart netop ikke, når det kommer til effektivisering af forsvarets ledelse. Og som ordføreren udtrykker det, er det, fordi det ikke er de rigtige, man kan samarbejde med om denne sag.
- Så jeg vil gerne høre ordføreren, om han bebrejder Venstre ikke at ville effektivisere forsvarets ledelse, så Liberal Alliance kunne være en del af den aftale.
- Kl. 16:58
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Ordføreren.
- Kl. 16:58
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg går ikke og bebrejder andre partier de synspunkter, de nu måtte have hver især. Altså, for min skyld er det fint, at fru Trine Bramsen er socialdemokrat. Jeg forstår det ikke, men sådan er det jo nu en gang.
- Vores udgangspunkt er, at det betyder noget, hvis det er et parti, der fundamentalt er imod det, som vi går ind for. Og så vil jeg bare gentage det, jeg har sagt tidligere: Fedtet i forsvaret er blevet fjernet af forsvarsforligspartierne og ikke af Enhedslisten. Sådan forholder det sig. At man så kommer med et lillebitte beløb og ændrer nogle
- Benny Engelbrecht (S):**
Det er jo sådan, at når man debatterer med medlemmer af Liberal Alliance, får man altid et entydigt svar med hensyn til den økonomiske politik og de udfordringer, som Danmark står over for, for svaret er nemlig altid, at vi bare skal fyre 40.000 offentligt ansatte – i øvrigt lige gyldigt hvor stort antallet af offentligt ansatte er. Og dette spørgsmål kan måske lyde lidt finurligt, men kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke bare lige forklare, hvor langt ned antallet af offentligt ansatte skal, før Liberal Alliance holder op med at sige, at der i øvrigt skal fyres yderligere 40.000 ansatte?
- Kl. 16:59
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Ordføreren.
- Kl. 16:59
- Simon Emil Ammitzbøll (LA):**
Jeg vil meget gerne svare på spørgsmålet, men jeg vil gerne begynde med at korrekte spørgeren. Det er nemlig sådan, at Liberal Alliance ikke ønsker at fyre offentligt ansatte. Det har vi overladt til regeringen at gøre, og det er jo det, man har gjort rundt omkring – sørget for, at der er kommet fyringer i den offentlige sektor. Vi synes, man skal have en mindre offentlig sektor, men via naturlig afgang. Der har vi en lidt mere hjertevarm metode, kan man sige, at gøre det på, end regeringspartierne har haft.
- I forhold til tallet: Jeg kan forstå, at det åbenbart er noget, som hr. Leif Lahn Jensen og spørgeren har siddet og aftalt med hinanden, altså at man skal finde sådan nogle idealtal på forskellige områder, og det tror vi altså ikke på. Liberal Alliance tror, man skal forholde sig til de udfordringer, vi står over for. Og ja, det er korrekt forstået, at i den situation, vi står i nu, mener Liberal Alliance, der skal være 40.000 færre offentligt ansatte, end der er på nuværende tidspunkt, men ved naturlig afgang over en 8-10-årig periode.
- Kl. 17:00
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Hr. Benny Engelbrecht.
- Kl. 17:00
- Benny Engelbrecht (S):**
Men pointen er jo netop, at hr. Simon Emil Ammitzbøll og Liberal Alliance gør det til et idealtal. Lige gyldigt hvor stort antallet af offentligt ansatte er, eller hvor lille, er svaret tilsyneladende altid det samme, nemlig at der bare skal være 40.000 færre.
- Så kunne hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke bare svare ganske enkelt: Hvor langt skal tallet ned? Altså, er det sådan, at hvis vi er på 35.000 offentligt ansatte samlet set, skal vi stadig væk fyre 40.000 yderligere? Jeg spørger bare for at få slået det her helt fast, og så vi andre ved det, næste gang vi skal ud at debattere med Liberal Alliance, altså om det bare er noget, som er et tilfældigt opfundet tal, eller om det faktisk er noget, der bygger på en analyse.
- Kl. 17:01
- Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:01

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Punkt 1: For det første kan man ikke først fyre en løgn af og derefter sige, at det er forudsætningen for spørgsmålet. Det giver ingen mening. Så kan jeg jo ikke svare.

Punkt 2: Jeg synes, at jeg gerne vil oplyse om, at der på alle landets stationer bliver udleveret en avis, der hedder metroXpress. Og forleden dag kunne man i den læse om bl.a. det her emne, hvor det netop fremgik, at det ikke bare er i en uendelighed, men at vi på nuværende tidspunkt siger 40.000 offentligt ansatte. Det er vel fuldstændig på linje med, at Socialdemokraterne for halvandet år siden mente, at man ikke skulle have færre offentligt ansatte, og nu har medvirket til, at der er kommet 32.000 færre offentligt ansatte.

Så må man jo se på, om analysen ændrer sig, og hvis analysen ændrer sig, tager man bestik af det. For jeg går ud fra, at det er derfor, Socialdemokratiet har ændret politik, og ikke fordi de bare har ført alle vælgerne bag lyset i september 2011.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:02

Lars Barfoed (KF):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbølls bemærkning om klimapolitikken giver mig anledning til at stille et spørgsmål. For det er jo sådan, at den altovervejende del af sagkundskaben siger, at vi har et problem med stigende CO₂-udledning i denne verden. Det vil have konsekvenser for vores klima bl.a. i form af ændringer i vejret. Vi kan få stormflod, vi kan få oversvømmelser. Er det ikke sådan, at vi politikere må udvise ansvarlighed og rettidig omhu og imødegå det? Dels ved at reducere CO₂-udledningen, dels ved at foretage nogle investeringer i vores samfund, der imødegår de ulykkelige konsekvenser, som også koster rigtig mange penge, hvis de bliver en realitet, og ved at investere f.eks. i kloakering og alt muligt andet i det her samfund, så vi udviser den rettidige omhu. Og hvis nu det var således, at det var et meget lille mindretal inden for videnskaben, som havde ret, og at det slet ikke betyder noget – i øvrigt er der selvfølgelig en vis usikkerhed om, hvor stor betydning det får – er det så ikke også sådan, at der under alle omstændigheder vil være begrænsede energiresourcer til rådighed i verden i fremtiden, og at det derfor er fornuftigt og, igen, rettidig omhu at investere i nye, alternative energiformer?

Kl. 17:03

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:03

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Hvis det er fornuftigt at investere i alternative energiformer, vil det ske på et marked. Sådan er det. Jeg er bare nødt til at sige, at der åbenbart må være en uenighed mellem Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti, der bl.a. går på, at Liberal Alliance ikke synes, man skulle have lavet en energiaftale, der giver Enhedslisten vetoret over dansk energipolitik frem til 2020, som medfører, at der bliver et mindre arbejdsudbud, og som i øvrigt koster 3,5 mia. kr. i nye afgifter. Det er så en uenighed, vi har mellem Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance. Og så kunne jeg godt tænke mig at illustrere en pointe i al fredsommelighed.

I 2007 sagde FN's klimapanel, at temperaturen ville stige mellem 1,8 og 4,0 grader frem til år 2100. Den 21. maj i år mente førende eksperter i det meget anerkendte tidsskrift Science, at det nu skal nedjusteres til mellem 0,9 og 2,0 grader, altså præcis det halve af,

hvad FN's klimapanel mente for bare 6 år siden. Så pas nu på med at gøre det her fuldstændig entydigt og religionsagtigt og lad os i stedet forholde os til de udfordringer, der er, løse de problemer, der måtte være, investere i ny klimavenlig teknologi.

Kl. 17:05

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 17:05

Lars Barfoed (KF):

Det, hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, holder jo bare ikke en meter. For de konsekvenser ligger langt ude i fremtiden, men hvis vi skal sikre os imod det, skal vi investere i det her samfund nu for både at forebygge og for at sikre os imod de ulykker, der måtte ske. Men samtidig er det jo sådan, at der bliver færre energiresourcer, når vi taler om fossile brændstoffer. Derfor skal vi satse på alternative energiformer.

Det er samtidig også sådan, at de fossile brændstoffer bliver dyrere og dyrere, og derfor er det billigere for det her samfund, at vi her og nu investerer i at omlægge energipolitikken.

Endelig er der også den sikkerhedspolitiske dimension, at efterhånden som det er færre og færre lande, der besidder mængder af fossile brændstoffer, så bliver vi sikkerhedspolitisk og politisk mere og mere afhængige af de lande. Derfor er der også en sikkerhedspolitisk grund til, at vi i det danske samfund beslutter os for at investere i alternativ energi.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:06

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg synes, man skal spørge ejerne af elbilfirmaet Better Place, hvordan det gik. Jeg synes, man skal spørge danske forbrugere, hvordan det er at have nogle højere elpriser end så mange andre steder, faktisk de højeste i hele Europa. Jeg synes, man skal spørge de mennesker, som har mistet deres arbejde, fordi der er virksomheder, der er flyttet ud af landet. Det er dem, man skal spørge, og så vil jeg bare sige: Nu er jeg blevet punktet fem gange med, at jeg skal lytte til de førende eksperter. Nu har jeg så refereret til de eksperter, man har slået mig i hovedet med i den seneste halve time, og så kunne man ikke bruge dem alligevel, da de pludselig sagde noget, der ikke passede ind i skabelonen. Det synes jeg ikke er en fair måde at debattere på.

Kl. 17:06

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Finn Sørensen, Enhedslisten.

Kl. 17:07

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren. Jeg har studeret det her forslag til vedtagelse, som ordførerens parti er medunderskriver af. Det slutter jo med et skrækeligt budskab, som går ud på, at de partier, der står bag forslaget til vedtagelse, vil genindføre nogle af de fattigdomsydelser, som regeringen og Enhedslisten har afskaffet. Men det er selvfølgelig godt, at vælgerne kan se, at den borgerlige front stadig væk er samlet om at øge fattigdommen i Danmark.

Jeg vil dog gerne have uddybet, hvad der ligger i det lille forræderiske ord bl.a. Der står, at man bl.a. vil have genindført kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen. Kan ordføreren fortælle mig, hvad der gemmer sig bag det ord? Ligger der det i det, at man også vil have genindført starthjælpen? Skal der ske yderligere stramminger i

dagpengereglerne? Nu hørte jeg jo, at ordføreren ikke ville afvise, at man kunne have en endnu kortere dagpengeperiode. Er det sådan, at genoptjeningskravet skal skærpes yderligere – til måske op til 1 ½ år? Hvad skal der ske med kontanthjælpen? Er der nogle satser, der skal sættes ned, eller vil man følge DI-direktøren Kim Graugaards forslag om, at der skal være en grænse for, hvor længe man kan få kontanthjælp? Min fantasi rækker sikkert ikke (*Anden næstformand* (Pia Kjærsgaard): Ja tak! Det må vente til næste spørgsmål), men det er jeg ret sikker på at ordførerens fantasi gør, så kunne vi få løftet sløret for det.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo.

Kl. 17:08

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Jeg er ikke sikker på, at taletiden rækker, men fantasien gør. Reglerne er jo sådan, at der kun må være 150 ord, og det er det, vi har ladet os begrænse af. Nu har vi så nævnt kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, og der må jeg bare sige, at jeg tager afstand fra den der kommunistiske retorik om, at det skulle være fattigdomsydelser. Altså, hvad er det for noget mærkelig snak? Det, det handler om, er, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er et problem i Danmark, at det ikke kan betale sig at arbejde, og det vil vi gerne gøre noget ved. Der er der så i hvert fald to ting, nemlig en gennemførelse af kontanthjælpsloftet og 225-timersreglen, som de fire borgerlige partier er enige om.

Men det er jo ikke nogen hemmelighed, at Liberal Alliance har ambitioner, der går langt videre. Vi er kommet med et kontanthjælpsudspil, der hedder »Alle hænder skal bruges«, og der er pointen jo, at vi synes, at kontanthjælpen i Danmark skal længere ned, sådan at det bedre kan betale sig at arbejde.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Finn Sørensen.

Kl. 17:09

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu tror jeg ikke, at regeringspartierne bliver så glade for, at hr. Simon Emil Ammitzbøll kalder dem for kommunister. Altså, man er åbenbart kommunist, fordi man gerne vil bekæmpe fattigdommen i Danmark, men det må jo stå for ordførerens regning. Det var ikke meget konkret, jeg fik, ud over at kontanthjælpen skal længere ned, så jeg vil bare bede ordføreren udnytte sin taletid til at konkretisere, hvad der ligger i det lille ord bl.a.

Kl. 17:09

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:09

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der ligger kun det i det ord, at det var de to eksempler, som vi lige har snakket om i de fire partier. Jeg kan jo kun svare på Liberal Alliances vegne, når jeg står her. Det, jeg kan svare, er, at vi foreslår, at kontanthjælpen sænkes til 6.767 kr., altså til den nuværende ungeydelse, og at dem under 30 fremover får en ungeydelse på SU-niveau. Det vil være hovedreglen i et kontanthjælpssystem, som Liberal Alliance ønsker det.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det fru Karen J. Klint, Socialdemokraterne. Værsgo.

Kl. 17:10

Karen J. Klint (S):

Tak for det. Jeg vil godt lige tilbage til det med skatten, for jeg synes jo, at det er interessant at høre de udsagn, der er kommet her fra talerstolen i dag. Vi har også tidligere hørt, at man maks. skulle betale 40 pct. i skat. Hvilke skattelettelser er det egentlig, Liberal Alliance arbejder med sådan helt konkret – og i hvilken prioriteret rækkefølge?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 17:10

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen vi har bl.a. et forslag om at fjerne topskatten. Vi har et forslag om at nedsætte skatten på arbejde generelt. Vores kontanthjælpsreform skal bruges til at hæve beskæftigelsesfradraget. Vi har et forslag om, at man skal halvere selskabsskatten, hvis man tager udgangspunkt i en sats på 25 pct. Og der er en række forskellige forbrugs- og energiafgifter, som vi også mener man skal fjerne.

Nogle gange ved vi godt, at Folketingets øvrige partier ikke kan lide det, vi siger. Men under den første åbningsdebat, efter den nye regering kom til, debatterede jeg med den radikale ordfører fru Marianne Jelved, den nuværende kulturminister. Der hånedes hun mig lidt for at ville afskaffe sodavandsafgiften, droppe sukkerafgiften og fjerne fedtafgiften.

Men se, hvor vi står i dag. Så man skal bare lytte til, hvad vi siger nu, så skal man nok komme med senere – fodslæbende.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Fru Karen J. Klint, værsgo.

Kl. 17:11

Karen J. Klint (S):

Jamen jeg har skam lyttet. Jeg er så bare lidt interesseret i at høre, hvordan vi så skal finansiere de ting, der i dag bliver finansieret ved de skatter, som Liberal Alliance ønsker at afskaffe.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 17:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen der er en række ting, man kunne gøre. Man kunne hurtigere indfase en højere pensionsalder; man kunne afskaffe efterlønnen, så man ikke har den her mindre efterlønsordning, som blev lavet under den tidligere regering; man kunne øge udliciteringsgraden; man kunne have færre offentligt ansatte, bare for at tage fire gode eksempler.

Kl. 17:12

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Det var den sidste spørger. Tak til ordføreren. Den næste, vi skal have på talerstolen, er hr. Lars Barfoed, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 17:12

(Ordfører)

Lars Barfoed (KF):

Statsministeren åbnede jo folketingsåret med ordene:

»Vi skal bringe Danmark godt og trygt gennem krisen.«

Her ved folketingsårets afslutning kan vi så konstatere, at det i hvert fald ikke er lykkedes.

Den danske velstandsudvikling rammer et nyt lavpunkt. For tredje gang i træk har regeringen måttet nedjustere sit vækstkøen, og forbrugertilliden er fortsat i bund. Mange er bange for at miste deres job. Andre har svært ved at få et. Og boligejerne, ja, de sidder i en fastlåst situation med udsigt til en stigende grundskyld.

Også virksomhederne er usikre på fremtiden. Kan de nu trygt investere i Danmark, eller vil de endnu en gang blive ramt af flere skatte- og afgiftsstigninger, når regeringen vel på et tidspunkt i efteråret laver en ny finanslov med Enhedslisten?

Regeringens politik er altså alt andet en tryghedsskabende, og vi er langtfra kommet godt igennem krisen, sådan som statsministeren sagde det skulle ske, da folketingsåret startede.

Samtidig lovede statsministeren en ny kurs for Danmark. Det har vi så også fået. Der var bare ingen af os, der vidste, at det skulle være en zigzakkurs, men det blev det. Efter 10 års troværdig og fast kurs om den økonomiske politik med Det Konservative Folkeparti som garant for, at der blev gennemført de nødvendige reformer, er landet nu sendt ud i et økonomisk slalomløb, hvor hvert sving til højre straks bliver afløst af en tur til venstre side i salen.

Beskæftigelsespolitikken er måske det mest groteske eksempel på en flagrende retning i regeringens politik. Dagpengereformens succes er helt afgørende for Danmarks vej ud af krisen, og alligevel har regeringen sammen med Enhedslisten flere gange undergravet denne reforms positive effekter.

Disse aftaler, regeringen har indgået, forlænger reelt dagpengeperioden. Og måske lukker det munden på Enhedslisten for en tid, men ingen af regeringens krumspring med Enhedslisten skaber et eneste nyt job eller mere vækst i Danmark. Og det er altså det, der er brug for, hvis vi skal løse vores udfordringer og vores problemer og skabe mere tryghed i jobbet for danskerne.

For det første er der brug for flere private arbejdspladser i Danmark. Vækstpakkerne var jo udmærkede aftaler, vi var selv med i dem. De går i den rigtige retning. Lavere skatter og afgifter forbedrer vilkårene for virksomhederne og dermed også muligheden for at investere i flere arbejdspladser i Danmark.

Det er god konservativ, økonomisk politik. Det er vi tilfredse med. Men altså, de vækstpakker, vi har gennemført, kan ikke stå alene. De er langtfra tilstrækkelige til at løfte væksten og øge beskæftigelsen i det omfang, der er brug for at gøre det. Det vil kræve langt mere vidtgående reformer.

Det skal være reformer, der indebærer lavere skatter og en relativt mindre offentlig sektor. Reformene skal give plads til at styrke indtjeningen og investeringerne i danske virksomheder, for det er nu engang sådan, at det er de penge, som virksomhederne tjener, som vi alle sammen lever af, og som finansierer den offentlige sektor.

For det andet har vi brug for at øge den økonomiske gevinst ved at tage et job frem for at være på offentlig forsørgelse, og ved at gøre en ekstra indsats. Alt for mange i kontanthjælpssystemet har ingen eller kun minimal økonomisk tilskyndelse til at gå på arbejde. Og regeringens politik har jo desværre kun øget den skævhed., bl.a. ved at fjerne kontanthjælpsloftet. Det skal vi have genindført, og vi skal sænke skatten på arbejde yderligere, derunder fjerne topskatten helt.

I stedet for at lave de mange små reformer, der hver for sig kan være udmærkede, men som jo stritter i hver sin retning – og cirka halvdelen af dem trækker sådan set i den forkerte retning – skulle man hellere koncentrere sig om at lave nogle få, store, ambitiøse reformer, vi kan regne med, og som virker.

Det gælder jo ikke mindst folkeskolereformen. Og jeg vil gerne sige, at jeg mener, at folkeskolereformen er den mest vigtige reform. Hvis vi bliver enige om den – det ved vi jo ikke endnu – vil den være den vigtigste reform, vi kommer til at gennemføre i det her Folketingsår i den her valgperiode.

For vi kan godt nok lave vækstpakker og lignende, og dem kan vi jo altid ændre på og tilføje nye pakker til, men en reform af vores

folkeskole har konsekvenser flere generationer ud i fremtiden. Det drejer sig om at give vores børn de kompetencer, de har brug for for at kunne klare sig i tilværelsen.

Det drejer sig i virkeligheden om, at vi skal have et samfund, hvor vi er dygtigere end de andre samfund i den her verden. For ellers kan vi ikke blive ved med at være et af de mest velstående samfund i verden. Derfor er det vigtigste overhovedet, at vi bliver enige om en rigtig god folkeskolereform.

Vi kan jo alle sammen huske, hvordan statsministeren her i salen betonede Emils aktivitetstimer. Emil skulle lære matematik ved at bygge fuglehuse i sløjdløkalet. Og efter undervisningen blandt savsmuld og andet bestod skoledagen af motion, lidt danskundervisning, herefter noget med medier, og endelig skulle dagen afsluttes i en lektiecafé.

Regeringen lagde op til en lang dag i heldagsskolen, hvor familielivet og børnenes frie valg af fritidsaktiviteter skulle begrænses og lægges i tvungne, statsligt dikterede rammer udstukket fra Christiansborg.

Det kommer Det Konservative Folkeparti aldrig til at støtte. Og heldigvis er der tegn i sol og måne på, at regeringen måske vil være villig til at droppe de annoncerede aktivitetstimer og dermed grundlaget for heldagsskolen, men nu må vi se.

Hvis det sker, kan vi koncentrere os om indeholdet og give folkeskolen et reelt fagligt løft. Og det bidrager vi i Det Konservative Folkeparti til gengæld gerne til. Vi vil styrke både faglighed og dannelse i vores folkeskole, for det er det, der skal give vores børn den bedste start i livet.

I dag er det jo sådan, at cirka hvert femte barn forlader folkeskolen uden at have bestået dansk og matematik. Og mange af dem kan af samme grund heller ikke gennemføre en ungdoms- eller erhvervsuddannelse.

Det er ikke kun de elever, der har svært ved det boglige i skolen, der har store udfordringer, det er det generelle niveau, der er for lavt. Det kunne vi jo alle sammen se i tv-udsendelsen »9. z mod Kina«, hvor de danske elever fra Holme Skole tabte i dysten på skolekundskaber mod jævnaldrende kinesere. Det er en kæmpe udfordring, som vi skal handle på.

Vi skal altså ikke bare højne det faglige niveau for de børn, som har svært ved det, vi skal højne det faglige niveau for alle børn. Alle børn skal i hvert fald efter 10 års skolegang kunne læse, skrive og regne så godt, at de kan gå direkte videre til en ungdomsuddannelse.

Derfor er det, at jeg siger, at folkeskolereformen er den vigtigste reform i denne valgperiode. Og der er altså ikke plads til mere eller mindre flippede eksperimenter med skolen. Derfor har Det Konservative Folkeparti blankt afvist regeringens udspil til en heldagsskole.

Så trænger erhvervsuddannelserne ellers til et gennemgribende eftersyn. Derfor var jeg også glad ved at høre statsministeren netop betone, at man i efteråret vil spille ud med et forslag til en reform af erhvervsuddannelserne. Det bidrager Det Konservative Folkeparti meget gerne til.

Til gengæld kan regeringen ikke regne med hjælp fra Det Konservative Folkeparti i det bagholdsangreb, der er planlagt på familielægerne, som borgerne og familierne i dag er trygge ved. Det er helt uspiseligt for Det Konservative Folkeparti, at man vil sætte familielægerne uden for døren.

Regeringen har så nu fremsat et nyt lovforslag, men vi mangler stadig væk sikkerhed for, at familielægerne, som vi danskere er trygge ved, kan fortsætte deres arbejde på ordentlig vis med selvstændige virksomheder.

Så er vi i Det Konservative Folkeparti også stærkt optaget af natur- og miljøpolitikken, et område, hvor regeringens politik jo er bundet op på fordomme og forstenet ideologi frem for på sund fornuft og fakta fra den nyeste forskning. Jeg synes, at det er uværdigt for vores landbrug, sådan som regeringen tumler rundt med ugyldige

vandplaner og manglende godkendelser af randzoneimplementeringen.

Kl. 17:26

Der er brug for, at vi går nye veje i naturbevarelsen i Danmark. Når Natur- og Landbrugskommissionen mener, at det er muligt at styrke både landbruget og naturen samtidig, så må det også være muligt for regeringen at gøre det rigtige.

Men jeg har mine tvivl om, om regeringen evner at træffe rigtige beslutninger. Beslutningen om sammen med Enhedslisten at nedlægge Forsvarskommandoen og begrænse forsvarschefens ledelseskompetence er i hvert fald temmelig skræmmende.

Helt ærligt: Enhedslisten ønsker militæret nedlagt og Danmark ud af NATO. Det grundlag kan regeringen da ikke bygge sin forsvarspolitik på, men det er altså det, som den gør.

Det er i virkeligheden denne regerings store problem. Den er baseret på mandater fra den yderste venstrefløj i og uden for regeringspartierne, mandater, der, både når det gælder den økonomiske politik og beskæftigelsen, Danmarks sikkerhed og den fælles kultur og dannelse i vort land, vil et samfund, der er baseret på helt andre værdier end de, som vi i det danske samfund gennem generationer har bygget op.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokratiet, som den første spørger.

Kl. 17:24

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Vi havde lige en omgang med Venstre tidligere på dagen, hvor vi hele tiden spurgte om, om ældre, sundhed og uddannelse er omfattet af nulvækst. Selv om man forsøgte og forsøgte, fik vi stort set ikke noget svar. Jeg kunne godt tænke mig at spørge Konservative, om Konservative mener, at de ældre, sundhed og uddannelse er omfattet af deres nulvækstbegreb.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:25

Lars Barfoed (KF):

Nulvækst er for os et spørgsmål om, at der ikke samlet set sker en vækst i den offentlige sektor, men der vil være brug for at omprioritere. Der er jo ingen tvivl om, at med den demografiske forskydning, der sker i befolkningen, vil der være stigende udgifter til bl.a. sundhedssektoren som følge af den demografiske forskydning, og derfor skal vi prioritere besparelser højt for at sikre, at de nødvendige udgifter kan blive realiseret, og det er så et yderligere krav, der er, hvis vi samlet set skal have nulvækst.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 17:25

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg ved ikke, om dem, der lytter til det her, hører det samme som jeg. Jeg var i tvivl, om jeg fik et ja eller nej. Det er det samme som at høre ordføreren for Venstre. Hvis det er, at man vil have, at det her skal omfatte nulvækst, hvordan skal sundhedssystemet så skrues sammen, for vi snakker om ret mange penge, når vi taler om det, de borgerlige er kommet med om nulvækst? Kan ordføreren ikke uddybe, hvordan et sundhedssystem skal se ud, hvis man virkelig mener, man skal spare alle de her penge?

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Ordføreren.

Kl. 17:26

Lars Barfoed (KF):

Jeg skal gerne prøve at sige det på en anden måde. Der skal tages hensyn til, at der bliver flere ældre i vores befolkning. Det vil betyde et stigende udgiftspress. Det skal selvfølgelig honoreres. Derfor er en forudsætning for nulvækst, altså at vi samlet set har nulvækst, når vi er fremme i 2020, at vi sparer nogle penge nogle steder for til gengæld at kunne bruge flere penge på den sektor, som hr. Leif Lahn Jensen nævner.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det hr. Jonas Dahl, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:26

Jonas Dahl (SF):

Jeg vil faktisk gerne sige tak for en klar og god tale og også det klare svar, vi får her i anden runde. Det ville jeg ønske at man kunne lære lidt af ovre i den borgerlige lejr, så jeg vil gerne rose den konservative formand for det svar, vi nu fik. Formanden for De Konservative siger jo meget klart, at ældreområdet – og sundhedsområdet hørte jeg også – ikke skal være omfattet af nulvæksten. Den vækst, der så kommer der, skal så findes på andre områder inden for den offentlige sektor. Det synes jeg faktisk er klar tale.

Hvad med uddannelse? Er det også er omfattet af nulvæksten?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:27

Lars Barfoed (KF):

Det er sådan, at vi samlet set bortset fra pris- og lønstigninger skal have nulvækst i den offentlige sektor. Men der bliver selvfølgelig mulighed for at omprioritere inden for den offentlige sektor. Det er jo oplagt. Og hvis man laver en nulvækst, bliver der jo besparelser i forhold til, hvad der ellers er lagt ind i beregningerne i dag. Det er vel nu efter vækstpakkerne i størrelsesordenen 21-22 mia. kr., som ligger i en reel besparelse. Der skal selvfølgelig ske omprioriteringer. Jeg skal ikke lige her kunne sige, hvad der måtte blive brug for at øge eller begrænse udgiftsmæssigt i 2017. Det er der jo ingen af os der kan. Men det er jo ikke sådan, at der på den enkelte konto skal være nulvækst. Det er samlet set, der skal være nulvækst, men der skal være plads til at omprioritere inden for den nulvækst.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 17:28

Jonas Dahl (SF):

Jeg synes, vi bliver meget klogere nu, for det er meget klar tale: Der skal være nulvækst i hele den offentlige sektor, og det er så en ændring på nogle og 20 mia. kr. i forhold til det, regeringen har foreslået, men jeg synes, det er en ærlig sag, at man vil bruge pengene på en anden måde. Jeg kan så forstå, at der så inden for den nulvækst skal bruges flere penge på ældre og sundhed. Jeg kunne ikke helt få svar på, om der måske også skulle bruges flere penge inden for uddannelsesområdet, hvor flere unge jo tager en uddannelse – også på erhvervsskolerne, som ordføreren også var inde på. Kan vi få nogle svar på, på hvilke områder der så skal bruges færre penge?

Kl. 17:28

Kl. 17:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:28

Kl. 17:31

Lars Barfoed (KF):

Vi har ikke lagt os fast i alle detaljer på, hvor der skal ske stigninger. Som jeg sagde, kan jeg jo ikke stå her og sige, hvor der bliver behov for en stigning i 2017, og hvad vi så skal spare på i 2017. Men vi har altså så stort et offentligt budget, at der selvfølgelig er mulighed for at foretage omprioriteringer. Men bare for at tage et eksempel på et sted, hvor jeg mener der kan spares, kan jeg nævne hele den aktive beskæftigelsesindsats, hvor Danmark ifølge den forrige redegørelse fra Det Økonomiske Råds formandskab har udgifter, der er 50 pct. større end i et gennemsnitligt OECD-land, og der er intet – intet – der tyder på, at vi får mere ud af den aktive beskæftigelsesindsats, end man får i andre lande. Der er altså flere milliarder kroner at spare f.eks. der.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 17:29

Andreas Steenberg (RV):

Der er jo meget spændende med den debat, vi har nu, for hr. Lars Barfoed var jo ude den 18. februar på TV 2's hjemmeside og sige følgende meget klart:

Vi må i fællesskab lave en plan, der indeholder nulvækst. Der er vi nødt til at skære for at finde de fornødne midler, og det må vi have modet til at sige åbent til danskerne.

Det er jeg fuldstændig enig med hr. Lars Barfoed i, og jeg er også meget enig i den underliggende kritik, der ligger af partiet Venstre i de udtalelser her. For det er jo fuldstændig umuligt at få at vide, hvor det så er, der skal skæres, og det kan vi jo heller ikke få et svar på her fra Det Konservative Folkeparti, for sundhed og uddannelse og ældre skal friholdes. Men hvor er det, pengene til at finansiere den nulvækst, som man foreslår, skal findes?

Kl. 17:30

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:30

Lars Barfoed (KF):

Jeg er da glad for, at hr. Andreas Steenberg kan konstatere, at jeg sagde det samme i TV 2 News den 18. februar, eller hvornår det var, som jeg siger i dag. Og så tror jeg, at hr. Andreas Steenberg har haft så travlt med at forberede sit spørgsmål, at hr. Andreas Steenberg ikke hørte, hvad jeg lige svarede, for jeg nævnte faktisk et område, hvor der er flere milliarder kroner at spare, nemlig på den aktive beskæftigelsesindsats, hvor vi ikke får nok for de penge, vi bruger.

Jeg ser også for mig, at vi skal gennemføre yderligere reformer på overførselsindkomster, hvor alt for mange danskere er afhængige af offentlige overførselsindkomster. Jeg nævnte før, at vi skal have genindført kontanthjælpsloftet – og det har regeringen jo afskaffet – for har vi ikke det, betyder det altså, at i en familie, hvor der er to, som er på kontanthjælp, og den ene får et arbejde, skal vedkommende tjene omkring 30.000 kr., før det overhovedet kan betale sig, at den ene får et arbejde. Det er jo fuldstændig vanvittigt. Så der er masser af muligheder for at lave omprioriteringer i den offentlige sektor. Og jeg og Det Konservative Folkeparti er overhovedet ikke bange for at nævne konkrete områder. Vi skal også nok komme med flere i den kommende tid.

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Så er det hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Per Clausen (EL):

Det kunne være spændende at høre, om hr. Lars Barfoed har et bud på, hvor få penge han mener mennesker kan leve af i Danmark. Alttså, er der nogen nedre grænse for, hvor langt kontanthjælpen kan komme ned efter en konservativ opfattelse?

Kl. 17:31

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:31

Lars Barfoed (KF):

Det kommer jo an på den enkelte familie. Vi har en kontanthjælp, og så er der jo alle mulige tillægsydelser, man kan få. Derfor kommer det jo helt an på den enkelte familie. Det kan man vel ikke sige noget endeligt om.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Hr. Per Clausen.

Kl. 17:32

Per Clausen (EL):

Men er kontanthjælpsloftet – det gamle kontanthjælpsloft – det loft, som hr. Lars Barfoed i grunden mener at kontanthjælpsydelsen skulle være på, for at man også efter hr. Lars Barfoeds opfattelse er i en situation, hvor det kan betale sig at arbejde? Eller gælder det med kontanthjælpsloftet stadig væk kun for nogle enkelte udvalgte grupper? Eller synes hr. Lars Barfoed i virkeligheden, at det kunne man indføre som et generelt princip, og hvis man så afkortede dagpengeperioden yderligere, så ville man vel have løst rigtig mange problemer?

Kl. 17:32

Lars Barfoed (KF):

Jeg mener helt generelt, at det må være sådan, at der altid er penge at tjene ved at tage et arbejde. Det vil sige, at kontanthjælpen i hvert fald skal ligge noget under de mindstelønninger, der er på arbejdsmarkedet, så det altid kan betale sig at tage et arbejde.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak for det. Fru Lisbeth Bech Poulsen, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:32

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jeg vil også gerne takke hr. Lars Barfoed for at være så ærlig og gentage det, som hr. Lars Barfoed sagde i februar, nemlig at for at få nulvækst bliver vi nødt til at skære nogle steder, hvor nogle vil kunne mærke det. Hr. Lars Barfoed var jo lige kort inde på nogle steder, hvor man kunne omprioritere nogle midler. Men nu koster nulvækst jo godt og vel 20 mia. kr., så det kan man jo ikke finde alene via kontanthjælpsloftet, der giver småpenge i den sammenligning. Så når hr. Lars Barfoed nu er så ærlig og siger, at nogle vil komme til at mærke det, skylder ordføreren så ikke også de mennesker, der kommer til at mærke det, at sige, hvor de her langt over 20 mia. kr. skal findes henne?

Kl. 17:33

Kl. 17:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, ordføreren.

Kl. 17:33

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Så har vi en ny ordfører: hr. Jens Joel, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 17:36

Lars Barfoed (KF):

Nu skal jeg lige gøre fru Lisbeth Bech Poulsen opmærksom på, at der er to forskellige tal i den her sammenhæng. Der er de godt 20 mia. kr., der er tilbage. Før var det 30 mia. kr., men nu er det jo sådan, at vi har reduceret den offentlige sektors skøn noget i forbindelse med vækstpakkerne, og derfor ligger det vel i størrelsesordenen 21-22 mia. kr., der er at finde frem til 2020, hvis der er nulvækst. Men det er jo ikke penge, der skal spares; det er jo bare penge, der ikke skal bruges, i forhold til hvad der ellers var lagt op til.

Når jeg så 18. februar og i andre sammenhænge har sagt, at der skal spares yderligere, er det, fordi det jo er en kendsgerning, at der på grund af den demografiske forskydning er nogle områder, hvor vi skal bruge flere penge, hvis vi skal have det samme niveau, f.eks. i sundhed for ældre, som hr. Leif Lahn Jensen var inde på, og det er – jeg husker ikke tallet nøjagtigt – i størrelsesordenen 10 mia. kr. Det er de 10 mia. kr., der skal findes i reelle besparelser, og der har jeg jo nævnt flere eksempler på de besparelser til andre, som har spurgt mig her i dag.

Kl. 17:34

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Værsgo, fru Lisbeth Bech Poulsen.

Kl. 17:34

Lisbeth Bech Poulsen (SF):

Jamen jeg vil også gerne kvittere for, at hr. Lars Barfoed går ind med den her seriøsitet i debatten. For det er jo et fuldstændig fint politisk synspunkt at have og helt o.k. at sige, at man ønsker nulvækst. Men at prøve at bilde befolkningen ind, som Venstre gør, at det kan man bare få ved nogle afbureaukratiseringer og fiksfakserier, er usejriøst. Så det vil jeg gerne kvittere hr. Lars Barfoed for. Men nu er forskellen mellem nulvækst og regeringens vækst jo i en størrelsesorden, så man ikke kan finde pengene alene ved at skruer en lille smule på beskæftigelsesindsats og på kontanthjælpsloft. Der skal jo noget af en helt andet størrelsesorden til.

Kl. 17:35

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):
Tak. Ordføreren.

Kl. 17:35

Lars Barfoed (KF):

Det er jeg ikke enig i. Vi kommer meget langt hen ad vejen netop på de områder, jeg har nævnt der. Men der skal da givetvis også findes yderligere besparelser rundt omkring. Det kan også være andre overførselsindkomster, hvor vi skal spare nogle penge.

Jeg mener jo helt generelt, at vi har indrettet et samfund, hvor vi har gjort alt for mange mennesker afhængige af offentlige overførselsindkomster. Vi har også skabt et dybt kompliceret system af offentlige overførselsindkomster, og der kunne godt være, eller der er behov for, at vi måske tænker det forfra, for det er blevet så kompliceret, at ingen kan gennemskue det. Det er også derfor, der er så mange mennesker, der har mulighed for at snyde med det – simpelt hen fordi det er så indviklet, at ingen kan finde ud af det. Så der kunne være muligheder. Også når det gælder det offentlige bureaukrati, kan vi sikkert opnå meget ved at være mere målstyrede og ikke have så meget kontrol og bureaukrati.

Jens Joel (S):

Tak for det. Og tak til den konservative ordfører for at være, hvad jeg tror vi andre må nikke anerkendende til: måske nok oppositionens ærlige stemme. Det er vi blevet meget klogere af. Vi har fået vide, at det ikke er på uddannelse, at det ikke er på ældre, og at det ikke er på sundhed, at der skal spares – eller være nulvækst. Mit korte spørgsmål er derfor: Skal politiet være omfattet af nulvækst ifølge Det Konservative Folkeparti?

Kl. 17:36

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Ordføreren.

Kl. 17:36

Lars Barfoed (KF):

Nu er jeg bange for, at det var lidt af en overfortolkning. Jeg vil da ikke udelukke, at der kan være områder, hvor der kan spares, og hvis vi kan rationalisere inden for nogle områder, er uddannelsesområdet eller sundhedsområdet jo ikke helligt, hvis det er sådan, at vi kan gøre det smartere og på den måde spare penge. Så på den måde er det jo ikke udelukket.

Det, jeg adresserer, er den stigning, der er i sundhedsudgifterne – og det var til hr. Leif Lahn Jensen – som følger af, at der bliver flere ældre. Der er jo notorisk nogle flere udgifter, og de nødvendige merudgifter, medmindre man vil nedsætte niveauet, skal adresseres med nogle besparelser, sådan at vi kan fastholde niveauet. Men jeg vil da ikke udelukke besparelser nogen steder.

Når det lige præcis gælder politiet, mener jeg, at der i øjeblikket snarere er behov for flere ressourcer til politiet. Vi har gennemført en flerårig besparelsesplan og rationaliseringsplan i politiet, som er rigtig skrap. Og jeg vil bare sige ...

Kl. 17:37

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Jeg tror, at det må blive i den næste besvarelse. Hr. Jens Joel.

Kl. 17:37

Jens Joel (S):

Det er interessant. Der er nogle områder, som helt sikkert ikke skal være omfattet af en nulvækst. Der er politiet, som oven i købet skal have flere penge. Altså, bare til de tre første områder, der blev nævnt, altså uddannelse, ældreområdet og sundhedsområdet, snakker vi om omkring 280 mia. kr., altså om over 50 pct. af statsbudgettet. Hvis politiet så heller ikke er med, kommer hr. Lars Barfoed til at skylde mig svar på, hvor det så er, der for alvor skal skæres ned, for at man kan opveje den ekstremt store merudgift, der her er tale om. Jeg går ikke ud fra, at det er på forsvarsområdet, men så kan vi måske få at vide, om det er på socialområdet.

Kl. 17:38

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:38

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan høre, at der er nogle, der insisterer på at stille de samme spørgsmål, uanset at mine svar betyder, at man sådan set ikke burde stille de spørgsmål. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg da ikke vil udelukke besparelser hverken inden for uddannelse og sundhed, hvis det er

sådan, at vi kan gøre tingene lige så godt på en smartere måde, så vi kan spare nogle penge, og kan vi rationalisere, skal vi da gøre det også på de områder. Så på den måde er der jo ikke noget, der er fre-det.

Det, jeg taler om, er de cirka 10 mia. kr. i nødvendige meromkostninger, der er som følge af de demografiske forskydninger i befolkningen. Dem må vi bare erkende er der, og de må lægges oven i de oprindelige 30 mia. kr. og nu 21-22 mia. kr., hvis vi skal have nulvækst, og det kræver nogle besparelser andre steder.

Når det gælder politiet, vil jeg bare sige, at vi sparer penge på politiet. Der er en flerårig besparelsesplan, der er meget hård ved politiet, så der er vi fuld gang med besparelsen.

Kl. 17:39

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Taletiden bliver jævnlige overskredet, og der er så mange talere, der gerne vil på, og så kommer de ikke på, og det synes jeg er ærgerligt; det synes vi alle sammen.

Værsgo til fru Sofie Carsten Nielsen, Radikale Venstre.

Kl. 17:39

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Tak for det. Så vil jeg forsøge at gøre det så kort, jeg kan. Hr. Lars Barfoed taler om, at der godt kan gennemføres rationaliseringer på uddannelsesområdet og også på sundhedsområdet. Det vil vi heller ikke afvise. Men jeg vil gerne spørge helt klart: Tror hr. Lars Barfoed, at der kan gennemføres nulvækst på uddannelses- og forskningsområdet?

Kl. 17:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:40

Lars Barfoed (KF):

Jeg sagde, at jeg ikke vil udelukke, at der kan gennemføres besparelser. Jeg vil heller ikke udelukke, at man kan gøre tingene billigere, når det gælder områder inden for uddannelse og områder inden for sundhed. Det ville da være underligt at stå her i dag og sige, at der kan vi aldrig nogen sinde gøre tingene smartere, så vi kan spare nogle penge. Det skal vi da se på, ligesom vi skal se på det på alle mulige andre områder.

Men samlet set må vi kunne gennemføre nulvækst i den offentlige sektor frem til 2020. Hør nu her: Det er da et møgforkælet Folke-ting, hvis vi sidder her i det samfund, der har den største offentlige sektor i hele verden, og påstår, at vi ikke kan have bare nulvækst med plads til pris- og lønstigninger frem til 2020. Så er vi godt nok blevet forkælet i det her samfund. Selvfølgelig kan vi det.

Kl. 17:40

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 17:40

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jamen jeg sætter skam stor pris på, at ordføreren er så klar i mælet og bestemt ikke har ladet nogen være i tvivl om, at ordføreren går ind for nulvækst. Det, jeg spurgte til, var: Tror ordføreren, at det kan lade sig gøre at gennemføre nulvækst på uddannelses- og forskningsområdet?

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:41

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror på, at det kan lade sig gøre at gennemføre nulvækst inden for den samlede offentlige sektor, men der skal omprioriteringer til. Det er der da ingen tvivl om. Der vil jo opstå områder, hvor vi siger, at der må vi bruge nogle flere penge, og så kræver det bare, at vi sparer pengene et andet sted, så vi ikke samlet set bruger flere penge.

Kl. 17:41

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Så er det fru Merete Riisager fra Liberal Alliance, værsgo.

Kl. 17:41

Merete Riisager (LA):

Tak. De Konservative er et parti, der gerne vil mange forskellige ting, mange modsatrettede ting, som også nogle gange ophæver hinanden. Når De Konservative siger, at de sætter vækst allerhøjest, så er det mærkeligt, at de så ikke også gør det på energiområdet, for som hr. Lars Barfoed måske er klar over, er det sådan nu – efter 10 år, hvor vi havde en borgerlig regering – at vi har de højeste energipriser i hele Europa.

Hvordan kan ordføreren redegøre for, at man fører den kurs videre, og hvordan kan det være konservativ politik at hæmme danske virksomheders konkurrenceevne med ca. 2 mia. kr. i PSO-afgifter om året, som tilfældet var i 2012?

Kl. 17:42

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:42

Lars Barfoed (KF):

Nu tror jeg, at fru Merete Riisager glemmer, at vi jo netop sammen i vækstpakken har besluttet at reducere energiafgifter, altså gå den anden vej, men det er bare sådan, at når de fossile brændstoffer i de kommende år bliver dyrere – og det må vi forvente de bliver – så kommer den omkostning til at aflejre sig hos virksomhederne og hos borgerne. Hvis vi derfor med rettidig omhu kunne investere i alternativ energi og forskning på de områder, vil vi komme til på længere sigt at spare penge, for så har vi nogle andre energikilder, der er billigere end de fossile, at benytte os af til sin tid.

Så der er ikke bare klimamæssige begrundelser, der er også økonomiske, og der er i øvrigt også sikkerhedspolitiske grunde til, at det er rigtig fornuftigt, at vi har en langsigtet energipolitik i det her land.

Kl. 17:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Merete Riisager.

Kl. 17:43

Merete Riisager (LA):

Jeg vil sige til hr. Lars Barfoed om rettidig omhu, at tiden er gået og energipriserne i Danmark er 50 pct. højere, end de er i Sverige. Mener hr. Lars Barfoed, at det er en rigtig måde at behandle virksomhederne på, når nu man siger, at det er konkurrenceevne og virksomhedernes vilkår og jobskabelse, der er det allervigtigste?

Kl. 17:43

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:43 Dansk Folkeparti og Liberal Alliance og Det Radikale Venstre var blevet enige om.

Kl. 17:46

Lars Barfoed (KF):

Ja, det kan da godt være, at vi skulle have gennemført den langsigtede energipolitik på et tidligere tidspunkt – det kan man da altid diskutere – men det er rettidig omhu, at vi lavede det energiforlig, fordi det netop indbygger en sikring imod de ulykker, som klimaforværringen kan medføre, men som også mindre udbud af fossile brændstoffer vil medføre. Og det stiller Danmark sikkerhedspolitisk bedre, at vi ikke er afhængige af nogle få olieproducerende lande om nogle årtier. Derfor er det rigtig fornuftigt, også økonomisk, at vi gør det, som vi gør i øjeblikket.

Vi er altså ikke i Det Konservative Folkeparti skinbarlige liberalister, der bare vil overlade alt til markeds kræfterne, når vi kan se, at der er behov for, at fællesskabet i det her samfund samlet gør en indsats for at sikre energi, for at sikre vores klima og for at sikre os imod ulykker fra klimaforværringerne. Vi mener, at det skal vi gøre i fællesskab. Der vil vi ikke bare overlade alt til nogle vilde markeds kræfter. Der er områder, hvor staten og fællesskabet må gøre en indsats.

Kl. 17:44

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak for det. Hr. Rasmus Horn Langhoff, Socialdemokraterne, værsgo.

Kl. 17:45

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det kan jo virke lidt som en gratis omgang at sige, at man gerne vil spare frygtelig mange milliarder, når man ikke vil pege på, hvor de skal spares henne. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren, om De Konservative mener, at Dansk Folkeparti har været med til at sænke den borgerlige regerings reformambitioner i 00'erne.

Kl. 17:45

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 17:45

Lars Barfoed (KF):

Det må også være noget, hr. Rasmus Langhoff har planlagt at skrive ned på en eller anden seddel for at sige til mig, altså at det jo er så let, når man ikke vil sige, hvor man skal spare, for jeg har jo mange gange fortalt, hvor jeg mener der kan spares nogle penge. Så jeg synes, at hr. Rasmus Langhoff en anden gang skulle stryge de ting på spørgesedlen, der ikke passer længere, efter at man har stået heroppe fra talerstolen og svaret.

Og ja, jeg mener, at Dansk Folkeparti ligesom Venstre har begrænsede reformer, for Det Konservative Folkeparti har stået meget alene med ønsket om reformer på efterlønsområdet. Da jeg kom ind i Folketinget i 2001, sagde jeg fra første dag, at vi skulle afskaffe efterlønnen, fordi det her samfund ikke har råd til det. Jeg mener også af moralske og principielle grunde, at det er forkert at indrette et samfund sådan, at det på forhånd stiller en efterlønsordning til rådighed for raske og rørige 60-årige, der sagtens kan tage et arbejde. Jeg mener, vi skal have et samfund, hvor flere kan klare sig selv, og hvor vi målretter ydelserne fra det offentlige mere til de udsatte borgere. Det er principielt og moralsk min opfattelse, men det har også længe stået klart for mig og Det Konservative Folkeparti, at det økonomisk var nødvendigt at gøre det. Men jeg synes, det tog lang tid, før vi fik overbevist andre om, at det var nødvendigt, og det lykkedes jo aldrig at overbevise Socialdemokratiet, for Socialdemokraterne gik jo til valg på at sabotere den tilbagetrækningsreform, som regeringen,

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Rasmus Horn Langhoff.

Kl. 17:46

Rasmus Horn Langhoff (S):

Det lyder jo alt sammen mægtigt fint. Hvis Det Konservative Folkeparti mener, at Dansk Folkeparti har været med til at sænke reformambitionerne i 00'erne, hvad vil Det Konservative Folkeparti så gøre fremadrettet, hvis vi skulle gå hen og få en borgerlig regering efter næste valg? Hvad vil Det Konservative Folkeparti kunne gøre for at få gennemført sit meget høje reformambitionsniveau, for det lader jo ikke til, at der er enighed i den blå lejr lige nu, hvis man lytter efter?

Kl. 17:47

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:47

Lars Barfoed (KF):

Først vil jeg da glæde mig over, at hr. Rasmus Langhoff synes, det, jeg siger, lyder fint. Det betragter jeg som ros. Men bortset fra det vil jeg sige, at det jo ikke kun er Dansk Folkeparti, det er stort set alle partier i det her Folketing, der har trukket i bremsen og ikke har villet erkende tidligt nok, at der var behov for reformer. Og Socialdemokratiet har jo altså stadig væk ikke anerkendt det, for som sagt gik Socialdemokratiet til valg på, at der ikke skulle gennemføres reformer. Det er også derfor, det er så interessant, når statsministeren rejser rundt i udlandet og siger, at vi er gået reformamok, eller hvad det er, statsministeren siger, og det er slet ikke statsministeren, der ville de reformer, for statsministeren gik til valg på at sabotere reformerne. Det er jo så interessant, som noget kan være.

Kl. 17:48

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Benny Engelbrecht, Socialdemokratiet. Værsgo.

Kl. 17:48

Benny Engelbrecht (S):

Jeg vil gå lidt tilbage og blande mig i koret, der roser hr. Lars Barfoed for at være så ærlig og klar. Det er jo altid rart, når man får klare svar – det var der måske andre partier der kunne lære noget af. Men hr. Lars Barfoed er dog også meget klar, med hensyn til at der nogle mennesker, som kommer til at skulle betale noget mere på den ene eller den anden måde, for at der kan gennemføres en nulvækst. Han er også meget klar, med hensyn til hvad det så er for nogle områder, der skal fritages, og nu er der alle mulige forskellige ting på banen, der skal fritages, udover militær, politi osv. Så begynder listen at blive ret lang.

Derfor er mit simple spørgsmål: Når det så er sådan, at der er nogen, der på den ene eller den anden måde skal bidrage, for at den her nulvækst skal hænge sammen, er den løsning, hr. Lars Barfoed så lægger op til, i virkeligheden brugerbetaling? Altså, er det eksempelvis brugerbetaling på sundhed, som er hr. Lars Barfoeds løsning? Vi kan lige så godt få det frem i lyset – det må også være rettidig omhu.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:49

Den næste spørger er fru Mette Boye, Socialistisk Folkeparti.

Kl. 17:51

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, at hr. Benny Albrechtsen hører stemmer herinde i Folketingssalen, som tilhører andre, der har sagt noget, og ikke mig. For jeg har ikke talt om en hel masse områder, der skal friholdes, så det ikke er til at finde nogen steder at spare pengene. Jeg har sådan set nærmest sagt det modsatte, nemlig at der ikke er nogen steder, der skal friholdes. Kan vi spare nogle penge ved at gøre tingene billigere og bedre på andre områder, skal vi gøre det, uanset hvor det er. Og jeg nævnte slet ikke militæret, men når nu hr. Benny Albrechtsen bringer det op, vil jeg gerne sige, at der ligesom med politiet jo er sat en spareplan for militæret i værk. Så vi sparer penge der.

Kl. 17:49

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Engelbrecht.

Kl. 17:49

Benny Engelbrecht (S):

Jeg takker først og fremmest formanden for at kunne mit navn.

Derefter vil jeg altså godt lige fortsætte ad det her spor. Nu er det jo faktisk sådan, at vi fik at vide, at bl.a. sundhedsområdet er et af de områder, hvor man ikke forestiller sig at der skal ske de store ændringer. Så spørgsmålet er jo i virkeligheden meget enkelt: Er det sådan, at et fremtidigt scenarie, hvor hr. Lars Barfoed får medindflydelse, også involverer en brugerbetaling på sundhedsområdet? Er det på trafikområdet? Hvor er det, man forestiller sig, at der eventuelt kan indføres brugerbetaling? Eller er det fuldstændig ude af det konservative partiprogram? Vil det aldrig være noget, man kommer til at se fra konservativ side?

Kl. 17:50

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:50

Lars Barfoed (KF):

Altså, hr. Benny Albrechtsen bliver ved med at høre stemmer, der siger ting, som jeg ikke har sagt, og så citerer hr. Benny Albrechtsen mig for det. Nu siger hr. Benny Albrechtsen, at han har hørt mig sige, at der skal være brugerbetaling, men det var noget, hr. Benny Albrechtsen spurgte mig om, men jeg nåede aldrig at svare, fordi jeg ved, at jeg får skældud af formanden, hvis jeg bruger for lang tid til at svare.

Jeg har ikke sagt, at der er nogen områder, der skal fritages fuldstændigt. Og hvad angår sundhedssektoren, så siger hr. Benny Albrechtsen, at jeg skulle have sagt, at der ikke skal ske ændringer der, men jo, jeg mener, at der skal ske ændringer i sundhedssektoren. Jeg mener sådan set, at vi skal nedlægge regionerne; jeg mener, at Danmark er for lille et land til at have tre forvaltningsled. Derfor skal vi nedlægge regionerne, som først og fremmest har sundhedsområdet som deres ansvar, og så skal vi på den måde få et mere enkelt system i forbindelse med hele vores sundhedssektor. Og i den sammenhæng kan der sikkert spares nogle penge der, det vil jeg da tro.

Men når det så er sådan, at hr. Benny Albrechtsen tror, at brugerbetaling er sådan et rigtig frækt ord, som jeg ikke tør sige, så vil jeg bare sige, at jeg godt tør sige ordet brugerbetaling. Jeg mener da, at vi skal se ... undskyld, nu må jeg ikke sige mere.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Der er igen blevet overskredet en taletid. Og jeg skælder sådan set ikke ud, men jeg vil bare så gerne have, at alle spørgere, der har tegnet sig ind, så vidt muligt får ordet.

Mette Boye (SF):

Tak for det. Jeg vil glæde ordføreren med at skifte emne for en kort stund. Det såkaldte SIFI-udvalg er kommet frem til, at det vil være mest hensigtsmæssigt for samfundet at stille store kapitalkrav til de store pengeinstitutter. Og det har nationalbankdirektøren og de økonomiske vismænd bakket op om. Og det var et udvalg, som den tidlige regering selv nedsatte. Nu har De Konservative pludselig besluttet ikke at støtte de anbefalinger, og mit spørgsmål er: Hvorfor vil De Konservative ikke støtte de anbefalinger?

Kl. 17:52

Lars Barfoed (KF):

Nu er det jo en sag, som jeg forstår forhandles, drøftes, med regeringen lige i øjeblikket, og derfor skal vi nok ikke gå ind i temaer, som er genstand for overvejelser i et forhandlingsrum. Men når vi i Det Konservative Folkeparti ikke køber anbefalingerne, som de foreligger, så er det, fordi vi er optaget af, at finansielle virksomheder i Danmark er konkurrencedygtige med finansielle virksomheder i resten af Europa. Den finansielle sektor er jo en meget vigtig del af vores erhvervsliv. Det er vigtigt, at vi kan tiltrække finansielle arbejdspladser. Det er vigtigt – ikke mindst i forbindelse med kreditgivning – at de finansielle virksomheder kan tilbyde kredit til danske virksomheder til rimelige priser, derunder små og mellemstore virksomheder, der har problemer med at få kredit, altså renter og gebyrer. Og derfor vil vi ikke belaste de finansielle virksomheder med byrder, der er større end de byrder, de finansielle virksomheder har i andre europæiske lande. Vi ser gerne, at man indfaser det i en sammenhæng, der passer til, at man skal være et land med konkurrencedygtige finansielle virksomheder.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Camilla Hersom, Radikale Venstre, værsgo.

Kl. 17:53

Camilla Hersom (RV):

Tak. Jeg synes faktisk, det er forfriskende at høre lederen af Det Konservative Folkeparti, fordi der i det mindste er nogle tilkendegivelser på nogle områder, hvor man ligesom siger, at her kunne vi spare, og nogle andre områder, hvor man siger, at det vil man ikke osv. For det har jo i hvert fald været svært at få ud af Det Konservative Folkepartis bedste ven, Venstre, her i salen, hvad det var, de ville. Men når jeg hører hr. Lars Barfoed sige, at man bl.a. kunne nedlægge regionerne, og at det vil man da tro kunne medføre nogle besparelser, vil jeg for at blive lidt skarpere på, hvad det er, Det Konservative Folkeparti forestiller sig, så spørge: Hvad bygger hr. Lars Barfoed den antagelse på?

Kl. 17:54

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren, værsgo.

Kl. 17:54

Lars Barfoed (KF):

Det er simpelt hen, fordi det vil være en administrativ forenkling, når vi nedlægger regionerne og får færre ledelsesenheder; at vi gør det, må kunne medføre nogle besparelser. Vi vil kunne få en bedre koordination af hele sygehusområdet, en mere enstrenget ledelse og mere koordinering, og derfor ville jeg tro, at det kan medføre nogle besparelser. Men jeg har jo ikke stået og nævnt nogen tal her i dag; det er bare et område. Når jeg nu bliver spurgt, om sundhedssektoren skal friholdes, så siger jeg, at det skal den da ikke. Og når jeg bliver

spurgt, om der skal ske ændringer, så siger jeg som en kommentar til det, at der skal ske ændringer efter min mening. Og jeg tror da nok, at der kunne findes besparelser i den sammenhæng. Men det er ikke noget, vi har regnet på, og derfor er det heller ikke noget, jeg har lagt ind i et regnestykke, hvor jeg så bruger de penge til noget.

Men jeg synes da, at man skal overveje, når man laver en administrativ forenkling af et kæmpekæmpestort område, så at se på, om det ikke også kan udløse nogle besparelser. Det tror jeg det kan, men det må komme an på en prøve.

Kl. 17:55

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Camilla Hersom? Ja, værsgo.

Kl. 17:55

Camilla Hersom (RV):

Det er et opfølgende spørgsmål. Det kan jo selvfølgelig være svært præcis at sætte kroner og øre på, men når man står og jonglerer med, om nulvækst er muligt eller ikke er muligt, så må man vel også kunne give et forpligtende svar på, om man sådan i hele træskolængder har nogen idé om, hvad det, man foreslår, vil betyde. Der spørger jeg bare helt enkelt, hvordan man forestiller sig at det, at regionerne bliver nedlagt, skulle medføre en stor besparelse. Altså, hvilken model læner man sig opad? Er det en model som den norske? Skal det være staten, der overtager koordineringen af det danske sundhedsvæsen? Eller hvad er De Konservatives plan for det, og hvordan kan man spare penge derved?

Kl. 17:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 17:56

Lars Barfoed (KF):

Men – vil jeg sige til fru Camilla Hersom – Det Konservative Folkeparti har ikke indregnet besparelser i forbindelse med nedlæggelse af regionerne i vores planer for en nulvækst frem til 2020. Når det kom op i debatten her, var det, fordi hr. Benny Albrechtsen pludselig påstod, at jeg skulle have sagt, at der ikke skulle ske ændringer i sundhedssektoren. Så siger jeg bare: Jo, det mener jeg da godt at der skal; jeg går faktisk ind for en ret omfattende forandring af sundhedssektoren. Og så nævner jeg i den sammenhæng, at der sikkert også kan findes nogle besparelser i den forbindelse. Det tror jeg. Men det er ikke et beløb, vi har indregnet i nogen nulvækstplan. Men hvis vi finder ud af konkret, hvad der kan spares, så kan vi selvfølgelig indregne det et sted på det tidspunkt.

Kl. 17:56

Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):

Tak. Jeg tror, hr. Benny Engelbrecht gerne vil kaldes det, han hedder.

Jeg skal hermed udsætte mødet. Vi har en spisepause nu, det har vi til kl. 19.00, og så fortsætter vi ordførerrækken. Den næste spørger til hr. Lars Barfoed fra De Konservative er hr. Finn Sørensen fra Enhedslisten, der skal holde sig klar.

:

Mødet er udsat. (Kl. 17:57).

Kl. 19:02

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Vi byder velkommen til den konservative ordfører, hr. Lars Barfoed, som var i gang med at besvare spørgsmål. Den næste spørger er hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:02

Finn Sørensen (EL):

Nu skal vi lige have liv i mikrofonen. Tak. Jeg hørte ordføreren sige, at der skal ske yderligere reformer af overførselsindkomsterne. Kan ordføreren løfte sløret for, hvad det er for nogle overførselsindkomster, der skal reformeres, og hvad de reformer skal bestå i? Er det f.eks. en endnu dårligere regulering af overførselsindkomsterne end den forringelse, som De Konservative har aftalt med regeringen i forbindelse med skattereformen? Er der nogle ydelser ud over kontanthjælpen, som skal sættes ned? Jeg hørte jo ordføreren sige, at kontanthjælpen skal sænkes. Skal den ned på de ca. 6.000 kr. om måneden før skat, som Liberal Alliance kræver? Og er de her reformkrav nogle krav, som er meget magtpåliggende for De Konservative at få opfyldt, hvis man skal støtte eller deltage i en ny regering?

Kl. 19:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:03

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror, jeg har nævnt, at jeg mener, der skal ske en genindførelse af kontanthjælpsloftet, og at vi også skal sikre os, at det for alle, som får kontanthjælp, er sådan, at det kan betale sig at tage et arbejde til mindsteløn på arbejdsmarkedet. Så det er et konkret eksempel. Derudover har jeg ikke nogen konkrete forslag, men jeg synes, at det ville være på sin plads, at man på et tidspunkt tog en samlet vurdering af den måde, vi har indrettet os på med hensyn til kontanthjælpsydelser. For der er jo alt for mange danskere, som er afhængige af kontanthjælpsydelser i overførselsindkomster i Danmark, og vi kunne måske målrette ydelserne mere til dem, som var mest udsatte, så flere kunne klare sig selv mod til gengæld at betale mindre i skat. Det har jeg ikke nogen konkrete bud på, men jeg synes, at det var værd at overveje – for samtidig er det jo sådan, at det efterhånden er blevet meget, meget kompliceret; den ene knopskydning efter den anden har gjort, at det er meget kompliceret og uigennemskueligt, hvad man har ret til, hvad man har mulighed for at få, både for sagsbehandlere og for dem, som modtager ydelserne. Så en gang imellem skal man jo vende bøtten og se, hvordan det egentlig er, vi har indrettet os. Det tror jeg kunne være på sin plads. Men det har vi jo ikke gjort, og derfor har jeg heller ikke nogen konkrete forslag til andet.

Kl. 19:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 19:04

Finn Sørensen (EL):

Det er jo besynderligt, at man stiller sig op og siger, at der skal ske yderligere reformer, og man så ikke har flere konkrete forslag. Så har jeg to spørgsmål mere. Er ordføreren klar over, at hvis man genindfører kontanthjælpsloftet, så rammer man ca. 6.000 familier, der rummer ca. 15.000 børn? Man rammer dem rigtig hårdt økonomisk. Jeg vil gerne spørge ordføreren: Hvad skal de mennesker så leve af, hvordan skal de få det til at løbe rundt? Der medfølger jo åbenbart ikke et konkret tilbud om et ordinært arbejde, hvor man kan få en overenskomstmæssig løn. Og så svarede ordføreren jo ikke på, hvor langt kontanthjælpen skal ned, for at det skal kunne betale sig at arbejde.

	Kl. 19:05		Kl. 19:07
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.		Første næstformand (Bertel Haarder): Fru Karen J. Klint for en kort bemærkning.	
	Kl. 19:05		Kl. 19:07
Lars Barfoed (KF): Jamen det er jo sådan, at under VK-regeringen indførte vi kontant-hjælpsloft, og det har den nuværende regering bistået af Enhedslisten så afskaffet igen. Så der sker jo ikke andet, end at vi ruller tiden tilbage til før folketingsvalget – det er sådan set, hvad der sker.		Karen J. Klint (S): Tak for det. Nu har vi både Venstres politiske ordfører og Venstres formand her i salen, og så kunne det være meget godt lige at få den konservative ordfører til at gentage, hvad det egentlig var, der blev sagt om nulvækst, før vi gik til aftenens spisepause. Hvor mange penge er det, De Konservative mener man henter ved en nulvækst, og hvem er det så, det skal gå ud over?	
	Kl. 19:05		Kl. 19:08
Første næstformand (Bertel Haarder): Så er det hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.		Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	
	Kl. 19:05		Kl. 19:08
Joachim B. Olsen (LA): I går sagde den konservative finansordfører, at det vil være direkte uansvarligt ikke at lempe finanspolitikken i 2014. Hvordan hænger det sammen med det, som jeg har hørt andre konservative sige, nemlig at man ikke skal sende regningen hen i børneværelset?		Lars Barfoed (KF): Jamen jeg kan godt gentage, hvad jeg har sagt – det gør jeg gerne. Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Det Konservative Folkeparti ønsker, at der er en nulvækst i de offentlige budgetter frem til 2020. Det er så det, der skal gøre, at vi får en relativt set mindre offentlig sektor, så der bliver plads til vækst i den private sektor. Så kan der blive tjent penge i virksomhederne, blive investeret i virksomhederne, vi kan få flere private arbejdspladser, virksomhederne kan tjene flere penge, og det er i sidste ende de penge, virksomhederne tjener, som vi alle sammen skal leve af, og som også finansierer den offentlige sektor. Det er den sammenhæng, jeg er optaget af som konservativ.	
	Kl. 19:06		Kl. 19:09
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.		Første næstformand (Bertel Haarder): Karen J. Klint.	
	Kl. 19:06		Kl. 19:09
Lars Barfoed (KF): Vi skal bestemt ikke sende nogen regning hen i børneværelset, men der er jo brug for, at vi gør nogle flere tiltag for at få gang i hjulene i Danmark. Det er jo åbenlyst, at det er sådan, at der ikke er gang i vores økonomi på nuværende tidspunkt i det omfang, at det kan give beskæftigelse. Nu har vi gjort noget med vækstpakkerne. Vi har jo hele tiden sagt, at der skal mere til end det, og derfor skal der gennemføres yderligere tiltag for at få gang i hjulene i Danmark. Men det skal ske inden for de rammer, som vi har forpligtet os på i EU.		Karen J. Klint (S): Jeg mente ikke en gentagelse af de svar, vi fik, om, at når man skulle hente nogle penge til nulvæksten, var der nogle områder, der skulle opprioriteres, og andre, der skulle nedprioriteres. Ordføreren sagde faktisk også forholdsvis ordret, at vi her i Folketinget er forkælede, fordi vi har en stor offentlig velfærd. Jeg ved ikke, om det er forkælelse, at vi har en skattefinansieret velfærd i Danmark. Så mit næste spørgsmål er: Skal vi have en privatfinansieret, en forsikringsfinansieret velfærd i Danmark?	
	Kl. 19:06		Kl. 19:09
Første næstformand (Bertel Haarder): Joachim B. Olsen.		Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.	
	Kl. 19:06		Kl. 19:09
Joachim B. Olsen (LA): Næste år forventer man et underskud på statens finanser, et meget stort milliardunderskud i omegnen af 35-40 mia. kr. Hvordan kan det være ansvarligt at føre en mere lempelig finanspolitik, når man har et dundrende underskud på de offentlige finanser? I øvrigt har OECD været ude at advare imod, at man fører en mere lempelig finanspolitik i Danmark. Er det konservativ politik, at man, når der er et underskud, så vil føre en mere lempelig finanspolitik og altså få et større underskud? For den regning skal jo betales senere, og det må nødvendigvis blive de senere generationer, der skal betale den regning.		Lars Barfoed (KF): Altså, der bliver jo stillet så mange spørgsmål, og man har kun begrænset taletid, så jeg kan ikke nå at svare på det hele. Men ja, vi har verdens største offentlige sektor i Danmark, og det er derfor, jeg siger, at så er vi altså forkælet i det her Folketing, hvis vi ikke kan finde ud af i det mindste bare at have nulvækst frem til 2020, så vi kan få skabt plads til mere vækst i de virksomheder, hvis indtjening vi alle sammen skal leve af. Det er sådan set det. Så har jeg peget på nogle besparelsesmuligheder, som jeg mener vi skal gå efter, fordi det ligger klart, at der er i størrelsesordenen 10 mia. kr. i ekstra udgifter på grund af den demografiske forskydning, der vil skabe et pres på de offentlige sundhedsudgifter bl.a. Det skal også tages med ind i regnestykket, og derfor stilles der krav om nogle omprioriteringer.	
	Kl. 19:07		
Første næstformand (Bertel Haarder): Ordføreren.			
	Kl. 19:07		
Lars Barfoed (KF): Jeg tror, at jeg har gjort det rimelig klart i debatten i dag, at Det Konservative Folkeparti ønsker nulvækst i de offentlige udgifter frem til 2020. Selvfølgelig skal pengene stemme i sidste ende, men vi skal have gang i hjulene, og det får vi altså bl.a. ved at lette skatter og afgifter yderligere.			

Kl. 19:10

Kl. 19:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Jan Johansen for en kort bemærkning.

Kl. 19:10

Jan Johansen (S):

Nu skal ordføreren nok slippe for at svare på flere spørgsmål om nulvækst lige nu. Det er ret svært, kan jeg høre. De Konservative ønsker et nationalt center for historie- og kulturformidling. Kan ordføreren redegøre for, hvordan det vil styrke det faglige niveau i dansk og matematik, som alle partier er enige om er målet? Og hvordan vil det styrke børnenes trivsel?

Kl. 19:10

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:10

Lars Barfoed (KF):

Jeg tror ikke, at et center for kultur og historie vil styrke børnenes trivsel sådan lige umiddelbart. Det er i hvert fald ikke en følgeslutning, jeg har gjort. Det, som vi i Det Konservative Folkeparti er optaget af, og det, som Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti i fællesskab har foreslået under forhandlingerne om en folkeskolereform, er, at vi får et center for kultur og historie, der kan understøtte udviklingen af uddannelserne og undervisningen i folkeskolen i de fag. For det, børnene skal lære i skolen – og det er vigtigt – handler ikke kun om konkrete færdigheder, som de kan bruge i job. Det handler også om dannelse, så man kan begå sig som borger i Danmark og i verden, og derfor skal man kende sine rødder, og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre, at kvaliteten af den undervisning er så god som muligt.

Kl. 19:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jan Johansen.

Kl. 19:11

Jan Johansen (S):

Jeg kan forstå, at det er meget vigtigt for de borgerlige partier, at sådan et nationalt center kommer til at ligge i Jelling. Så vil jeg gerne spørge: Hvorfor er det så afgørende for de borgerlige partier, at det lige netop skal ligge i Jelling?

Kl. 19:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:11

Lars Barfoed (KF):

Jeg har aldrig nogen sinde hørt, at det skulle ligge i Jelling. Det er forbigået min opmærksomhed. Det kan være, at jeg ikke har fulgt med i timen. Jeg har været med til at stille et forslag om sådan et center, men jeg er ikke bekendt med, at det skal ligge i Jelling. Det er nyt for mig, men det er sikkert min skyld, at der er noget, der er forbigået min opmærksomhed. Det tror jeg altså ikke lige er noget, som vi har diskuteret i detaljer, men det kan godt være, at der er nogle, der har det ønske, og Jelling er jo en udmærket by, så jeg vil da ikke afvise det.

Kl. 19:12

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ingen er forpligtet udover deres evner.

Hr. Jeppe Kofod for en kort bemærkning.

Jeppe Kofod (S):

Ja tak. Og tak til Konservatives formand for at sige, at folkeskolen er noget af det allervigtigste, vi skal reformere i den her tid. Men jeg blev også forundret, da jeg hørte den konservative formand sige noget om det, som regeringen ønsker, nemlig en mere varieret skoledag, hvor der er plads til bevægelse i skolen for at styrke indlæringen, og på et tidspunkt kaldte det for et socialistisk eksperiment, tror jeg det var, som regeringen havde foreslået. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at få ordføreren til at redegøre helt præcist for, hvori det her socialistiske eksperiment består.

Kl. 19:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:13

Lars Barfoed (KF):

Det er jo sådan, at regeringen har foreslået, at der skal være aktivitetstimer i skolen, og de skal jo optage en del af tiden, og som oplægget var, måtte man forstå, at der kunne være alle mulige fritidsaktiviteter forbundet med de her aktivitetstimer, som skulle ligge midt i skoledagen. Det betyder, at man stjæler fritid og frihed fra familierne, institutionaliserer børnenes hverdag, statsliggør det meste af dagen for børnene, fordi de bliver lagt ind i statslige, dikterede rammer, og det er efter min mening socialisme i modsætning til at være konservativ, hvor vi lægger vægt på, at familierne skal have frihed til selv at bestemme fritidens rammer, i stedet for at samfundet skal overtage ansvaret for fritiden. Det synes jeg er et socialistisk eksperiment.

Kl. 19:13

Første næstformand (Bertel Haarder):
Jeppe Kofod.

Kl. 19:14

Jeppe Kofod (S):

Det var jo klar tale. Må jeg så ikke citere en fra erhvervslivet, Jannik Schack Linnemann, som er uddannelsespolitisk chef i Dansk Erhverv:

»Hvis man ikke indfører aktivitetstimer eller noget lignende, så bliver vi rigtig kede af det. Så er det for meget at kalde det en folkeskolereform, for så er det mere en tilpasning af folkeskolen.« sagde han til Berlingske.

Det vil skade folkeskolen, hvis man ikke indfører noget om bevægelse som støtte til læring, men han er jo sikkert også en af de her socialistiske ballademagere, som hr. Lars Barfoed tænker på vil gå ind og gøre folkeskolen til et socialistisk eksperiment.

Jeg synes, hr. Lars Barfoed skylder en forklaring. Hr. Lars Barfoeds sagde i en anden sammenhæng, at vi skulle lytte til sund fornuft og fakta fra den nyeste forskning – det sagde han om landbrug. Jeg tænker så, om ikke også man kunne lytte til sund fornuft og fakta fra den nyeste forskning, når det gælder vores børns uddannelse, f.eks. til det, som er citeret her.

Kl. 19:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:14

Lars Barfoed (KF):

Nu kender jeg ikke den pågældende, så jeg ved ikke, om det er en socialist, der har udtalt sig i den sammenhæng. Det må vi have dykket nærmere, det er jo et meget interessant spørgsmål. Men jeg tror måske jeg er enig med den pågældende på den måde, at det jo er rig-

tig vigtigt, at den del af det, man kalder aktivitetstimer, som handler om, at selve undervisningen og det, der understøtter undervisningen, er aktiviteter, skal være kreativt, det skal være spændende, og man må gerne udvikle nye læringsformer. Det, der er afgørende for mig, er, at det, der foregår i skolen, er undervisning, det er ikke fritidsaktiviteter. Men i det omfang, man kan indføre mere spændende undervisning og noget, der understøtter selve undervisningen i den fagfordelte tid, altså kreative måder at lære matematik eller dansk, eller hvad ved jeg, på, sådan at de børn, der har svært ved at tilegne sig boglige færdigheder, måske på grund af gammeldags indlæringsformer, pludselig kan lære de ting, fordi de bliver præsenteret for nogle nye indlæringsformer.

Kl. 19:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 19:15

Lars Barfoed (KF):

Min taletid er overskredet kan jeg forstå.

Kl. 19:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ja, temmelig meget.

Kl. 19:15

Nikolaj Villumsen (EL):

Så er det heldigt, at jeg kom på, for så har jeg lidt taletid.

Jeg har jo forstået på hr. Lars Barfoed, at De Konservative har meget imod den ændring af forsvarsledelsen, som Enhedslisten og regeringen kommer til at gennemføre. Det, jeg godt kunne tænke mig at høre fra De Konservative, er, hvorfor De Konservative har noget imod det. De Konservative står jo for en politik, hvor man helt konsekvent kan se, at der eksempelvis bliver sparet på hjemmehjælpen, hvorfor skal der så ikke spares på antal oberster og generaler?

Kl. 19:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:16

Lars Barfoed (KF):

Det, vi er optaget af i den forbindelse, er ikke besparelser eller ikke-besparelser. Kan der spares nogle steder, er vi altid parate til at se på det. Og vi har stået på mål for en spareplan på forsvarsområdet, så det er ikke det.

Det, vi er optaget af, er, at vi har en Forsvarskommando og en forsvarschef, der ikke får beskåret deres kompetence, at det danske forsvar bliver ledet af en forsvarschef, som alene ud fra militærfaglige vurderinger kan træffe beslutninger, der vedrører hele forsvaret, og som kan lede forsvaret i en sammenhæng, for det har i sidste ende at gøre med vores soldaters sikkerhed, at de kan regne med en forsvarschef, som træffer rent militærfaglige beslutninger, uden at det skal fedtes ind i daglige politiske diskussioner i et departement med en departementschef.

Kl. 19:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Nikolaj Villumsen.

Kl. 19:17

Nikolaj Villumsen (EL):

Her er vi så uenige. Jeg mener, det er helt afgørende, at man i et demokratisk samfund har en stærk politisk kontrol med forsvaret.

Men kan den konservative ordfører forstå, hvis der sidder nogle i Sønderborg, hvor der er blevet skåret ned på forsvaret, og synes, at

det er lidt underligt, at der skal skæres ned der, men ikke i forsvarets top blandt oberster og generaler? Og kan den konservative ordfører forstå, hvis der sidder nogle, der kan se, at hjemmeplejen er blevet forringet, at der er en dårligere service til deres gamle mor, som synes, at det er lidt underligt, at der bliver skåret ned i hjemmeplejen, men ikke skåret ned på antallet af oberster og generaler?

Kl. 19:17

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:17

Lars Barfoed (KF):

Nej, det kan jeg under ingen omstændigheder overhovedet forstå, for der bliver sparet på forsvaret. Der bliver sparet masser af penge på det danske forsvar. Vi har jo gennemført en omfattende spareplan i forsvaret, som i øvrigt blev igangsat under VK-regeringen. Så kom ikke og sig, at der ikke bliver sparet på det danske forsvar. Der bliver sparet masser af penge. Og kan ting gøres smartere også i ledelsen, skal man selvfølgelig gøre det.

Det, jeg er optaget af, er, at vi har en militærfaglig enstrengt ledelsesstruktur i forsvaret, sådan som vi har det i dag med Forsvarskommandoen og forsvarschefen. Og det er det, Enhedslisten har fået forsvarsministeren til at hoppe med på at lave om på. Og jeg ved godt, hvad Enhedslistens bagtanke er med det. Enhedslisten vil jo afskaffe militæret, fordi man mener, at det er kapitalismens frontkæmpere, og hvad det ellers er der står i Enhedslistens program. Så jeg kan da godt forstå, at Enhedslisten har den holdning, at man gerne vil underminere forsvarets ledelse.

Kl. 19:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Sidste spørger: hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 19:18

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg synes ikke rigtig, vi fik svar på, hvad De Konservatives finanspolitik egentlig er. Er den, at regningen ikke må smides i børneværelset, altså at man ikke må stifte gæld fra år til år og så bare lade fremtidige generationer betale? Eller er den, at landet i 2014 med et underskud på de offentlige finanser skal føre en mere lempelig finanspolitik, så underskuddet bliver større? Der er jo kun de to muligheder, når den konservative finansordfører går ud i Børsen i går og siger, at vi skal have en lempeligere finanspolitik i 2014. Så vil man have et større underskud. Eller den anden mulighed er, at man holder fast i det gamle: at regningen ikke må smides i børneværelset.

Kl. 19:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:19

Lars Barfoed (KF):

Regningen må ikke smides i børneværelset. Der skal være sammenhæng i vores økonomi. Vi ønsker en mindre offentlig sektor, vi ønsker nulvækst i den offentlige sektor frem til 2020. Det tror jeg egentlig er fremgået meget klart for dem, der har lyttet til det, jeg har sagt her i dag.

Kl. 19:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ole Birk Olesen.

Kl. 19:19

Ole Birk Olesen (LA):

Men når man i et år med underskud, 2014, fra konservativ side anbefaler, at finanspolitikken skal være mere lempelig, så bliver regningen jo smidt i børneværelset. Det må være muligt at få hr. Lars Barfoed til at forholde sig til det. Der er et modsætningsforhold mellem to konservative politikker, den ene, at regningen ikke må smides i børneværelset, den anden, at underskuddet i 2014 skal være større.

Kl. 19:20

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:20

Lars Barfoed (KF):

Underskud i den offentlige sektor har jo altid varieret, og andre gange er der overskud. Det er konjunkturbestemt. Men nu siger jeg: Det er konservativ politik, at regningen ikke skal efterlades i børneværelset. Det vil sige, at der over år skal være balance i den offentlige økonomi. Vi ønsker at nedbringe den offentlige sektors størrelse, så vi får en større privat sektor, så der kan blive tjent flere penge i virksomhederne, og dermed vil vi få bedre råd til den offentlige sektor, som vi gerne vil have. Det er konservativ økonomisk politik.

Kl. 19:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så giver jeg ordet til fru Sara Olsvig fra Inuit Ataqatigiit.

Kl. 19:21

(Ordfører)

Sara Olsvig (IA):

Foråret igennem har vi fra Inuit Ataqatigiit Folketingimi haft fokus på grønlandere bosiddende i Danmark. Vi har besøgt tre af de grønlandske huses projekter for udsatte grønlandere, ligesom det er blevet til besøg på Kofoeds Skole i Ålborg og København.

Vi har også arrangeret åbne møder, hvor jeg har talt med borgere, grønlandske som danske, om de mange muligheder og udfordringer livet som grønlander i Danmark medfører.

Ved vores møder med både ansatte, projektmedarbejdere og brugere af værestederne er jeg blevet genbekræftet i, at der er et særligt behov for en indsats over for udsatte grønlandere i Danmark. Det handler ikke om at gøre grønlandere i Danmark til ofre, men om at anerkende, at grønlandere kommer til Danmark med en anden kulturel og sproglig baggrund end den danske, og som af disse helt naturlige grunde har brug for, at systemet er gearret til en forståelig dialog og sagsbehandling, således at de alt for mange misforståelser og frustrationer undgås.

Heldigvis lykkes det de mange engagerede medarbejdere og frivillige på de forskellige sociale projekter at gøre en helt enorm indsats for de borgere, de møder i deres hverdag. Det er de ansatte og de frivillige, som i deres daglige arbejde i høj grad tager sig af en lang række af bisidder- og social- og tolkningsarbejdet. Men den samlede indsats fra kommunernes og statens side er mangelfuld.

Særligt i det lys er det af ekstrem stor vigtighed, at vi sikrer de eksisterende sociale projekter rent økonomisk. Jeg er ked af igen at måtte konstatere, at det stadig er usikre satspuljemidler, mange af de sociale projekter lever af. De sidder igen i år og skal tage stilling til, om de skal opsiges medarbejdere og faciliteter, da de endnu engang ikke ved, om de har midler til at fortsætte deres arbejde efter udgangen af året.

Det kan ikke passe, at vi år efter år skal sidde med præcis det samme problem. Vi må i fællesskab kunne finde en løsning, så vi permanent sikrer disse sociale projekter!

Socialministeriet arbejder netop nu med den nationale strategi vedrørende socialt udsatte grønlandere i Danmark. Vi har fra Inuit Ataqatigiits side eftersøgt, at denne strategi ikke kun omhandler socialt udsatte. Rigtig mange velfungerende grønlandere møder også barrierer i det danske system. F.eks. er det en begrænsning, at der skal være mindst 12 børn på et modersmålsundervisningshold i hver kommune. Begrænsningen gør, at rigtig mange grønlandske borgere i Danmark ikke kan benytte sig af denne rettighed.

Vi ved også fra dialogen med de mange socialrådgivere og ansatte på de forskellige Kofoeds Skoler og de grønlandske huse, at mange af de grønlandere, som kommer herved, ikke var socialt udsatte, da de forlod Grønland. Derfor bør det forebyggende arbejde være en integreret del af den nationale strategi.

Kriminalforsorgen indeholder også en anden gruppe grønlandere i Danmark, som vi har haft fokus på. Det er de indsatte ved Anstalten ved Herstedvester. For et par uger siden deltog jeg ved afsløringen af vinderprojektet for den kommende lukkede anstalt i Nuuk. Endelig er der kommet håndgribelig fremgang i projektet, og justitsministeren har nu lovet, at anstalten står færdig i slutningen af 2017.

Det er med sikkerhed en god nyhed for mange af de grønlandske indsatte ved Herstedvester, og det er en god nyhed for det grønlandske samfund. Inden for overskuelig fremtid vil vi ikke længere skulle sende vores forvaringsdømte ud af landet; en sag, vi har ventet tålmodigt på i 40 år.

Jeg kan dog ikke lade være med at knytte et par bekymrede bemærkninger til kriminalforsorgen i Grønland. Det, at der kommer en lukket anstalt i Nuuk, løser langt fra den lange række af andre problemer, vi har i de åbne anstalter i Grønland. Ved mine besøg på en række af anstalterne har jeg set og oplevet, hvor ringe forhold de indsatte og i nogle tilfælde også de ansatte har.

Selvfølgelig er der gode eksempler som anstalten i Tasiilaq, hvor indtrykket af forholdene var gode.

Forholdene på anstalterne og uddannelses- og efteruddannelsesforholdene for anstaltsbetjentene må og skal der gøres noget ved. Problemerne løser ikke sig selv, heller ikke, selv om vi får en ny og flot lukket anstalt i Nuuk. Jeg ser frem til mit kommende møde med justitsministeren, hvor jeg har ønsket, at vi drøfter disse og andre sager vedrørende kriminalforsorgen i Grønland.

Kl. 19:25

Gennem dette folketingsår har vi set en ekstremt interessant politisk udvikling mellem Grønland og Danmark. Det har været året, hvor vi for alvor har taget hul på implementeringen af vores gensidige aftale, selvstyreloven. Jeg er af den overbevisning, at vedtagelsen af loven om Grønlands selvstyre er den mest skelsættende begivenhed i rigsfællesskabets politiske historie.

I år har man så set, hvordan vi fra hver vores side af Atlanten tolker og bruger denne lov på hver vores måde. Her i Folketinget har vi set partier, som ønsker timeout i den ellers så naturlige udvikling af en storskalalov. Vi har set, hvordan danske partier indirekte forsøger at blande sig i vores arbejdsmarkedspolitik, et område, som Grønland har hjemtaget.

Hjemme i Grønland har mange af os stået forundrede og til tider mere os lidt over den lange række af spekulationer og konstruerede konklusioner fra danske politikere og ikke mindst fra den danske presse. Mest af alt har vi dog været noget frustrerede over den skævhed, vi ser i, hvor oplyste man er i henholdsvis Grønland og Danmark om den fælles politiske tilværelse og de juridiske rammer.

Det er en skævhed, vi skal have rettet op på, og dialog er vejen frem. Jeg vil da også udtrykke min overordnede glæde over, at der er så stor interesse for vores fællesskab. Jeg vælger at tro på, at der er en god vilje til at finde gode løsninger både i Grønland og i Danmark, og jeg vil rose statsministeren og den danske regering for standhaftighed og for at værne om ansvarsfordelingen i vores selvstyreaftale.

Til slut vil jeg knytte et par bemærkninger til den delikate sag om det nye Naalakkersuisut, som valgte at blive væk fra et ministermøde i Arktisk Råd. Fra Inuit Ataqatigiit er vi dybt uenige i, at vejen frem er at blive væk. Vi mener derimod, at vejen frem er at true med at blive! Men vi er enige i, at der fundamentalt er et problem, som ikke kun gælder Arktisk Råd, men også andre internationale fora, hvor Grønland i kraft af rigsfællesskabet deler sæde med Danmark og Færøerne.

I Arktisk Råds regi har vi, siden rådet blev stiftet i 1996, i det stille kæmpet kampen om at være en integreret del af rådets arbejde. Vi har deltaget i arbejdsgrupperne, i det videnskabelige arbejde, i senior arctic officials-møderne og på ministerniveau. Det har vi gjort efter forskellige modeller, og vi har, i kraft af at Arktis er blevet mere og mere interessant udenrigs-, forsvars- og sikkerhedspolitisk, kunnet mærke, at der er sket en bevægelse imod et mere strømlinet og ekskluderende statsengagement.

Rådet er et mellemstatsligt samarbejdsforum, og det er de otte stater, som er medlemmer. Men alle disse otte staters parlamenter og regeringer befinder sig langt syd for den arktiske cirkel og i mange tilfælde rent politisk milevidt fra den arktiske virkelighed og nærhed.

Derfor vil det problem, vi nu ser blive udtalt ved en grønlandsk boykot, ikke forsvinde ved forhandlinger med et par formandslande, og rådet vil blive nødt til at forholde sig til problematikken i mange år fremover. I sidste ende er det rådets rules of procedures og Ottawadeklarationen, som indeholder den begrænsning, at det er de otte arktiske stater, som er medlemmer, og som udpeger en SAO hver.

Inuit Ataqatigiit mener, at det er vigtigt og rigtigt, at Grønland deltager i Arktisk Råds møder og taler den arktiske stemme, ikke kun vores egen, men også de andre arktiske selvstyrende nationers og de arktiske oprindelige folks stemme.

Vi mener samtidig, at udmeldingen om, at Grønland stiller sit arbejde i rådet i bero, er en uhensigtsmæssig måde at lægge pres på rådets medlemmer. Hvordan skal vi kunne yde indflydelse uden at være der? Danmark har gennem årene fået tradition for at ville os ligeværdigt, en tradition, som en række af de andre arktiske stater ikke udøver over for deres oprindelige folk og selvstyrende nationer. Det er en tradition, vi i rigsfællesskabet skal værne om, og vi bør fra Grønlands side fortsat bestræbe os på at agere som en ligeværdig part, ikke som en fornærmet teenager.

Grønlands deltagelse i Arktisk Råd skal genoptages hurtigst muligt. Vi må ikke risikere at blive agterudsejlet i et forum, hvor alt, som vedrører os, lige fra sundhed til søopmåling, kan påvirkes og samarbejdes om. Qujanaq.

Kl. 19:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 19:30

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til ordføreren for IA. Ordføreren var jo selv inde på den her diskussion, som foregår om Arktisk Råd. Det, jeg godt kunne tænke mig at blive lidt klogere på, var: Hvad er det for en ændring, som den grønlandske regering ønsker i forhold til Arktisk Råd? Og hvad for en ændring ville IA gerne se at der skete i Arktisk Råd?

Kl. 19:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:30

Sara Olsvig (IA):

Tak for spørgsmålet. Jeg må desværre sige, at det ikke har stået hundrede procent klart, hvad det lige præcis er for en ændring, den grøn-

landske regering vil opnå ved en boykot af rådet og ved at sætte arbejdet i rådet i bero. Det handler om at deltage mere direkte i f.eks. de her SAO-møder, som er møder på embedsmandsniveau, og der er rigtigt nok også sket en ændring i løbet af de seneste par år. Men det er jo rigsfællesskabet selv, som bestemmer, hvordan de her SAO-delegationer udformer sig, og hvem der deltager. Så derfor er der to problemer, og præcis hvor problemet skal løses, og hvad målet helt præcis er, synes jeg desværre ikke at vi har fået helt klart at vide fra den grønlandske regerings side.

Men vi er i Inuit Ataqatigiit enige i, at vi skal sidde med ved bordet, også ved SAO-møderne, og det problem må vi jo så tage op internt i rigsfællesskabet og muligvis også i selve rådet, som jo har den udfordring, at det har de her otte medlemsstater, der, som jeg sagde, har udgangspunkt i deres regeringer og parlamenter, altså har udgangspunkt et andet sted end i Arktis.

Kl. 19:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 19:31

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak til ordføreren for det svar. Men hvad bør Danmark gøre i den her sammenhæng? Nu er der jo mulighed for at få den debat i Folketingssalen i dag, og derfor kunne det være interessant at høre, hvad IA foreslår at vi fra dansk side som den ene del af rigsfællesskabet gør i forhold til Arktisk Råd.

Kl. 19:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:32

Sara Olsvig (IA):

Tak. Først og fremmest skal Danmark jo fortsætte med at behandle os ligeværdigt, også i et spørgsmål om at blive repræsenteret i det internationale. Og så skal vi jo have kigget på, hvordan de her SAO-delegationer og delegationerne til ministermøderne bliver sammensat, og også have sikret os, at der dér er nogle helt faste mekanismer for, at Grønlands stemme altid er en del af rigsfællesskabets delegation. Det er også mit indtryk, at det mange af gangene har været det. Men jeg vil meget gerne undersøge nærmere, om der har været SAO-møder i løbet af det her svenske formandskab, hvor Grønland ikke har kunnet være direkte repræsenteret, for det ville jo i så fald være et problem.

Kl. 19:32

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:32

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren for et spændende indlæg, der var et frisk pust i dagens debat. Også tak til ordføreren for at sætte fokus på det problem, der åbenbart er med, at vi måske ikke er gode nok til at tage imod grønlandere, der flytter hertil, med det resultat, at de havner i den gruppe, som vi kalder udsatte. Har ordføreren nogle konkrete ideer og forslag til, hvordan vi kan gøre det bedre? Hvordan kan vi blive bedre til at tage imod grønlandere? Det handler måske også om, hvad der gøres med hensyn til information, inden de tager fra Grønland. Jeg vil meget gerne høre ordførerens ideer til det og også meget gerne samarbejde med ordføreren om nogle konkrete løsninger.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:33

se på med, at man ikke får en slags misforstået respekt, der gør, at man ikke kan have åbenhed omkring de problemer, der kan være.

Kl. 19:33

Det fører sådan set frem til mit spørgsmål, som ligger i forlængelse af, at jeg på et tidligere tidspunkt har opfordret statsministeren til at initiere en måske lidt bredere og mere bredt forankret grønlandspolitisk dialog blandt Folketingets grønlandspolitiske partier. Det fører frem til mit spørgsmål om, om fru Sara Olsvig har nogle bud på, hvordan man kunne skabe en ny ramme for den her dialog. Det kunne jo være spændende, hvis man uden at etablere en ny parlamentarisk forsamling dog trods alt kunne lave en eller anden form for ramme, der sikrede en mere permanent dialog mellem Danmark og Grønland om de muligheder, der er. Jeg ville egentlig bare spørge, om fru Sara Olsvig har gjort sig sådan nogle overvejelser.

Kl. 19:37

Sara Olsvig (IA):

Tak. Altså, først og fremmest er det jo et skridt i den rigtige retning, at der nu bliver udarbejdet en national strategi vedrørende udsatte grønlandere i Danmark. Jeg synes bare, at den slår ind lidt for sent, altså når de personer, det handler om, allerede er blevet udsatte. F.eks. er der den her ting med modernmålsundervisningen, og det kan også være danskundervisning for nytilkomne grønlandere. At det bliver fremmet, synes jeg altså er rigtig, rigtig vigtigt, og også at der bliver taget imod grønlandere, der flytter til Danmark, med en integrationsvinkel for øje. Det overordnede problem er, at vi har dansk statsborgerskab, og derfor bliver vi ikke betragtet som andre minoriteter i Danmark, når vi lander her og flytter hertil.

Der er så også sket den positive ting, at man vil til at indføre en underretningspligt mellem grønlandske og danske kommuner. Det er også en ting, som der ikke har været tidligere. Jeg har lige stillet spørgsmål til socialministeren i dag om, hvordan det går med implementeringen af den bekendtgørelse, som blev vedtaget på det område. Det samme skal der selvfølgelig også arbejdes med fra grønlandsk side. I Grønland mener jeg også vi skal tage en debat om hele den her store fraflytningsproblematik, vi har med, at der er mange, der flytter til Danmark.

Kl. 19:34

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finn Sørensen.

Kl. 19:34

Finn Sørensen (EL):

Så vil jeg bare gerne kvittere for svarene og de lidt mere konkrete ideer. Mit spørgsmål skulle heller ikke opfattes, som om vi ikke gjorde noget. Der bliver heldigvis gjort meget, men som ordføreren har peget på, skal der gøres mere, og det vil jeg da håbe at hele Folketinget vil være med til.

Kl. 19:35

Sara Olsvig (IA):
Enig.

Kl. 19:35

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sidste spørger er hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 19:35

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Jeg vil først og fremmest bare gerne vil benytte lejligheden til at takke for et meget klart og spændende og aktuelt indlæg, som jeg sådan set på de fleste strækninger kan erklære mig helt enig i, herunder i betragtningerne om, at vi nu endelig får en anstalt i Nuuk, og betragtningerne om det grønlandske afbud til Arktisk Råd. Jeg er fuldstændig enig.

Når jeg rejser mig op, er det jo, fordi jeg er en af dem, der er skyldig i det, som fru Sara Olsvig sagde om timeout i det, der blev beskrevet som en naturlig udvikling. Nu kan jeg jo så se, at den nye regering i Grønland selv har erklæret en slags timeout. Baggrunden for, at jeg gjorde det, var nu ikke, at jeg på nogen måde ønsker at sabotere en udvikling i Grønland – snarere tværtimod. For jeg er helt enig i det, der blev sagt senere i indlægget om vigtigheden af dialog. Jeg er helt enig i, at der tit i den danske debat og i den offentlige debat måske er, kan man sige, et skævt perspektiv på både muligheder og risici i Grønland. Jeg har sådan set den holdning, at man skal pas-

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:37

Sara Olsvig (IA):

Tak. Ja, det har jeg i høj grad. Faktisk har jeg gennem Grønlandsudvalget arbejdet for, at vi oftere skulle tage møder mellem udvalgene i Inatsisartut og her i Folketinget. Vi havde faktisk i går et møde mellem Grønlandsudvalget og Finansudvalget her fra Folketinget og Finans- og Skatteudvalget og Råstofudvalget fra Inatsisartut. Jeg må så bare sige, at der desværre dukker rigtig, rigtig få danske politikere op til de her møder, og det er jo meget ærgerligt. Men jeg synes faktisk, at de her parlamentariske møder mellem udvalgene i vores to parlamenter er en god vej frem. Det er jo også nu sådan, at Folketinget har fået videokonferenceudstyr, så et af de møder, vi har holdt, har vi rent faktisk holdt som videokonference, nemlig mødet med det, der tidligere hed erhvervsudvalget i Inatsisartut.

Derudover synes jeg også, at det er et godt skridt på vejen, at vi har aftalt, at vi rejser en forespørgselsdebat om rigsfællesskabet. Om der så skal være en debat, som decideret kun handler om forholdet mellem Grønland og Danmark, kunne man jo så også måske overveje nu, hvor der er så meget at tale om, sådan at det, vi sandsynligvis i fremtiden skal til at have, ikke bliver en for overordnet rigsfællesskabsdebat.

Kl. 19:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Fru Mette Bock for en kort bemærkning.

Kl. 19:38

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg synes, at hele situationen vedrørende Arktisk Råd er rigtig, rigtig trist, ikke kun for Grønland, men for hele samarbejdet i Arktisk Råd. Derfor vil jeg spørge, om ordføreren kan sige lidt mere om, hvad man gør for at presse på for, at den her situation kan blive normaliseret igen, hvis vi kan sige det på den måde.

Kl. 19:38

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:38

Sara Olsvig (IA):

Tak. Altså, jeg vil da først og fremmest sige, at det ikke er et nyopstået problem. Faktisk har vi i den komité, hvor jeg repræsenterer Folketinget, Komitéen for arktiske parlamentarikere, haft det her emne oppe at vende gennem det seneste halvandet år, hvor jeg har været medlem af komitéen. Det har vi, fordi vi netop har set den her bevægelse. Vi så det russiske eksempel med den midlertidige lukning af RAIPON, de oprindelige folks organisation, som er permanent delta-

ger i rådet. Vi har også set Sveriges måde at håndtere problematikken på under deres formandskab.

Det er derfor, jeg siger, at jeg ikke tror, at det her løses ved at forhandle med to formandslande. Jeg tror, at det her er en debat, vi skal tage op generelt i rådet, og så skal vi selvfølgelig også internt i rigsfællesskabet have kigget på, hvordan vi sammensætter de her delegationer, så længe vi kun har én stemme, for selv om der rent faktisk er flere sæder, har Grønland, Færøerne og Danmark samlet én stemme i rådet.

Kl. 19:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Mette Bock.

Kl. 19:39

Mette Bock (LA):

Jeg vil godt lige spørge, om ordføreren kunne uddybe lidt, selv om der har været spurgt til det tidligere. Kan vi fra dansk side gøre noget helt konkret for at medvirke til, at den der proces så også i et bredere perspektiv løses?

Kl. 19:39

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:39

Sara Olsvig (IA):

Det handler i høj grad om at tage dialogen op med de andre arktiske stater. I første omgang vil jeg sige, at det handler om at få rekonstrueret, i forhold til hvad de andre stater mener om det specifikke problem, om det, det i virkeligheden handler om, nemlig at der er selvstyrende nationer i Arktis, som ikke har deres egen stemme i Arktis' vigtigste forum, Arktisk Råd. Så hvis man skal ud i den debat om at udvide Arktisk Råd til også at have selvstyrende nationer, som har deres eget sæde, skal man nok til at rekonstruere blandt de andre arktiske stater, om det er noget, de overhovedet vil tage op, og om det er en problematik, de er villige til at gå ind i en debat om.

Selvfølgelig vil vi da gerne sidde med med vores egen stemme, hvis det kan lade sig gøre, men når der er en stat som Canada, som har en lang række selvstyrende områder og nationer, og en stat som Rusland, som også har regionale regeringer osv., kan det meget vel blive meget svært at få igennem.

Kl. 19:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 19:40

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne spørge fru Sara Olsvig om den debat, der ligesom kører om ophævelsen af nultolerancen. Det er jo et spørgsmål, der er et grønlandsk anliggende, og jeg ved, at IA har stillet sig kritisk til det. Men jeg vil egentlig bare gerne spørge til diskussionen i forhold til håndteringen af det, for der har det jo været fremme i den dansk-grønlandske debat, at der har været en bilateral dialog med amerikanerne om, hvorvidt de kunne håndtere det.

Der vil jeg bare høre, om fru Sara Olsvig kender noget til det, og om det er noget, fru Sara Olsvig har hørt om fra den grønlandske regering og i så fald, hvad fru Sara Olsvig tænker om det, for det bryder jo fuldstændig fundamentalt med de principper, der ellers knytter sig til vores rigsfællesskab, nemlig at det her er et spørgsmål, som vi varetager i fællesskab. Derfor vil jeg egentlig gerne høre, hvordan IA står i den diskussion, for det er ret principielt for vores rigsfællesskab.

Kl. 19:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:41

Sara Olsvig (IA):

Tak. Først og fremmest har vi stadig væk det standpunkt i Inuit Ataqatigiit, at vi gerne vil bevare nultolerancen. Nultolerancen er en grænseværdi og tillader udvinding af mineraler med noget uran iblandet malmen, men på et meget, meget lavt niveau, og der er nultolerance over for biprodukt osv., og vi går stadig væk ikke ind for eksport af uran. Der foreligger ikke nogen rapporter, der siger, at det her kan ske på en forsvarlig og sikker måde. Et samlet Inatsisartut har bedt Naalakkersuisut om at få udarbejdet nogle redegørelser. De er ikke kommet frem endnu, og derfor mener vi ikke, at vi har noget grundlag for at ændre på nultolerancen.

Den anden ting om, at der skulle være nogle samtaler i gang mellem grønlandske politikere og amerikanerne, er også noget, jeg har bidt mærke i har været fremme i medierne, og det bekymrer mig noget, for vi har jo endnu ikke taget stilling til den her nultolerance i det grønlandske parlament. Der har været en udmelding fra den nye regering, men der er altså ikke taget stilling til det her i parlamentet.

En helt anden ting er, at den debat, vi har i Grønland, efter min mening desværre er skævvredet, fordi vi flere gange hører politikere fra koalitionspartierne sige: Uranisiorngilagut – vi vil ikke bryde uran. Men når man bryder malm i en mine, om det så er hovedprodukt eller biprodukt, er det stadig væk et produkt, og det bliver brudt. Så hvorvidt der er et biprodukt eller ej, gør det ikke mindre til en uranmine. Det mener jeg først og fremmest at vi skal have sat fuldstændig på plads i den debat, vi har i Grønland.

Kl. 19:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ellen Trane Nørby.

Kl. 19:43

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Der er jo ingen tvivl om, at hvad enten det er et biprodukt eller et direkte produkt, skal det håndteres, såfremt man vælger at eksportere det, og der vil jeg bare gerne først og fremmest sige, at jeg er meget enig i, at det selvfølgelig skal håndteres inden for rigsfællesskabet. Men jeg håber sådan set også, at det er noget, som man fra grønlandsk side også vil holde fast i, sådan at vi ikke får en skridning. Jeg tror ikke, der er nogen i Danmark, der har nogen problemer med, at man har et forstærket samarbejde med canadierne eller amerikanerne eller andre, hvad enten det er om uddannelse eller det er noget andet. Men der er nogle helt principielle spørgsmål, som knytter sig til vores rigsfællesskab, og som også er væsentlige for, at vi får håndteret det på en sikkerhedspolitisk og udenrigspolitisk måde, så vi også som rigsfællesskab kan overholde de konventioner, som Danmark jo på vegne af fællesskabet har undertegnet.

Kl. 19:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 19:44

Sara Olsvig (IA):

Tak. Jeg har stillet nogle § 37-spørgsmål, som det hedder i Inatsisartut, til den nuværende og nye råstofminister, og bl.a. har jeg haft fokus på, om råstofministeren vil bekræfte, at uranspørgsmålet er et udenrigs- og sikkerhedspolitisk spørgsmål. For under valgkampen gjorde nogle af de nuværende regeringspartier meget ud af at sige, at det ikke var et rigs-anliggende, men et rent grønlandsk anliggende.

Men jeg vil så sige, at jeg nu har fået en bekræftelse fra det nye Naalakkersuisut af, at man også anser det som et rigsanliggende, så det er jo et skridt i den rigtige retning. Så er det jo, at alt det samarbejde, som jeg kan forstå der er mellem Naalakkersuisut og regeringen om at få udredt, hvad der skal ske, og hvad der er op og ned i det her, er i gang, og det er jo kun godt.

Kl. 19:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for Inuit Ataqatigiit. Så giver jeg ordet til ordføreren for Siumut, fru Doris Jakobsen.

Kl. 19:45

(Ordfører)

Doris Jakobsen (SIU):

I disse dage besøger Inatsisartuts Finansudvalg og Råstofudvalg Danmark. Det gør vi først og fremmest for at forklare alle hernede, hvor vigtigt det er, at der kommer gang i en ny økonomi i Grønland så hurtigt som muligt. Vi har ikke tid til at vente meget længere, for arbejdsløsheden stiger, og økonomien strammer til, og derfor har vi et ønske om at bruge råstofferne i vores undergrund i fuldt omfang.

I Siumut var vi ikke enige med den forrige regering i Grønland om, hvordan den udvikling skulle ske. Vi ønskede en større inddragelse af det grønlandske folk i vort lands omstilling til minedrift, og vi ønskede strammere krav til de selskaber, der får lov til at udnytte vores lands ressourcer. Udnyttelse af råstofferne er fremtidens økonomiske grundlag, og heri indgår også brugen af de råstoffer, der kun kan udvindes med et indhold af uran som biprodukt.

Siumut vil have en aktiv minedrift, fordi det simpelthen er en økonomisk nødvendighed for at kunne opretholde den levestandard, vi har i dag, og fordi det er forudsætningen for at opnå frihed fra det bloktilskud, vi fortsat modtager fra Danmark. Men i Siumut vil vi gøre det på en ny måde. For det første indfører vi nu en royalty på råstofferne, så vi er sikre på, at vores borgere får glæde af salget af vores lands værdier fra den første dag. For det andet vil Siumut bringe storskalaloven på plads, så vi alle ved, hvad kravene bliver fremover – især vedrørende importeret arbejdskraft. Det grønlandske arbejdsmarkeds spilleregler skal sikres også i storskalaprojekterne, og tvivlen om, hvorvidt internationale aftaler overholdes, skal væk. Vi ved, at vi skal skabe ro omkring minedriften i de store projekter fremover, men vi ved også, at der vil komme en bedre situation ud af vores arbejde.

Sikkerheden kommer også til at gavne investorer fra Danmark, og danske investeringer i den grønlandske minedrift er velkomne på lige vilkår med alle andre. Det er derfor også positivt, at Dansk Industri, DI, er gået sammen med den grønlandske arbejdsgiverforening, Industriens Fond og Danmarks Tekniske Universitet i den såkaldte råstofklynge. Det er et initiativ til at forberede erhvervslivet både her og i Grønland på fremtidens arktiske erhvervsudvikling. Vi har brug for investeringer i Grønland, men de bør kun bydes rigtig velkomne, hvis de samtidig sikrer grønlandske uddannelser og praktikpladser til grønlandske lærlinge inden for denne nye industri og ikke mindst skaffer arbejdspladser til grønlandske medarbejdere.

Vores eget økonomiske råd varsler svære tider, hvis vi ikke får gang i nye indtægtsområder. Derfor har vi faktisk allermost brug for investeringer fra nogle, der tør tage en risiko og hjælpe os med at finde nye erhvervsmuligheder. Jeg vil i den sammenhæng gerne foreslå, at politikerne herinde starter med at se på mulighederne i selskabet NunaMinerals, der sidste år gjorde et meget lovende nyt guldfund i Sydgrønland. I stedet for at opfinde nye offentligt-private partnerskaber eller et nyt DONG 2 kunne man passende støtte NunaMinerals. Selskabet er i forvejen ejet af selvstyret og to større danske investorer sammen med en række private småaktionærer netop med det formål at finde og udvikle nye råstofprojekter i Grønland.

Kl. 19:49

Et andet oplagt samarbejdsområde mellem den danske og den grønlandske regering på råstofområdet er kvalitetssikringen af kontrakterne med de udenlandske firmaer, der i fremtiden skal ind i Grønland. Udbyttet fra de grønlandske råstoffer skal ifølge selvstyreloven deles mellem Danmark og Grønland i de første mange år. Derfor har vi en fælles interesse i at sikre, at de kontrakter, Grønland indgår i fremtiden, er af bedste kvalitet. Lad os dog slå kræfterne sammen, så vi kan skabe en fælles finansiering, der kan sikre den bedst mulige rådgivning på dette område fremover.

På et andet område kan Danmark og Grønland også opnå en fælles gevinst ved et udvidet samarbejde. Vi skal støtte op om bestræbelserne på at sikre, at kongeriget får de rette grænser mod nord. Det gælder ikke kun spørgsmålet om retten til Nordpolen, men også om selve Grønlands kystrettigheder, sejlmuligheder og fiskeriterritorium. Nye sejlruter og fiskeriområder åbner sig og kalder på søopmåling og kortlægning, så de kan sikres til fredelig og sikker brug. Derfor er det også godt, at man prioriterer at få kortlagt de mest besejlede ruter først. Det er afgørende, at der fortsat sættes midler af til dette arbejde, og at de samarbejdspartnere, vi måtte have – ikke mindst i området ved Qaanaaq – yder al deres støtte til dette arbejde.

I det hele taget bør vi sikre os en bedre indsigt i, hvad Thule Air Base kan betyde for det grønlandske samfund. Jeg har for nylig måttet skrive til USA's forsvarsminister for at spørge om, hvad USA's nye missilskjoldsstrategi betyder for Thulebasen. I Danmark og Grønland ved man det ikke. Det er ikke godt nok. Hvis Thulebasen skal bruges mere aktivt i USA's nye missilstrategi, skal Grønland også have en lang bedre støtte fra USA til landets generelle udvikling.

Jeg vil også godt takke for den dialog, jeg har haft med børne- og undervisningsministeren vedrørende de grønlandske huse-projektet om forbedret undervisning om Grønland i de danske skoler. Lige nu venter vi på, at Finansudvalget færdigbehandler det aktstykke, der bl.a. skal finansiere nye tidssvarende undervisningsmaterialer om Grønland. Hvis vores lande i fremtiden skal indgå i et ligeværdigt fællesskab, skal vi styrke vores viden og nedbryde fordomme om hinanden. Det vil de nye undervisningsmaterialer bidrage til. Derfor vil jeg gerne opfordre Folketingets partier til at bakke op om projektet.

Lad mig til sidst sige et par ord om Arktisk Råd. Dengang rådet blev stiftet, sendte daværende udenrigsminister Niels Helveg Petersen den grønlandske landsstyreformand Lars-Emil Johansen til Ottawa for at skrive selve stiftelsesdokumentet under på hele Danmarks vegne. Dengang var der ingen, der loftede et øjenbryn eller havde noget problem med, at Grønland sad forrest ved forhandlingsbordet. Arktis var ikke interessant nok. Den tilgang til det arktiske område stoppede for nogle år siden, og i stedet for at overlade pladserne ved bordet til de arktiske folks repræsentanter tager de medvirkende statters delegationsledere og ministre nu selv enhver plads, de kan få.

Derfor står Grønland nu i fare for at blive overhørt i rådslagningerne om fremtiden for vores egen del af verden. For mens kinesere, europæere og sydamerikanere nu får adgang til det arktiske samarbejde på en permanent basis, bliver vi fra Grønlands side holdt ude fra de vigtige møder i det arktiske samarbejde. Det kan vi naturligvis ikke leve med.

For Siumut er Grønland en selvstændig enhed i den arktiske fremtid – det er vores liv, vores sikkerhed og vores økonomiske fremtid, der forhandles om i Arktisk Råd. Når de gør det, skal de ikke lukke nogen døre for os. Derfor kræver vi en plads ved bordet. Der er kommet en ny regering i Grønland. Qujanaaq.

Kl. 19:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 19:53

Kl. 19:57

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren – også for at komme godt rundt om de mange udfordringer, der er i Grønland.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til ordføreren i ordførerens egenkab af nu at være medlem af et regeringsbærende parti i Grønland. Spørgsmålet går på det her med uran, eller skal vi hellere sige radioaktive stoffer, for vi taler jo ikke kun om uran; der er også thorium og andre stoffer.

Mit spørgsmål er: Hvad betyder det, når ordføreren og ordførerens parti taler om at bryde uran som biprodukt? Betyder det, at man faktisk ikke ønsker at eksportere uran i hverken den ene eller den anden form – det er meget vigtigt, for jeg synes, der er kommet modstridende signaler – og at man heller ikke agter at eksportere uran i den form, der kaldes yellow cake, altså den suppe, der bliver tilbage, når de strategiske mineraler er udskilt, for det kan jo også bruges til at blive bearbejdet og oparbejdet som aktivt materiale i atomkraftværker og atomvåben?

Så det helt centrale spørgsmål er: Hvad betyder det, når man snakker om at bryde uran som biprodukt? Betyder det, at man ikke ønsker at eksportere uran eller andre radioaktive stoffer i nogen form overhovedet?

Kl. 19:55

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:55

Doris Jakobsen (SIU):

Personligt er jeg ikke imod, at der eksporteres uran som biprodukt til de gode formål. Hvad angår radioaktive grundstoffer, er det klart, at den nye regering i Grønland er mindst lige så interesseret som den danske regering i, at udvindingen af disse skal foregå efter alle internationale spilleregler og ikke mindst, at det ikke må stride mod rigets fælles interesser.

I Grønland er sikkerheden central. Vi har også en råstoflov, som sikrer menneskers sundhed, natur og dyr. Vi ønsker den internationale kontrol og alle de aftaler, som er etableret om både råstoffer og de internationale selskabers handlen, implementeret i Grønland. Vi vil heller ikke automatisk acceptere udvinding af råstoffer med uran, bare fordi nultolerancen bliver hævet. Vi har en række krav til sikkerhed både med hensyn til sundhed og miljø i forbindelse med en eventuel minedrift, før vi vil give tilladelse til udvinding. Det står også i vores råstoflov.

Kl. 19:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Finn Sørensen.

Kl. 19:56

Finn Sørensen (EL):

Tak til ordføreren og tak for det klare svar, at ordførerens personlige holdning er, at der ikke er noget problem i at eksportere uran eller andre radioaktive stoffer, hvis ellers en række sikkerhedsmæssige og andre krav er opfyldt. Er det også Siumuts officielle holdning, og er det Naalakkersuisuts – altså regeringens – holdning, at man er parat, og at formålet med at bryde uran som biprodukt faktisk er at eksportere det i den ene eller den anden form?

Kl. 19:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.**Doris Jakobsen (SIU):**

Først og fremmest er det meget vigtigt for os at ændre nultolerancen, så vi kan udnytte vores naturressourcer i Grønland, for uran forekommer jo ikke kun i Sydgrønland. Vi har været på GEUS med Finansudvalget og Råstofudvalget i de seneste dage og også i dag. Der fik vi at vide, at uran forekommer langs hele kysten, så hvis vi skal have en udvinding, bliver vi nødt til at ændre nultolerancen. Mit parti Siumuts formål er at ændre nultolerancen også for at sælge de sjældne jordarter, som alle internationale lande har brug for.

Som jeg lige har sagt, er jeg ikke personligt imod at eksportere uran til de gode formål. Vi har besøgt DIIS for nylig og fået mere viden om det. Derudover skal de radioaktive grundstoffer naturligvis anvendes til fredelige formål, og i Siumut går vi ikke på kompromis med de internationale regler og konventioner. De vil blive overholdt til punkt og prikke også i denne sammenhæng.

Kl. 19:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 19:58

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne spørge ordføreren til hele den diskussion, der er om repræsentationen ved Arktisk Råds møder. Der er jo ingen tvivl om, at hvad enten vi tager Venstre, regeringspartierne eller andre partier i Folketinget, har man jo beklaget, at der er blevet truffet den beslutning fra det svenske formandskab, at der ikke var plads til tre stole. Det ændrer bare ikke på, at der er tre dele af rigsfællesskabet, og når jeg hører fru Doris Jakobsen tale i dag om, at det er Grønland, der skal have stolen, synes jeg, det rejser et meget principielt spørgsmål om, om det betyder, at fru Doris Jakobsen ikke mener, at Færøerne og den færøske repræsentation er lige så vigtig i rigsfællesskabet.

Kl. 19:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 19:59

Doris Jakobsen (SIU):

Færøerne er lige så vigtig inden for rigsfællesskabet som Grønland. Da Sverige overtog formandskabet i Arktisk Råd, ændrede man praksis, således at Grønland ikke længere kunne være med til forhandlinger. Det ville vi ikke finde os i. Det er vores land og vores fremtid, der forhandles om. Da Grønlands gentagne forsøg på at ændre praksis ikke førte nogen vegne, besluttede vi ikke at deltage i et Arktisk Rådsmøde i protest mod den svenske ændring af praksis. Vi har nu fået det nye canadiske formandskab til at åbne forhandlinger med Grønland, Færøerne og Danmark, forhandlinger, der ifølge den nye formand for Arktisk Råd, Leona Aglukkaq, ikke ville være blevet sat i gang uden Grønlands protest.

Kl. 20:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ellen Trane Nørby.

Kl. 20:00

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om, at Danmark har været ekstremt kritisk over for den beslutning, der har været, men det ændrer jo ikke på, at der er tre dele af rigsfællesskabet. I fru Doris Jakobsens tale fremgik det, at hvis der kun var én stol, skulle det være Grønlands stol, og derfor må jeg bare spørge igen: Når vi har tre dele af et rigsfællesskab, herunder to dele, som ligger i det arktiske område, og

som har interesse i mange af de emner, der bliver diskuteret i Arktisk Råd, er det så ikke en meget, meget ultimativ strategi, man har valgt fra Grønlands side, altså at man boykotter møderne i stedet for at søge indflydelse der, hvor den er? Så vidt jeg kan forstå på de samtaler, jeg har haft efter mødet i Arktisk Råd, lykkedes det jo reelt set at få Færøerne repræsenteret ved bordet i en lang række af debatterne og ellers i tæt tilknytning til bordet. Men det var jo så en mulighed, som Grønland forpassede, fordi man ikke var fysisk til stede, og repræsenterer det så Grønlands interesser? Jeg er ikke uenig i det principielle, men mener fru Doris Jakobsen, at det repræsenterer Grønlands interesser på den bedst mulige måde?

Kl. 20:01

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 20:01

Doris Jakobsen (SIU):

Den forrige regering i Grønland eller landsstyret – Naalakkersuisut – har klaget flere gange og har skrevet til den danske regering, uden at der er sket noget. Vi kan ikke bare sidde og prøve at skrive og skrive til regeringen, uden at den gør noget ved det. Jeg respekterer, at Naalakkersuisut har besluttet sig til i sidste ende at protestere og fravælge at deltage i Arktisk Råd. Nu ser vi, at der sker noget efter vores protest. Jeg synes, at det er en løsning, som har gavnet os nu. Selv om der er megen utilfredshed, synes jeg, at vores protest er lykkedes. Med hensyn til Færøerne ...

Kl. 20:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Sara Olsvig for en kort bemærkning, og så kan taleren måske tage resten senere.

Kl. 20:02

Sara Olsvig (IA):

Tak. Det var spørgsmålet fra hr. Finn Sørensen og svaret på det, der har fået mig til at ville stille et opfølgende spørgsmål. For jeg hæftede mig ved, at ordføreren igen udtalte, at uden en ophævelse af nultolerancen ville vi ikke kunne bryde mineraler. Men er ordføreren ikke enig i, at den nye råstofminister netop i et svar i et § 37-spørgsmål, som jeg har stillet, har bekræftet, at vi kan udvinde sjældne jordarter, også sjældne jordarter fra forekomster i Grønland, uden at ophæve nultolerancen, altså at der er forekomster, hvor uranlødigheden er så lav, at vi rent faktisk godt kan udvinde det, selv om vi har den eksisterende nultolerance? Det vil jeg gerne høre om ordføreren ikke er enig i.

Kl. 20:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det er svært at høre, hvad der bliver sagt, så vi skal lige have lidt ro på de bagerste bænke og bag bænkerne.

Så er det ordføreren.

Kl. 20:03

Doris Jakobsen (SIU):

Som sagt, hvis vi skal udvinde vores sjældne jordarter, er det helt nødvendigt at ændre nultolerancen, fordi mange af vores mineraler ved kysten indeholder uran i en lillebitte grad, nemlig 0,037 pct. Vi ved, at USA har en grænse på 0,5 pct., og at EU har en grænse på 0,1 pct. Men hvis vi skal udnytte det, og hvis vi skal have noget ud af vores naturressourcer, kan vi ikke undgå at ændre nultolerancen. Men jeg skal ikke lade, som om jeg er dygtig ekspert på alt det der tekniske vedrørende indholdet af mineraler.

Kl. 20:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Sara Olsvig.

Kl. 20:04

Sara Olsvig (IA):

Tak. Men så kan man måske udlede af det svar, at ordføreren ikke er helt enig med sin egen råstofminister, som svarer, at vi godt kan udvinde, også uden at ophæve nultolerancen, i nogle af de eksisterende projekter, vi har nu. Men det skubber vi lige til side.

Det andet spørgsmål, jeg gerne vil stille, er: Er ordføreren ikke enig i, at rigsfællesskabet rent faktisk opnåede nogle resultater op til Kirunamødet, som gjorde, at Grønland faktisk sad med og kunne have siddet med i højere grad, end før man indgik forhandlinger mellem rigsfællesskabet og den svenske stat? For der var forhandlinger i gang op til Kirunamødet, og Grønland kunne have siddet med ved bordet.

Kl. 20:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hvis man vil føre samtaler herinde, skal man gå udenfor.

Så er det ordføreren.

Kl. 20:05

Doris Jakobsen (SIU):

Først og fremmest vil jeg sige med hensyn til nultolerance, at jeg ikke vil sige, at jeg ikke er enig med vores råstofminister. Men det, jeg ved herfra, er, at vi ikke kan udvinde vores sjældne jordarter, der indeholder lidt uran, på grund af nultolerancen. Derfor bliver vi nødt til at ændre nultolerancen. Guld indeholder f.eks. også uran. Vi fik i dag at vide, at f.eks. kryolit, som den danske regering i mange år har udvundet, også indeholder uran. Vi ønsker en selv bærende økonomi i Grønland, og Det Økonomiske Råd i Grønland opfordrer os til, at vi skal have en naturressourcevækst. For vi har så alvorlige økonomiske problemer i Grønland lige nu, at vi bliver nødt til at gøre noget ved vores råstofudvinding.

Med hensyn til Kiruna synes jeg, at det var helt nødvendigt at boykotte mødet i Kiruna, for der sker noget nu efter den protest.

Kl. 20:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Så vil jeg gentage over for hr. Kim Andersen og en vis minister, at hvis de vil samtale herinde, skal de gå udenfor. Værsgo.

Kl. 20:06

Thomas Danielsen (V):

Tak for det.

Ordføreren taler om fælles spilleregler, og derfor vil jeg gerne spørge ordføreren, hvad det er for nogle fælles spilleregler, de kinesiske arbejdere skal arbejde under i de grønlandske miner. Altså, hvad er det for en form for overenskomst, som ordføreren vil anbefale?

Kl. 20:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:07

Doris Jakobsen (SIU):

Regeringen i Grønland er i fuld gang med at få forbedret ændringsforslagene til storskalaloven, også med hensyn til de udenlandske arbejdere. De forslag vil vi offentliggøre, når arbejdet er færdigt. Men det vigtigste for os er at følge ILO-konventionernes regler også i Grønland. De internationale regler er meget vigtige for os.

- Kl. 20:07
Første næstformand (Bertel Haarder):
Thomas Danielsen.
- Kl. 20:07
Thomas Danielsen (V):
Tak for det svar. Men det kunne være, ordføreren ville løfte sløret for, hvad hendes egen personlige holdning er til, hvilke overenskomster eller arbejdsvilkår de kinesiske arbejdere skal arbejde under. Og er det et arbejde, man også inddrager den danske regering i at finde en enighed om?
- Kl. 20:08
Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 20:08
Doris Jakobsen (SIU):
Som sagt er Grønlands Finansudvalg og Råstofudvalg lige på udvalgsrejse her i Danmark. Vi har besøgt Nationalbanken, DIIS og CORA og forskellige industrivirksomheder i Danmark, som er villige til at gå ind med finansiering, og som allerede har finansieret noget til Grønlands råstofklynge. Altså, danske industrivirksomheder er meget velkomne. Det eneste, vi kræver, er, at vi skal have nogle praktikpladser, som vi mangler rigtig meget i Grønland, og at man skal bruge den grønlandske arbejdskraft ved siden af.
Med hensyn til kinesiske arbejdere er der ikke besluttet noget endnu, for der er endnu ikke godkendt en ansøgning.
- Kl. 20:09
Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.
- Kl. 20:09
Simon Emil Ammitzbøll (LA):
Tak. Det er sådan, at i TV-avisen den 6. februar i år udtalte ordføreren, at oppositionen forstået som Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance var kolonistisk i forhold til Grønland. Der vil jeg gerne spørge, hvordan det skulle forstås i forhold til Liberal Alliance, for mig bekendt har vi ikke udtalt noget som helst, som kunne berettige til en sådan udtalelse.
- Kl. 20:09
Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 20:09
Doris Jakobsen (SIU):
Jeg beklager, hvis jeg har fornærmet Liberal Alliance, det var ikke med vilje.
- Kl. 20:10
Første næstformand (Bertel Haarder):
Tak til Siumuts ordfører. Så går vi til Sambandspartiets ordfører, hr. Edmund Joensen.
- (Ordfører)
Edmund Joensen (SP):
En af de store amerikanske præsidenter i dette årti Bill Clinton er citeret for at sige, at det, vi ønsker at bevare, må vi være parate til at forandre. Her til morgen sagde statsministeren noget lignende, nemlig at man forandrer for at fastholde fællesskabet i en verden i forandring. Det er visdomsord. Det gælder i en vis grad også rigsfæl-
- skabet. Der er behov for handling i vores fællesskab, så vi tilpasser os en verden i forandring.
Hvilke forandringer skal vi forholde os til? For det første ser vi, at selve naturen omkring os er i hastig forandring. Temperaturen stiger, isen trækker sig tilbage i det høje nord, vandrende fiskebestande flytter sig. Det stiller Arktis i et nyt lys, og det stiller krav til rigsfællesskabet.
For det andet er også EU under betydelig forandring i en støt stigende integrationsproces. For Danmark kræver det omstilling, men det stiller også krav til rigsfællesskabet. Det er krav, som regeringen bør være opmærksom på. Forholdet mellem EU og Færøerne domineres af en konflikt om ressourcerne i havet omkring Færøerne. Og så det stiller krav til rigsfællesskabet.
For det tredje oplever Færøerne også forandringer. Jeg tænker specielt på udvandringen fra øerne. Veluddannede unge flytter primært til Danmark, og det er en problemstilling, som vi bør løse i fællesskab. Rigtige løsninger vil bevare og styrke sammenhængskraften i riget til fordel for alle tre lande.
Lad mig uddybe det arktiske tema. Rigsfællesskabet har en 10-års arktisk strategi. Den omfatter krav på kontinentalsoklen ved Færøerne og Grønland og selve Nordpolen. I strategien konstateres det, at der vil blive olie- og gasudvinding i Arktis. Vigtigst af alt er, at hensynet til menneskene kommer før alt andet.
Som bekendt foregår en del af samarbejdet i Arktisk Råd. Her ser vi, hvordan der sættes spørgsmålstegn ved Færøernes og Grønlands deltagelse i rådet. Den udvikling er uacceptabel. Med tilfredshed har jeg noteret mig, at udenrigsministeren vil arbejde hårdt for at finde en løsning, helst en permanent løsning. Disse bestræbelser følges med stor bevågenhed på Færøerne og i Grønland – de to lande udgør ca. 20 pct. af det arktiske område, og vi kan ikke leve med, at andre lande sætter dagsordenen uden os og for os. Færøerne vil gerne støtte, at EU bliver permanent observatør i Arktisk Råd. Her er EU dog snublet over forbuddet mod import af sælskindsprodukter. Canada har netop overtaget formandskabet for Arktisk Råd og skal forhandle med EU. Sagen drejer sig ikke om sæler. Det handler om, hvorvidt det kontinentale Europa forstår betydningen af traditionelle livsformer og erhverv. Fiskeri er afgørende for vores livsgrundlag i Nordatlanten, ligesom landbruget er det for Danmark. Hvis EU ikke forstår og respekterer det, er det svært for mig for at se EU som en seriøs samarbejdspartner i Arktisk Råd.
- Kl. 20:15
Europa forandres med den stigende integration i EU. Vi ser en ny bankunion, som prøver at beskytte finans- og banksystemer på Færøerne og i Grønland, der begge to står uden for EU. Med hensyn til Finanstilsynet er der, som jeg har forstået, fundet en løsning for de store færøske banker, men når det gælder indskydergarantien, er der ikke fundet en løsning. Det kan skabe utryghed blandt færøske og grønlandske indskydere. Gang på gang har jeg uden held søgt at få svar fra regeringen, så jeg spørger endnu en gang: Hvilken plan har regeringen for indskydergaranti på Færøerne og i Grønland, hvis og når den fælleseuropæiske konstruktion kommer? EU-præsident Herman Van Rompuy har så sent som for 5 dage siden udtalt, at de kommende måneder bliver afgørende for bankunionen. EU er altså i den afgørende fase. Derfor må regeringen nu til at informere bedre om den fremtidige færøsk-grønlandske indskydergaranti.
Så er der konflikten med EU om pelagisk fiskeri i Nordatlanten. Det er en sag, som kan afbryde handelsforbindelser mellem vore to rigsele og tvinge Færøerne til at finde andre markeder. Det vil naturligvis ramme Færøerne, men også koste danske arbejdspladser. Konflikten kerne består i, at Færøerne ser sig berettiget til en større del af de samlede bæredygtige fiskekvoter. Det er en misforståelse, at færinger ikke vil fiske bæredygtigt. Med et par undtagelser er de danske EU-parlamentarikere mere enige med irske, skotske og spanske fiskere end med rigsfællerne på Færøerne. Det er svært at

forstå. Sanktioner truer Færøerne på eksistensgrundlaget. Situationen er alvorlig.

Vi kan komme i den højst mærkværdige situation, at Danmark boykoter den færøske del af riget. Hvordan kan regeringen stå inde for at boykotte Færøerne? kan man spørge. Statsministeren siger her i dag, at Danmark og Færøerne skal arbejde sammen, hvis sanktionen iværksættes. Det må statsministeren uddybe nærmere.

Som jeg indledningsvis nævnte, er der udvandring fra Færøerne i disse år, og jeg håber, at regeringen vil medvirke til at vende udviklingen.

Afslutningsvis vil jeg sige, at alt i alt står vi i forandringens tegn, nu hvor folketingsåret slutter. Lad os tilpasse rigsfællesskabet, så borgerne i alle tre lande, danskere, grønlandere og færinger, sikres de bedste vilkår. Lad os tilpasse for at styrke og bevare fællesskabet. Tak.

Kl. 20:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en stribe korte bemærkninger, først fra fru Anni Matthiesen.

Kl. 20:19

Anni Matthiesen (V):

Tak, og tak til ordføreren for Sambandspartiet. Det er jo altid dejligt at høre nyt fra Færøerne. Jeg vil gerne lige spørge ind til det, som ordføreren nævnte i talen: Skal det forstås på den måde, at ordføreren gerne havde set regeringen være mere aktiv på et tidligere tidspunkt i forhold til at sikre, at man kunne undgå silde- og makrelkrisen?

Kl. 20:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:19

Edmund Joensen (SP):

Tak. Med hensyn til om regeringen burde være mere aktiv, vil jeg sige: Ja, selvfølgelig burde den være det. Jeg ved godt, at regeringen har det problem, at den skal balancere imellem rigsfællesskabet og EU i denne sag, og at det er en svær manøvre. Men alligevel kunne man have gjort mere. Jeg savner, at regeringen havde udtalt sig om sagen, siden Europa-Kommissionen offentliggjorde sanktionerne.

I dag siger statsministeren, at regeringen vil samarbejde med landsstyret, når sanktionerne kommer, men spørgsmålet er: Hvad betyder det? Jeg må bringe spørgsmålet videre til statsministeren og spørge statsministeren: Hvad betyder det samarbejde? Hvad vil regeringen gøre for Færøerne i dette tilfælde?

Kl. 20:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Anni Matthiesen.

Kl. 20:20

Anni Matthiesen (V):

Tak. Vil ordføreren eventuelt prøve at uddybe lidt nærmere, i forhold til hvad de her sanktioner kan få af økonomiske konsekvenser for Færøerne?

Kl. 20:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:21

Edmund Joensen (SP):

De vil sandsynligvis få omfattende konsekvenser. Hvad sanktionerne kommer til at koste, er svært at sætte tal på, men vi ved, at det største marked, som giver de fleste arbejdspladser, altså det marked, som

sælger færdigvarer, hovedsagelig er EU, og det bliver jo et lukket marked, hvilket fører med sig, at arbejdspladserne på Færøerne vil falde væk for en stor dels vedkommende. Det betyder så igen, at Færøerne skal finde sig nye markeder uden for det her attraktive marked. Akkurat hvad det er for et marked, kan man bare gætte på – det bliver sandsynligvis Rusland, Afrika – og erfaringsmæssigt er det råvareforsyninger, man skal ud i i stedet for.

Kl. 20:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Thomas Danielsen for en kort bemærkning.

Kl. 20:22

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Nu ville jeg egentlig have spurgt Socialdemokraternes færøske kollega, hr. Sjúrdur Skaale, men da det ikke er muligt, kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren, hvad færingerne sådan ville kunne nævne som de tre ting, de er mest glade for at den danske regering har gjort for dem.

Kl. 20:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 20:22

Edmund Joensen (SP):

Altså, hvad man er mindst glad for eller mest glad for? Mindst – nej? Der er så meget snak, jeg kan knap høre, hvad der bliver sagt.

Kl. 20:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Jeg beder om, at der er ro i salen. Værsgo.

(Edmund Joensen (SP): Var det mindst? Mest?) Der blev sagt mest glad for.

Kl. 20:23

Edmund Joensen (SP):

Jeg kan først svare på spørgsmålet, når jeg ved helt præcis, hvad der bliver spurgt om.

Men jeg kan godt sige, at jeg ville ønske, den danske regering havde gjort mere, og jeg synes også, den danske regering har gjort for lidt i forbindelse med sagen med EU. Jeg synes, at den danske regering burde have haft en slags mæglerrolle i den her sag og sørget for, når forhandlingerne kørte fast, at man fortsatte forhandlingerne. I vores del af verden snakker vi sammen, og vi forhandler. Vi boykoter ikke hinanden på den her måde. Det er en uciviliseret måde at løse tingene på.

Kl. 20:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Fru Ellen Trane Nørby for en kort bemærkning.

Kl. 20:24

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg havde egentlig regnet med, at jeg skulle spørge hr. Sjúrdur Skaale om det her, men jeg har ikke rigtig set ham endnu, og han plejer altid at være på talerstolen før hr. Edmund Joensen. Derfor vil jeg spørge hr. Edmund Joensen om det:

De danske socialdemokratiske medlemmer af Europa-Parlamentet stemte for at sanktionere Færøerne, og det harmonerer jo ikke helt med det, som bl.a. fødevareministeren har forsøgt at indikere i Folketinget. Derfor vil jeg bare spørge hr. Edmund Joensen, hvordan han har det med, at regeringen reelt set har nogle repræsentanter siddende i Europa-Parlamentet, som stemmer på linje med EU for sanktioner, og at vi samtidig har en regering, der består af det samme parti, og som i hvert fald forsøger at mægle i den her sag.

- Kl. 20:25 Edmund Joensen, hvad hr. Edmund Joensen mener regeringen bør gøre fra nu af for at rette op på den her krise. Kl. 20:29
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.
- Kl. 20:25 **Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren. Kl. 20:29
- Edmund Joensen** (SP):
Jeg kan sige ligeud, at jeg synes, det er utilstedeligt, at danske medlemmer af Europa-Parlamentet stemmer for en boykot af Færøerne. Det undrer mig meget, at man har stemt for en boykot, som man har gjort. Venstre har f.eks. tre medlemmer i Europa-Parlamentet, og mig bekendt er der to af dem, som ikke har stemt for en boykot, mens alle de andre, som repræsenterer regeringen, har stemt for en boykot af Færøerne. Det kan jeg ikke forstå at man kan stå inde for i et rigsfællesskab. Undskyld mig. Kl. 20:26
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ellen Trane Nørby. Kl. 20:26
- Ellen Trane Nørby** (V):
Så vil jeg egentlig bare gerne som opfølgning spørge, om hr. Edmund Joensen føler, at fødevareministeren, som jo tilfældigvis også er socialdemokrat, så i forbindelse med de forhandlinger, der er i EU om den her sag, kan tages seriøst, når hendes egne partikolleger i Parlamentet, som sådan set også har noget at skulle have sagt i den her sag, stemmer fuldstændig modsat, eller om det ikke på en eller anden måde giver et indtryk af, at man i hvert fald fra den danske regerings side står lidt på to isflager i en diskussion, hvor man jo egentlig burde have valgt side og have bakket fuldt og helt op om rigsfællesskabets indstilling til sagen. Kl. 20:26
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren. Kl. 20:26
- Edmund Joensen** (SP):
Jo, jeg er helt enig. Danmark burde have stået mere på Færøernes side, for vi har jo en klar afgørelse fra det færøske Lagting om, hvad man ville gøre i dette tilfælde. Det udspringer jo af, at vi har ændringer i, hvor fisken går hen, og det her bygger på, at Færøerne vil have større kvoter – altså en andel af de bæredygtige kvoter, som er større i dag, end de har været tidligere – fordi man erfaringsmæssigt ved, at fisken er i færøsk farvand. Det er der, hvor f.eks. makrellens biomasse vokser med 40 pct., den feder sig op, og derfor synes man, at man er berettiget til en større andel.
Men det, vi har været vidne til, er det modsatte, nemlig at EU og Norge tildeler sig 90 pct. og siger: Kære venner, kom til forhandlinger, vi skal lave en aftale mellem alle kyststaterne. Kl. 20:28
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning. Kl. 20:28
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Det er også et spørgsmål om makrel- og sildekrisen. Det er jo en virkelig ulykkelig situation, Færøerne er blevet bragt i. Denne krise er jo også noget, der totalt set vil være til skade for Danmark. Det er virkelig ulykkeligt.
Jeg er helt enig i, at regeringen har udøvet passivitet. Man kan også sige, at den også i denne sag har siddet på hænderne. Vi kan ikke så godt lave om på det, der er sket, men man kan jo se på, hvad regeringen kan gøre nu og i fremtiden, og der vil jeg godt spørge hr.
- Edmund Joensen** (SP):
Jeg mener, at regeringen kan medvirke til, at vi får en løsning på problemet. Den danske regering må forsøge at påvirke kommissærerne i EU og hele EU-apparatet, så vi får nogle civiliserede forhandlinger, som kan løse det her problem. Det mener jeg at regeringen kan medvirke til. Kl. 20:29
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Flemming Damgaard Larsen. Kl. 20:29
- Flemming Damgaard Larsen** (V):
Jeg vil i den sammenhæng godt spørge, om hr. Edmund Joensen ved, om den danske regering har haft seriøse kontakter til Færøerne med henblik på at finde et fælles fundament for, hvad man skal gøre fra nu af for at få løst krisen. Kl. 20:30
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren. Kl. 20:30
- Edmund Joensen** (SP):
Nu er det selvfølgelig landsstyret på Færøerne, som forhandler og står for det her, så jeg kender ikke alle detaljerne i det. Men så vidt jeg ved, har regeringen ikke det samarbejde med landsstyret om at finde en løsning på de her store problemer for hele rigsfællesskabet. Kl. 20:30
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Så er det den sidste spørger, hr. Finn Sørensen. Kl. 20:30
- Finn Sørensen** (EL):
Tak til ordføreren. Jeg vil bare gerne have, at ordføreren bekræfter, at det var Enhedslisten, der sikrede et mandat i Europaudvalget, som gjorde, at den danske regering havde de bedste muligheder for at fungere i den mæglerrolle, som ordføreren efterlyser. Regeringen ønskede et mandat, der gik ud på, at man kunne gå ned og undlade at stemme til den afgørende afstemning om, hvorvidt der skulle åbnes op for sanktioner mod Færøerne. Regeringens vurdering var, at hvis man undlod at stemme, ville man på den ene side markere, at man ikke ville acceptere sanktioner mod en del af rigsfællesskabet, hvad regeringen jo også klart sagde, og at man på den anden side ved ikke direkte at stemme imod havde bedre muligheder for at bevare dialogen med de andre kræfter i EU, der gerne ville have sanktioner.
Jeg skal bare høre, om ordføreren vil bekræfte, at det var sådan, diskussionen lå. Nu kan regeringen jo svare for sig selv, men i hvert fald vil jeg gerne fra Enhedslistens side lige have lov at understrege, at vores formål med den stillingtagen netop var at forbedre regeringens muligheder for at fungere i en mæglerrolle. Det ser så ikke ud til at lykkes, men det er jo ikke nødvendigvis regeringens skyld. Kl. 20:32
- Første næstformand** (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Edmund Joensen (SP):

Jeg vil bare sige tak til Enhedslisten for den indsats, altså at forsøge at finde en løsning, hvis det var sådan, hr. Finn Sørensen mente sit forslag. Og så har jeg været ked af, at han ikke fik opbakning, så vi kunne få det gennemført.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Sambandspartiets ordfører. Så giver jeg ordet til statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Tak for en god debat. Det har jo været stille og roligt i dag, og jeg tror egentlig det afspejler et folketingsår, hvor vi har været præget af arbejde – det siger sig selv – men også masser af samarbejde. Vi er jo kommet vidt omkring. Dagpenge og den økonomiske situation har været helt centrale emner, men der er også blevet talt om folkeskolen, organisering af forsvaret og meget andet. Før jeg går ned i de enkelte punkter, vil jeg holde fast i hovedlinjen for det folketingsår, som vi nu er ved at afslutte. Vi har truffet mange vigtige beslutninger i år – beslutninger, som sætter en ny retning for Danmark. Efter 00'ernes boligboble og lette løsninger går vi nu en anden vej. Vi forandrer vores samfund, og vi gør det på en måde, hvor forandring og tryghed går hånd i hånd; alle skal med.

I 00'erne blev afstanden mellem mennesker større, i 2010'erne rækker vi hånden ud til dem, der har brug for støtte. Vi indfaser den kortere dagpengeperiode på en tryk og en ordentlig måde. I 00'erne blev miljøpolitikken forsømt, i 2010'erne satses vi på grøn omstilling og grønne arbejdspladser, og vi vil investere oliemilliarder i vores kollektive trafik. I 00'erne skred budgetterne år for år, i 2010'erne sørger vi for, at pengene passer. I 00'erne blev konkurrenceevnen forringet, og arbejdspladser forsvandt. Nu skal vi den anden vej. Vi forbedrer virksomhedernes rammevilkår med en markant vækstplan. Vi har nået mange resultater sammen her i Folketinget. I kan læse om dem alle sammen i publikationen »Regeringens resultater«.

Krisen blev en brat opvågnen til en ny virkelighed, der kræver, at vi handler, at vi træffer beslutninger, som forandrer vores samfund for at bevare det Danmark, vi holder af. Der findes ingen lette løsninger; vi må dykke ned i værktøjskassen og tage alle værktøjer i brug på én gang, og det er vi i fuld gang med. Jeg vil gerne takke jer alle sammen her i Folketinget for samarbejdet gennem året. Vi har truffet beslutninger sammen, og der har været en vilje til at finde det fælles bedste. Og den vilje er nok særlig vigtig i en tid med krise og usikkerhed. Det brede samarbejde lever igen, og det vil jeg gerne kvittere for.

Jeg vil også gerne kvittere for de mange beslutninger, vi har truffet sammen med Enhedslisten. Vi står sammen om finanslovsaftalen for i år, en både socialt ansvarlig og økonomisk ansvarlig aftale. Vi har aftalt en ungepakke, der hjælper unge i gang med uddannelse og arbejde. Vi har aftalt nye værktøjer til at bekæmpe social dumping. Vi har styrket miljøet og de grønne arbejdspladser. Vi har givet asylfamilier med børn bedre forhold. Og senest har vi aftalt dagpenge-løsningen. Vi retter op på Venstres, Konservatives og Dansk Folkepartis alt for hurtige indfasning af den korte dagpengeperiode. Det er en god aftale, som jeg er meget tilfreds med. Mit udgangspunkt er, som det sådan set har været hele vejen igennem, at jeg bekymrer mig om de tusindvis af mennesker, der er kommet i klemme og risikerer at stå i en meget vanskelig økonomisk situation.

Nu kan vi jo forstå på debatten i dag, at hr. Anders Samuelsen var nødt til at gå 34 år tilbage i tid for at finde nogle socialdemokratiske citater, som sådan kunne ophidse og opildne i den her barske ideologiske kamp imod solidariteten og dybest set velfærdssamfun-

Kl. 20:32

det – 34 år. Når det handler om at finde citater fra Liberal Alliance, behøver man blot kigge et par uger tilbage i tiden.

Kl. 20:37

Hr. Joachim B. Olsens reaktion på, og det blev også rejst tidligere i debatten, at der nu er skabt tryghed for tusindvis af mennesker, er, og jeg citerer vel at mærke, at sige: Klynker man nok, kommer der en socialdemokrat med en check; ingen kvaler, naboen betaler.

Kl. 20:32

Ja, hvis mennesker har brug for hjælp, er det rigtigt, at de kan regne med Socialdemokraterne. Det er det, vi kalder solidaritet; det er det, vi kalder tryghed. Det er jo ikke begreber, der sådan tynger Liberal Alliance, lige så lidt som de tusindvis af familier egentlig bekymrer Liberal Alliance. Det kan man jo så sige egentlig ikke kommer bag på nogen. Det kommer i hvert fald ikke bag på mig.

Det kommer derimod lidt bag på mig, at De Konservative heller ikke har spor af bekymring i sig. Hvad er blevet af deres socialkonservative bekymring? Og til Dansk Folkeparti slingrekurs på det her område er der jo sådan set kun en ting at sige: Dansk Folkeparti foreslog det selv. Så meget for Dansk Folkepartis solidariske sindelag. Det er, ligesom når Dansk Folkeparti laver skattereformer. Når de gør det, kan bankdirektøren være sikker på at få en pose penge. Når vi laver en skattereform, så sikrer vi, at den enlige forsørger får et større beskæftigelsesfradrag.

Der er sagt rigtig meget om vores dagpengeaftale, og jeg har bidt mærke i en udtalelse, som sådan set fanger kernen i den her løsning, nemlig »Det er sådan, man må agere, hvis man vil behandle folk med respekt.« Og nej, det er ikke hr. Per Clausen, der har sagt det her. Det er såmænd borgmesteren i Jammerbugt Kommune, Venstremanden Mogens Gade. Han står ikke alene; han bakkes op af flere Venstreborgmestre, men her i Folketinget mener Venstre, at dagpenge-løsningen giver maksimal usikkerhed. Men hvordan kan det være maksimal usikkerhed at komme tusindvis af familier til undsætning? Det er familier, som nu trygt kan fortsætte i deres hverdag.

I dag var fru Ellen Trane Nørbys eneste svar, at hvis regeringen havde lyttet til Venstre og havde gennemført en vækstplan allerede sidste forår eller i december, må man næsten forstå, havde der faktisk ikke været et problem for de arbejdsløse. Og man må ud fra de udtalelser sådan set forstå, at Venstre ligger inde med en plan, der øjensynlig kunne hjælpe over 20.000 mennesker, så de ikke skulle komme i knibe. Så er det bare ærgerligt, at Venstre ikke har delt planen med os andre og for den sags skyld med danskerne. Og jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor Venstre ikke fremlægger den plan, der kan skabe så mange job på så kort tid. Jeg er egentlig sikker på, at det ville vække opmærksomhed, ikke bare herhjemme i Danmark, men måske i hele Europa.

Men indtil vi får den her mirakuløse plan at se, er jeg nødt til at spørge: Hvad vil Venstre på dagpengeområdet? Venstre kan ikke svare klart på, at VKO's afkortning af dagpengeperioden var en succes. Det er Venstre blevet spurgt om flere gange, og der var ikke noget svar. Men Venstre synes også, at vores dagpenge-løsning er dårlig. Vil Venstre så afskaffe den, hvis Venstre får magt til det? Nej, det vil Venstre heller ikke. Jamen så kan man jo også bare stemme for dagpengeaftalen, men det vil Venstre heller ikke.

I det hele taget må man jo nok konstatere, at Venstre har leveret noget af en zigzagkurs. Først skulle der bruges flere penge på sundhed, så skulle pengene gå til skattelettelser. Først var randzoner en god idé, indtil det så blev en dårlig idé. Venstre lagde, da de var i regering, skatter og afgifter på virksomheder for milliarder af kroner. Da Venstre så kom i opposition, krævede de skattelettelser til erhvervslivet. Og jeg kunne blive ved, men min taletid er desværre kun 30 minutter, men der er altså rigtig mange punkter, hvor Venstre siden folketingsvalget har skiftet holdning eller standpunkt, eller hvad man vil kalde det.

Kl. 20:42

Vi kan så glæde os over, at på trods af Venstres holdnings- eller standpunktsskift er det rent faktisk med i temmelig mange af de afta-

ler, vi har indgået her i år. Det vil jeg gerne kvittere for. Vi ændrer på SU'en sammen. Det betyder, at vi stiller krav om, at de unge skal læse aktivt og tage deres eksamener for at få deres SU, og vi giver mindre i SU til de unge, der bor hjemme. Vi ændrer på kontanthjælpen, så færre bliver overladt til passiv forsørgelse og flere kan tjene deres penge selv.

Jeg er også meget tilfreds med, at det er lykkedes med et bredt flertal bag »Vækstplan DK« at få en aftale. Det er den største samlede vækstplan i mange år. I alt sætter vi mere end 90 mia. kr. af til at styrke konkurrenceevnen og vores arbejdspladser. Det gør vi sammen, og det synes jeg faktisk er flot gået. Jeg vil gerne kvittere for, at Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti er en del af det, og jeg vil også godt kvittere for Dansk Folkepartis andel i vækstplanen. Jeg har så siden forstået, at hr. Lars Løkke Rasmussen mener, at vækstplanen er en fin lille plan. Nu har vi så til gode at se, hvad en stor plan så egentlig er for en fisk. Det er på en måde, som om nogle ikke helt har forstået, hvad »Vækstplan DK« går ud på, så jeg vil godt bruge lejligheden til at præcisere.

»Vækstplan DK« sikrer mere arbejdskraft, for vi ændrer på reglerne for SU og reglerne for kontanthjælp. »Vækstplan DK« betyder også, at vi bruger offentlige investeringer til at øge aktiviteten i samfundet på kort sigt. I »Vækstplan DK« løfter vi de offentlige investeringer med 2 mia. kr. næste år i forhold til det, vi tidligere havde planlagt. Oven i det kommer der også flere penge, som man kan bruge på at renovere de almene boliger. Men først og fremmest er »Vækstplan DK« en bred og stor plan, hvor vi gør Danmark klar til at gribe opsvinget, når de internationale konjunkturer vender, og effekten af hele den her store indsats er større end summen af de enkelte dele. Formålet er også at skabe tillid. Vi skal simpelt hen skabe tro på fremtiden, så virksomhederne igen investerer, så forbrugerne bruger penge i stedet for at spare op, så flere kommer i arbejde, og så Danmark kommer videre. Det er ideen bag vores store vækstplan.

»Vækstplan DK« skal bringe Danmark videre, og det har vi brug for. Forventningerne til væksten har selvfølgelig også været til debat i dag, og vi kan alle være enige om, at den økonomiske udvikling sidste år var træls. Det er et faktum. I år har vi måttet nedjustere væksts-kønnet. Det er jo en rent faglig vurdering, der ligger til grund for det – vi påtager os selvfølgelig ansvaret – ligesom alle væksts-køn gør det. Nedjustering af skøn er dog ikke et særligt fænomen, som kun gælder for den danske regering, der er mange andre lande, som også har nedjusteret deres væksts-køn, og vismændene og Nationalbanken har nedjusteret. Og for at være helt ærlig: Den tidligere regering måtte også nedjustere sine skøn. Jeg tror ikke, vi har så meget at lade hinanden høre på den front. Så ja, vi har måttet nedjustere, ændre skønnene ligesom alle andre, men vi har dog ikke som den tidligere regering påstået, at regningen er betalt, og der er sat to streger under.

Det rigtige spørgsmål – og det har også været debatteret i dag – er selvfølgelig så, om det har betydning for den politik, vi vil føre. Det spørgsmål har også været rejst i dag af Enhedslisten. Regeringen har jo tilrettelagt den økonomiske politik, så vi holder hånden under væksten og beskæftigelsen. Vi har sagt ja til, at vi vil leve op til EU's henstilling og overholde budgetterne, og vi har sagt nej til slingrekurs i den økonomiske politik. Derfor har jeg også i den her uge været lidt overrasket over både Venstres og De Konservatives udmeldinger, hvor de skaber usikkerhed om de generelle finanspolitiske rammer, for jeg troede jo også, at Venstre og De Konservative var optaget af, at Danmark skal overholde de fælles regler i EU, og at vi sikrer sunde offentlige finanser. Nu ved jeg reelt ikke – heller ikke efter debatten i dag – om Venstre vil have, at vi skal stifte gæld og øge underskuddet for at give skattelettelser.

Kl. 20:48

Jeg troede også, at Venstre og De Konservative mente det alvorligt, da vi sidste år vedtog en budgetlov. Med budgetloven skal vi jo

netop væk fra situationen under Venstre og Konservatives regering, hvor de offentlige budgetter skred næsten hvert år. Er det virkelig Venstres og De Konservatives holdning, at vi skal afvige fra budgetloven, allerede inden den er trådt rigtig i kraft?

Vi er alle her i salen – også efter debatten i dag – efterladt med en kæmpe usikkerhed om, hvad Venstre vil. Vi ved jo, at Venstres politiske ordfører er frisk til at stille spørgsmål, og det kan jeg godt forstå, for det er nok lettere at stille spørgsmål end egentlig at skulle svare på dem, og når det handler om Venstre, er der bestemt flere spørgsmål, end der er svar. Venstre taler hele tiden om nulvækst, men uanset hvordan der er blevet spurgt her i salen i dag – og der har været mange forskellige måder – vil man ikke svare på, hvad nulvækst så vil betyde. Er det de syge, der skal holde for? Er det uddannelsesområdet? Hvad med de flere plejekrævende ældre, er det dem, der skal holde for? Venstre siger, at de vil bruge de offentlige midler bedre. Ja, det vil regeringen også, så det er jo egentlig ikke der, den centrale forskel på vores politik er. Den centrale forskel er, om der skal bruges omkring 25 mia. kr. ekstra på vores offentlige velfærd frem mod 2020, som regeringen ønsker det, eller om der skal bruges nul ekstra kroner, som Venstre ønsker det. Det betyder jo noget; det betyder noget for danskernes velfærd, hvordan man udvikler den offentlige sektor.

Hvis det så bare havde været Venstres politik, der rejser flere spørgsmål end svar, ja, så var det det, men man må sige, at når man lytter til de borgerlige partier her i dag, stritter oppositionens politik jo i alle retninger. Venstre vil have nulvækst i den offentlige sektor, Liberal Alliance vil vel nærmest have minusvækst, og Dansk Folkeparti vil bruge mange flere penge. Liberal Alliance og Konservative vil fjerne topskatten, Venstre forholder sig – i hvert fald foreløbig – afvisende til det og taler hellere om skattelettelser. Vi ved stadig ikke hvilke skattelettelser. Hvad vil oppositionen? Der er i hvert fald ingen, der efter debatten i dag kan være i tvivl om, at det stritter i alle retninger.

Folkeskolen har selvfølgelig også været nævnt flere gange i dag, og det viser, hvor vigtig vores skole er. Under lærerkonflikten fik jeg – som sikkert mange andre – rigtig mange breve fra skoleelever, som simpelt hen savnede deres skole, deres venner og deres lærere. Jeg fik også mange gode breve, f.eks. var der en dreng i 1. klasse, som skrev: Jeg har glemt, hvordan det er at gå i skole, så jeg vil i skole. Og man må jo nok sige, at de børn, der går i skole nu, er den første generation i danmarkshistorien, som sådan rigtig, tror jeg, har forstået, hvad lockout er for noget. Det lærte de jo under lockouten, men de lærte nok også en anden ting. De lærte, hvor meget skolen betyder for dem, og det er trods alt vigtigere.

Vi vil gerne gøre en god skole endnu bedre. Alle børn skal blive dygtigere. De skal have flere timer i dansk og matematik, de skal have engelsk fra 1. klasse, og de skal have en sammenhængende og afvekslende skoledag, hvor undervisning og nye måder at lære på og trivsel selvfølgelig går hånd i hånd. Forhandlingerne er i gang. Jeg håber meget, at det vil lykkes at samle et bredt flertal om den store opgave, det er at gøre en god folkeskole bedre. For at det kan lykkes, må alle parter jo bøje sig mod hinanden, og *hvis* det lykkes, er perspektiverne egentlig temmelig store, for så vil det blive det bredeste flertal i mange år, som står bag det fælles mål, at vores børn skal lære mere. Vi skal alle sammen give vores børn – Danmarks børn – en bedre skole.

Kl. 20:53

Så til hr. Lars Barfoeds bemærkninger – og det har han været optaget af hele dagen – om, at vi ønsker at svække det danske forsvar. Intet, *intet* kunne være mere forkert. Vi ønsker at modernisere det danske forsvar, så det kan håndtere den nye tids trusler og udfordringer. Vi har jo indgået brede forlig, hvor vi har opdateret den uddannelse, den træning og det udstyr, som gør det muligt for danske soldater at deltage i internationale operationer. Regeringen mener så, at

forsvarets ledelse også bør være en del af den modernisering. To ting står i hvert fald fast: Forsvarschefen har stadig direkte adgang til forsvarsministeren som øverste militære rådgiver, og regeringens ønsker om modernisering er funderet på et solidt fundament af respekt og tillid til forsvaret.

Jeg vil gerne takke medlemmerne fra Grønland og Færøerne for et godt samarbejde og endnu en gang en god debat her i dag.

Jeg vil gerne takke fru Sara Olsvig for bemærkningerne om de udsatte grønlændere her i Danmark. Der er i forbindelse med satspuljeaftalerne for 2013 afsat over 13 mio. kr. over 4 år til en indsats for netop de udsatte grønlændere og selvfølgelig også deres børn. Så det er et vigtigt spørgsmål. Jeg vil også godt kvittere for kvitteringen om de grønlandske anstalter. Jeg synes, der har været et godt samarbejde og en god dialog. Det mener justitsministeren også, og vi er rigtig glade for, at vi nu kan komme i gang.

Der blev så diskuteret Arktisk Råd, og der vil jeg gerne takke både fru Sara Olsvig og fru Doris Jakobsen for indlæggen i debatten. Regeringen lægger stor vægt på, at alle tre rigsdele skal kunne delta på lige fod i Arktisk Råds arbejde, og det vil den fortsat kæmpe for.

Ud over Arktisk Råd talte fru Doris Jakobsen også om udvindingen af de grønlandske råstoffer. Som jeg også nævnte tidligere, er det min forventning, at regeringen og landsstyret i løbet af ganske kort tid kan arbejde med vores kommissorium om en fælles dansk-grønlandsk arbejdsgruppe om netop erhvervsamarbejde. Det er jo hensigten, at den her arbejdsgruppe skal komme med forslag til at fremme samarbejdet inden for erhvervslivet i Grønland og Danmark og samtidig skabe opmærksomhed om de investeringsmuligheder, der er i Grønland. Målet er ganske enkelt at få flere kommercielle investeringer til Grønland. Hvis man ønsker det fra landsstyrets side, er vi selvfølgelig også indstillet på at samarbejde om kvalitetssikring af kontrakter. I øvrigt skal det siges – og det skal jeg også sige til fru Doris Jakobsen – at i forhold til søopmåling og søkortlægning i Grønland arbejder vi jo fælles på at nå de målsætninger.

Fra begge de grønlandske repræsentanter blev der også rejst det her med, at vi i Danmark – selv om vi er så optaget af og holder af rigsfællesskabet – bare må konstatere, at der mangler undervisning i danske skoler om rigsfællesskabet. Det er vi i gang med at gøre noget ved, for vi er i gang med at ændre den undervisningsportal, så der også bliver bedre mulighed for netop at tilegne sig viden om og undervise i rigsfællesskabet.

Hr. Edmund Joensen rejser flere forskellige spørgsmål. Først spørgsmålet vedrørende sild og makrel. Det er jo rigtigt, at EU-Kommissionen den 17. maj ved en notifikation har informeret Færøerne og Danmark om, at Kommissionen har en intention om at indføre handelssanktioner mod Færøerne. Jeg vil også gerne understrege, at set ud fra en rigsfællesskabsvinkel er sagen uheldig og beklagelig. Færøerne er en meget vigtig samarbejdspartner for EU i forvaltningen af fiskebestandene i netop Nordatlanten. Fra regeringens side arbejder vi aktivt – både over for EU-Kommissionen og Færøerne – for at komme tilbage til forhandlingsbordet. Det er der, tingene skal løses.

Med hensyn til det med banksamarbejdet har jeg også tidligere nævnt for hr. Edmund Joensen, at det stadig afhænger af selve indholdet i den her bankunion. Vi er jo langt fra på et stadie, hvor vi er færdige med det, eller hvor Danmark endside har taget stilling til, om vi skal være med i det her, men det siger også sig selv, at hvis der er udvikling i den sag, er det noget, vi vil have en tæt drøftelse med Færøerne om.

Jeg skal til at slutte, og endnu en gang vil jeg sige tak for en god og rolig debat i dag, som afspejler, at vi har haft et godt og arbejdsomt folketingsår, som virkelig har stået i samarbejdets tegn.

Kl. 20:59

Formanden :

Der er et antal korte bemærkninger, og der er også, så vidt jeg kan se, lidt flere, end der kan rummes inden for den afsatte time, men der er i hvert fald garanti for, at vi bruger timen.

Den første korte bemærkning er fra hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 20:59

Lars Løkke Rasmussen (V):

Tak for det. Tak for svarene, og tak for den store interesse omkring Venstres politik – og det forstår man da godt, for det smitter jo. Vi gennemførte en dagpengereform, statsministeren var imod og adopterede den, vi gennemførte en efterlønsreform, statsministeren var imod og adopterede den, vi lavede en tilbagetrækningsreform, statsministeren var imod og adopterede den. Vi foreslog sidste år under skatteforhandlinger en erhvervsskattepakke, regeringen var imod det og har gennemført det her til foråret; vi foreslog i efteråret en forlængelse af boligjobordningen, og at man investerede i en kontanthjælps- og SU-reform i bedre rammebetingelser for erhvervslivet, regeringen var imod det og adopterede det. Så jeg kan godt forstå, at statsministeren er så interesseret i Venstres politik, for det er jo åbenbart en vedvarende inspirationskilde.

Nu har regeringen jo så udtømt sit regeringsgrundlag, og derfor vil jeg egentlig bare spørge om noget. Når statsministeren her ved afslutningsdebatten er så optaget af Venstres politik og ikke af sin egen, er det så, fordi statsministeren går i overvejelser om at udskrive et folketingsvalg, således at man søger inspiration til et eventuelt nyt fortsat regeringssamarbejde efter et valg?

Kl. 21:00

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo egentlig rigtig fint, at hr. Lars Løkke Rasmussen tager ordet i den her debat, og man kunne måske så godt have forventet, at hr. Lars Løkke Rasmussen ville have brugt lejligheden til at fortælle lidt om, hvad der er Venstres politik. Jeg har holdt et længere indlæg tidligere på dagen, hvor jeg har beskæftiget mig med regeringens politik og vores resultater – der ligger på bordene, tror jeg, et omdelt »Regeringens resultater« – jeg har også netop nu talt om de resultater, nogle af dem, som vi heldigvis har lavet sammen med Venstre. Men vi mangler jo faktisk stadig svar fra Venstre. Og nu kan det jo være, at hr. Lars Løkke Rasmussen tager ordet, efter at jeg har sagt noget, og så vil jeg egentlig håbe, at vi kunne få bare nogle svar.

Når Venstre siger, at man ønsker nulvækst, så er det da ikke uinteressant, hvordan man vil etablere den nulvækst; hvor er det, der skal spares? Det bliver Venstre da nødt til at svare på på et eller et andet tidspunkt. Jeg tror i hvert fald ikke, at jeg og resten af dem, der sidder her i Folketingsalen, kan være de eneste, der er interesserede i at få de svar fra Venstre.

Kl. 21:01

Formanden :

Hr. Lars Løkke Rasmussen.

Kl. 21:01

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jamen jeg er skam også meget interesseret i at få svar på de spørgsmål, jeg stiller, så nu stiller jeg det lige igen. Der er et regeringsgrundlag, som jo i øvrigt starter med, at man skriver sig ind i VK-regeringens økonomiske politik i allerbredeste forstand, fuldstændig direkte op imod det, man gik til valg på, en af grundene til, at man i

dag kan glæde sig over, at der ligger en fin udtalelse fra EU, hvor man begynder at slippe lidt om grebet om dansk økonomi, fordi vi netop holdt fast i en dagpengereform, en tilbagetrækningsreform, reducerede det offentlige forbrug, alt det, som statsministeren var imod, dengang hun forsøgte at erobre posten. Nu er situationen så den, at det regeringsgrundlag er tømt, og det efterlader jo regeringen med en af to muligheder, altså enten et nyt regeringsgrundlag eller et valg. Og jeg er interesseret i det sidste, for kommer der er et valg, så vil jeg da også gerne her give et tilsagn om, at vi i alle detaljer vil lægge vores politik frem. Hvis ikke der kommer et valg, vil vi bruge de næste 2 år på at søge maksimal indflydelse på den her regerings politik – som vi har gjort i år, og jeg takker for kvitteringen – som man jo kan se på lange strækninger, heldigvis, er stærkt inspireret af det, vi andre har ment hele tiden.

Kl. 21:02

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:02

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

For en god ordens skyld skal jeg selvfølgelig sige, at vi bestemt ikke mener, at vores regeringsgrundlag er udtømt, men jeg skal sådan set også takke for, at hr. Lars Løkke Rasmussen kvitterer for, hvor meget vi egentlig har nået. Nogle gange kan Venstre ikke rigtig finde ud af, om vi har lavet meget, eller om vi har lavet lidt, og hvad der er sket, men nu har vi i hvert fald fået Venstres formands ord for, hvor meget vi egentlig har nået. Men kunne jeg og nogle andre her i salen, som sikkert er interesseret, så ikke bare, på et eller andet tidspunkt, få et svar fra hr. Lars Løkke Rasmussen på – han kunne jo eventuelt gå herop og sige det – hvad er det, Venstre vil? Hvad er det, Venstre vil for de tusindvis af mennesker, som nu kommer i klemme i forhold til den dagpengeindfasning, som har været alt for hård? Hvad er det, Venstre vil? Vi ved, at Venstre ikke vil stemme for her i salen, men at de alligevel vil lade være med at afvikle det, hvis de skulle få magt, som de gerne vil have.

Hvad er det, Venstre vil for de mennesker, som vi nu har skabt tryk for, og som Venstre ikke på noget tidspunkt – ikke på noget tidspunkt – har haft bare et eneste svar til?

Kl. 21:04

Formanden :

Vi går videre med de korte bemærkninger. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for kommentarerne. Nu er det altid farligt at diskutere med en ekspert, og man må jo sige, at når det handler om løftebrud, så står vi jo her med repræsentanten for det; man kan vel sige: alle løftebruds moder. Det er vel egentlig det rigtige at sige. For jeg fandt bare lige alle de der »Fair Forandring«, »En Fair Løsning« og alt sådan noget, man står med. Men det er jo en lang, lang historie, og det kan trætte statsministeren. Jeg er her jo kun for at gøre alle i godt humør, så lad os straks gå videre.

Jeg vil nemlig stille et spørgsmål. Statsministeren er vel bekendt med, at der er fire EU-lande, der har taget et særligt initiativ i forhold til at gøre noget ved social dumping; gøre noget ved vandrende arbejdstageres rettigheder til sociale ydelser i de forskellige lande. Det er jo England, og så må vi måske ikke rigtig være sammen med dem, for jeg har forstået, at regeringen ikke er særlig meget for englænderne, når det drejer sig om EU-spørgsmål, men det er også Øst- og Vest-Tyskland, og det er såmænd også Tyskland. Jeg står her med brevet. Jeg tror, at statsministeren kender det. Det er fra slutningen af april. Og deraf fremgår en masse nyttige ting om, hvor-

dan man i EU skal ændre reglerne, så vi i medlemslandene nemmere kan bekæmpe den her sociale turisme, vi kan betegne det som.

Mit spørgsmål til statsministeren er: punkt 1, er Danmark blevet spurgt, om vi vil være medunderskrivere, og punkt 2, hvad er regeringens holdning til brevet og dets indhold?

Kl. 21:05

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:05

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu har jeg jo noteret, at hr. Kristian Thulesen Dahl er rigtig glad for at tale om løftebrud. Jeg har også noteret, at hr. Kristian Thulesen Dahl kan sådan noget med, at når nogle skifter holdning eller standpunkt, så hedder det løftebrud, når det er os, der gør det, men når han selv gør det, er det noget helt andet og meget finere. Hvis man selv skifter holdning til dagpenge lige pludselig, og hvis man selv begynder at være med i en skattereform, som virkelig giver kæmpe skattelettelser til de allerrigeste, så har det skam ikke noget med holdningsskifte at gøre, næh – det skrev jeg faktisk ned tidligere på dagen – så er det bare det muliges kunst. Så sådan er det, hvis Dansk Folkeparti skifter holdning, men det er sikkert ikke den betegnelse, hr. Kristian Thulesen Dahl vil give det, når vi også efter valget har skullet indgå nogle kompromiser.

I forhold til firelandebrevet kan jeg sige, at regeringen støtter brevet fra de fire indenrigs- og justitsministre. Det er jo en meget, meget relevant diskussion, som vi også kender fra Danmark i forhold til f.eks. den SU-diskussion, der har været.

Kl. 21:06

Formanden :
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, så vil jeg spørge, hvordan regeringen agter at støtte det. Er man blevet spurgt, om man vil være medunderskriver? Det var også et spørgsmål. For det er selvfølgelig interessant at vide, om Danmark vil forpligte sig til det også. Og så vil jeg spørge: Hvad gør statsministeren sig af tanker om, hvordan man i praksis får gjort det operationelt? For det kræver jo også nogle regelændringer. Og hvad er i øvrigt statsministerens vurdering af, at der vil være et flertal af landene, der vil bakke op omkring de instrumenter her? Det handler jo bl.a. om, at hvis der er en person, der har begået snyd og fået sociale ydelser, så man udviser vedkommende, så kan vedkommende faktisk efter de nugældende regler komme ind med det samme igen dagen efter, bogstavelig talt dagen efter, og så generhverve rettigheder. Det er selvfølgelig fuldstændig uhørt, og der skal vi have lavet EU-reglerne om, så nationalstaterne får bedre mulighed for at gebærde sig imod den her sociale turisme.

Kl. 21:07

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:07

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo rigtigt, at uretmæssig eller, kan man også sige, utilsigtet adgang til velfærdsydelser kan føre til en uacceptabel belastning af nogle af vores velfærdssystemer. Det er præcis den diskussion, vi har haft i forbindelse med SU. Jeg tror også, at det på lang sigt kan undergrave den fælles opbakning til, at vi har fri bevægelighed. Fri bevægelighed er noget, jeg tror er rigtig vigtigt for rigtig mange borgere i EU, så man skal selvfølgelig være opmærksom på, at hvis det

undergraves, eller hvis der er utilsigtet adgang til velfærdsydelse, kan det udvikle sig til at være et problem.

Så spørger hr. Kristian Thulesen Dahl om det fremadrettede. Så vidt jeg ved, bliver det drøftet på et møde den 6.-7. juni af netop justitsministrene, og så må vi se, hvad der kommer ud af den diskussion. Men som sagt er det noget, den danske regering støtter.

Kl. 21:08

Formanden :

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 21:08

Per Clausen (EL):

Nu kan man jo godt indgå aftaler, selv om man ikke er helt enig om, hvor fantastisk gode de er, og derfor er det måske ikke så bemærkelsesværdigt, at statsministeren taler om en stor og flot vækstplan og Venstres formand taler om en fin lille plan. Men er det den plan, som ifølge vismændene koster 1.000 arbejdspladser i 2015? Er det den, vi snakker om? For så synes jeg måske, at begge betegnelser er misvisende. Og er det den plan, der fører til øget forurening, øget CO₂-udslip, på trods af at statsministeren her i dag gentagne gange har sagt, at nu skulle man sætte miljøet i centrum?

For hvis det er karakteristisk for en fin lille plan, tør jeg slet ikke tænke på, hvor galt det går, når Venstre kommer igennem med en stor flot plan.

Kl. 21:09

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:09

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan godt forstå, at hr. Per Clausen er bekymret for, hvad der sker, når Venstre kommer med en stor flot plan – det er jeg sådan set også.

Men det her er en meget vigtig plan. Det er en meget vigtig plan for dansk økonomi, fordi – og det troede jeg egentlig også at jeg var enig med hr. Per Clausen om – det at have styr på økonomien ikke kun handler om at have styr på de enkelte budgetår osv., og det handler heller ikke kun om at skabe reformer for at øge arbejdsudbuddet. Det handler også om at skabe rammerne for, at vores virksomheder får de bedste arbejdsbetingelser. Vi må jo konstatere, at efter 10 år med en borgerlig regering har produktiviteten det egentlig ikke så godt. Konkurrenceevnen havde det ikke så godt, og vi mangler en stor plan for virkelig at kunne sætte skub på kedlerne ude i vores virksomheder.

Så det her er en plan, som ikke beskæftiger sig så meget med arbejdsudbuddet, men tværtimod handler om, hvordan vi ændrer rammebetingelserne for vores virksomheder, så de får bedre mulighed for at skabe helt almindelige job i Danmark.

Kl. 21:10

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 21:10

Per Clausen (EL):

Men det er alligevel lidt underligt, synes jeg, at en plan, som handler om at skabe flere arbejdspladser i Danmark, ifølge vismændene ender med at skabe et minus på 1.000. Og så er statsministeren glad og stolt! Altså, jeg tør slet ikke tænke på, hvad der skal til for at gøre statsministeren rigtig glad og stolt. Hvor meget minus skal vi så have på arbejdspladserne, og hvor meget ekstra forurening skal vi have?

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:10

Kl. 21:10

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Under krisen var der rigtig mange mennesker, som oplevede, at de mistede deres job. Det var job, der forsvandt ud af Danmark, og som sådan set er rigtig svære at få tilbage. En socialdemokratisk ledet regering skal have ét sigte, og det er at få nogle af de job tilbage. Derfor har vi sat gang i en temmelig stor, synes vi, vækstplan, som sikrer, at når konjunkturerne vender, er vi i Danmark parate til at gribe det opsving.

Jeg ville synes, det var forfærdelig ærgerligt, hvis konjunkturerne vendte og vi så havde hverken arbejdsudbuddet eller rammerne for vores virksomheder eller produktiviteten til at kunne gribe det opsving. Så vores vækstplan er et meget stort bidrag til, at vi også kan indfri målsætningen om, at vi skal skabe flere arbejdspladser i Danmark. Vi har jo den målsætning, at vi skal have 150.000 flere arbejdspladser, og det ville ikke kunne lade sig gøre uden vores »Vækstplan DK«.

Kl. 21:11

Formanden :

For at liberalitet ikke skal blive opfattet som svaghed, skal formanden indskærpe taletiderne.

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:11

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg kan forstå på statsministeren, at man er lidt pikeret over, at min partifælle, hr. Joachim B. Olsen, har sagt, at hver gang der er nogen, der klynker, så kommer der en socialdemokrat med en check. Til det er der jo kun en ting at sige: Så lad dog være med at komme rendende med de checks! Lad dog være med at udskrive de flere skatter og flere udgifter til hårdtarbejdende danskere, og lad dog være med at stå og påstå, at Liberal Alliance ikke bekymrer sig for familierne, for hvis der er noget, vi gør, så er det netop det.

Vi vil jo skabe en politik, hvor der er tryghed for, at man fortsat kan have et arbejde. Vi vil føre en politik, hvor vi ikke skal se passivt til, at børn i generation efter generation efter generation vokser op i familier, hvor man er finansieret af offentlig forsørgelse i stedet for via et arbejdsliv. Vi bekymrer os om familierne. Hvornår begynder regeringen at gøre det?

Kl. 21:13

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:13

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg skal bare understrege, at det ikke er, fordi jeg pikeret over det, Liberal Alliance har sagt. Jeg synes, det siger meget mere om Liberal Alliance end om noget som helst andet. Det, Liberal Alliance siger, er, at de tusindvis af mennesker, som står til at have opbrugt deres dagpenget, og som med rette er bekymrede for, hvordan de skal få deres økonomi til at hænge sammen, klynker. Det er det, Liberal Alliance siger. De klynker. Jeg kunne aldrig drømme om at beskrive mennesker, som står med et virkeligt problem, på den måde, men det kan Liberal Alliance, det er forskellen.

Kl. 21:13

Formanden :

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 21:13

Kl. 21:17

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Men det handler jo dybest set om, at regeringen er mere bekymret for tonen, end for de mennesker, det handler om. Man har haft over 1½ år til at gøre noget, man står og snakker om 150.000 nye job, det bliver bare ikke rigtig til noget.

Der er børn, der vokser op i familier, hvor det næsten er blevet hverdag, at der er arbejdsløshed, der bliver trøstesløshed, der bliver normløshed. Det er det, vi skal gøre op med, så det bliver en fast norm, at man tjener sine penge ved arbejde og dermed giver værdier videre til kommende generationer. Det var engang socialdemokratisk politik, hvad er der sket med det?

Kl. 21:14

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:14

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen det er det stadig. Jeg tror, de fleste i det her lokale er enige om, at det allerbedste er, hvis det enkelte menneske kan forsørge sig selv og sin familie. Det giver værdighed, og det betyder, at man bliver en del af arbejdsfællesskabet. Der er intet, der betyder mere for regeringen, end at vi skaber flere arbejdspladser. Næ, der hvor tingene skiller, er dybest set, at man åbenbart ikke hos Liberal Alliance både kan kæmpe for, at vi skaber flere arbejdspladser, og så samtidig kan have en menneskelig sympati med de mennesker, der står til at have opbrugt deres dagpenget. Det må da være muligt at have de to synspunkter på en og samme tid, det er i hvert fald muligt for en socialdemokratisk statsminister.

Kl. 21:15

Formanden :

Hr. Lars Barfoed for en kort bemærkning.

Kl. 21:15

Lars Barfoed (KF):

Der er jo dem, som siger, at det ikke er til at se forskel på den tidligere regering, VK-regeringen, og den regering, vi har nu. Det begrundes man med, at regeringen på en række områder, i hvert fald når det gælder den økonomiske politik, realiserer de planer, som VK-regeringen havde, men som Socialdemokratiet og resten af regeringspartierne var så optaget af at bekæmpe under valgkampen. Men én forskel er der, og den er, at den her regering har en meget mere ansvarlig opposition. For hver gang det viser sig, at regeringen ikke kan komme igennem med de planer, vi havde om en SU-reform, kontanthjælp, lavere selskabsskatter, lavere personskatter og en begrænset stigning i de offentlige udgifter, så har regeringen heldigvis en ansvarlig opposition, den kan gå til. For Enhedslisten, som er regeringens parlamentariske platform, vil jo ikke være med.

Det er en kæmpe forskel. Det vil det her land komme til at glæde sig over, men når det så endelig er, man bruger Enhedslisten, hvad bruger man så Enhedslisten til? Så bruger man Enhedslisten til at gennemføre en reduktion af forsvarschefens muligheder for at lede forsvaret. Man fjerner Forsvarskommandoens, alt sammen i samarbejde med Enhedslisten, som er det parti, der er mest fjendtligt over for vores forsvar overhovedet. Det synes jeg er skammeligt, ikke mindst fordi vi andre har været med til at gennemføre et forsvarsforlig med store besparelser i forsvaret. Så kunne man også godt have taget en sidste tørn med os i stedet for at gå til Enhedslisten og reducere forsvarschefens ledelsesbeføjelser.

Formanden :

Jeg skal igen nævne det med taletiderne. Statsministeren.

Kl. 21:17

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det kan jo ikke undre, at man kan blive lidt forvirret, for man bliver beskyldt for mange ting. Hr. Lars Løkke Rasmussen beskyldte os før for, at vi bare havde taget deres politik og gennemført den, og det var så godt nok. Nu bliver vi beskyldt for, at det ikke er det, vi har gjort alligevel, og det er jo fuldstændig rigtigt. Vi fører absolut ikke borgerlig økonomisk politik, vi fører faktisk slet ikke borgerlig politik. Vi har afskaffet grænsebomme; vi har skabt en fair og robust udlændingepolitik, som adskiller sig fra den, de borgerlige ville føre; vi har gennemført en vækstplan, og jeg har ikke set noget sted, hvor de borgerlige har foreslået en lignende plan; vi har gennemført en SU-reform, som adskiller sig temmelig markant fra den SU-reform, som blev foreslået før valget. Det samme gælder egentlig kontanthjælpsreformen.

Så det kan godt være, at de hedder det samme, men indholdet er markant forskelligt, og det synes jeg er godt. Jeg synes også, det er godt, at vi har fået fin opbakning til at gennemføre de her ting sammen med oppositionen, og det har jeg også kvitteret for indtil flere gange i dag. Sidste eksempel er folkeskolen. Vi har fremlagt vores bud på en folkeskole, og man kan da roligt sige, at vi bestemt ikke er enige, og det må nok betyde, at det ikke er den blå folkeskole eller den gamle sorte folkeskole, men at det er vores måde at udvikle folkeskolen på. Så der er masser af forskelle i dansk politik, og sådan skal det selvfølgelig også være.

Kl. 21:18

Formanden :

Hr. Lars Barfoed.

Kl. 21:18

Lars Barfoed (KF):

Realiteten er bare, at vi var med hele vejen, når det gjaldt om at føre en ansvarlig økonomisk politik. Der var vi der som ansvarlig opposition, men da regeringen ikke kunne få os med til at stække det danske forsvars ledelse, fjerne Forsvarskommandoens og dermed i realiteten reducere sikkerheden for vores soldater, når de er ude i kritiske situationer, så gik man til Enhedslisten, som har på sit program at fjerne dansk militær, fordi de mener, at det er kapitalismens håndlangere. Så kunne man få Enhedslisten med til at organisere forsvarets ledelse. Det synes jeg er beskæmmende.

Kl. 21:19

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:19

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hr. Lars Barfoed er meget optaget af christiansborgargumenterne i den her diskussion. Jeg er optaget af, om Danmark kan udføre de missioner, vi gerne vil; jeg er optaget af soldaternes sikkerhed; og jeg er optaget af, at den modernisering af det danske forsvar, som vi i fællesskab er i gang med, også kommer til at gælde for forsvarets ledelse. Vi ser frem til at diskutere de her spørgsmål med Det Konservative Folkeparti. Det kommer vi også til at gøre fremadrettet. Vi ville synes, at det var meget vanskeligt at stå på mål for, at godt nok skal hele forsvaret moderniseres, og vi skal ændre på etablerementen, men lige præcis forsvarets ledelse kan vi bestemt ikke kigge på,

for der skal det være, som det altid har været. Det forstår jeg simpelt hen ikke.

Kl. 21:19

Formanden :

Hr. Jacob Jensen, kort bemærkning.

Kl. 21:19

Jacob Jensen (V):

Jeg kan forstå, at statsministeren er meget glad for »Vækstplan DK«. Den burde måske rettelig hedde Vækstplan VK. Det er i hvert fald sådan, at centrale dele af vækstpakken jo faktisk har groet i Venstres forhave. Lad mig nævne en lavere selskabsskat; det var regeringspartierne imod, indtil for nylig. Lad mig nævne boligjobordningen; den lagde regeringen i graven, indtil man kom på bedre tanker få måneder senere. Lad mig nævne en grænsehandelspakke; den var man imod fra regeringens side, indtil man kom på bedre tanker få måneder senere.

Er det ikke rigtigt, at ud af de 150.000 job i den private sektor, som regeringen i sin vækstpakke arbejder på i 2020, stammer en tredjedel eller præcis 42.000 fra reformer, som er vedtaget af VK-regeringen, genopretningspakken, tilbagetrækningsreformen og skatteaftalerne for 2007 og 2009, reformer, som Socialdemokraterne bl.a. kaldte for rødvinsreformer? Nu har regeringen adopteret de reformer. Er det ikke korrekt, vil jeg spørge statsministeren om?

Kl. 21:20

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:20

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har egentlig meget svært ved det. Den her debat understreger virkelig, hvor svært Venstre egentlig synes det hele er, for man har jo ikke fået fremlagt en vækstplan. Man siger godt nok, at man har fremlagt en vækstplan, men det må være inde i Venstres hoveder, for der er ikke nogen, der kan vise, at der har været en tung vækstplan, og i hvert fald ikke en, der var på mere end 90 mia. kr. Jeg har i hvert fald ikke set den. Venstre har ikke givet et bud. Så det er selvfølgelig lidt irriterende for Venstre, at vi så kommer til at gøre det først.

Så er vi glade for, at Venstre vil være med. Jeg synes, at vi har skabt en vækstplan, som er utrolig god for Danmark, og jeg kan egentlig også høre, at det synes Venstre også. Så hvor er surheden? Hvorfor være sur over, at vi har lavet en vækstplan sammen? Hvorfor kalde det en fin lille plan, når Venstre ikke tilnærmelsesvis har foreslået noget, der var lige så stort? Det er en god plan. Det er godt for Danmark. Det handler ikke om arbejdsudbud, som tidligere reformer har gjort. Det handler dybest set om at gøre Danmark klar til at gribe opsvinget.

Kl. 21:22

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 21:22

Jacob Jensen (V):

Er det ikke korrekt, at stort set en tredjedel, præcis 42.000 af de 150.000 private job, man opererede med i vækstplanen, som regeringen nu har adopteret, stammer fra reformer, som

VK-regeringen fik vedtaget?

Genopretningspakken var regeringspartierne dengang imod. Tilbagetrækningsreformen var man imod. Skatteaftalerne for 2007 og 2009 kaldte man hånlige en rødvinsreform. Nu har man adopteret det som en central del af sin vækstpakke. Er det ikke korrekt? Og er det

ikke også korrekt, at man var imod en lavere selskabsskat? Man var imod boligjobordningen? Man var imod grænsehandelspakken? Heldigvis kom det med, ikke i det omfang vi havde håbet, men det kom med.

Kl. 21:22

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:22

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Men jeg vil sige til hr. Jacob Jensen, at der jo ikke er noget nyt i, at en regering bygger på nogle af de ting, som den tidligere regering har gjort. Det gjorde den tidligere regering jo også. De byggede jo også videre på pinsepakkerne og alle de andre ting, som de i øvrigt havde tordnet imod før valget. Der er jo intet nyt i, at en regering bygger på nogle af de ting, som er blevet besluttet før et valg. Hvor er det nye i den sag? Jeg forstår det simpelt hen ikke. Det, vi diskuterer, er, om vi i fællesskab har skabt en god vækstplan, som er god for at bringe Danmark videre, om vores SU-reform er fornuftig for at bringe Danmark videre, vores kontanthjælpsreform det samme, og om resten af vækstplanen er god for at kunne få løftet danske virksomheder og dermed danske job.

Kl. 21:23

Formanden :

Hr. Peter Skaarup, kort bemærkning.

Kl. 21:23

Peter Skaarup (DF):

Jeg blev så glad, da statsministeren trådte til og i åbningstalen kunne sige, at nu havde vi fået en statsminister til alle danskeres gavn. Statsministeren ville være statsminister for hele Danmark, blev der sagt for næsten 2 år siden.

Nu står vi så lang tid efter og skal bedømme, om det så rent faktisk har holdt. Lige nu er vi i en situation i Folketinget, hvor en meget vigtig lov, som angår alle danskere, nemlig spørgsmålet om offentlighed i forvaltningen, skal vedtages eller ikke skal vedtages. Vi ser så en situation, hvor regeringspartierne, bl.a. justitsministeren, nu forsøger at bosse sig igennem, også over for en række partier i Folketinget, der er dybt kritiske over for den såkaldte offentlighedslov – hvis man kan kalde den det.

Jeg kunne godt tænke mig at høre statsministeren fortælle Folketinget, om det harmonerer, altså det, at man gerne vil være statsminister for hele Danmark, og så at man prøver på at køre en lov igennem, der har stor betydning for danskernes mulighed for at søge aktindsigt og offentlighed i forvaltningen.

Kl. 21:24

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:24

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi har en solid offentlighedslov i Danmark. Danmark er et stærkt demokrati. Vores debat her i dag viser det også. Det er også derfor, at når man ændrer en offentlighedslov, skal man stå på temmelig fast grund. Vi har Offentlighedskommissionen, som har arbejdet i mange år med den her sag, og mange af de punkter, den er kommet ud med, er det jo en enig offentlighedskommission som står bag.

I den situation er jeg fuldstændig klar til at stå på mål for, at vi opdaterer vores offentlighedslov, sådan at den kommer til at passe med de nye tider. Der er også øget offentlighed og bedre mulighed for at søge aktindsigt i den nye offentlighedslov, og jeg synes alt i

alt, det er en balanceret lov, som jo ikke er noget, vi har siddet og fundet på en eftermiddag, men som netop bygger på Offentlighedskommissionens arbejde.

Kl. 21:25

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 21:25

Peter Skaarup (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at der har været et langvarigt arbejde i den her kommission, men det er jo også rigtigt, at nogle af de partier, der sidder i regeringen, hvis ikke dem alle sammen, har været dybt kritiske over for den offentlighedslov, der lå på bordet og var ved at blive gennemført i sidste regeringsperiode.

Nu gennemfører man så alligevel det, man var imod, og kan ikke nævne et eneste sted, hvor det vil være en kæmpe fordel for regeringen at have det frirum, som man har talt om skulle være en fordel – ikke et eneste eksempel har man kunnet nævne på det.

Kunne statsministeren måske her i dag fortælle om et eksempel, hvor det er meget vigtigt, at man har lukket af for offentligheden, for det er jo det, der sker?

Kl. 21:26

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:26

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som jeg opfatter det, er det et meget gennemarbejdet lovforslag, som vi i øjeblikket behandler i Folketinget. Vi har Offentlighedskommissionen, som har set på alle aspekter af det her spørgsmål. Der er nogle udvidelser, der er andre indskrænkninger, som tager hensyn til den moderne verden, vi lever i, og det mener jeg fuldt ud man kan stå på mål for.

Men jeg har også brugt dagen i dag til at notere nogle ting. Jeg har f.eks. noteret, at der altså bliver meget at gøre for Dansk Folkeparti, hvis de får flertal efter næste valg, for selskabsskattelettelserne er man imod. Jeg går ud fra, at man vil have dem hævet efter et valg og går til valg på at hæve selskabsskatten. Offentlighedsloven er man imod. Hvis vi får vedtaget den, så skal man jo også gå til valg på at få ændret den. Skatteaftalen, som vi har vedtaget, er man imod. Jeg går ud fra, at man skal gå til valg på at ændre den.

Så jeg synes, det er interessant, at Dansk Folkeparti på den her måde skiller sig så markant ud fra de partier, som man egentlig gerne vil støtte i en regering, og jeg ser meget frem til, hvordan Dansk Folkeparti ender med at stykke deres valggrundlag sammen, for i hvert fald de her tre ting må være noget man går til valg på at få ændret.

Kl. 21:27

Formanden :

Jeg skal igen minde om taletiden.

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:27

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Tak for det. Regeringen mener jo, at der er nogle problemer med dagpengereformens indfasning, men regeringen mener tilsyneladende også, at der er nogle mere grundlæggende og permanente problemer med det dagpengesystem, vi har, for ellers ville man næppe have nedsat en kommission til at vurdere dagpengesystemet. Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren: Hvad er det for nogle problemer, der er med det dagpengesystem, vi har i dag, altså ud over indfasningsproblemer?

Kl. 21:28

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:28

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg synes, at det er blevet tydeligt i debatten om dagpengene, at der er mange holdninger i den diskussion. Der har været mange holdninger til en 4-årig og en 2-årig dagpengeperiode. Jeg er blevet mere og mere overbevist om, at vi fint kan leve med en 2-årig dagpengeperiode, hvis den indsats, vi gør for de arbejdsløse i de 2 år, er aktiv og sikrer, at de ledige kommer tættere på arbejdsmarkedet og tilbage i et arbejde.

Men jeg synes også, at den diskussion, vi har haft i de sidste 18 måneder, understreger, at vi har nogle paradokser på det danske arbejdsmarked. Vi har en situation, hvor arbejdsgivere bliver ved med at sige, at de leder efter arbejdskraft og ikke kan finde nok arbejdskraft, og hvor der er nogle arbejdsløse, der rigtig gerne vil have et arbejde. Og noget tyder på, at der for de arbejdsmarkedsparate ledige, altså de ledige, der er tættest på arbejdsmarkedet, er en eller anden form for mismatch på det danske arbejdsmarked. Det synes jeg at vi som ansvarlige politikere bør kigge på, og det er altså det, vi er gået i gang med nu.

Kl. 21:29

Formanden :

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 21:29

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det tror jeg faktisk ikke jeg synes var et svar. Jeg er helt med på, at regeringen mener, at der er nogle indfasningsproblemer – man kan sige, at det jo er helt åbenlyst, for der er 30.000, der står til at falde ud af systemet nu – men når man nedsætter en dagpengekommision, må det jo være, fordi man mener, at der er nogle mere permanente problemer med dagpengesystemet. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren igen, og det er ikke til hele beskæftigelse systemet, men til dagpengesystemet: Hvad er det for nogle permanente problemer, regeringen ser i dagpengesystemet, der gør, at man har nedsat en kommission?

Kl. 21:30

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:30

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Som vi også har sagt mange gange, vil vi netop bruge det her arbejde, som vi nu har bedt Carsten Koch om at tage sig af, til at lede op til et sådant kommissorium. Folk, der har fulgt debatten i de sidste 18 måneder, kan jo næppe være i tvivl om, at der er rigtig mange forskellige ideer til nye dagpengesystemer. Vi har fagbevægelsen, som har haft deres holdning, vi har haft arbejdsgiverne, og her på Christiansborg har vi konstant en diskussion om det.

I den situation synes jeg da, at det er en rigtig god idé at lade det arbejde, som vi i forvejen har bedt Carsten Koch om at tage sig af, lede op til et kommissorium for en diskussion om dagpengene. Jeg vil ikke i dag tage forskud på, hvad et kommissorium kunne indeholde. Det synes jeg er forkert, når vi har bedt Carsten Koch om at gøre det. Men jeg synes da ikke, at man kan have fulgt debatten i de sidste 18 måneder og så være i tvivl om, at der er nogle udfordringer i vores dagpengesystem.

Formanden :

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 21:30

den offentlige sektor. Vi er faktisk gået så vidt, at vi altså mener, at vi kan gøre det for 12 mia. kr. Så vi skal i gang med at kigge på den offentlige sektor. Jeg sagde det også tidligere. Vi skal i gang, og måske særlig os, der holder af den offentlige sektor, har også et særligt ansvar for hele tiden at spørge, om vi får nok ud af de penge, vi bruger i den offentlige sektor. Så det vil vi meget gerne.

Kl. 21:31

Leif Mikkelsen (LA):

Kære statsminister. Som jeg hørte statsministeren tidligere på dagen, sagde statsministeren, at hun elskede den offentlige sektor, og at den gerne måtte blive større. Hvad er det så, der er gået galt i det tid, statsministeren nu har været statsminister? For den offentlige sektor er blevet reduceret med 32.000 mennesker, og det vil sige, at der bliver mindre at elske for statsministeren, selv om det er et mærkeligt kærlighedsliv, jeg troede, at man elskede sine børn og sin mand, men nu er det den offentlige sektor, og det skal være statsministeren til-ladt. Men hvad er det, der er gået galt for statsministeren, når nu kærligheden ellers var kastet på den offentlige sektor? Det synes jeg at vi har brug for at få at vide nu.

Kl. 21:31

Men vi må også være realistiske og se, at hvis vi skal løse de udfordringer, vi står over for i den kommende tid, i de næste år med flere ældre og også flere plejekrævende ældre, så bliver vi nødt til at have en lille, en beskedent, men dog en positiv vækst i den offentlige sektor. Det er jo et politisk valg, hvordan man indretter sit samfund, og der er Liberal Alliance og regeringen tydeligvis uenige.

Kl. 21:34

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:31

Formanden :

Hr. Mike Legarth, en kort bemærkning.

Kl. 21:34

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

For det første tror jeg ikke, at jeg brugte ordene, jeg elsker den offentlige sektor. Jeg tror, at jeg sagde: »jeg holder af«, for jeg er sådan set enig i, at det med at elske nogen sådan mere er noget, der hører privatlivet til. Men jeg holder af den offentlige sektor, og jeg mener sådan set, at der ikke bør være nogen modsætning mellem at have en stærk offentlig sektor, som løser de opgaver, vi gerne vil have den til, og så have en stærk privat sektor.

Som Palle Simonsen meget klart sagde for mange år siden, er det, der er problemet i dansk økonomi, sådan set ikke, at den offentlige sektor er for stor. Det er, at den private sektor er for lille. Og det er rigtigt. Det er det, der er udfordringen. I øjeblikket har vi udfordringen med, at den private sektor i krisen er blevet for lille, og det skal vi kæmpe for, og det er bl.a. det, vi gør med »Vækstplan DK«.

Kl. 21:32

Mike Legarth (KF):

Statsministeren står på Danmarks vigtigste talerstol og lader, som om hun tror, at Det Konservative Folkeparti vil gældsætte Danmark. Det ved statsministeren jo alt for godt at Det Konservative Folkeparti ikke vil. Men det siger statsministeren fra talerstolen, fordi vismændene har meddelt, at man kan udnytte råderummet fuldt og helt og dermed skabe vækst og beskæftigelse, og at det råderum kan bruges til at lette skatter og afgifter og fjerne byrder for erhvervslivet. Vi Konservative siger så samtidig, at vi kan gøre det uden at stifte gæld og uden at belaste dansk økonomi, men via reformer som helgardering. Er statsministeren enig i, at det er den rigtige opskrift for dansk økonomi?

Kl. 21:35

Formanden :

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 21:32

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:35

Leif Mikkelsen (LA):

Vil det sige, at den eneste løsning, statsministeren har på den ubalance, som er svær for det danske samfund, altså er at forsøge at gøre den private sektor større, men uden at regulere på den offentlige sektor, som tilhører en af verdens største offentlige sektorer i forhold til indbyggertal, og som er den egentlige årsag til, at vi har stor ubalance. Når vi taler om effektiviseringer, mangler det jo fuldstændigt gennemslagskraft, hvis man ikke samtidig er klar til at reducere. Vil det sige, at statsministeren overhovedet ikke overvejer, at den offentlige sektor kan reduceres for at finde balancen i det her samfund?

Kl. 21:33

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg anerkender, at man kan skifte synspunkt, men jeg er bare nødt til at sige, at det ikke var det, De Konservative sagde i går i Børsen. I går sagde De Konservative i Børsen, at man skulle have en mere ekspansiv finanspolitik, uden at komme med svar på, hvordan den skulle finansieres. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at vi starter 2014 med at låne 30 mia. kr., noget i den stil, og hvis Det Konservative Folkeparti vil have en mere ekspansiv finanspolitik, så skal de jo ud og låne pengene.

Det er ikke regeringens kurs. Vores kurs er, at vi holder kursen. Vi har vedtaget en budgetlov. Den går vi sådan set ind for. Den vil De Konservative så i givet fald også skulle ændre. Vi har sagt tydeligt fra dag et, at vi ønsker at leve op til henstillingerne fra EU. Det agter vi selvfølgelig at gøre. Og jeg synes ikke, at vi, selv om der hele dagen i dag har været forsøgt på det fra mange forskellige sider, har fået svar fra Konservative på, hvad de egentlig mente, da de i Børsen i går talte om en mere ekspansiv finanspolitik.

Kl. 21:36

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:33

Formanden :

Hr. Mike Legarth.

Kl. 21:36

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er ikke sikker på, at ordføreren helt har fulgt med i vores politik, fordi på andre tidspunkter bliver vi også kritiseret for, at vi sådan set er meget optaget af at effektivisere den offentlige sektor. Vi mener jo, at man skal vende hver krone i den offentlige sektor og hele tiden spørge, om vi får nok service til borgerne for de penge, vi bruger i

Mike Legarth (KF):

Jeg er ked af at måtte sige det, men det, statsministeren står og siger fra Danmarks højeste talerstol, er lodret forkert. Jeg kan jo ikke sende brillen op til statsministeren for at hjælpe til at kunne læse det, der måtte blive læst, men jeg redegjorde for den her sag på tv i går, hvor

jeg gennemgik fra a til å, hvordan vi betragter de her ting. Men lad det nu ligge.

Statsministeren spurgte også i sin tale: Hvad vil oppositionen, hvad vil Konservative? – som om det ikke stod klart. Men det skal jeg så sige: Vi vil med alle midler bekæmpe socialismen og kommunismen, som statsministeren jo er nødt til at lade sig styre af. Derfor er det, Det Konservative Folkeparti vil – og det skal stå krystalklart – at vælte regeringen og statsministeren.

Kl. 21:37

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:37

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Det er jo klar tale. Det kommer ikke bag på nogen, men måske skulle ordføreren have brugt sin taletid til egentlig at fortælle, hvad det er, De Konservative vil, for tingene hænger jo ikke sammen. Jeg kan forstå, at Enhedslisten siger, at de vil føre en mere ekspansiv finanspolitik. Det er da klar tale. Men når De Konservative siger, at de gerne vil føre en mere ekspansiv finanspolitik, hvor skal pengene så komme fra? Den eneste måde, de kan komme på, er ved at gældsætte Danmark yderligere. Og vi har hele dagen i dag ikke kunnet få svar på, hvordan det skal løses, men der er ikke andet svar. Indrøm, at man er kommet til at udtale sig lidt for frisk til Børsen. Der er ingen tvivl om, at der kun er et sted, pengene kan komme fra, og det er ved at gældsætte Danmark yderligere.

Kl. 21:38

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 21:38

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Nu håber jeg, at jeg kan få et mere konkret svar fra statsministeren, end nogen af mine forgængere har fået. Jeg har gjort mig stor umage med at lave et meget, meget simpelt spørgsmål, som der gerne skulle kunne gives et meget enkelt svar på.

Jeg noterede mig med glæde, at statsministeren vil reformere erhvervsuddannelserne, og det hilser vi selvfølgelig velkommen i Venstre. Arbejdsmarkedets parter, LO og DA, kom i forrige uge med et udspil om, at der skal indføres nogle optagelseskrav for dem, der starter på erhvervsuddannelserne, således at man er sikker på, at dem, der starter, også har forudsætningerne for at gennemføre en uddannelse på en erhvervsskole. Hvordan forholder statsministeren sig til det ønske fra arbejdsmarkedets parter?

Kl. 21:38

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:38

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er meget enig i, at vi skal sikre, at de unge mennesker, der kommer fra vores folkeskole, er langt bedre rustet til at tage en ungdomsuddannelse, og man må bare konstatere, at når der i de store klasser i gennemsnit sidder 3-4 elever, som dybest set ikke kan læse, skrive og regne godt nok, har de meget svært ved at tage en ungdomsuddannelse. Det er jo derfor, vi betragter det her som en af de vigtigste opgaver, vi skal løse ved at sikre, at folkeskolen hjælper de børn.

Vi kan hverken samfundsmæssigt eller menneskeligt have råd til, at der i hver klasse sidder så mange, som simpelt hen ikke kan det, der skal til, for uden ekstra hjælp at kunne gennemføre en ungdomsuddannelse. Så vi er dybt optaget af lige præcis de her unge, og vi vil sikre, at folkeskolen bliver bedre, sådan at vi målrettet hjælper dem.

Kl. 21:39

Formanden :

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 21:39

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Indimellem kunne man ønske sig utrolig meget, og jeg havde jo ønsket mig at få et rigtig klart svar. Mener statsministeren, det er en god idé, som arbejdsmarkedets parter, LO og DA, er kommet med, om, at der skal indføres nogle konkrete krav til dem, der starter på en erhvervsuddannelse? Jeg er meget enig i statsministerens tanke som helhed om, at det er vigtigt, at vi har veluddannede mennesker, men det kræver jo også, at de elever, vi optager på erhvervsuddannelserne, har forudsætningerne for at gennemføre dem. Mener statsministeren, at det er en god idé at indføre optagelseskrav?

Kl. 21:40

Formanden :

Ministeren.

Kl. 21:40

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg har lyttet meget nøje til, hvad både de faglige og arbejdsgivernes organisationer siger om det her spørgsmål, og jeg vil gerne kvittere for, at Venstre så klart er gået ind i den her debat, og jeg ser frem til, at vi, når Folketinget mødes efter sommerferien, netop skal i gang med erhvervsuddannelserne, for vi har en enorm udfordring her.

Vi har i Danmark en situation nu, hvor vi kan sige, at vi aldrig har haft en regering, som har brugt så mange penge på uddannelse. Vi har sikret et rekordstort optag på de videregående uddannelser, vi er nu i gang med folkeskolen, og det næste, vi netop skal i gang med, er erhvervsskolerne, for vi skylder de unge, at de får en god erhvervsuddannelse. Det, jeg tror vi først og fremmest skal gøre for dem, er at sikre, at de kan mere, når de kommer ud af folkeskolen, og det er jo netop det, vi sidder og arbejder med i folkeskolereformen.

Kl. 21:41

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen for en kort bemærkning.

Kl. 21:41

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det. Ethvert menneske, der er i arbejdsløshed, er i en ulykkelig situation, og enhver familie, der er præget af arbejdsløshed, er i en ulykkelig situation. Nu er der dokumentation for, at mens VK-regeringen sad, steg beskæftigelsen med 28.000 personer. Det er dokumenteret af Danmarks Statistik. I den tid den nuværende statsminister har været statsminister, er beskæftigelsen er faldet med 8.000 personer. Det kunne tyde på, at der er behov for at tage endnu hårde fat, end regeringen har gjort med kickstart osv. osv. Den radikale leder har også talt for en større reformiver, nogle flere aktive reformer, og der vil jeg godt spørge statsministeren, hvornår regeringen vil tage fat på næste reform.

Kl. 21:42

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:42

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg undrer mig lidt over, at Venstres ordfører mener at have noget at skyde os i skoene, i forhold til at vi mister arbejdspladser. Mens hr. Lars Løkke Rasmussen var finansminister og senere statsminister, mistede vi 100.000 arbejdspladser. Det var 100.000 mennesker, som

kunne se deres arbejde forsvinde ud af Danmark og formentlig aldrig komme igen. Og hvad har vi hørt fra Venstres side? Nærmest ingenting. Det er det, som regeringen fra dag et har taget på sig at forsøge at løse, for vi ønsker, at Danmark stadig skal være et land, hvor der er produktionsarbejdspladser, hvor man producerer noget, man stadig kan slå sig op på. Det er vores opgave, og det har vi målrettet arbejdet på, siden vi kom til.

Kl. 21:43

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 21:43

Flemming Damgaard Larsen (V):

Man kan ikke tale fakta ned. Disse tal, jeg oplyser, er dokumenteret af Danmarks Statistik. Så det er fakta. Trods det, at vi under VK-regeringen havde den store finansielle krise på verdensplan, er det fakta. Men så vil jeg så spørge på en anden måde. Regeringen har jo den ene gang efter den anden nedsat skønnet for væksten i Danmark, og vismændene har sagt eller i hvert fald antydnet, at det nok ikke bliver sidste gang. Giver det ikke anledning til bekymring hos regeringen?

Kl. 21:43

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:43

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er glad for, at hr. Flemming Damgaard Larsen ikke modsagde mig, i forhold til at der er mistet over 100.000 job, mens hr. Lars Løkke Rasmussen var henholdsvis finans- og statsminister. Det er temmelig mange job. Jeg vil ikke stå her og sige, at det hele var hans skyld, men jeg synes bare, at det bør registreres, at det var sådan, det var, og ordføreren siger mig ikke imod i den anledning. Skøn er jo bedste mands bedste skøn på det tidspunkt, hvor man kender de faktorer, man nu engang kender. Som jeg også sagde indledningsvis, tror jeg egentlig ikke, at Venstre har noget at lade den nuværende regering høre i forhold til det her med skøn.

Kl. 21:44

Formanden :

Hr. Kristian Jensen, en kort bemærkning.

Kl. 21:44

Kristian Jensen (V):

Nu tilhører jeg ikke dem, der tror på den slags onde presseskriverier om, at statsministeren og beskæftigelsesministeren ikke taler sammen. Jeg tror sådan set, at der er et godt forhold mellem statsministeren og beskæftigelsesministeren. Derfor må statsministeren jo også have hørt om, at beskæftigelsesministeren egentlig mener, at en 2-årig dagpengeperiode har den rigtige længde.

Derfor vil jeg bare gerne vide, om beskæftigelsesministeren her taler på regeringens vegne. Mener regeringen dermed, at en 2-årig dagpengeperiode er det rigtige, og at det eneste, der så er spørgsmålet fra regeringens side, er, hvornår den egentlig skal træde i kraft?

Kl. 21:45

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:45

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg kan ikke sige så meget andet end det, jeg tidligere har sagt.

Jeg mener, at de arbejdsløse skal have hurtig hjælp til at komme i arbejde. Og jeg er helt overbevist om, at man ikke kommer tættere på arbejdsmarkedet, jo længere tid man går arbejdsløs. Derfor er jeg blevet af den overbevisning, at man godt kan leve med en 2-årig dagpengeperiode, det kan oven i købet være fint, hvis man så gør det rigtige for at få mennesker ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 21:45

Formanden :

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 21:45

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt leve med det, siger ordføreren. Altså, beskæftigelsesministeren sagde, at en 2-årig dagpengeperiode er det helt rigtige, det er sådan, det skal være. Og nu kan statsministeren leve med det.

Er det den rigtige dagpengeperiodelængde, eller er det ikke den rigtige dagpengeperiodelængde? Er statsministeren og den her regering enig med Venstre i, at en 2-årig dagpengeperiodelængde er den rigtige?

Kl. 21:46

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg kan ikke udtrykke det så meget tydeligere. Jeg har jo sagt flere gange efterhånden, at vi sådan set synes, at det kan være fint at have en 2-årig dagpengeperiode, hvis man samtidig sikrer at gøre det nødvendige for at hjælpe mennesker ind på arbejdsmarkedet. Jeg ved egentlig ikke, hvordan man skal sige det tydeligere.

Kl. 21:46

Formanden :

Hr. Søren Espersen, en kort bemærkning.

Kl. 21:46

Søren Espersen (DF):

Tak. Jeg vil tillade mig at følge op på det spørgsmål, hr. Kristian Thulesen Dahl stillede om henvendelsen fra de fire lande, Østrig, Tyskland, Nederlandene og fra Det Forenede Kongerige, om social turisme.

Jeg synes, at det var glædeligt, at det for første gang er blevet gjort til et problem, også af statsministeren, og det glæder mig, at hun vil støtte brevet. Men en af de ting, som hr. Kristian Thulesen Dahl ikke fik svar på, var, hvorvidt Danmark var blevet spurgt, om vi ville være med som underskrivere på brevet.

Kl. 21:46

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:46

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Danmark er ikke blevet spurgt, om vi vil være med på brevet, men vi har siden hen tilkendegivet, at vi støtter brevet fra de fire indenrigs- og justitsministre.

Kl. 21:47

Formanden :

Hr. Søren Espersen.

Kl. 21:47

Søren Espersen (DF):

Det er udmærket.

Jeg skal så også høre, om der blandt alle de ting, der står i brevet, er nogle ting, som Danmark ikke er enig i. Man nævner nogle eksempler på, hvor let det er, efter folk f.eks. er blevet smidt ud for dokumentfalsk osv., at komme ind igen; folk kan komme ind allerede næste dag. Er der nogle ting i det her brev, som regeringen ikke støtter?

Kl. 21:47

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:47

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Nu må jeg beklage. Jeg står ikke med brevet i hånden. Men jeg kan sige, som jeg har sagt et par gange før, at Danmark støtter det her firelandebrev. Og jeg synes, at det dybest set rejser en meget relevant diskussion, som vi også kender i Danmark.

Vi har haft den tæt inde på livet, da vi diskuterede SU. Og jeg synes, at det er vigtigt at få sagt tydeligt, at uretmæssig eller utilsigtet adgang til vores velfærdsydelser kan føre til, at der er en uacceptabel belastning af netop de her ydelser, og dermed kan man sætte spørgsmålstegn ved den frie bevægelighed.

Jeg synes, at man skal have den frie bevægelighed, det er rigtig vigtigt for mange, mange mennesker, og det er en del af kernen i vores europæiske samarbejde. Men man skal selvfølgelig også være opmærksom på, om der er uretmæssig eller utilsigtet adgang til vores velfærdsydelser. Det er jo egentlig ganske simpelt.

Jeg glæder mig til, at vi også tager den her diskussion ind i vores europapolitiske diskussion, som vi er i gang med i øjeblikket.

Kl. 21:48

Formanden :

Hr. Frank Aaen, en kort bemærkning.

Kl. 21:48

Frank Aaen (EL):

Tak. Vi har diskuteret beskæftigelse nogle gange i løbet af dagen, bl.a. fordi EU har lempet de meget stramme rammer for dansk økonomi, man kan sige, at de har løst net tøjljerne. Vismændene har sagt, at der både er råd til og brug for at gøre noget mere for beskæftigelsen, f.eks. ved at øge det offentlige forbrug.

Regeringen har været ret afvisende i den debat, der har været. Derfor vil jeg bare spørge, om ikke det er korrekt, at når vi kan se i de prognoser, der er fremlagt, også i regeringens egne prognoser, at beskæftigelsen ikke løfter sig – der bliver ved med at være høj arbejdsløshed og en meget lav udvikling i beskæftigelsen – er der så ikke brug for at gøre noget?

Det var det ene spørgsmål. Det andet spørgsmål er, om så vi skal gældsætte os for at gøre noget. Det synes jeg ikke nødvendigvis er korrekt at gøre. Altså, jeg mener godt, at man kan gøre andre ting. Derfor er mit andet konkrete spørgsmål: Kan vi ikke bare lade kommuner og regioner bruge de penge, de har? Så kan vi både få velfærd og beskæftigelse, uden at det gældsætter staten yderligere.

Kl. 21:49

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:49

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Hvor er det, hr. Frank Aaen har fået den opfattelse, at EU har lempet kravene til dansk økonomi? Det er i hvert fald ikke det, de har sagt i dag. I dag har de sagt, at de synes, at vi skal holde os lige præcis på det spor, vi er på, fuldstændig klart, ligesom OECD i øvrigt har gjort det i dag.

Så jeg finder egentlig stor opbakning i det, Kommissionen har været ude at sige, ligesom OECD i deres betragtninger, nemlig at det, vi bør gøre nu, hverken er at lytte til De Konservative, som vil have en mere ekspansiv finanspolitik, eller til andre sirenesange, men at vi tværtimod skal holde kursen. Det er helt afgørende, at vi ikke på nogen måde gambler med dansk økonomi. Og det er det, vi har sagt i går og i dag. Vi holder kursen i den danske økonomiske politik, som jo også indebærer, at vi holder hånden under beskæftigelsen.

Det er det, der er det særlige ved vores økonomiske politik. Ikke alene har vi fået styr på økonomien, budgetterne skrider ikke, som de gjorde tidligere, vi holder samtidig også hånden under beskæftigelsen. Det er en stærk kombination, som jeg egentlig mener at vi kan være temmelig tilfredse med.

Kl. 21:51

Formanden :

Hr. Frank Aaen.

Kl. 21:51

Frank Aaen (EL):

Jamen lad os så sige, at vi skal holde os inden for EU's regler. Det lå der sådan set også i mit første spørgsmål, men lad mig så understrege det. Det er vi imod, men med den her regering skal vi altså holde os inden for EU's regler. O.k., når vi så har gjort det, er der så ikke brug for at kigge på muligheder for at øge beskæftigelsen, punkt 1?

Punkt 2: Hvis det er inden for EU's regler – og det mener jeg helt sikkert det er – kan vi så ikke bare give kommunerne og regionerne lov til at bruge de penge, de har – prøv lige at høre igen: de penge, de har – så de kan øge velfærden og øge beskæftigelsen?

Kl. 21:51

Formanden :

Statsministeren.

Kl. 21:51

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Kommunerne har jo allerede fået mulighed for at bruge nogle af deres penge på anlæg i stedet for drift. Det var et stort ønske fra kommunerne, og det har vi sådan set efterkommet, så det er jo på sin vis løst, i hvert fald delvis.

Men jeg er glad for, at Enhedslisten i dag har sagt, at de er enige i, at vi skal holde os inden for EU's rammer, jeg må næsten forstå det sådan. Kan det virkelig være rigtigt, at vi i dag har fået klar besked fra Enhedslisten om, at vi skal holde os inden for de rammer, der anlægges eller gives i EU?

Kl. 21:52

Formanden :

Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 21:52

Martin Henriksen (DF):

Ja, det er jo en interessant debat. Vi får at vide, at Enhedslisten vil holde sig inden for EU's rammer, og jeg bemærkede også, at statsministeren i sin afsluttende tale nævnte både folkeskolen, altså skoleforhandlingerne, og rigsfællesskabet, to ting, som ligger Dansk Folkeparti meget på sinde. Dansk Folkeparti har jo foreslået, at man styrker undervisningen i rigsfællesskabet. Det har vi endnu ikke fået en positiv tilbagemelding på fra regeringen, men jeg går ud fra, at det så var det, som statsministeren gav her. Men når man vil styrke undervisningen i rigsfællesskabet, er det jo oplagt, at man gør det i de kulturbærende fag. Så skal jeg bare spørge, hvordan det hænger sammen med, at regeringen har lavet et folkeskoleudspil, hvor man lægger op til at svække de kulturbærende fag.

Kl. 21:53

Kl. 21:55

Formanden :
Statsministeren.

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg er rigtig glad for, at vi netop *har* sat fokus på rigsfællesskabet, ikke bare i dag, men jo også ved, at Undervisningsministeriet på vores undervisningsportal er i gang med at udvikle en bedre mulighed for at give lærerne adgang til, at der kan undervises netop i rigsfællesskab. Jeg tror, det er fuldstændig rigtigt; hvis man bare spørger sine egne børn om, hvad rigsfællesskabet er, så vil man måske være lidt ked af de svar, man får – eller de manglende svar. Så der er behov for, at vores børn kender mere til rigsfællesskabet. Så sidder vi jo i øjeblikket i folkeskoleforhandlinger, og jeg vil egentlig opfordre hr. Martin Henriksen til at tage den diskussion op i netop de folkeskoleforhandlinger – det har han sikkert allerede gjort.

Kl. 21:53

Formanden :
Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes jo, det er rigtig godt, når statsministeren kommer med en tilkendegivelse, der går på, at vi skal undervise mere i rigsfællesskabet. I Dansk Folkeparti vil vi jo gerne have, at der bliver undervist mere i danmarkshistorien, vi vil gerne have, at der bliver undervist mere i rigsfællesskabets historie, og det er rigtig godt, at statsministeren siger det. Men så kan man jo ikke fremlægge et skoleudspil, hvor man lægger op til at svække de kulturbærende fag. Så derfor vil jeg bare gerne spørge, om det, statsministeren har sagt fra Folketingets talerstol, er en tilkendegivelse i retning af, at man fra regeringens side nu ikke længere vil svække de kulturbærende fag i folkeskolen, f.eks. historiefaget, men at man rent faktisk vil styrke historiefaget. For hvis der skal være plads til at undervise i det mere, end man gør i dag, så kan man jo ikke svække faget, men så må man nødvendigvis styrke faget.

Så jeg håber, det var sådan, man skulle tolke det, som statsministeren sagde, og jeg håber, at det også bliver tilkendegivet fra Undervisningsministeriets side.

Kl. 21:54

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:54

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil igen opfordre til at tage forhandlingerne i forbindelse med netop de forhandlinger, der er; jeg synes, det er en god tradition, at vi ikke, når der er forhandlinger, tager dem her i Folketingssalen. Men jeg kan også kun understrege, hvad jeg tidligere har sagt, nemlig at jeg synes, det er rigtig vigtigt, at vores børn kender til rigsfællesskabet. Og det er også netop derfor, Undervisningsministeriet nu opprioriterer det, sådan at børnene kan få kendskab til rigsfællesskabet.

Kl. 21:55

Formanden :
Der er plads til to yderligere med korte bemærkninger. Den næstsidste er fru Mette Bock.

Mette Bock (LA):

Tak for det. Jeg har lige læst et meget interessant trebindsværk om Socialdemokratiets historie, »En bygning vi rejser«, hedder det, og det har jeg gjort, fordi jeg synes, det er vigtigt at sætte sig ind i sine politiske modstanderes historie. Noget af det, der slog mig, var, at helt frem til 1960'erne var Socialdemokratiet, som det hed dengang, et parti, som var optaget af at skabe rigtige arbejdspladser, optaget af at skabe mere rigdom til Danmark og optaget af at myndiggøre folk. Så skete der et skift, og siden da har Socialdemokraterne gradvis bevæget sig hen imod at blive et parti, som er optaget, ikke af det arbejdende folk, men af overførselsindkomsterne. Nu har vi nyttejob, vi har akutjob, og vi har uddannelsesydelser, som folk får, selv om de ikke er på uddannelse.

Jeg vil spørge, om det ikke en gang imellem slår statsministeren, som jo er leder af Socialdemokraterne i dag, at man måske skulle flytte fokus hen på at skabe det, som det handler om, nemlig rigtige job, og ikke alle mulige kunstige former for foranstaltninger, der i virkeligheden fastholder folk i en umyndiggørelse.

Kl. 21:56

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:56

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg ved ikke, om jeg egentlig synes, at fru Mette Bock skal læse alle de bøger om Socialdemokratiet, for hun kan jo spørge mig om, hvad der er Socialdemokratiets holdning. Der er intet, der er vigtigere for samtlige de Socialdemokrater, der sidder her i salen, end at sikre rigtige job til mennesker. For vi er fuldstændig på det rene med, at det er det, der gør, at det enkelte menneske får flere muligheder, får flere valgmuligheder, får mere frihed, får mere værdighed, hvis man er en del af arbejdsfællesskabet. Så det er egentlig ikke så svært set fra vores side. Vi er også meget optagede af ret og pligt. Det er derfor, vi har de her nyttejob. For det betyder jo netop, at hvis et ungt menneske egentlig godt kan arbejde, så skal man også gøre det. Det er jo derfor, vi har de her nyttejob, sådan at vi vender de unge mennesker i døren, så at sige, lidt billedligt talt, og siger til dem: Hvis du skal være på offentlig forsørgelse, så skal du også arbejde for de penge. Det er i tråd med det, mine forgængere som statsministre, som Socialdemokraternes formænd, har sagt, og jeg føler mig særdeles stærkt forbundet med den del af Socialdemokraternes historie.

Kl. 21:57

Formanden :
Fru Mette Bock.

Kl. 21:57

Mette Bock (LA):

Jeg synes, det er meget mærkeligt at høre landets statsminister sige, at det ikke er nødvendigt at læse bøger, for det synes jeg sådan set generelt er en ret god idé. Men i betragtning af, at vi i dag har 800.000 danske borgere på overførselsindkomster, så synes jeg faktisk ikke, at succesraten er ret høj.

Jeg vil spørge statsministeren, som jo – og det anerkender og respekterer jeg – har et stort internationalt udsyn, om ikke det måske var på tide, at vi fik kigget på de generelle rammevilkår, f.eks. også et skatteniveau, og at vi i stedet for at stigmatisere modstanderne og sige, at de bare vil have folk til at ligge på gaden og dø af sult, så kigger på, at også det er et rammevilkår, som kan være med til at sikre investeringer i rigtige danske arbejdspladser.

Kl. 21:58

Kl. 22:01

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 21:58

Kl. 22:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jeg vil selvfølgelig ikke fraråde fru Mette Bock at læse bøger, men jeg vil bare sige, at hvis udfaldet er, at hun kan forstå Socialdemokraterne, som om vi ikke er optaget af rigtige, virkelige job til mennesker, så synes jeg måske, det er mere relevant at spørge Socialdemokraterne selv. For der er intet, vi er mere optaget af. Vi synes da ikke, at mennesker skal gå på offentlig forsørgelse og være passivt forsørget, vi synes da, at folk skal være på arbejdsmarkedet, at de skal deltage på det helt almindelige arbejdsmarked, sådan at de kan forsørge sig selv og deres familie. Der er nærmest intet, jeg brænder mere for, end at det skal være muligt for alle mennesker. Så selvfølgelig skal det være sådan, og det er også derfor, at vi fra dag et, fra vi har haft muligheden for virkelig at tage fat, har arbejdet på at skabe flere arbejdspladser. Hvad handler »Vækstplan DK« om, hvis den ikke handler om bedre rammebetingelser for virksomhederne, sådan at de kan få vækst, og at de kan skabe helt rigtige arbejdspladser til helt almindelige danskere?

Kl. 21:59

Formanden :
Sidste korte bemærkning inden for timen er fra fru Benedikte Kiær.

Kl. 21:59

Benedikte Kiær (KF):

Vi kan høre, at statsministeren er meget interesseret i at skabe rigtige, virkelige job til mennesker. Det lyder egentlig meget godt, også når der i statsministerens tale tidligere på dagen bliver sagt, at regeringen er meget interesseret i flere private arbejdspladser, altså at det har en meget høj prioritet for regeringen. Så vil jeg egentlig gerne høre, hvordan det harmonerer med alt det rod, der foregår i forhold til landbruget og randzoner, hvor det viser sig, at regeringen pålægger landmænd at tage landbrugsjord ud af deres produktionsapparat, uden de kan få nogen som helst form for erstatning, altså at der faktisk er flere landmænd, der ikke kan få nogen erstatning for den jord, de nu ikke kan bruge. For konsekvensen er jo, at man stiller de her landmænd dårligere, konsekvensen er, at det rammer mange af de følgeerhverv, som er knyttet til landmændene. Husk nu, at der er omkring 160.000 arbejdspladser, der på den ene eller anden måde er knyttet til landbruget.

Så jeg vil spørge statsministeren om, hvordan de flotte ord harmonerer med, hvordan man behandler landmændene, særlig i forhold til randzonerne?

Kl. 22:00

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:00

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Først og fremmest tror jeg, det er rigtig vigtigt, at De Konservative husker på, at det sådan set var i deres regeringstid, det blev besluttet at have de her randzoner. Og det er jo bare et utrolig godt eksempel på, at da man sad i regering, besluttede man en ting, men da man så holdt op med at sidde i regering, havde man pludselig en helt anden holdning til randzoner. Vi står sådan set stadig på mål for, at vi har randzoner, og jeg bliver mere og mere i tvivl om, hvorvidt man stadig kan regne med, at Venstre og Konservative gør det samme.

Formanden :
Fru Benedikte Kiær.

Benedikte Kiær (KF):

Det kunne egentlig være rigtig rart, hvis statsministeren svarede på det, man spurgte om. Jeg spurgte om det, som statsministerens fødevareminister gang på gang har lovet landmændene, nemlig at de kunne tage det helt roligt med de her randzoner, for de skulle nok få kompensationen, de skulle tage det helt roligt, og fødevareministeren har også lovet Folketinget det gang på gang. Vi kunne så se, at det her var begyndt at skride. Hele grundlaget for randzonenloven var begyndt at skride, og der var det netop også, at Konservative sammen med de andre partier i oppositionen sagde: Stop det! Synes statsministeren ikke, at det er ret og rimeligt, at man giver landmændene kompensation, som man egentlig har lovet dem?

Kl. 22:01

Formanden :
Statsministeren.

Kl. 22:01

Statsministeren (Helle Thorning-Schmidt):

Jamen jeg fik ikke noget svar på, om Konservative stadig går ind for randzoner. Men lad det nu være. I forhold til kompensation holder vi sådan set fast i, at landmændene skal kompenseres, men det er også sådan, at vandplanerne skal i ny høring, og indtil vandplanerne er vedtaget, bliver vi altså nødt til at bruge en anden ordning end den, vi oprindeligt havde planlagt. Men jeg tror dog stadig, at det nok skal lykkes at finde en løsning, som de fleste kan være tilfredse med.

Jeg skal igen takke alle for debatten i dag – vi ved jo ikke, om den bliver længere i dag – og jeg vil sige tusind tak for en god debat, hvor vi har vendt utrolig mange vigtige emner for Danmark.

Kl. 22:02

Formanden :

Tak til statsministeren. Når jeg ser ud over forsamlingen, er jeg lidt i tvivl om ønsket om en anden omgang. Er der nogen, der gerne vil have ordet i anden omgang? Ja, det vil fru Ellen Trane Nørby gerne. Så prøver vi det. Værsgo.

Kl. 22:03

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Der er jo nogen, der har sagt, vi skal arbejde 12 minutter mere, så det gør vi. I dag oplevede vi Socialdemokraternes sande prioriteter, for det var åbenbart i afslutningsdebatten vigtigere at beskæftige sig med, hvem der repræsenterer Venstre på talerstolen, end hvilken politik de selv vil føre. 463 ord ud af hr. Magnus Heunicke's 1.340 ord lange tale blev brugt på, hvem der var på talerstolen for Venstre. Det synes jeg egentlig er temmelig bemærkelsesværdigt er det, som Socialdemokraternes politiske ordfører fokuserer på, altså at man bruger en tredjedel af sin tale på Folketingets talerstol på det i en situation, hvor vi har 154.000 arbejdsløse, hvor dansk økonomi sidste år skrumpede med 0,5 pct., og hvor beskæftigelsen under den røde regering er faldet med 8.000 personer. Men jeg takker for den store omsorg fra Socialdemokraternes side.

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg havde forventet et lidt højere niveau af et regeringsparti som Socialdemokraterne, for hvis regeringen ikke regerer, men kun kritiserer, hvem regerer så? Nå nej, det havde jeg glemt, det gør SF og S ikke, på en god dag gør De Radikale måske, men det har partierne jo ladet Finansministeriets regnemaskine gøre. SF og S fører jo bare nødvendighedens politik, må man

jo forstå, og dermed på lange stræk den modsatte politik af det, SF og S gik til valg på. Statsministeren gjorde sig også morsom i den tale, som nogen havde skrevet til hende; hun talte om zigzagkurs og løftebrud. Jeg tror, det hedder narcissisme, når man er sygeligt optaget af sig selv og derfor taler om sig selv og sine bedrifter hele tiden.

Hr. Kristian Thulesen Dahl kaldte statsministeren for løftebruddets moder, jeg går dermed ud fra, at løftebruddets fader er finansministeren, for det var jo ham, der var pennefører på »Fair Forandring«, »En Fair Løsning«, fair forsøg, og hvad de alle sammen hedder, alle de papirer og politikker, som er dumpet, som er kasseret, og som ikke blev til noget.

Statsministeren spurgte også til Venstres forslag om udgiftsstop i den offentlige sektor, og svaret er sådan set ret enkelt: Venstre vil hellere skabe vækst og danske arbejdspladser i Danmark, end vi vil lade en af verdens største offentlige sektorer vokse sig endnu større. Det er et valg, vi har truffet, fordi vi mener, det er det rigtige valg for Danmark at prioritere arbejdspladser over et øget offentligt forbrug.

Danmark har råd til en realvækst på 0,8 pct. i årene frem til 2020, og det råderum er skabt af de reformer, som VK-regeringen gennemførte, og som SF og S var imod. Det var de reformer, som de ville rulle tilbage før valget. Det blev jo ikke til noget, men råderummet står der jo stadig væk, og det råderum ønsker vi fra Venstres side at bruge på at skabe vækst og arbejdspladser til de mange danskere, som mangler et arbejde. Til gengæld kan jeg faktisk godt forstå, hvis folketingsmedlemmerne herovre i venstre side af salen er lidt forvirrede over, hvordan regeringen vil lade det offentlige forbrug stige. Tidligere var det jo sådan, at et forbrug på 0,8 pct. var en velfærds-massakre, og kun et voksevæk på 1,4 pct. kunne sikre et anstændigt velfærdsniveau. Da nøglerne til Statsministeriet lå tungt i lommerne, var 0,8 pct. tiptop i orden, og sidste år kunne vi åbenbart klare os med 0,2 pct. – nær ved nulvækst. Selv Venstres ønske om at flytte penge fra offentligt forbrug til skattelettelser har regeringen jo taget til sig i vækstforhandlingerne sammen med den vækstaftale, vi vedtog i fællesskab her i foråret.

I Venstre ønsker vi reformer, fordi reformer er og bliver en forudsætning for, at vi kan holde orden i økonomien, for at vi kan sikre det danske velfærdssamfund, som vi kender, og som vi holder af. Det er også derfor, Venstre møder op og tager ansvar for dansk økonomi, hver eneste gang den regering, vi har nu, inviterer til reformer, der trækker Danmark i den rigtige retning. Havde den daværende opposition haft den samme indstilling og været i arbejdstøjet, dengang krisen fejede hen over landet og efterlod os i årtiers værste økonomiske stormvejr, kunne vi have vedtaget endnu flere gode reformer, som kunne have sikret dansk økonomi. Tænk hvor let det havde været, hvis statsministeren dengang havde ment det, hun mener nu, så kunne vi også have lavet SU-reform, folkeskolereform, fleksjobreform, førtidspension, ja, vi kunne endda have sænket selskabsskatten og topskatten i fællesskab.

I Venstre mener vi grundlæggende det samme, som vi gjorde før valget. Jeg ved godt, at det kan forekomme underligt for nogle partier herinde i salen. Ligesom løftebrud er blevet noget, der klæber til statsministeren, ved jeg, hun ynder at bruge ordene reformamok og historisk. Men det er jo lidt med statsministeren som med kejseren, der i »Kejserens nye klæder« pynter sig med luft, og så har debatten i dag vel mest af alt afsløret, at regeringen er afklædt for svar på Danmarks udfordringer.

Kl. 22:08

Formanden :

Så har vi ½ time til korte bemærkninger.

Værsgo først til hr. Magnus Heunicke.

Kl. 22:08

Magnus Heunicke (S):

Tak. Altså, nu er vi nået så langt ud på aftenen, at nu kunne det egentlig være meget rart endelig at få nogle svar. Hvis man fra Venstres side kunne komme med bare simple svar på fuldkommen enkle spørgsmål, kunne vi være fri for at tale om det i så lang tid, så kunne vi bare komme videre og diskutere indholdet – simple, konkrete svar. Nu har vi spurgt syv gange under første runde, hvor fru Ellen Trane Nørby var på talerstolen – syv gange har vi spurgt om det med nulvækst, som er hr. Lars Løkke Rasmussens politik. Jeg kunne læse i 2020-planen fra den tidligere VK-regering, at nulvækst frem til 2020 er lig med nedskæringer i kernevelværd – citat slut. Så spørger vi fuldkommen klart om nedskæringer i kernevelværd, jeres egne ord fra jeres egen plan fra, da man selv sad ved magten: Er sundhedsområdet undtaget jeres planer for nulvækst?

Kl. 22:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:09

Ellen Trane Nørby (V):

Ligesom den regering, vi har nu, har lagt op til at modernisere den offentlige sektor for 12 mia. kr., er vi af den klare overbevisning, at vi godt kan prioritere vores velfærds-kroner bedre, end vi gør i dag. Det har vi allerede gjort på en lang række områder, og det kommer vi også til at gøre fremover. Det er fuldstændig rigtigt, at med et udgangspunkt, der hedder et offentligt udgiftsstop, kommer vi til at skulle bruge vores penge klogere. Så kommer vi til, både ude i kommunerne, og når vi laver en forsvarsreform, hvor vi sparer 2,7 mia. kr., at vende hver en krone, så kommer vi til at spørge os selv, både i forhold til de omkostninger, staten har, og dem, kommunerne har: Hvordan kan vi få den samme velfærd for færre penge ved at gøre det klogere og ved at gøre det bedre? Det er vi sådan set overbevist om vi kan. Det kan godt være, Socialdemokraterne ikke tror på det, men det mener vi vi kan, for vi ønsker at prioritere arbejdspladser for de penge, der er til rådighed. Det råderum, der er, ønsker vi at bruge på arbejdspladser, ikke på at gøre verdens største offentlige sektor endnu større.

Kl. 22:10

Formanden :

Hr. Magnus Heunicke.

Kl. 22:10

Magnus Heunicke (S):

Jamen det må da også være hamrende bittert og irriterende, at man fik skrevet det, altså at det stod i Venstres plan, i VK-regeringens plan, at nulvækst er lig med nedskæringer i kernevelværd. Nu kan jeg forstå på Venstres ordfører, at det slet ikke passer, at det er helt forkert at sige det, men det er jo ikke mig, der siger det. Jeg citerer jo 2020-planen fra VK-regeringen fra før valget: Nulvækst er lig med nedskæringer i kernevelværd. Hvis det ikke er rigtigt, hvorfor pokker skrev man det så? Hvis det bare kan gøres sådan her, uden nogen kan mærke det, hvorfor skrev man så dengang efter 10 år, hvor man sad ved magten, at nulvækst ville betyde nedskæringer i kernevelværd frem til 2020? Vi har lige i dag hørt fra Konservative, at de vil undtage sundhedsområdet for nulvækst. Vil Venstre også undtage sundhedsområdet for nulvækst?

Kl. 22:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:11

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg svarer sådan set meget gerne igen – det gjorde jeg også i formiddags. Der bliver nogle områder, vi kommer til at prioritere, der bliver nogle områder, hvor vi har nogle udfordringer. Det kan være sundhedsvæsenet; det kan være ældreområdet, hvor vi har en demografisk udfordring; det kan være uddannelsesområdet, hvor vi har den politiske mission, at vi skal sikre, at der er flere unge, der får en uddannelse. Det betyder, at vi kommer til at prioritere nogle områder, men det betyder ikke, at de områder så er undtaget, sådan at man ikke også der skal kigge på, hvordan vi kan bruge pengene bedre. Det gav jeg også et meget klart eksempel på i formiddags, og det gentager jeg gerne for hr. Magnus Heunicke. I forbindelse med folkeskolereformen, som vi sidder og vedtager lige nu, er der rundt regnet de samme penge til rådighed. Alligevel er det både regeringens opfattelse og vores opfattelse, at vi kan få en bedre skole, vi kan få mere undervisning for de samme ressourcer. Den øvelse skal vi selvfølgelig gøre på alle områder. Vi skal spørge os selv: Hvordan bruger vi vores fælles penge bedst muligt?

Kl. 22:12

Formanden :

Hr. Kristian Thulesen Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:12

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg bliver lidt interesseret i den her diskussion om realvæksten i den offentlige sektor og nedskæringer i kernevefærden. Jeg vil bare spørge fru Ellen Trane Nørby, om hun kan bekræfte, at det indtil for ganske nylig var sådan, at hvis man opererede med en realvækst i den offentlige økonomi frem til 2020 på 0,8 pct., ville det være lig med nedskæringer i kernevefærden. Altså, det er jo meget interessant, at man nu kører et angreb, der handler om, at hvis den kommer under 0,8 pct. – eller hvis den er på 0,0, eller hvad man nu skal sige – så er det nedskæringer i kernevefærden. 0,8 pct. var i Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis optik også frem til 2011 og under valgkampen, men jo også i en periode efterfølgende, udtryk for nedskæringer i kernevefærden. Kan ordføreren bekræfte det?

Kl. 22:13

Ellen Trane Nørby (V):

Det er fuldstændig korrekt. 0,8 pct., som vi jo skrev ind i vores 2020-plan, var jo en velfærdsmassakre, hørte vi fra rigtig mange af de medlemmer, der i dag er en del af regeringen. Det var 1,4 pct., der var store, rigtige tal. Hvis man ikke leverede en realvækst på 1,4 pct. i det offentlige, ville man ikke gøre noget for vores velfærdssamfund.

Men den regering, som vi har nu, har jo praktisk talt kørt med nulvækst i de sidste par år, og alligevel har vi kunnet opretholde et stærkt velfærdssamfund i Danmark, fordi det handler om, hvordan vi bruger vores penge, om vi bruger dem kløgtigt eller spilder dem, bl.a. på et af de områder, som både hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg har nævnt her i dag, nemlig at vi bruger alt for mange penge på et udvidet asylansøgertal i Danmark, fordi regeringen har lempet udlændingepolitikken i Danmark.

Kl. 22:13

Formanden :

Hr. Jonas Dahl for en kort bemærkning.

Kl. 22:14

Jonas Dahl (SF):

Ordføreren sagde tidligere her i dag, og jeg citerer: Der vil være områder, vi er nødt til at opprioritere, fordi der er en større indsats, vi

skal løfte, fordi der er flere mennesker, hvad enten det er på sundhedsområdet og ældreområdet, hvor der bliver flere, eller det er på uddannelsesområdet, hvor vi har den politiske ambition, at der er flere unge, der skal have en uddannelse. Det betyder, at vi skal opprioritere. Citat slut.

Betyder det, at man opprioriterer sundhedsområdet, uddannelsesområdet og ældreområdet, at de tre områder ikke er omfattet af nulvæksten? Ja eller nej?

Kl. 22:14

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:14

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg er da glad for, at hr. Jonas Dahl har lyttet efter, for jeg kunne ellers lige forstå, at det, som hr. Jonas Dahl læser op, havde hr. Magnus Heunicke ikke hørt i formiddag. Så der er åbenbart nogle fra regeringspartierne, der har lyttet efter, og det er jeg egentlig glad for.

Så lad mig uddybe den del, som jeg egentlig også sagde noget om før, altså om det så betyder, at man ikke skal kigge på, hvordan man bruger ressourcerne inden for de her områder. Nej, det betyder det ikke. Det betyder ikke, at vi melder os ud af folkeskolereformforhandlingerne og siger, at fordi der ikke skal bruges flere penge, så mener vi ikke, at vi kan gøre folkeskolen bedre. Det mener vi godt vi kan. Vi kan også se, at der er stor forskel på det omkostningsniveau, der er rundt i kommunerne, både når vi taler om uddannelsesområdet, og når vi taler om ældreområdet.

Lad os tage et helt konkret eksempel. Hvis vi holder os til ældreområdet, så bruger Københavns Kommune næsten dobbelt så mange penge pr. ældre, som man gør i Kerteminde Kommune. Hvis det så var ensbetydende med, at ældreomsorgen i Københavns Kommune var dobbelt så god, ja, så kunne man sige, at vi fik noget for pengene. Det er der bare ikke noget der tyder på at den er. I hvert fald ligger Københavns Kommune under gennemsnittet i brugertilfredshed blandt de ældre, hvor Kerteminde Kommune sådan set ligger fornuf-tigt. Og det illustrerer egentlig bare den pointe, at det her ikke bliver let, men at det kommer til at betyde, at vi skal vende hver en krone, som vi bruger af vores offentlige penge, sådan at vi får mere velfærd for pengene.

Kl. 22:15

Formanden :

Hr. Jonas Dahl.

Kl. 22:15

Jonas Dahl (SF):

En ting er jo at se på, hvordan man kan bruge pengene klogere – det gør vi jo alle sammen hele tiden – men en anden ting er jo det interessante, nemlig om der skal være nulvækst. Det var sådan set det, spørgsmålet gik på, og det er et svar på det, vi gerne vil have fra Venstre, altså på, hvor der skal være nulvækst.

For helt overordnet skal der være nulvækst, og så er det jo interessant at vide, om det så er på hvert enkelt område, eller om der er områder, hvor der godt kan være en vækst, f.eks. sundhedsområdet. Det er det jo interessant at få et svar på, men vi kan ikke få et svar på, om der må være en realvækst inden for sundhedsområdet, inden for uddannelsesområdet og inden for ældreområdet. Det tror jeg sådan set at de mange unge, der skal have en uddannelse, eller de mange ældre, der kommer i de kommende år, eller de mange syge er interesseret i at få et svar på.

Kl. 22:16

Formanden :

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

I hvert fald må man sige, at de unge, der før valget fik at vide af hr. Jonas Dahl og Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre, at de var garanteret for, at der ikke blev skåret ned i deres SU, i hvert fald er vågnet op til en helt anden virkelighed, hvor der er blevet lavet markante besparelser på SU'en: 2,2 mia. kr.

Derfor synes jeg egentlig bare, at vi skal være ærlige om de udfordringer, som vores samfund står over for: at vi er nødt til at prioritere de ressourcer, der er, og den plads, der er, frem til 2020, fordi vi har gennemført reformer, ansvarlige reformer, som har fremtids sikret dansk økonomi, og som sikrer, at vi hvert år kan bruge 0,8 pct., enten på et øget offentligt forbrug eller på at skabe arbejdspladser ved at lempe skatter og afgifter. Der vælger vi arbejdspladser over et øget offentligt forbrug.

Kl. 22:16

riterede områder, nemlig sundhed, ældreområde og uddannelse, så vil der i sig selv skulle bruges færre penge, altså minusvækst, på andre områder – bare for at få det bekræftet?

Kl. 22:19

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 22:17

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 22:19

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Jeg er som bekendt helt enig med ordføreren i, at der skal prioriteres. Konservativ Folkepartis ordfører og Venstres egen finansordfører har gjort det helt klart – og nu kan jeg også høre, at ordføreren selv gør det – at sundhed, ældreområde og uddannelse ikke skal omfattes af nulvækst. Man skal selvfølgelig bruge pengene bedst muligt, men det skal ikke omfattes af nulvækst. Og de områder udgør jo 53,8 pct. af det offentlige forbrug. Vil fru Ellen Trane Nørby så ikke redegøre for, hvilken vækstprocent der så er plads til på de øvrige politikområder, hvis den samlede vækstprocent altså skal være 0, sådan som Venstre har foreslået.

Kl. 22:17

Ellen Trane Nørby (V):

Altså, man kunne næsten fristes til at stille et spørgsmål, men det er jo lidt frækt, nu, hvor fru Sofie Carsten Nielsen ikke har en kort bemærkning igen, men det lyder ærligt talt, som om Det Radikale Venstre er blevet temmelig dårligt påvirket af den regering, som man sidder i.

Jeg troede sådan set egentlig, Det Radikale Venstre tidligere var et økonomisk fornuftigt parti, der vidste, at man er nødt til at prioritere, og at man også, når man har nogle penge, kun kan bruge dem en gang. Derfor har vi valgt at prioritere arbejdspladser over det at gøre en af verdens største offentlige sektorer endnu større. Det troede jeg egentlig var et synspunkt, vi på visse punkter delte med Det Radikale Venstre, men jeg kan forstå, at Det Radikale Venstre nu heller ikke stopper, før vi bruger 100 pct. og har fået den offentlige sektor til at vokse til det maksimale.

Kl. 22:20

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:18

Formanden :

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for en kort bemærkning.

Kl. 22:20

Ellen Trane Nørby (V):

Nu tror jeg, den radikale ordfører skulle have lyttet til det citat, som hr. Jonas Dahl læste op. Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre tidligere var sådan et parti, der lyttede både til økonomerne og til lægerne og til skolelærerne, men lad os nu lytte til, hvad det er, der bliver sagt. Vi tror faktisk fra Venstres side, at vi godt kan bruge vores fælles ressourcer bedre. Vi tror, at når vi bruger 60 pct. af vores samlede velstand på den offentlige sektor, skal vi spørge os selv: Har vi råd til hvert år at udvide det?

Kl. 22:18

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det her er jo fuldstændig ligesom at forsøge at få fat om et stykke sæbe. Ja, selvfølgelig er det nødvendigt at prioritere, selvfølgelig er det det, når vi står i en krisetid. Vi forsøger sådan set i al stilfærdighed at få Venstre til at svare på, hvordan Venstre vil prioritere. Hvordan vil Venstre prioritere? Enhver kan jo se, at der skal prioriteres. Det er sådan set ikke det, der er det svære i den her opgave. Det, der er det svære i den politiske opgave nu og her, er jo at svare på, hvordan der skal prioriteres. Når Venstre lægger op til, at der skal fyres 30.000 mennesker – 30.000 mennesker over de næste 7 år i den offentlige sektor – så er det vel et rimeligt spørgsmål at stille: Hvilke 30.000 mennesker?

Vi lægger op til, at der skal ansættes 10.000 mennesker, som følge af at der kommer flere ældre mennesker med den demografiske udvikling. Venstre lægger op til nulvækst, og det koster 30.000 arbejdspladser i den offentlige sektor. Fair enough, hvem er det, der går på arbejde, og hvem er det, der står op hver morgen i den offentlige sektor og gør noget, som er overflødig? Det må Venstre da have gjort sig nogle overvejelser om.

Kl. 22:21

Jeg kan høre, at SF og S mener, at det nærmest skal udvides til 100 pct. af vores fælles velstand, før vi når nok. Der siger vi: Lad os kigge på, hvordan vi bruger de ressourcer, og lad os så bruge det råderum, som vores reformer har skabt, på i stedet for at skabe bedre konkurrenceevne og på i stedet for at skabe arbejdspladser, fordi det er det, vi skal leve af. Det prioriterer vi over at gøre en af verdens største sektorer endnu større.

Kl. 22:18

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:21

Formanden :

Fru Sofie Carsten Nielsen.

Kl. 22:19

Ellen Trane Nørby (V):

Der er i hvert fald i tusindvis af ansatte i den offentlige sektor, som ikke længere står op og går på arbejde, fordi de ikke længere har et job i den offentlige sektor, for det har de mistet under den her regering.

Lad os så lige kigge på prioriteringerne. Jeg ved godt, det er svært for Socialdemokraterne, for som hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde tidligere, er Socialdemokraternes svar jo bare at udskrive en ekstra skat, hive nogle flere penge op af borgernes lommer, så man kan bruge dem. Der siger vi klart og tydeligt, at vi er nødt til at prio-

Sofie Carsten Nielsen (RV):

Det prioriterer vi også, det har vi lige gjort i vækstplanen sammen med ordførerens parti. Men jeg skal bare være helt sikker, for vi skal jo vide, hvad det er, Venstre vil. Kan ordføreren så bekræfte, og det må jeg gå ud fra, at hvis Venstre vil bruge flere penge på de her prio-

ritere og træffe et valg. Og der siger vi, at det råderum, der er, og som er blevet tilvejebragt af de reformer, som vi fik vedtaget, da vi sad i regering, sammen med Dansk Folkeparti og på lange stræk også sammen med Det Radikale Venstre, vælger vi at prioritere til at skabe flere arbejdspladser i Danmark, så vi kan få gang i hjulene, så vi kan få ansat flere, så de også kan indbetale skat, så vi har en større velstandskage, som vi kan betale vores velfærd ud af.

Socialdemokraterne ønsker at prioritere et øget offentligt forbrug. Det er fint nok, men så sig mig lige: Er det 78 pct. af vores fælles velstand, der skal gå til den offentlige sektor, er det 98 pct., eller er det de 60 pct., det er i dag? Kunne vi ikke få et klart svar fra Socialdemokraterne på det?

Kl. 22:22

Formanden :

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Kl. 22:22

Pernille Rosenkrantz-Theil (S):

Det nemmeste forsvar er som bekendt et angreb, og igen kommer der ikke noget svar på det ellers relativt simple spørgsmål: Når Venstre melder ud, at der skal være nulvækst – og det vil altså sige, at der skal skæres 30.000 stillinger væk i den offentlige sektor over de næste 7 år – hvem er det så, der ikke længere skal gå på arbejde hver dag i den offentlige sektor? Hvad er det, der skal bortprioriteres?

Vi har hørt om, hvad Venstre gerne vil med det her råderum og i forhold til arbejdspladser, men det, jeg spørger til, er jo noget andet, nemlig nulvækst. Hvordan er det, Venstre vil prioritere? Hvem er det, der ikke længere skal gå på arbejde? Hvad er det, der er overflødig? Det skulle være ret simpelt at svare på.

Kl. 22:23

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:23

Ellen Trane Nørby (V):

Vi prioriterer lige præcis at sikre, at der bliver skabt de arbejdspladser, der kan betyde, at man har langt flere danskere, der kan gå på arbejde. Det er jo det, der er valget: Vil man bruge det på at skabe et øget offentligt forbrug, som Socialdemokraterne vil? Jeg kan høre, at vi ikke kan få sat en procentsats på, hvornår Socialdemokraterne synes den offentlige sektor er stor nok, om det er ved 78 pct. af den fælles velstand, eller om det er ved 98 pct., for 60 pct. er åbenbart ikke nok for Socialdemokraterne.

Vi siger klart og tydeligt: Vi har en af verdens største offentlige sektorer, og der skal vi bruge pengene klogere. De penge, det råderum, der er, vil vi bruge på at skabe private arbejdspladser, så de mennesker, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil taler om, har et job at stå op til i morgen.

Kl. 22:23

Formanden :

Hr. Per Clausen, en kort bemærkning.

Kl. 22:23

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at da den nuværende regering overtog den gamle regerings mål for vækst i den offentlige sektor, blev det helt, helt usædvanlig urealistisk og ufornuftigt at have de 0,8 pct. som mål. Til gengæld er det nu blevet rigtig fornuftigt at have et mål, som Venstre før valget sagde ville føre til et angreb på kernevelførdens. Er pointen ikke bare den, at Venstre har besluttet sig for, at nu vil man gå til angreb på kernevelførdens, og det er det, vi skal se i de kom-

mende år, og det er derfor, vi ikke kan få et klart svar på, hvor det er, der skal skæres, og hvor der ikke skal skæres?

Kl. 22:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:24

Ellen Trane Nørby (V):

Nej, for det handler sådan set om at vælge. Man kan godt sige det ene tal eller det andet tal eller det tredje tal, det er i sidste ende et valg. Og vi må bare konstatere, at verden ser anderledes ud; finanskrisen har sat sig dybere spor i landene, hvilket betyder, at der er nogle lande – ikke de europæiske lande, men asiatiske økonomier, de nye vækstøkonomier – som faktisk begynder at buldre derudad, og som har fået gang i væksten. Hvis vi skal kobles på det vækstlokomotiv, hvis vi skal sikre danske arbejdspladser, så er vi nødt til at gøre noget helt fundamentalt ved vores konkurrenceevne; så er vi nødt til at lempe nogle af de skatter og afgifter, der gør, at industriarbejderens job i dag flytter ud af landet.

Derfor vælger vi at prioritere. Vi har sådan set også sagt meget klart og tydeligt, at det er et valg, vi har truffet. Vi har valgt at prioritere, bl.a. inden for den offentlige sektor, hvor vi mener at vi i morgen med en pris- og lønregulering ikke skal have flere penge, end vi har i dag, fordi vi skal gøre det bedre. Vi har valgt at prioritere arbejdspladser, danske arbejdspladser, og vækst over et øget offentligt forbrug. Det er et valg. Hr. Per Clausen kan være uenig, men det er et valg, vi har truffet, fordi vi kerer os om danske arbejdspladser.

Kl. 22:25

Formanden :

Tak. Hr. Per Clausen.

Kl. 22:25

Per Clausen (EL):

Nu skal vi passe på, at det ikke ender, ligesom vismændene siger at det ender i 2015, med et minus på 1.000, vil jeg bare sige – altså færre arbejdspladser.

Jeg vil bare sige til fru Ellen Trane Nørby, at så er Venstres politik jo klar. Den er et angreb på kernevelførdenssyndelser, og den er et forsøg på at indføre løntilstande i Danmark, som svarer til dem, man har i Tyskland – 40-50 kr. i timen. Det er det perspektiv, som Venstre opstiller nu; det er det, vi skal have i fremtiden i Danmark. Det er Venstres vision og drøm for Danmark: til angreb på kernevelførdens og timelønninger på 40-50 kr.

Kl. 22:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:26

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg var ellers blevet så positivt overrasket tidligere i dag, for hr. Per Clausen sagde, at det ikke længere var sådan, at Enhedslisten gik ind for, at man kun måtte eje sin egen tandbørste, nu måtte man også gerne eje sin egen bolig, kunne jeg forstå. Det er sådan set fint nok. Men jeg kan høre, at vi åbenbart ikke er kommet så langt, at vi kan blive enige om, at jo større velstand man skaber i et samfund, jo mere er der også af økonomi til at tage hånd om de fælles udfordringer, hvad enten det er sundhedsvæsen, uddannelse eller nogle af de andre opgaver, som skal løftes i fællesskab. Det er derfor, vi siger: Hvis vi ikke skal komme ind i en nedadgående spiral, hvor vi ikke har råd til at opretholde vores velfærdssamfund, som vi sådan set holder af, og som vi ønsker at bevare, så er vi nødt til at få skaffet flere private arbejdspladser, for det er der, velstanden bliver skabt.

Kl. 22:27

Kl. 22:30

Formanden :

Tak. Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 22:27

Kl. 22:30

Rasmus Prehn (S):

Nu er det jo ikke sådan hverdagskost, at der kommer noget reelt, substantielt politisk fra Venstres leder, hr. Lars Løkke Rasmussen. Når han endelig er ude med en holdning, er det ikke hans standpunkt, og når han er ude med et standpunkt, er det ikke hans holdning. Men her i Berlingske Tidende den 11. maj var der faktisk et sted, hvor han mente noget. Han var ude at foreslå en såkaldt mentalitetsændring. Så der var altså noget substantielt at komme efter. Det er måske også derfor, Venstres ordfører her i Folketinget uddyber netop det punkt, der gør det til Venstres politik, at man skal have en såkaldt mentalitetsreform. Og den her reform skal så handle om – og jeg citerer fru Ellen Trane Nørby – at ændre det sådan, at de, som egentlig godt kan noget, men ikke gider, kommer i gang. Der er mit helt simple spørgsmål: Gælder sådan en mentalitetsreform også for Venstres partiformand, som egentlig godt kunne komme på talerstolen, men som ikke gider det?

Kl. 22:28

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:28

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg må ærlig talt sige, at Socialdemokraterne har brugt det meste af debatten i dag på at diskutere, hvornår Venstres formand kommer på talerstolen. I Venstre går vi op i at sikre, at der bliver skabt arbejdspladser til danskerne; at vi får vendt den negative vækst på 0,5 pct., som vi havde sidste år, til, at vi får et overskud i økonomien; at vi får gang i hjulene. Vi går op i de børn, der lige nu går ude i folkeskolen og kan høre, at vi herinde snakker folkeskolereform, og egentlig er lidt interesserede i at vide, hvilken konsekvens det får for dem: Betyder det, at dem, der er læringstrætte i dag, kommer til at lære mere i morgen?

Det er de problemer, det er de udfordringer, som vi bruger vores tid på. Jeg ved godt, at det åbenbart kan være svært, når man er socialdemokrat, for så er det meget sjovere at kritisere og drille alle mulige andre. Der må man bare sige, at det igen er et valg. Vi vælger det hårde politiske arbejde, som ændrer vores samfund, gør vores samfund bedre, og Socialdemokraterne vælger at kritisere. Fint nok, det er et valg, og det handler politik jo netop om: at vælge. Vi vælger bare anderledes.

Kl. 22:29

Formanden :

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 22:29

Rasmus Prehn (S):

Det lyder jo rigtig godt alt sammen. Men Venstres politik er jo netop at sige til de stakkels mennesker, som på grund af krisen nu står og har mistet deres arbejde: I kan nok godt, men I gider bare ikke; der skal en mentalitetsændring til. Og når man har så hård en kurs over for de mennesker, der står med arbejdsløshedsproblemet, så er det vel ikke spor for meget at forvente, at oppositionens leder, den selvudnævnte såkaldte moralske statsminister, når han rent faktisk kan gå på talerstolen, også gør det – at han rent faktisk passer sit arbejde i Folketinget.

Formanden :

Ordføreren.

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg har ellers lige hørt, at statsministeren sagde, at grunden til, man skulle have nyttejob, var, at der var nogle, som godt kunne gøre nytte, men som ikke gjorde det i dag. Men det kan jeg så høre at hr. Rasmus Prehn ikke er enig i.

Derfor synes jeg egentlig bare – som jeg sagde i min ordførertale i formiddags – at vi skal tage fat der, hvor skoen trykker, nemlig i det, at der for rigtig, rigtig mange mennesker ikke er noget økonomisk incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet. Det er et problem. Det er et problem, at Socialdemokraterne, SF og Det Radikale Venstre har fået skabt et system, hvor det for rigtig mange mennesker ikke kan betale sig at tage et arbejde. Der er jo ikke noget, der motiverer mere.

Det er jo også derfor, vi har sagt: Lad os lave en reform ikke alene af vores beskæftigelsessystem, så vi gør mere for de ledige, men også en reform, som sikrer, at det bedre kan betale sig at tage et arbejde.

Kl. 22:30

Formanden :

Fru Lotte Rod for en kort bemærkning.

Kl. 22:30

Lotte Rod (RV):

Af respekt for de mennesker, der følger den her debat, synes jeg, vi skal sige: Vi har givet Venstre alle chancer for at fortælle, hvad der er Venstres konkrete politik. Nu må det så være op til folk at vurdere, om Venstre har givet et konkret svar. Det synes jeg ikke.

Derfor vil jeg gerne tage fat i, at hr. Claus Hjort Frederiksen jo så sent som den 6. april har sagt, at Venstre nok skal komme med sin store plan før valget. Så vil fru Ellen Trane Nørby så ikke fortælle os, hvornår Venstre kommer med sin store plan?

Kl. 22:31

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:31

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen jeg er glad for, at fru Lotte Rod er enig i, at det er danskerne, der afgør, hvilke politiske partier de ønsker der skal lede det her land. Og det er danskerne, der afgør, om de kan se en konsistens og en sammenhæng i det, partierne mener før et valg, og det, de kæmper for efter et valg. Så langt er vi åbenbart enige.

I forhold til hvad der skal ske i næste valgkamp, hvad man skal gå til valg på, vil jeg sige: Altså, jeg har ikke set, at Det Radikale Venstre i dag har udgivet et valgprogram med deres valgløfter. Det kan godt være, jeg har overset det. Men i Venstre har vi det sådan, at det, man går til valg på – og jeg kan forstå, at det er det, fru Lotte Rod efterlyser – fremlægger man i en valgkamp. Men hvis det betyder, at fru Lotte Rod ved, at statsministeren trykker på valgknappen lige om lidt, så er det fint, så er vi da klar til at gå til valgkamp.

Men skal vi ikke holde fast ved, at det, vi er i gang med nu, foregår midt i en periode? Vi har en afslutningsdebat, vi har nogle opgaver foran os, og så længe vi har den regering, vi har, søger vi maksimal indflydelse på de politiske områder, hvad enten det er en vækst-aftale, hvor vi godt nok ikke får alt det igennem, vi ønsker, eller det er en folkeskolereform, hvor vi håber på, at vi kan lave en god og

fornuftig aftale sammen – en reform, som sikrer en bedre uddannelse til børnene.

Kl. 22:32

Formanden :

Fru Lotte Rod.

Kl. 22:32

Lotte Rod (RV):

Lige præcis. Vi er midt i en valgperiode, og vi er så nysgerrige efter at få at vide, hvad der præcis er Venstres konkrete politik. Derfor er vi jo, når nu Venstre siger, at der kommer en plan, så interesseret i at høre: Hvornår fremlægger Venstre den plan?

Kl. 22:32

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg ved godt, at det er meget forunderligt, åbenbart også for Det Radikale Venstre, at man grundlæggende kan mene det samme nu, som man gjorde før valget. Det er tilfældet med os i Venstre. Vi mener grundlæggende det samme. Det er også derfor, danskerne ved, hvor de har os. Fru Lotte Rod kan sådan set få politik på alle områder. Er der så nogle områder, hvor der var noget, vi ikke kunne forudsige for 2 år siden? Ja, sådan er det jo. Verden forandrer sig. Der kommer nye udfordringer, som vi er nødt til at tage hånd om, og der har vi selvfølgelig også et svar klar. Så stop nu med det der Christiansborg-spin, og så lad os forholde os til, hvordan vi løser de udfordringer, der er med at skabe arbejdspladser, med at gøre vores folkeskole bedre og med at sørge for, at de penge, vi bruger i den offentlige sektor, bruger vi lidt klogere, end vi gør i dag.

Kl. 22:33

Formanden :

Tak. Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 22:33

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg forsøgte i sidste omgang to gange at stille samme spørgsmål, og jeg er så ked af, at jeg ikke fik et svar, for det var så ligetil et spørgsmål. Spørgsmålet lød, om Venstre synes, at dagpengereformen er en succes.

Kl. 22:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 22:34

Ellen Trane Nørby (V):

Jamen fru Johanne Schmidt-Nielsen fik sådan set et svar. Det kan godt være, at fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke bryder sig om svaret. I Venstre tror vi grundlæggende på, at reformer hiver Danmark i den rigtige retning. De er med til at sikre vores økonomi, de er med til at sikre, at vi få styr på økonomien i en sådan grad, at vi også har råd til vores velfærdssamfund. Vi går sådan set meget op i, at der også er råd til at betale for regningerne i morgen. Vi kan kigge mod Sydeuropa og se, hvor galt det går, når politikerne gældsætter landene, når de ikke handler i tide.

Så vil fru Johanne Schmidt-Nielsen have, at vi skal sætte ord på forskellige reformer. Nu er det jo ikke sådan, at vi fra Venstres side er gået rundt og har sat ord på en dagpengereform, en kontanthjælpsreform, en SU-reform, en efterlønsreform og nogle af de andre reformer. Det har vi sådan set ikke behov for. Det er måske et behov, som Enhedslisten har, at kalde tingene en rødvinreform eller andet. Vi har den grundlæggende holdning, at reformer er godt for vores samfund, fordi de er med til at styrke vores økonomi. De er med til at gøre os i stand til at betale for vores velfærdssamfund. De

er med til at sikre, at dansk økonomi er sikker og ikke kommer ud i det samme økonomiske uvejr som andre landes økonomier.

Kl. 22:35

Formanden :

Ja tak! Det er mit indtryk, at det med den debat, der har været forud, er muligt at overholde taletiderne nu, uden at væsentlige pointer går tabt.

Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 22:35

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er i hvert fald 30.000 mennesker, som nu står til at falde ud over den 2-årige grænse i dagpengesystemet, altså det dagpengesystem, som Venstre stod i spidsen for at ændre. Jeg tror, at de gerne vil vide, om partiet Venstre synes, at det var en rigtig god reform. Altså, er det gået godt? Er man tilfreds? Er det o.k., at der er 30.000, der står til at falde ud, i stedet for 2.000-4.000, hvilket Venstre sagde ville være konsekvensen? Jeg tror, at de mange mennesker godt vil vide, hvad Venstres holdning er. Ordføreren taler, som om det er sådan helt underligt i politik at sætte ord på, hvad der sker. Det er ikke så underligt. Det er sådan set ret normalt, at man fortæller hvad ens holdning er. Hvad er Venstres holdning til dagpengereformen? Har den været en succes?

Kl. 22:36

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg svarer gerne fru Johanne Schmidt-Nielsen for tredje gang. Grundlæggende står vi inde for de reformer, som vi gennemfører, og som trækker Danmark i den rigtige retning. Betyder det, at vi så ikke går op i at sikre, at de mennesker, der mangler et arbejde, får et arbejde? Det går vi enormt meget op i. Det er derfor, vi har kæmpet, ikke alene da vi sad i regering, men også under den nuværende regering, for at sikre, at der bliver skabt arbejdspladser. Det er derfor, vi helt konkret har foreslået, at vi laver en reform af vores beskæftigelsesystem, hvor vi hvert år bruger 16 mia. kr. For vi er overbevist om, at de 16 mia. kr. kunne bruges bedre. De kunne bruges bedre på de enkelte ledige til at opkvalificere dem, der har behov for at blive opkvalificeret. De kunne bruges bedre til at matche dem med de ledige job, der er at få i samfundet.

Kl. 22:36

Formanden :

Jeg har nu noteret, at vi har brugt den halve time.

Jeg siger tak til Venstres ordfører. Så forstår jeg, at hr. Magnus Heunicke også gerne vil have ordet som ordfører i anden omgang. Værsgo.

Kl. 22:37

(Ordfører)

Magnus Heunicke (S):

Tak for det. Nu har vi haft debat her i Folketingssalen siden kl. 9.00 i morges. Politiske holdninger er blevet brudt mod hinanden. Der er blevet gået til stålet. Der er blevet debatteret. Bølgerne har gået højt, og vi har også haft smult vande nogle gange. Så det har været sådan, som en stor debat skal være her i Folketingssalen, bortset fra én ting. Én ting har vi manglet. Vi har manglet nogle klare svar fra oppositionens største parti, det parti, der så gerne vil være statsministerparti. Vi har manglet nogle klare svar fra Venstre om, hvad deres politik er.

For vi har jo her i Folketingssalen, landets fornemste debatsal, som hr. Lars Løkke Rasmussen kalder den, så sent som lige for et øjeblik siden stillet det ene spørgsmål efter det andet i en desperat kamp for at finde ud af, hvad Venstres politik er. Vi har ikke fået et eneste klart svar.

Man har hverken kunnet drive et standpunkt eller en holdning eller et synspunkt ud af Venstre. Hvad er svaret til de mange mennesker, der ville blive ramt af den brutale indfasning af dagpengereglerne, som blev indført under VKO, hvis regeringen ikke havde grebet ind? Vi ved, for det har vi hørt i dag, at Venstre siger nej til regeringens løsning, der sikrer tryghed og noget at leve for og noget at leve af for de tusindvis af mennesker, der stod til at miste forsørgelsen. Hvad er så Venstres svar på, hvad man vil gøre i stedet for? Hvad vil man gøre, der kan virke på 34 dage? Det har vi spurgt om. Jeg har ikke hørt noget svar.

Vi har også spurgt Venstre om deres krav om nulvækst i det offentlige forbrug. Den tidligere VK-regering sagde selv, at nulvækst ville betyde nedskæringer i kernevelværdien. Hvor er det, Venstres nulvækst skal ramme danskernes kernevelværdi? Skal der være nulvækst på sundhed? Skal der være nulvækst på ældrepleje? Vi har spurgt, men vi har bare ikke fået noget svar. Så har vi selvfølgelig også spurgt om Venstres store plan, altså en plan, der selvfølgelig skal være langt større end regeringens vækstplan til 92 mia. kr., der jo ifølge Venstre er en fin lille plan. Hvor stor skal Venstres store plan være? Hvem skal have Venstres skattelettelser? Er det bankerne og olieselskaberne, som Venstre mener betaler for meget i skat? Vi har spurgt, men planen er åbenbart hemmelig. Der er ingen svar om Venstres politik.

Vi har fået masser af Venstrespin, som vi kender det, altså den gamle taktiske gemmeleg, de her kritiske tilråb fra den politiske hængekøje, det kender vi, og så ved vi, hvor vi har dem.

Jeg så forleden, at min gode partifælle hr. Henrik Sass Larsen spurgte Venstres tidligere finansminister, nuværende chefstrateg hr. Claus Hjort Frederiksen, om indholdet af Venstres store plan. Det er meget, meget sjældent, at man får svar, men her var faktisk en flig af et svar. Der var ikke et svar på, hvad planen var, for det får man aldrig svar på, men afvisningen var interessant. For hr. Claus Hjort Frederiksen sagde: Jeg vil ikke blive konkret, fordi – og her kommer citatet – så vil jeg bare blive spurgt, om det er de syge, de gamle, de handicappede eller de blinde, der skal betale Venstres store plan, og som skal holde for Venstres nulvækstsamfund.

Jeg synes egentlig, at det er sådan et meget rimeligt spørgsmål at stille. Er det ikke meget rimeligt, at de syge, de gamle, de handicappede, de blinde – det er citatet fra hr. Claus Hjort Frederiksen – og alle de andre danskere, der risikerer at blive ramt af Venstres nulvækst, får et svar fra Venstre på, hvad det vil sige at have nulvækst i Danmark. Det er de svar, vi desperat har forsøgt at få i dag.

Jeg synes, at debatten har været fin, den har været underholdende, den har været god, men før Venstre melder sig ind i dansk politik og kommer med en konkret plan, kommer med nogle saglige og velbegrundede og gennemtænkte og gennemregnede svar, så kan vi jo ikke have en reel politisk debat. Den politiske debat håber jeg at Venstre vil melde sig ind i.

Kl. 22:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er en lang stribe af ordførere, der har meldt sig. Vi tager dem i rækkefølge og får at se, om vi når alle. Den første på listen er hr. Kristian Jensen fra Venstre.

Kl. 22:41

Kristian Jensen (V):

Så kan jeg starte med at få afklaret en myte, som tilsyneladende har brændt sig fast i Socialdemokratiet. Venstre går ikke ind for at fyre offentligt ansatte. Venstre går ind for at have en offentlig sektor, der har den størrelse, vi ser i dag, hvor vi gerne skulle bruge de ressourcer, der er, på en mere intelligent måde, så vi kan løfte det kvalitets- og serviceniveau, der er, for vores borgere.

Men når hr. Magnus Heunicke har den meget systematiske tankegang, at færre offentligt ansatte end det, som man har planlagt efter,

må betyde en ringere service, så vil jeg gerne høre hr. Magnus Heunicke om, hvor der er kommet en dårligere service i den offentlige sektor fra 2010 til 2012.

Kl. 22:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:42

Magnus Heunicke (S):

Selvfolgelig kan man i enkelte år have mindre vækst. Det kan også lade sig gøre at have nulvækst i enkelte år. Vi har jo set, at det kan lade sig gøre.

Men når jeg efterlyser svar på Venstres politik om nulvækst frem til 2020, er det, fordi jeg kunne læse i VK-regeringens egen plan, at nulvækst frem til 2020 vil betyde nedskæringer i kernevelværdien. Det er de nedskæringer i kernevelværdien, som det kunne være så umådelig interessant nu efter så mange timers debat at få konkretiseret. Hvad er det for nedskæringer i kernevelværdien, som Venstre planlægger at gennemføre? Når man stiller sig op på talerstolen på sit landsråd og siger, at det er nulvækst, og nu flytter man Venstre – jeg tror, det var sådan, citatet lød derovre fra – så tror jeg, der er mange, der kunne tænke sig at vide, hvor man flytter Venstre hen. Et sted, hvor der er nulvækst og nedskæringer på kernevelværdi – hvad er så det?

Kl. 22:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 22:43

Kristian Jensen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Magnus Heunicke virker noget træt, forvirret og uoplagt, når man skal svare på spørgsmålet. Det kan også være ubehageligt at skulle svare på det. Jeg citerer sådan set bare tal fra regeringens egen budgetredegørelse, der kom her i maj måned, og som viser, at antallet af offentligt ansatte fra 2010-2012, altså over 3 år, er faldet med 25.700 personer. Alligevel kan hr. Magnus Heunicke ikke nævne eksempler på, at det giver dårligere velfærd, fordi det jo godt kan klares i enkelte år.

Hvad nu, hvis man har ambitioner om at modernisere den offentlige sektor og få den til at gå længere på literen, som vi har under folkeskoledebatten i øjeblikket. Kunne man så ikke også have en ambition om at bevare et højt niveau i velfærdssamfundet? Så jeg vil sige til hr. Magnus Heunicke: Hvis det er sådan, at der er en matematisk lighed mellem antallet af offentlige ansatte og ringere velfærd, hvor er det så, velfærden er blevet ringere i de sidste 3 år?

Kl. 22:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:44

Magnus Heunicke (S):

Jamen vi har ambitioner om at modernisere den offentlige sektor. Det har vi jo skrevet i vores planer, og vi har ambitioner om en omfattende modernisering af den offentlige sektor, fordi vi skal køre længere på literen. Det er også det, jeg hører Venstre sige. Selvfølgelig skal vi gøre det. Spørgsmålet er så bare, hvor meget længere man kan køre på literen.

Jeg kan konstatere, at umiddelbart før valget i 2011, da man præsenterede sin 2020-plan, sagde man altså, at der kan være nulvækst. Men nulvækst til 2020 vil betyde nedskæringer i kernevelværdien. De ord – nedskæringer i kernevelværdi – er åbenbart noget, man vælger ikke at kunne høre. Nedskæringer i kernevelværdi – hvor er det?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Den næste ordfører, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Kristian Thulesen Dahl, Dansk Folkeparti.

Kl. 22:45

Socialdemokratiet fortalte danskerne, der skulle til for at sikre en tilstrækkelig vækst i de offentlige udgifter til bl.a. de udgifter, hr. Magnus Heunicke netop har talt om? Hvad var det for et tal? Jeg tror, at mange danskere gerne vil vide det, når man nu har sådan en eller anden teoretisk debat flyvende rundt om 0,8 og 0,65 og 0,0. Hvad var det, Socialdemokratiet i valgkampen 2011 mente, der skulle til en realvækst frem til 2020, for at man havde penge nok i den offentlige kasse?

Kl. 22:48

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak. Jeg er lettere forvirret, og jeg håber, at hr. Magnus Heunicke kan afhjælpe det, fordi jeg kan huske, at jeg i folketingsvalgkampen for halvandet års tid siden stod for en økonomisk politik frem til 2020, som blev beskyldt for at være udtryk for, at jeg ville skære ned i den offentlige sektor, og jeg ville skære ned i kernevelværdien, fordi jeg opererede med en realvækst på 0,8 pct. frem til 2020. Nu kan jeg forstå, at det, at man godt nok fra regeringens side har en realvækst, der er lavere end det, som jeg dengang blev beskyldt for ville medføre nedskæringer i kernevelværdien, nu ikke er udtryk for at skære ned i kernevelværdien. Det er det, der forvirrer mig lidt, så derfor har jeg et enkelt spørgsmål til hr. Magnus Heunicke for lige at få sat det hele på plads.

I 2011, da vi gik til folketingsvalg, og jeg kom med den der realvækst på 0,8, som var udtryk for i følge hr. Magnus Heunicke nedskæringer og massakrer, og hvad der ellers blev sagt, hvad var det da, hr. Magnus Heunicke og Socialdemokratiet mente, der skulle til for at sikre tilstrækkeligt rum for kernevelværdien? Hvad var det for en realvækst, som Socialdemokratiet opererede med og sagde til danskerne var nødvendig frem til 2020?

Kl. 22:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:48

Magnus Heunicke (S):

Det er jo ikke en teoretisk diskussion om nogle procentsatser. Det kan man godt gøre det til, hvis man synes det. Det handler jo om vores velfærdssamfund. Det handler jo om, om vi har penge til at følge med de krav, som kommer, hvis man vil have et velfærdssamfund fremover, og jeg synes, at jeg tit hører, at det vil man fra Dansk Folkepartis side, og derfor er det jo, at vi mangler et svar på, hvorfor det så er, man vil have den her nulvækst. Det, vi kan se, er, at hvis man skal følge med den demografi, som kommer, plus de større udgifter til medicin og til sundhedssystemet, så skal vi i hvert fald op i nærheden af 0,8. Der siger jeg at vi kommer derop omkring. Vi kommer ikke til at bruge mange penge, men vi kommer til at have en beskedent kontrolleret vækst i den offentlige sektor. Det er vores politik. Venstre, Liberal Alliance, Konservative og deres venner vil have nulvækst.

Kl. 22:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:46

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten.

Kl. 22:49

Magnus Heunicke (S):

Hvis man læser i de redegørelser, der har været, kan man se, at det jo er en sandhed, som vi alle sammen er nødt til at forholde os til, nemlig at der er demografiske udfordringer i velfærdssamfundet fremover, altså at vi lever længere, og det er godt, men det giver også nogle flere udgifter til ældrepleje. Det andet er så også, at vi får nogle større sundhedsudgifter. Formentlig fordi vi lever længere, skal man også have udgifter til det, men også, fordi vi kan se, at generelt stiger sundhedsudgifterne, fordi vi hele tiden får bedre medicin, bedre strålekanoner og alt det andet, og det skal selvfølgelig følge med, så vi er sikre på at få den allerbedste behandling.

Derfor er vi nødt til at have en vækst i den offentlige sektor, men vi planlægger selvfølgelig efter, hvor mange penge der er i kassen, og det, vi har lagt frem nu her, er en meget beskedent vækst – det indrømmer jeg. Det er en vækst, som ligger under 0,8. Den ligger på 0,65 frem til 2020, men hr. Thulesen Dahl går jo til valg med hr. Lars Løkke Rasmussens nulvækst. Det svar mangler vi jo at få fra Dansk Folkeparti. Hvordan kan det være, at man hoppede i gyngen med de borgerlige partiers nulvækst, når man siger, at man vil have en meget højere vækst? Hvad er logikken i det?

Kl. 22:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 22:47

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg tror simpelt hen, at spørgsmålet blev stillet lidt for indviklet, i forhold til hvor sent det er. Derfor fangede hr. Magnus Heunicke slet ikke mit spørgsmål, så det vil jeg bare lige stille helt enkelt. Hvad var det for en realvækst i den offentlige sektor, Socialdemokratiet gik til valg på i efteråret 2011? Hvad var det for en realvækst, som

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Da Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti havde magten i Danmark, lavede de reformer og velfærdsnedskæringer, og der var høj arbejdsløshed. Nu har regeringen lavet reformer og velfærdsnedskæringer, og der er stadig høj arbejdsløshed.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre Socialdemokraterne om, er: Skal vi ikke prøve noget nyt? Skal vi ikke lade være med at blive ved med at gå tilbage til en fuser? Er det ikke på tide at lave investeringer og få skabt arbejdspladser – eksempelvis ved at lade kommunerne slippe ud af det jerngreb, der er lige nu, lade dem bryde byggestoppet og få skabt tusinder af private arbejdspladser, private arbejdspladser, som vi alle sammen går og håber snart kan blive skabt?

Kl. 22:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:49

Magnus Heunicke (S):

Nej, der skal ikke prøves noget nyt, hvis man forestiller sig, at man så skal slippe tøjlerne for dansk økonomi og lade den løbe løbsk. Så tror jeg, man må sige, at det har vi faktisk prøvet. Vi har prøvet, hvad det betyder i både Europa og faktisk også i Danmark, når tingen løber løbsk, når man lukker øjnene og holder sig for ørerne for de advarsler, som kommer. Sådan en regering har vi ikke nu; vi har en regering, som vil bevæge Danmark fremad, men gør det, i takt med at pengene er der. Derfor har vi nu det største investeringsniveau i 30 år. Men det er ikke sådan, at vi bare slipper tøjlerne, for så kan vi

risikere, at den troværdighed og tryghed, der er om danskernes økonomi, vil forsvinde.

Kl. 22:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 22:50

Kl. 22:50

Nikolaj Villumsen (EL):

Statsministeren sagde tidligere i dag, at det går fremad i EU. Det kan undre en, for der er lige kommet nye tal, der viser, at ungdomsarbejdsløsheden i gennemsnit i EU-landene er oppe på 23,5 pct. Det går jo lige præcis ikke fremad; det går den forkerte vej. Hvorfor fortsætte med at være på den forkerte vej? Vi er alle sammen enige om, at det var en fejl med boligboblen. Venstre og Konservative opførte sig uansvarligt i 00'erne, men det er ikke det, vi taler om nu. Nu taler vi om at lave det, som vi snakkede om før valget, nemlig offentlige investeringer i arbejdspladser. Hvorfor vil Socialdemokraterne ikke være med til det?

Kl. 22:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 22:51

Magnus Heunicke (S):

Vi har rundt regnet det største investeringsniveau i 30 år her i landet, og en del af det er jo uden for statsbudgettet. Det handler om f.eks. Femern, altså brugerbetalte infrastrukturprojekter, som vi har fremrykket, alt hvad vi overhovedet kan, og vi gør, hvad vi kan for at sikre, at det foregår på danske løn- og arbejdsvilkår. Så vi gør alt, hvad der er muligt inden for de rammer, vi har. Man kan så diskutere, om vi så skal bryde rammerne. Skal vi sige til EU: Nej, den klub er ikke noget for os mere? Hvis man godt vil sige det, så held og lykke med det. Det er ikke vores politik, og det bliver det heller aldrig, for vi er – sammen med vores nabolande og sammen med dem, vi handler med, nemlig først og fremmest EU – fuldstændig dybt afhængige af at komme ud af krisen sammen.

Kl. 22:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 22:52

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg vil lægge ud med at takke ordføreren for at gå på talerstolen i anden runde, for der mangler jo i den grad svar fra Socialdemokraterne. Hvad har man egentlig tænkt sig? Har man tænkt sig, at Danmark skal være det fattigste land i Nordvesteuropa? Det er jo det, der er udsigt til.

Det ser umiddelbart ikke ud, som om man har tænkt sig at tage initiativer, men jeg går ud fra, at ordføreren er gået op i anden runde, fordi Socialdemokraterne har summet lidt sammen og nu vil fortælle om, hvad det er for nogle initiativer, man egentlig har tænkt sig at tage for at gøre Danmark til et rigere land, så vi ikke skal være fattigere end svenskere, finner, nordmænd, islændinge, irere, englændere, tyskerne, østrigere, schweizere osv. Det er da en skandale, at man ikke har gjort andet for at ændre den situation end at tro, at man stadig væk er oppositionsparti og at drille os andre.

Kl. 22:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Magnus Heunicke (S):

Man har fat i noget af det rigtige. Det er sjældent, at man har det, og det skal jeg da rose Liberal Alliance for. Man har fat i noget af det rigtige, når man ser på, hvordan krisen ramte Danmark i forhold til mange af de lande, vi normalt sammenligner os med, altså nabolandene og dem, vi handler med. Der ramte krisen os hårdere. Vi tabte flere arbejdspladser. Vi havde en større nedgang i BNP, som er det, hr. Simon Emil Ammitzbøll taler om. Vi kan også se nu, at tømmere mændene også slår hårdere. Vi har sværere ved at komme ud af krisen end vores nabolande. Det er jo en sandhed. Det er jo rigtigt.

Hvorfor ramte krisen så os hårdere, og hvad skete der? Det er vi jo forpligtet til at lære af. Det var jo, fordi man fuldstændig ignorerede advarslerne. Der kom stribevis af advarsler fra vismændene, Nationalbanken og økonomer, som fik at vide, at de bare skulle skrive lærebøgerne om. De advarsler skulle man ikke have overhørt. Nu har vi så situationen, hvor vi skal fremad igen, og det kommer til at foregå på en måde – man kan sagtens side og synes, at det går for langsomt – hvor vi ikke giver køb på trygheden, stabiliteten og sikkerheden omkring dansk økonomi.

Kl. 22:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 22:54

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Det er jo netop trygheden for familierne, man desværre ikke tager vare på.

Jeg vil sige, at med det svar, jeg har fået, skulle man jo i virkeligheden også ønske sig, at der var en tredje, en fjerde og måske en femte runde, sådan at der var flere tænkepauser, så det kunne være, at Socialdemokraterne udviklede en politik, som så på et eller andet tidspunkt ville blive åbenbaret for os andre.

Man har ingen svar på, hvordan Danmark skal undgå at ende med at være det fattigste land i Nordvesteuropa. Hr. Magnus Heunicke taler om tømmere mænd, men det er jo som en alkoholiker, der bruger reparationsbajere i stedet for at gøre noget ved det og komme videre og blive alkoholfri.

Kl. 22:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:55

Magnus Heunicke (S):

Vi er i øjeblikket i gang med at forhandle med mange af Folketingets partier om et løft af folkeskolen. Hvorfor gør vi det? Det er jo, fordi vi i øjeblikket har en situation, hvor der er for få elever, der lærer tilstrækkeligt. Der er simpelt hen for mange i hver klasse, som efter 10 års skolegang ikke kan læse, skrive og regne ordentligt.

Man kan mene, at det ikke betyder noget. Men det betyder da alt, hvis vi skal kunne konkurrere med landene omkring os, at vores børn og unge mennesker får en uddannelse. Det er jo en af vores veje til at sikre, at vores produktivitet bliver styrket. Produktivitet handler om mange ting. Det handler dels om lønkonkurrenceevne, men det handler jo også om, hvor dygtig arbejdskraften er her i landet. Det er derfor, at vi investerer i uddannelse. Det er en af vores veje til at skabe et rigere og bedre samfund på.

Kl. 22:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jan E. Jørgensen, Venstre.

Kl. 22:55

Kl. 22:58

Jan E. Jørgensen (V):

Dengang Venstre og Konservative sad i regering, blev der ansat lidt flere i den offentlige sektor, vist omkring 17.000, og dengang mente Socialdemokraterne, at det medførte voldsomme besparelser på den offentlige velfærd. Nu, mens Socialdemokraterne har haft regeringsmagten, er der ikke kommet flere ansatte, der er sådan set kommet færre, helt præcist 25.700. Kan hr. Magnus Heunicke fortælle mig, på hvilke områder det så har betydet, at man har måttet spare på velfærden, for når 17.000 flere giver besparelser, så må 25.000 færre vel give nogle virkelige voldsomme forringelser af velfærden – eller hvordan?

Kl. 22:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:56

Magnus Heunicke (S):

Jeg var ikke enig i den politik, man førte i 00'erne. Det er jo ikke nogen hemmelighed. Vi kritiserede den politik, man førte i 00'erne. Jeg synes også, historien har vist, at det var med rette at vi kritiserede den politik. Det var jo brølende opgangstider, og når man har brølen- de opgangstider, konjunkturer, der vælter derudaf, så må man jo si- ge, at så ville en ansvarlig regering jo lytte til, hvad man kunne gøre for at sikre, at vi ikke rammes af den krise, som måtte vente forude. Det var det, man ikke gjorde. Det var den unladelsessynd, som man altså begik.

Derfor var vi uenige i den politik. Det er fuldstændig rigtigt, vi var uenige i den politik, man førte op gennem 00'erne. Nu er vi gået i gang med at rydde op. Vi er i gang med at tage ansvar for at betale de regninger, der ligger, vi vil have Danmark fremad igen.

Kl. 22:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 22:57

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, nu er klokken mange, og hr. Magnus Heunicke skal være undskyldt, hvis han ikke helt fik fat på mit spørgsmål, men det, jeg spurgte om, var: Hvor har Socialdemokraterne måttet skære i velfærden for at få tingene til at hænge sammen med 25.700 færre offentligt ansatte?

Kl. 22:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:57

Magnus Heunicke (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at der er blevet færre offentligt ansatte i en kortere periode, fordi vi har haft en periode, hvor regningerne skulle betales, hvor vi har været nødt til at skulle have pengene ind igen, før vi har kunnet og kan udvikle vores velfærdssamfund. Det er jo ikke nogen hemmelighed. Det er fuldstændig rigtigt. Det er jo primært sket i vores kommuner, som jo for at leve op til aftalerne har haft et meget, meget stramt budget, og det vil sige, at det er de steder, hvor kommunerne leverer velfærd. Det er fuldstændig rigtigt. Det kan man jo se. Det er der, hvor kommunerne leverer velfærd ude i vores skoler, de steder, hvor man leverer velfærd. Spørgsmålet er så: Hvad skal der ske fremadrettet, for regningen skal jo betales?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jacob Jensen, Venstre.

Kl. 22:58

Jacob Jensen (V):

Ligesom hr. Jan E. Jørgensen vil jeg også undskylde ordføreren, hvis han kan være lidt træt og uoplagt – det er jo en sen aften – men jeg vil alligevel tillade mig at stille et spørgsmål. For jeg synes faktisk, at hr. Kristian Thulesen Dahl spurgte meget præcist og enkelt, men intet svar fik på et meget simpelt spørgsmål, nemlig det simple: Hvad var det for en realvækst i den offentlige økonomi, Socialdemokraterne havde stillet danskerne i udsigt før folketingsvalget i 2011? Hvad var det for en realvækst, man stillede i udsigt, og hvad er det så for et bud på en realvækst, man giver efter valget? Kan vi ikke lige få et stille, roligt og præcist svar på det simple spørgsmål?

Kl. 22:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 22:58

Magnus Heunicke (S):

Jo, det kan man sagtens få. Sådan historisk tilbageskuende er det helt rigtigt, at vi havde ønsket, at vi fik en større vækst i den offentlige sektor, end det viste sig at være muligt bagefter. Vi har indgået nogle forlig, vi har lavet en masse reformer – sådan er det jo, når man laver politik: at man indgår nogle forlig, og så er det jo det muliges kunst, der gælder.

Det, vi har lagt frem nu, er en plan frem til 2020, der sikrer en vækst i den offentlige sektor på ca. 0,65 pct., mens vi endnu ikke har hørt Venstres svar på, hvor der skal skæres ned i forhold til den nulvækst, man vil have. Det kunne da være interessant, hvis man fra Venstres side kunne komme med det svar. Jeg står fuldstændig på mål for vores politik, og den vil vi godt måles på. Vi har lagt en politik frem, hvor vi betaler regningerne og sikrer, at der kan være en beskeden vækst i den offentlige sektor – og den er beskeden, men det er en vækst. Venstre vil have nulvækst. Hvor er det, man skal finde de penge?

Kl. 22:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 22:59

Jacob Jensen (V):

Jeg synes, det er lidt tankevækkende, at ordføreren ikke engang kan sit eget partis politik. Det, man gik til valg på, var en plan, som jeg tror finansministeren stod bag som chefstrateg, en plan, der hed »En Fair Løsning«; det var den med de 12 minutter, hvis ordføreren skulle have glemt det.

Derfor vil jeg bare spørge, om ordføreren ikke kan bekræfte, at det var en markant stigning i den offentlige økonomi på 1,4 pct., som var det tal, man opererede med, og som man lovede danskerne – hvis man kom til magten, kunne vi se milliarderne vælte ud, vi kunne nærmest se bilerne køre over Storebæltsbroen fra Slotsholmen med milliarder ud til kommunerne. Hvor er de penge blevet af, vil jeg spørge hr. Magnus Heunicke.

Kl. 23:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:00 kernevelfærden. Jeg er så nysgerrig efter at høre, hvor de nedskæringer i kernevelfærden skal være.

Kl. 23:03

Magnus Heunicke (S):

Vi kan sagtens blive ved med at gå ned i historiebøgerne, så lad os gøre det nu her. Jo, som jeg sagde før, er det fuldstændig korrekt, at vi i valgkampen præsenterede et oplæg, som havde en højere vækst end den, vi nu har lagt ind i vores 2020-plan.

Hvis jeg ikke tager meget fejl, var det præcis det, der også skete for Venstre: at der var en forskel. Venstre vil ikke fortælle, hvad konsekvensen vil være af deres politik. Venstre gik til valg på en vækst på 0,8 pct. i den offentlige sektor, og nu vil de have en nulvækst, og så spørger jeg lige så forsigtigt, og det har jeg gjort ret mange gange: Hvad vil sådan en nulvækst betyde? Men det kan vi ikke få at vide.

Kl. 23:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Den næste, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Ellen Trane Nørby, Venstre.

Kl. 23:01

Ellen Trane Nørby (V):

Nu har både hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Jacob Jensen jo spurgt, om hr. Magnus Heunicke kunne huske, hvilken velfærdsstigningsprocent Socialdemokraterne lovede danskerne før valget. Det er ikke lykkedes hr. Magnus Heunicke at svare på det. Det var 1,4 pct. Det var lige præcis det, som hr. Magnus Heunicke og Socialdemokraterne og SF lovede danskerne før valget, og som ikke er blevet til noget.

Derfor er det interessante spørgsmål jo: Hvordan er det så gået med velfærden, når det, der blev lovet, var en stigning på 1,4 pct., og det, man reelt set har fået, er nulvækst, som har betydet, at der under regeringens tid er kommet 25.700 færre offentligt ansatte? Når hr. Magnus Heunicke har det udgangspunkt, at det betyder markante velfærdsnedskæringer, kan vi så ikke få at vide helt konkret, hvad det er for nogle borgere, der ikke har fået hjælp? Hvad er det for nogle personer, hvad er det for nogle ansatte, der ikke længere står op om morgenen og har et job, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil talte om? Hvem er det gået ud over?

Kl. 23:02

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:02

Magnus Heunicke (S):

Jeg erkender fuldt ud: Ja, det er rigtigt; det er historieundervisning; det er fuldstændig rigtigt, at vi i vores valgoplæg lagde en plan frem, der sikrede en vækst i den offentlige sektor på 1,4 pct. Det er rigtigt. Nu har vi lagt en 2020-plan frem, som sikrer en vækst, som er mindre, nemlig på 0,65 pct. Venstre gik til valg på en vækst på ca. 0,8 pct. og har fremlagt en plan. Nej, det var ikke en plan, det var et forslag, et standpunkt, en holdning eller et eller andet, man lagde frem. Man bevægede sig i hvert fald i Venstre henimod at tale for nulvækst.

Det er jo sådan set samme situation, som vi har. Ja, det er en situation, hvor pengene skal være i kassen, før man kan bruge dem, og vi har nu kigget på, hvor mange penge vi kan få ind, hvilke reformer vi kan lave, hvilken vækst vi kan have i den offentlige sektor, og hvilken velfærd vi kan få ud af det. Det synes jeg er ærlig politik. Det, vi mangler fra Venstre i det regnestykke, er jo et svar på spørgsmålet om, hvilken velfærd man så kan få ud af det. Det er jo ikke mig, der står og taler for nedskæringer i kernevelfærden. Det er mig, der læser det op, men det er jo en oplæsning fra VK-regeringens egen 2020-plan, hvor der står, at nulvækst vil betyde nedskæringer i

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 23:03

Ellen Trane Nørby (V):

Det er jo lige præcis det, vi spørger hr. Magnus Heunicke om. Hvad er det for nogle nedskæringer i kernevelfærden, som den nuværende regering har gennemført? Hvad er det for nogle nedskæringer, som har betydet, at der er 25.700 færre offentligt ansatte? Det er altså de her mennesker, som fru Pernille Rosenkrantz-Theil sagde ikke længere kan stå op og gå på arbejde i den offentlige sektor. Det er 25.700, som der ikke længere er plads til, som har mistet deres arbejde i den offentlige sektor under den her regering. Hvilke konkrete velfærdsnedskæringer betyder det for danskerne? Ordføreren må da kunne svare helt konkret og kort på, hvad det er for nogle velfærdsnedskæringer, det betyder for danskerne?

Kl. 23:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:04

Magnus Heunicke (S):

Det spørgsmål kommer fra det parti, som, da de havde ansvaret, tabte mere end 100.000 arbejdspladser i den private sektor. Jamen det er jo rørende at høre det spørgsmål. Nu prøver jeg bare at lægge Venstres egen litteratur til grund for mit svar. Ja, det kan lade sig gøre at lave opstramninger et par år og have nulvækst et par år, man har man det i en længere periode frem til 2020 f.eks. – som planen jo lød – så vil det betyde nedskæringer i kernevelfærden. Det vil det ikke betyde, hvis det er 1 eller 2 år, men hvis det er en længere årrække, vil det. Så hvor er den nedskæring i kernevelfærden, som Venstre foreslår? Skal det i øvrigt stoppe i 2020, eller skal det fortsætte endnu længere? Det har vi heller ikke fået svar på.

Kl. 23:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er fru Karina Adsbøl, Dansk Folkeparti.

Kl. 23:05

Karina Adsbøl (DF):

Ordføreren og statsministeren sagde i deres taler, at de gerne vil hjælpe mennesker med handicap, de ældre og de syge. Derfor kunne vi i Dansk Folkeparti godt tænke os at vide, hvordan regeringen forholder sig til den højesteretsdom, der faldt i sidste uge, i forbindelse med at to ældre mennesker har fået frataget deres hjemmehjælp, på grund af at kommunen har skullet spare penge. Hvad vil regeringen gøre ved det, og vil regeringen gøre noget for de her mennesker, som er syge, som har et handicap, og som er ældre?

Kl. 23:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:05

Magnus Heunicke (S):

For mig er det fuldstændig klart, at det er kommunens opgave, det er dens pligt at fastlægge et serviceniveau. Og det serviceniveau kan man jo også ændre, men det skal være inden for lovens rammer. Det vil sige, man har ret til en grundlæggende service, en grundlæggende pleje, og hvis kommunen ikke overholder den grundlæggende pleje,

de grundlæggende rettigheder, så fejler kommunen. Som jeg forstår dommen her – nu er jeg ude i en enkelt dom – så handler den altså om, hvorvidt man som kommune undervejs kan ændre i det service-niveau oven over det grundlæggende niveau. Det kan man jo godt som kommune; det er selvfølgelig sådan, vi har et kommunalt selvstyre, hvor kommunen har lov til det.

Kl. 23:06

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 23:06

Karina Adsbøl (DF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg fik noget svar. I forhold til den her højesteretsdom kan vi jo godt forestille os, at der kommer rigtig mange af de her sager. Det handler simpelt hen om, at Minna og Svend Erik Hansen har fået frataget deres hjemmehjælp, i forbindelse med at kommunen skal spare penge. Den sag er tabt, så hvad vil regeringen gøre fremadrettet i de her sager, der sikkert kommer? Ældre Sagen er jo meget bekymret for, at det her er en glidebane nu. Vil regeringen tage nogle initiativer i den forbindelse?

Kl. 23:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:07

Magnus Heunicke (S):

[Lydudfald] ... jo vil sikre, er, at der er midler fremover til at følge med. Så når der bliver flere ældre ude i vores kommuner, er der også flere midler, således at vores kommuner kan levere den ældreservice, som skal til. Så med vores 2020-plan, og den er beskeden i forhold til vækst i den offentlige sektor, vil der være 10.000 flere medarbejdere i 2020 i den offentlige sektor. Der vil altså være flere medarbejdere, når der også bliver flere ældre. Hvis man som parti går ind for nulvækst eller vil gå til valg med nogle, der vil have nulvækst, vil det betyde færre medarbejdere i ældresektoren, mens der bliver flere ældre.

Kl. 23:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om ordet, er hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance.

Kl. 23:07

Leif Mikkelsen (LA):

Til hr. Magnus Heunicke vil jeg sige: Undskyld, men man skal høre på meget socialdemokratisk sludder, inden ørerne falder af – og det her er åbenbart en af de store aftener. Der er ingen grænser for, hvor mange Socialdemokrater der har råbt massakre efter Liberal Alliances politik, når vi pegede på nedskæringer i den offentlige sektor.

Nu skal jeg gøre spørgsmålet meget enkelt, for det kniber åbenbart med at få svaret: Er det, som vi har set under denne regering, hvor den offentlige sektor nu er udsat for begrænsninger i ansættelser, udtryk for massakre i den offentlige sektor?

Kl. 23:08

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:08

Magnus Heunicke (S):

Nej, det mener jeg ikke det er, men det er udtryk for, at vi betaler de regninger, der ligger, og det er udtryk for, at vi tager ansvaret på os for at sikre, at det her ikke løber løbsk. Derfor har der været nogle år med opstramninger med en meget lav vækst, der har været et år med

nulvækst, og så har vi nu meget, meget lav vækst i den offentlige sektor. Der er så lagt en plan frem, der kan sikre, at der kommer fornyet vækst i den offentlige sektor, som kan sikre, at der er rum til titusinde flere medarbejdere i den offentlige sektor, i takt med at der kommer mange flere ældre. Det er jo det svar, som jeg synes man har krav på at få at vide, som alle borgere i Danmark har krav på at vide: Hvad er det, Liberal Alliance vil gøre? Jeg bruger ikke ordet massakre, men hvad er det, man vil gøre? Hvor mange færre medarbejdere skal der være i vores ældrepleje, hvis det står til Liberal Alliance?

Kl. 23:09

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 23:09

Leif Mikkelsen (LA):

Jo, vi siger, der skal være færre. Hr. Magnus Heunicke lyver folk ind i deres åbne ansigt, peger nu igen på, at der kommer vækst i den offentlige sektor. Det sagde man også før valget, og hvad kom der? Nedskæringer. Nu påstår man så, at der kommer vækst, og hvad kommer der? Givetvis nedskæringer, hvis man skal gå ud fra Socialdemokraternes normale linje. Så det er en gang hykleri af værste skuffe. En række Socialdemokrater her i dag spørger til, hvor forføreligt det vil gå, hvis en anden politik kommer til, men hvem vælger at kunne tro på det i fremtiden? Er vi ikke i gang med det største vælgerbedrag i nyere tid?

Man siger ét før valget, og nu er det virkelighedens verden, og så siger man i dag, at der kommer vækst. Der kommer nedskæringer fra den her regering med dens politik. Vil hr. Magnus Heunicke ikke for en gangs skyld indrømme her en sen aften kl. 23.10, at man har taget fejl igen, igen, og man gør det sikkert igen?

Kl. 23:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:10

Magnus Heunicke (S):

Vores 2020-plan sikrer, at der kan være titusinde flere medarbejdere i den offentlige sektor. Venstre og Konservative vil have nulvækst, og jeg kan forstå, at Liberal Alliance vil gå endnu videre. Nu fik vi så også hr. Leif Mikkelsens ord for, at der skal være færre medarbejdere i ældresektoren, og vi ved, at der bliver flere ældre. Der skal være færre medarbejdere: færre hjemmehjælpere, færre SOSU-assistenten, færre ude, der giver ældrepleje. Det kunne da være meget rart at vide: Hvordan vil det påvirke den velfærd, den tryghed, den omsorg, som vi giver de ældre i vores samfund? Det svar synes jeg man skulle komme med fra Liberal Alliances side.

Kl. 23:10

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det sidste medlem, der når at få ordet i denne spørgerunde, er hr. Erling Bonnesen, Venstre.

Kl. 23:11

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Nu må vi jo sige, at vi nærmer os sandhedens time for den socialdemokratiske ordfører, for nu har vi den ene gang efter den anden hørt, at i VK-regeringens tid, hvor man kun kunne få ansat 17.000 flere, var det helt forfærdeligt. Nu er faktum så, at der er 25.000 færre, og så er det jo ikke bare en massakre, men nærmest en multimassakre. Hvad er konsekvensen af det, og – ikke mindst – hvad vil man gøre ved det? Noget må der jo gøres ved det, for vi har lige hørt statsministeren sige, at hun holder meget af den offentlige

sektor og gerne ser nogle flere ansatte der. Hvilke planer har man så for at gøre noget ved det?

Kl. 23:14

Kl. 23:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:11

Magnus Heunicke (S):

Hvor er det skønt at få sådan et spørgsmål her: Hvilke planer har man for den offentlige sektor? Den plan kan man jo læse i vores 2020-plan. Meget af debatten handler om, om man har en plan eller ikke har nogen plan. Væksten i den offentlige sektor er beskeden, men det er i vores optik nok til at sikre, at vi med den demografiske ændring kan bevare en tryk velfærd, og det er nok til at sikre 10.000 flere medarbejdere i den offentlige sektor frem mod 2020. Det er ikke uansvarlig vækst, men det er tryghed for velfærden. Den plan, Venstres plan, kunne vi godt tænke os at se, for vi kan huske, som jeg rigtig mange gange har sagt heroppefra, at der i Venstres 2020-plan stod: Nulvækst vil betyde nedskæringer i kernevelværdien.

Hvor er planen for, hvilken kernevelværd Venstre vil skære i? Det er derfor, vi har debatten så sent på aftenen, fordi Venstre jo af taktiske årsager nægter at komme med den plan.

Kl. 23:12

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 23:12

Erling Bonnesen (V):

Det svar, som vi får fra den socialdemokratiske ordfører nu, er jo simpelt hen en hån mod både de ældre og mod skoleeleverne. Man prøver nu at forklare, at efter 2020 har man måske noget med 10.000, og så har man sat det i forhold til vores 17.000. Nej, det drejer sig om her og nu, vil jeg sige til den kære ordfører fra Socialdemokraterne. Når man har været ude med den retorik, som man har, må man jo svare kort på, hvad det så er, man vil gøre ved det i forhold til de ældre nu og i forhold til skoleeleverne nu, altså dem, der skal have gavn af den offentlige service nu, men som så har været udsat for den nuværende socialdemokratiske multimassakre, som man næsten må forstå det som. For det er jo det, der sådan set her og nu er kernen, og ikke et spørgsmål om, hvad der sker i 2020. Så hvad vil man gøre ved det nu for at leve op til det, som vi har hørt statsministeren selv stå på mål for nu, nemlig at hun godt kan lide den offentlige sektor og gerne ser nogle flere ansatte der? Hvad vil man gøre ved det for at rette op på den nedskæring på de 17.000?

Kl. 23:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:13

Magnus Heunicke (S):

Multimassakre, en hån mod de ældre og skoleeleverne. Det skal man høre fra partiet, hvis valggrundlag vi ikke ved hvad vil være, men som i hvert fald nu mener, at der skal være nulvækst. For mig er kernevelværd præcis ældreomsorg, det er uddannelse, det er vores skoleelever, det er det, jeg mener er kernevelværd. Og vi ved, at nulvækst vil betyde nedskæringer i den kernevelværd, og vi spørger så igen og igen: Kom nu med den plan, hvornår kommer den plan fra Venstre om, hvad det er for en kernevelværd, der skal skæres i? Det synes jeg er en hån mod de ældre og vores børn, altså at man ikke vil komme med den.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Vi kan nå et sidste medlem i denne runde. Det er hr. Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti.

Kl. 23:14

Mike Legarth (KF):

Jeg vil stille et spørgsmål til ordføreren. Det er bare lige for at få cementseret nogle af de spørgsmål, der har været. I sidste valgkamp sagde lederen af SF og lederen af Socialdemokratiet, at hvis man havde en offentlig vækst på under 1,4 pct., var det et blodbad, det var en massakre, det var en fuldstændig nedbarbering, det var en afbrænding af det danske samfund. Og nu ser man så en regering, der fører en helt anden politik, der nærmer sig nulvækst, sådan som Det Konservative Folkeparti hele tiden har sagt er muligt. Vil ordføreren ikke bare helt stille og roligt og i al mindelighed bekræfte, at det er sådan, det forholder sig?

Kl. 23:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:15

Magnus Heunicke (S):

Jeg tror, at vi i hvert fald er enige om den del af historieundervisningen, der går på, at både partierne til venstre for midten og til højre for midten og på midten i dansk politik har nedjusteret skønnet for, hvor meget det er muligt for den offentlige sektor at vokse. Det har vi gjort, og jeg tror også, man kan sige, at det har Venstre og Konservative jo i den grad også gjort. De sagde jo dengang, at man skal have en vækst på 0,7-0,8 pct. for ikke at risikere nedskæringer i kernevelværdien. I dag siger man så, at man skal have en nulvækst. Ja, det er at sætte vækstskønnet gevaldigt ned. Vi har også sat vores vækstskøn ned, for pengene skal jo være i kassen. Alt andet ville jo være uansvarligt.

Spørgsmålet er så, om vi kan få et svar på, hvad sådan en nulvækst vil betyde af nedskæringer i kernevelværdien. Nu er det den sidste spørger, kan jeg forstå. Indtil videre har vi ikke kunnet få nogen som helst svar fra Venstre, men det kan jo være, at Konservative lidt mere er et sandhedsvidne i den blok. Hvad er konsekvensen af nulvækst? Hvor er det, det skal ramme?

Kl. 23:16

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Mike Legarth.

Kl. 23:16

Mike Legarth (KF):

Konsekvensen har formand hr. Lars Barfoed jo i detaljer redegjort for tidligere i dag på talerstolen, og der er ikke tid til det program nu. Men det er jo muligt, og det har vi dokumenteret. Men det er jo ikke det, det handler om. Jeg har stillet et spørgsmål til ordføreren for regeringspartiet, og jeg får intet svar. Er vi enige om, at Socialdemokratiet og SF sagde, at det ville være et blodbad og en massakre, hvis man stod bag en politik, der var under 1,4 pct. i offentlig vækst – ja eller nej?

Jeg har et følgespørgsmål til min anden runde. Nu har regeringen måttet nedjustere sit vækstskøn tre gange i træk. Hvis det sker en fjerde gang, er der ikke balance mellem indtægter og udgifter, og så snyder man befolkningen igen. Er man villig til at indføre nye reformer, så der opstår balance?

Kl. 23:17

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:17

Magnus Heunicke (S):

Ja, reformerne fortsætter vi med. Reformerne er vi i gang med at forhandle, jo bl.a. med hr. Mike Legarth om vores folkeskole, og vi tager fat på erhvervsskoler, der skal sikre praktikpladser. Vi tager fat i hele beskæftigelsesområdet efter sommerferien. Så reformerne fortsætter vi med.

Hvad så med det her med vækstskønnet, altså når man ændrer på det? Hvordan ser det ud i resten af verden? Lad os kigge os omkring. Jeg tjekkede det forleden. Stort set alle lande, som vi normalt handler med, har måttet nedjustere deres vækstskøn de sidste par år. Det er stort set alle lande. Jeg tror, at der var to eller tre af dem, som vi handler bare mere end 1 pct. med, som ikke har behøvet at gøre det. Stort set alle andre har gjort det. Har det en indvirkning på vores økonomi? Selvfølgelig har det det. Derfor må man sige, at sådan et vækstskøn jo er bedste mands bud. Men det, vi har krav på, er at få at vide, hvad planen så er fremadrettet for Danmark. Den plan har vi fra regeringspartierne side. Den plan mangler vi at få fra Venstre og Konservatives side.

Kl. 23:18

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Vi kan ikke nå flere kommentarer til den socialdemokratiske ordfører. Den næste ordfører, der har bedt om ordet, er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 23:18

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg tror, der er rigtig mange mennesker, som er stået en lille smule af i forhold til den her debat. Det kan jeg i grunden godt forstå, for hvad er kernen i det, man nu diskuterer med så stor iver? Ja, det er, at både Venstre og regeringspartierne er enige om, at den politik, de står for i dag, er en politik, som de før valget sagde ville føre til nedskæringer i kernevelfærden. Socialdemokraterne og SF mente, at det var nødvendigt med en vækst på over 1 pct. om året for at sikre velfærden, Venstre mente, at 0,8 pct. var nødvendigt for at sikre velfærden.

I dag er regeringen gået ned på 0,65 pct., altså under det, som man før valget mente ville føre til et grundlæggende angreb på velfærden, og Venstre er gået ned på 0,0, som man også før valget sagde ville føre til angreb på velfærden. Måske er pointen den, at det også er det, vi ser, nemlig at der sker forringelser af velfærden. Jeg tror sådan set, at det var et af Dansk Folkepartis medlemmer, som nævnte et konkret eksempel på forringelser af velfærden, som sker i de her år, og som er en naturlig konsekvens af, at man har reduceret antallet af ansatte i den offentlige sektor med 30.000.

Det har ført til forringelser af velfærden. Det har ført til dårlige arbejdsforhold for de offentligt ansatte, og når man kan føre en diskussion her i Folketinget, hvor man ligesom antyder, at det ingen konsekvenser har haft, så har man fjernet sig fuldstændig fra det liv, almindelige mennesker lever, og det synes jeg er rigtig ærgerligt.

Jeg synes, man skal erkende, at der i dag er et stort flertal i Folketinget, som sådan set er indstillet på at gennemføre forringelser af velfærden, og det er man, fordi man først skal have fundet pengene, som hr. Magnus Heunicke sagde, og da man jo har givet pengene væk til de rigeste danskere i skattelettelse, så er pengene der ikke. Og det er jo kendsgerningen. Jeg synes, at det ville være mere ærligt, hvis man sagde, at det, man diskuterede nu mellem regeringspartierne og Venstre, var, i hvor stor udstrækning man vil anerkende og acceptere, at der sker forringelser af velfærden i de kommende år.

Der er også et eller andet fuldstændig fantastisk i forhold til diskussionen om de offentligt ansatte og det, der foregår i den offentlige sektor. Man kan jo somme tider, når man hører diskussionen her-

inde, få det indtryk, at når offentligt ansatte arbejder, skaber det overhovedet ingen værdi, det er kun en udgift, det er kun et spild. Kendsgerningen er jo, at hver eneste dag en folkeskolelærer går på arbejde og underviser børn, hver eneste dag en SOSU-assistent går på arbejde og sørger for, at de ældre får et bedre liv, hver eneste dag en pædagog går på arbejde og passer sit arbejde i daginstitutionen og sørger for, at børn udvikler sig, så skabes der værdi i vores samfund, og den værdi skabes ikke, hvis de mennesker fyres og går arbejdsløse. Det synes jeg sådan set er en vigtig pointe at have med.

Den anden diskussion, som foregår, er jo diskussionen om den lille fine plan eller den store flotte plan. Fra Enhedslistens side har vi en grundlæggende indvending mod disse fine planer. Det er, at den umiddelbare konsekvens er øget arbejdsløshed. Når vismændene siger, at konsekvensen i 2015 er, at der er 1.000 mennesker færre i arbejde, end hvis man ikke havde iværksat den her plan, så er det jo fantastisk at høre den diskussion, der foregår herinde, hvor man får indtryk af, at ved at gennemføre den plan har man løst arbejdsløshedsproblemet, beskæftigelsesproblemet, og man har skabt velfærd i vores land. Det har man jo ikke.

Så siger Enhedslisten fuldstændig stiltødt og roligt, at vi synes, at når det er sådan, at der er et økonomisk råderum for at investere i mere velfærd uden at komme i konflikt med sådan de fremherskende økonomiske strømninger i vores samfund, økonomerne, som vi jo alle lytter til, særlig når vi er enige med dem, så synes vi, at vi skulle benytte også den mulighed for på den måde at skabe arbejdspladser. Og når vi siger, at det kan ske inden for rammerne af EU's regler, så er det jo ikke udtryk for, at vi har anerkendt eller går ind for de EU-regler, som statsministeren antydede, nej, så er det, fordi vi har erkendt noget andet besværligt og irriterende, nemlig at forudsætningen for overhovedet at komme til at tale med regeringen i dag om økonomisk politik er, at man starter med at sværge på, at man ikke vil gøre noget, de kan blive vrede over nede i EU.

Det sværger vi så på at vi gør og siger: Skulle vi så ikke i fællesskab udnytte de muligheder, der findes, til at skabe mere velfærd, skabe flere arbejdspladser i stedet for at føre en fuldstændig udsigtsløs diskussion om, hvorvidt det, vi mente før valget, nu er det rene sludder? Og der kan partierne i regeringen og Venstre tage hinanden i hånden, fordi de er enige om, at det, de mente før valget, gælder ikke mere. Men det kan jo være, at man havde ret før valget og har uret nu.

Kl. 23:23

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig tre medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Den første er hr. Jacob Jensen, Venstre.

Kl. 23:23

Jacob Jensen (V):

Nu har vi jo talt meget om offentlig service, vækst osv. Så vil jeg bare høre, om hr. Per Clausen kunne løfte sløret for, hvornår Enhedslisten planlægger, at hæren skal nedlægges. Det er jo også en del af den offentlige sektor. Jeg må forstå, at det er en del af Enhedslistens partiprogram, og derfor synes jeg, at det ville være rimeligt, at vi får at vide, hvilken dato man planlægger efter i Enhedslisten.

Kl. 23:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:24

Per Clausen (EL):

Vi arbejder sådan set hver eneste dag på at reducere de udgifter, der bruges til militæret. Vi synes sådan set, at det ville være fornuftigt at afruste vores land på en sådan måde, at det, vi havde tilbage, var det, der var nødvendigt for at opretholde varetagelsen af vores suveræni-

tet. Derudover så vi gerne, at Danmark havde mulighed for at deltage i FN's fredsbevarende styrker, når det var relevant. Det er sådan set vores mål, og det arbejder vi for hver eneste dag med al den kraft, vi kan.

Kl. 23:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 23:24

Jacob Jensen (V):

Det er jo også en slags nedskæringer. Men må jeg forstå svaret sådan, at hæren skal nedlægges jo før, jo bedre? Er det sådan, jeg skal forstå svaret fra Enhedslisten?

Kl. 23:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:24

Per Clausen (EL):

Unødige og skadelige aktiviteter skal afvikles, uanset om de er offentlige eller private. Enhedslisten arbejder for, at det danske forsvar indrettes på en sådan måde, at man er i stand til at varetage de suverænitetsforsvarsopgaver, som vi har, og så vi har mulighed for at deltage i FN's fredsbevarende tropper. Det er sådan set Enhedslistens politik på det her område.

Kl. 23:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance.

Kl. 23:25

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Hr. Per Clausen siger, at der er et flertal her i Folketinget, der vil forringe velfærden, og det har hr. Per Clausen fuldstændig ret i, for det flertal udgøres af regeringspartierne og støttepartiet Enhedslisten. Det er helt tydeligt, for det er partier, der hæver skatten, afgifter osv. og skaber større ubalance mellem den offentlige sektor og den private sektor, hvilket fører til, at vi får dårligere og dårligere råd til at hjælpe dem, der har hjælp behov. Så hr. Per Clausen har helt ret i, at der er et flertal, der vil forringe velfærden.

Jeg vil da gerne spørge: Er hr. Per Clausen enig i, at ubalance i det her danske samfund, hvor den private sektor er for lille i forhold til den offentlige sektor, er et økonomisk problem, som på sigt giver dårligere økonomi i Danmark?

Kl. 23:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:26

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er afgørende, at vi sørger for at indrette vores samfund, sådan at så mange mennesker som muligt kan arbejde hver dag og skabe værdi, og om det så sker i den offentlige eller i den private sektor er efter min mening ikke særlig afgørende, selv om man må erkende, at der er en række opgaver, som langt bedre løftes i den offentlige sektor end i den private sektor.

Kl. 23:26

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Leif Mikkelsen.

Leif Mikkelsen (LA):

Det er jo fantastisk at sige, at det ikke er så afgørende, om det skabes i den offentlige eller i den private sektor! Så skylder hr. Per Clausen at læse lidt i nogle økonomiske håndbøger. Det må jeg sige: at hvis det er fuldstændig ligegyldigt, hvor det sker, så er det i hvert fald sikkert, at det flertal, der udgøres af partierne herude, en dag kan få sat et prædikat på sig, altså for, at man kørte Danmark i sæk.

Det er helt afgørende, det bør enhver vide, at det er indtægterne i den private sektor, der bærer, at vi overhovedet har råd til en offentlig sektor. Så vi kan takke guderne for, at Enhedslisten kun er støtteparti, og at det flertal må forsvinde som dug for solen efter næste valg, for ellers går det jo helt galt. Det har hr. Per Clausen lige bekræftet nu her i dag. Så vi må håbe, at Enhedslisten inden længe kommer i naturlig størrelse, og det er bestemt noget helt andet, end det er i dag.

Kl. 23:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:27

Per Clausen (EL):

Nu er det jo vælgerne, der afgør, hvad der er den naturlige størrelse for partier, og ikke hr. Leif Mikkelsen, og det er måske meget godt. Så vil jeg da gerne udveksle titler på økonomiske lærebøger med hr. Leif Mikkelsen efter mødet i dag – hvis han lover at læse dem, jeg giver ham, så skal jeg nok læse dem, han giver mig.

Så vil jeg bare sige, at det, jeg har lært, er, at det afgørende er, at der produceres værdi i et samfund. Det er værdien af det, der produceres, som er afgørende, og ikke, hvor og af hvem det produceres. Det er derfor, det er rigtig godt, at alle mennesker helst arbejder, og det er også rigtig godt, at de mennesker, der er uddannet til f.eks. at være skolelærere og pædagoger, producerer værdi i det arbejde.

Kl. 23:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere fire medlemmer i kø til korte kommentarer. Den første er hr. Kristian Jensen fra Venstre.

Kl. 23:28

Kristian Jensen (V):

Den sidste bemærkning gjorde mig næsten glad, for hvis det er lige meget, hvor værdierne skabes, så kunne det lyde, som om Enhedslisten har skiftet holdning til at udbyde offentlige opgaver, sådan at private kan byde ind på dem. Det er nu ikke det, der får mig på banen. Jeg blev bare så glad over, at der endelig kom en ordfører fra støttepartiet, der var lidt glad og oplagt og i stand til at svare på spørgsmålene. Det er en forbedring i forhold til det, vi så for et øjeblik siden.

Så jeg skal bare lige høre, om hr. Per Clausen er enig i det svar, som finansministeren gav her for et stykke tid siden om offentlig service og antallet af ansatte, hvor det blev sagt – og jeg citerer:

Der er ikke en en til en-sammenhæng mellem kvaliteten af den offentlige velfærd og antallet af offentligt beskæftigede. Modernisering, digitalisering, god økonomistyring, bedre arbejdstilrettelæggelse m.v. vil eksempelvis kunne bidrage til bedre service pr. beskæftigede eller pr. udgiftskrone.

Er hr. Per Clausen enig i, at man godt kan få en bedre service, uden at det nødvendigvis betyder, at man har flere ansatte?

Kl. 23:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 23:29

Per Clausen (EL):

Der er ingen tvivl om, at hvis man f.eks. indrettede den offentlige sektor sådan, at man i langt større udstrækning lod de dygtige medarbejdere, der er, selv styre og organisere arbejdet uden at være styret af skemaer og bureaukrati, krav om udlicitering osv., så ville man få betydelig mere og bedre velfærd for de samme penge. Så jeg er enig med finansministeren i den første sætning, han siger, men når han begynder på alt det andet, han snakker om, er jeg sikker på, at han skaber mindre velfærd for flere penge.

Kl. 23:29

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Kristian Jensen.

Kl. 23:29

Kristian Jensen (V):

Kan det så også deraf udledes, at hvis man kan skabe mere velfærd med de samme kroner, hvis man lader folk arbejde på en anden måde, kan man også med færre kroner beholde den nuværende velfærd? Altså enten kan man bruge effektiviseringsgevinsten til at øge den offentlige service og offentlige velfærd, eller man kan bruge den til at effektivisere den offentlige service, sådan at man frigør nogle penge til noget andet. Så hvis hr. Per Clausen er enig i, at en anden arbejdstilrettelæggelse kan give et større udbytte, så kan det udbytte bruges på to måder.

Kl. 23:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:30

Per Clausen (EL):

Jamen det er fuldstændig korrekt, at hvis man indrettede den offentlige sektor med tillid til medarbejderne, præcis som man gør på mange private virksomheder, hvor man i stor udstrækning overlader det til folk selv at finde ud af, hvordan de skal organisere deres arbejde, så ville man få en bedre og mere effektiv offentlig sektor med større tilfredshed, og man ville kunne producere mere og bedre velfærd. Det er jeg helt enig med hr. Kristian Jensen i, og derfor er det jo også rigtigt, som finansministeren siger, at der ikke er sådan en en til en-sammenhæng.

Men det, vi kan konstatere der er sket de seneste år, er, at det, at man har reduceret antallet af ansatte, har ført til dårligere velfærd og rigtig store problemer i store dele af det danske velfærdssamfund.

Kl. 23:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Mike Legarth fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 23:30

Mike Legarth (KF):

Tak for det. I Det Konservative Folkeparti går vi ind for et stærkt politisk. Det forlyder, at Enhedslisten har lyst til at neddrole, nedskære, nærmest lukke politiet. Hvornår vil Enhedslisten bruge sin politiske kraft til at få det gennemført?

Kl. 23:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:31

Kl. 23:31

Per Clausen (EL):

Nu er det jo sådan, at der mig bekendt er et politiforlig i det her land, hvor Enhedslisten ikke er med, så der har vi nok ikke nogen særlig stor magt og indflydelse. Men det er jo fuldstændig korrekt, at vi gerne ser, at den måde, man bekæmper og reducerer kriminalitet i Danmark på, både indbefatter en målrettet og effektiv indsats af politiet og jo også, at en lang række andre initiativer, som inddrager andre kræfter end politiet, opprioriteres.

Kl. 23:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 23:31

Mike Legarth (KF):

Man må ikke håbe, at Enhedslisten nogen sinde får politisk kraft til at kunne få tilnærmelsesvis noget af det gennemført. Politiet er en af vores styrkepositioner og er helt grundlæggende nødvendigt for et ordentligt samfund.

Det næste, jeg vil spørge om, er: Enhedslisten ønsker jo også at nationalisere erhvervslivet – hvornår skal A.P. Møller - Mærsk nationaliseres?

Kl. 23:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:32

Per Clausen (EL):

Nu kan jeg forstå, at hr. Mike Legarth mener, at det er godt, hvis Enhedslisten ikke får indflydelse. Det har hr. Mike Legarth jo ret til at mene. Jeg kan huske, at der var konservative folketingsmedlemmer, der brugte rigtig meget kampkraft på at tale skidt om Enhedslisten ved sidste folketingsvalg. Jeg takker for indsatsen – det gav et godt resultat!

Så vil jeg bare sige til hr. Mike Legarth, at det, der er afgørende for Enhedslisten, er, at vi synes, det er en rigtig god idé, hvis de mennesker, som er på arbejdspladserne, arbejder på arbejdspladserne, producerer værdierne, også bestemmer over dem og også bestemmer på de arbejdspladser, hvor de arbejder.

Kl. 23:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Troels Lund Poulsen, Venstre.

Kl. 23:32

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det. Det er sådan set et opfølgende spørgsmål på det, som hr. Jacob Jensen spurgte om. Hvis man ser Enhedslistens seneste principprogram, kan man se, at der nogenlunde, tror jeg, står som følger – og jeg citerer:

»Frem for alt opløsning af politiet og militæret, der gang på gang har vist sig som kapitalmagtens sidste, alt for effektive allierede.«

Hvad dækker det over?

Kl. 23:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:33

Per Clausen (EL):

Nu har Enhedslistens årsmøde af hensyn til bl.a. Venstres folketingsmedlemmer vedtaget en præcisering, som skulle gøre det muligt og-

så for Venstres folketingsmedlemmer at forstå, hvad der står. Deraf fremgår, at vi skal have et politi fremadrettet. Det er klart, at politiet skal organiseres sådan, at det mest effektivt bekæmper kriminalitet og de ting, der skal bekæmpes.

Vi lægger i øvrigt stor vægt på at forebygge kriminalitet ved at tage hånd om sociale problemer, og vi mener, at det militære forsvar, som vi skal have, skal reduceres til en størrelse, der er nødvendig for at sikre Danmarks suverænitæt og stille tropper til rådighed for FN's fredsbevarende indsats.

Kl. 23:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Jeg skal lige bede om lidt mere ro ovre i sidefløjen.

Hr. Troels Lund Poulsen.

Kl. 23:33

Troels Lund Poulsen (V):

Tak for det svar, som man ikke blev klogere af. Men jeg kan prøve at spørge hr. Per Clausen igen: Hvordan og hvorledes hænger det så sammen med, at hr. Per Clausen aldrig lagt skjul på – og det har Enhedslisten jo heller ikke – at man ikke ønsker noget som helst forsvar i Danmark? Man har jo argumenteret for, at forsvaret er nødvendigt, og at der slet ikke burde gives penge til forsvaret. Nu kan jeg så forstå, at man nu er en stor tilhænger af både politi og forsvar. Hvordan hænger det sammen med de meget klare meldinger, som Enhedslisten er kommet med igennem de sidste mange år? Er det, fordi man har skiftet holdning?

Kl. 23:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:34

Per Clausen (EL):

Altså, nu har jeg jo svaret på de samme spørgsmål i efterhånden 5 år, og jeg har svaret det samme hver gang, men hr. Troels Lund Poulsen har stadig væk ikke forstået det. Det er der måske ikke så meget at gøre ved. Det er også muligt, at det skyldes mine fuldstændig manglende evner til at være pædagogisk, og det beklager jeg meget. Men jeg skal prøve at skrive det ned og sende det i en mail. Så kan det være, at det kan forstås.

Kl. 23:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Det foreløbig sidste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Thomas Danielsen, Venstre.

Kl. 23:34

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge hr. Per Clausen, om der er nogen grund til at bevare kontanthjælpssystemet, for hvad er formålet med kontanthjælpssystemet, hvis man aldrig skal kunne falde ud af dagpengesystemet.

Kl. 23:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:35

Per Clausen (EL):

Nu er formålet med kontanthjælpssystemet jo at have den sidste løsning, hvis der ikke findes andre måder, man kan få finansieret sit liv på. Jeg tror, at vi får brug for en sådan sidste løsning i rigtig, rigtig mange år endnu, og derfor tror jeg, at vi skal bevare kontanthjælpssystemet, indtil det er blevet overflødigt. Det håber jeg da på at det bliver den dag, hvor vi sørger for, at alle mennesker enten har et ar-

bejde eller også er på en ydelse på grund af deres handicap eller sygdom, som de kan overleve på.

Kl. 23:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 23:35

Thomas Danielsen (V):

Tak for det. Det, jeg lidt efterspørger, er jo et svar på, hvad der er Enhedslistens grænse. Går Enhedslisten ind for, at man skal have rykket grænsen til 2014, 2015 eller 2016? Kan ordføreren være lidt mere præcis om det?

Kl. 23:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 23:36

Per Clausen (EL):

Somme tider er det jo klogt at gentage de svar, man er kommet med en gang, for så kan det være, at folk på et eller andet tidspunkt hører det og forstår det. Enhedslistens synspunkt er, at vi skal sikre, at folk er arbejdsløse så kort tid som overhovedet muligt, ved at vi sørger for, at der er arbejde og uddannelse til folk. Hvis folk ikke har fået mulighed for at få et arbejde eller en uddannelse, skal de selvfølgelig have noget at leve af, og det skal de have, indtil vi har sikret dem mulighed for at få uddannelse eller arbejde. Men det skal jo helst være en ganske kort periode.

Kl. 23:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte kommentarer. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 23:36

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Umiddelbart ser det ud, som om det er godt, at talen bliver optaget på film, for den er sådan set mest henvendt til statsministeren.

Det er sådan, at statsministeren skosede først og fremmest Liberal Alliance, fordi flere af vores folketingsmedlemmer åbenbart læser for mange bøger. Jeg vil sådan set gerne opfordre statsministeren til at læse lidt flere bøger. Det kunne måske gøre, at vi fik en lidt mere interessant debat herinde. Statsministeren siger nemlig: Intet betyder mere for regeringen end at skabe arbejdspladser. Statsministeren siger også: Der er næsten intet, jeg brænder mere for, end at det skal være muligt for alle at arbejde.

Når man ser på, hvad der er sket det seneste mere end 1 ½ år, så skulle man tro, at Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre og SF stadig var i opposition. Det virker, som om de tre regeringspartier tror, at det er os, der har magten i det her land, som om de tror, at det er os, der skal komme med løsningerne. Forslag kommer vi gerne med, men jeg er ikke sikker på, at det hjælper, selv om det selvfølgelig smitter af en gang imellem.

Statsministeren angreb også Liberal Alliance for, at vi ikke kerer os nok om familierne. Intet kunne være mere forkert. Vi er bekymrede for udsigten til, at Danmark bliver det fattigste land i Nordvesteuropa. Det giver dårligere muligheder for danske familier end for andre landes familier. Det mest grundlæggende, som mennesker ønsker sig, er vel at kunne skabe en tilværelse for sig og sine. Det skaber man ikke de bedste rammer for. I det hele taget er det, som om Socialdemokratiet har udviklet sig fra at være et arbejderparti til at væ-

re et arbejdsløshedsunderstøttelsesparti; man er simpelt hen ikke optaget nok af rigtige arbejdspladser.

Man har en alt for stor omsorg for staten. Det var sådan set det, hr. Anders Samuelsen spørger om til statsministeren gik på: Hvorfor er det, man har omsorg for staten og statens medarbejdere og passiv forsørgelse, når man til gengæld ikke har særlig meget omsorg for borgerne, man ikke har særlig meget omsorg for familierne, man ikke har særlig meget omsorg for de svageste i vores samfund?

Det er hamrende usolidariske løsninger, som regeringen præsenterer, når den ikke gør noget som helst. Det var jo faktisk sådan, at venstrefløjen i gamle dage omtalte sig selv som de progressive – det var det gode ord – venstrefløjen var de progressive, og dem, der var på højrefløjen, var så i de venstreorienteredes univers de reaktionære, men det er jo byttet rundt i løbet af det her årtusinde. I dag er de mest reaktionære af alle socialdemokrater, folkesocialister og tilhængere af Enhedslisten. Det er dem, der ikke har nogen nye ideer til, hvordan det danske samfund skal komme videre, dem, som har ført en politik, der gjorde, at bruttonationalproduktet blev mindre, dem, som fører en politik, hvor vi ikke har udsigt til at blive markant rigere, end vi er i dag.

Der skal rigtige reformer til, der skal skattelettelser til, og så skal der først og fremmest svar til. Det kan selvfølgelig være trættende, og det forstår jeg godt, med en anden runde i debatten, men alligevel vil jeg sige, at vi måske begynder at være tilhængere af, at der kun skal være en runde, for det hjælper jo ikke, hvis man bliver ved med at give ikkesvar, først fra statsministerens side, så fra hr. Magnus Heunicke's side, så fra hr. Jonas Dahls side, så fra statsministerens side engang til, og så fra hr. Magnus Heunicke's side en gang til. Man bliver ved med ikke at give svar.

Det er da ærgerligt, når resultatet er, at mennesker må leve uden beskæftigelse, og at generation efter generation skal vokse op uden at forstå, at man faktisk skal have et arbejde for at sikre sig en indkomst, men i den tro, at indtægterne bare kommer flyvende i kuverter fra det offentlige.

Kl. 23:42

Formanden :

Tak til ordføreren for Liberal Alliance. Der er ikke noteret nogen med korte bemærkninger. Er der i det hele taget flere, der gerne vil have ordet?

Det er der ikke, og så går vi om et øjeblik til afstemning. Vi har vist ringet i 5 minutter nu, så der går lige et par minutter, for at alle kan komme til deres pladser, og jeg begynder så småt at forberede jer på, hvad der skal stemmes om.

Kl. 23:43

Afstemning

Formanden :

Der foreligger to forslag til vedtagelse, og der stemmes om et øjeblik først om forslag til vedtagelse nr. V 82 af Magnus Heunicke (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Jonas Dahl (SF) og Per Clausen (EL). Vi sætter afstemningen i værk, hvis ellers teknikken virker. Ja, der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 62 (S, RV, SF og EL), imod stemte 51 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 82 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 81 af Ellen Trane Nørby (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA) og Lars Barfoed (KF) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Kl. 23:44

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 30. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 23:45).